

# BINEFACERILE SFINTEI CUVIOASE PARASCHEVA



Mărturii ale închinătorilor (3)

Volum realizat cu osteneala Preacuviosului Protosinghel Valerian Radu,
preot slujitor la Catedrala Mitropolitană din Iași,
și a familiei Părintelui Mihail Roșu, protopop al Protopopiatului Iași III


ISBN: 978-606-666-678-7



# Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva



**Mărturii ale închinătorilor (3)**

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului Părinte
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA
2017




Sf. Cuv. Parascheva, icoană pictată în Atelierul „Sfântul Apostol și Evanghelist Luca”
din cadrul Mănăstirii „Sfinții Trei Ierarhi” din Iași.

# Cuprins

# Prefață

În viforul acestei lumi superficiale, unde puritatea trăirilor nu mai este un reper, ne îndreptăm cu toată ființa spre singura oază de linişte şi binecuvântare: rugăciunea. Indiferent de statutul social, de situația materială, de locul în care ne aflăm, apare în viața noastră un moment de cumpănă, un sentiment de singurătate sau tristețe, şi conştientizăm că nu L-am urmat îndeaproape pe Hristos, aşa cum Sfânta Cuvioasă Parascheva ne-a îndemnat prin exemplul ei.

Cu toate că provenea dintr-o familie înstărită şi iubitoare, Sfânta nu şi-a simțit sufletul împlinit până când nu şi-a dedicat întreaga existență Singurului Dumnezeu – Sfânta Treime, renunțând la toată averea insignifiantă. Sfânta a înțeles că „anii noştri s-au socotit ca pânza unui păianjen; că trece viața noastră şi ne vom duce" şi nu vom lua nimic de pe Pământ; doar sufletul ne va fi mărturia vieții trăite. De aceea, Maica „pururea suspina şi nepărăsit tânjea cum îşi va înfrumuseța sufletul, cum se va logodi pe sine Mirelui ceresc".

Impresionați de dragostea desăvârşită a Sfintei Parascheva față de Dumnezeu şi de puterea deosebită simțită în urma rugilor către ea, mii de credincioşi din toată lumea străbat sute de kilometri până în Iaşi pentru o întâlnire spirituală cu Mijlocitoarea Moldovei. Sfânta îi aşteaptă zâmbind, sub un baldachin aurit, nerăbdătoare să-şi cunoască prietenii ce o

cheamă în rugăciuni cu lacrimi şi multă preţuire. Oamenii îi sărută mâinile milostive şi îşi apleacă fruntea, aşteptând binecuvântările izbăvitoare, cu mireasmă de mir şi busuioc. Apoi, ei îi „înmânează” scrisori de grabnic ajutor şi de recunoştinţă, pe care Sfânta le citeşte, revărsându-şi toată dragostea asupra slăvitorilor ei.

Astfel, ele s-au adunat şi în cel de-al treilea volum realizat în cinstea Preacuvioasei Parascheva întru slava puterii lui Dumnezeu. Parcurgând filele pline de emoţie, veţi observa cu surprindere că toate binefacerile săvârşite au în comun aceeaşi încredinţare şi speranţă faţă de Sfântă, încât se creează impresia existenţei unei singure persoane care imploră ajutorul.

Lucrarea de faţă reprezintă mărturia miilor de credincioşi care au alergat la Sfânta Parascheva pentru a se închina ei şi pentru a primi binecuvântările mântuitoare. De la tinerii aflaţi în examene sau în grelele ispite ale tinereţii, până la mamele îndurerate, de la cei fără loc de muncă până la cei care îndură nedreptatea altora, de la femeile care nu pot naşte prunci, până la cei aflaţi pe patul de suferinţă – toţi simt iubirea infinită a lui Dumnezeu prin darul Sfintei din Catedrala Mitropolitană de la Iaşi.

Aşadar, să urmăm cu bucurie exemplul Maicii noastre Parascheva, prin jertfa smereniei, a milosteniei şi a rugăciunii – punţi către raiul dorit.

*Arhimandrit Valerian Radu*

# I
# Terapia rugăciunii

*Boala care mi-a dat lecţia de viaţă*

Mă numesc Dorobanţu Nicolae şi îmi dau numele în întregime, pentru că îmi spune conştiinţa să dezvălui minunea înfăptuită cu mine. Din copilărie, diagnosticul nerezolvat mult timp, „enurezis nocturn”, a fost stresant pentru părinţi şi apăsător pentru mine. (...) N-a dat roade internarea nici la Institutul Naţional de Endocrinologie Bucureşti, nici la Spitalul Judeţean Craiova, nici la bioenergeticieni. (...) Copilăria mi-a fost grea atât fizic, cât şi psihic.

După un an de liceu la Craiova, îmi doream la Seminar, simţindu-mă neîndeplinit sufleteşte. Visul a devenit realitate, dar ca seminarist, la internat, m-am luptat cu boala, păzind cel mai mare secret al meu, cu ajutorul lui Dumnezeu. Iată un episod: era iarnă, iar eu... cu „obiceiul” după mine. Îmi „marcam” teritoriul, iar un coleg, din cei şapte din cameră, zice alarmat „te-ai îmbolnăvit! Uite cât ai transpirat!”. La miezul nopţii, spălatul cu apă rece, schimbatul pe vreme geroasă se făceau greu. Prin eforturi supraomeneşti şi din mila lui Dumnezeu, episoadele acestea nu se întâmplau în fiecare seară. În al doilea an, s-a organizat o excursie, cu clasa, la Sfânta Parascheva. Eram prima dată în Moldova.

În faţa Sfintei Parascheva şi trecut prin atâtea dureri sufleteşti, dar şi trupeşti iarna, aveam dorinţa şi convingerea

că *doar Sfânta Parascheva mă va ajuta*. Am sărutat sfintele moaşte cu mare speranţă şi ... am scăpat de chinul vieţii! Parcă excursia aceea a fost pentru vindecarea mea! Pentru familie a fost un exemplu concret despre puterea dumnezeiască şi mijlocirea sfinţilor. De atunci, Cuvioasa este proptea pentru sufletul meu, marea mea nădejde. Sunt ferm convins că totul a fost pronie dumnezeiască, întărire şi mustrare când greşesc.

Iată că Sfânta mă cheamă să depun această minunată mărturie pe mine, nevrednicul, care, după atâţia ani, nu am venit să-i mulţumesc decât foarte târziu.

Îţi mulţumim, iartă-ne şi roagă-te pentru noi!

*Dorobanţu Nicolae*, Craiova
E-mail: eunicu87@gmail.com

* * *

*Fără sechele*

M-a protejat Cuvioasa în cele mai grele momente ale vieţii mele. La admiterea în facultate am plâns, dar m-am rugat Cuvioasei să mă ajute. N-am fost admisă – eram a doua dintre cei respinşi, însă după o lună am fost anunţată să mă prezint. (...)

În anul I am avut un accident groaznic, cu fractură de coloană vertebrală, nu-mi mai simţeam picioarele. La spital, m-am rugat Cuvioasei iar a doua zi m-am ridicat din pat, mergeam pe hol ţinându-mă de pereţi, spre mirarea prof. dr. Oblu care şi-a făcut cruce văzându-mă. Am stat în ghips trei luni – de la gât până la şold apoi nouă luni în corset de piele cu tije metalice. Am scăpat cu această problemă.

În 2014 am avut o operaţie la cap – chist hipofizar –, la Viena. Era foarte aproape de nervul optic şi exista riscul să rămân oarbă. Operaţia a reuşit, nu am rămas cu sechele, pentru că înainte de operaţie am rugat-o din nou să mă ajute. În permanenţă m-am simţit ocrotită fiind născută de ziua Cuvioasei.

Mulţumesc Bunului Dumnezeu pentru tot ce mi-a dat.

*Popa Mihaela*, Botoşani

* * *

*A fost mâna Sfintei*

Ca studentă în anul IV, am venit la Iaşi într-un schimb de experienţă. Până atunci nu ştiam despre *ea*, despre Cuvioasa, decât că m-a ajutat. Aveam o icoană pe birou, mă rugam pentru că veneam dintr-o familie cu probleme: violenţă, alcool, crize de nervi, boli, spitale.

M-a impresionat măreţia Catedralei, corul, slujba la care am stat, şirul continuu de pelerini la sfânta raclă. La sfârşitul slujbei, în apropiere de Cuvioasa am avut o senzaţie unică, uluitoare, certitudinea că *Sfânta este vie*! În spatele raclei mi-am sprijinit capul plângând şi gândindu-mă la toată viaţa mea de păcate, la durerile mele mari şi având revelaţia că *Sfânta e vie, deci există viaţă veşnică*! După ce mi-am ostoit plânsul, am plecat la căminul unde eram cazaţi. I-am povestit prietenului meu – viitorul soţ – tot ce am trăit. (...)

Din cauza unor antrenamente fizice extrem de dure – făcusem sport şi dans – aveam dureri atroce de coloană şi erau necesare nişte exerciţii. (...) Deodată, am simţit o mână mică

şi subţire care lucrează acolo punând ceva la loc. Am stat nemişcată, speriată, apoi l-am rugat pe prietenul meu să-mi spună ce simte el pe spatele meu. „În locul ăsta *arde*" mi-a zis. I-am răspuns: Nu mă mai doare. A fost mâna *Sfintei*! Am recunoscut-o! Am atins-o azi la Catedrală, i-am simţit dimensiunea exactă! *Ea e*!

Prietenul meu a fost cutremurat! Am fost din nou la Catedrală, am luat iconiţe pentru colegi, pe unii i-am adus apoi la Sfânta, din dorinţa de a simţi şi ei ceea ce am simţit. Erau miraţi de entuziasmul meu. (...) Momentul acela a fost crucial în viaţa mea păcătoasă. (...)

Deşi stau în Bucureşti, în momentele cele mai dificile urc în maşină şi vin la Sfânta să-i spun ce mi s-a întâmplat, să mă încredinţez ei cu nădejde. M-a ajutat de fiecare dată după ce m-a vindecat (...)

Când am simţit că mama mea bolnavă nu-şi mai poate îndeplini îndatoririle (...), mi-am ales-o pe Sfânta Parascheva, *mama mea*... în cer şi pe pământ.

*Mihaela Beţiu*, Bucureşti
mihaela.betiu@yahoo.com

* * *

*O experienţă spirituală*
*în legătură cu Sfânta Parascheva de la Iaşi*

Mă numesc Mariana din Iaşi, şi sunt profesor universitar, om de ştiinţă, care oricând poate fi considerat un om logic şi raţional.

În general, oamenii din acest domeniu pierd prin logica lor rolul pe care *Dumnezeu Îl are în viaţa lor. Iisus Hristos* a trecut pe pământ prin *suferinţă şi smerenie*, iar noi oamenii aflaţi în necaz cerem ajutorul lui Dumnezeu doar când avem nevoie. Dacă am avea *smerenie*, ne-am ruga permanent, *L-am slăvi mereu pe Dumnezeu*.

Sunt mama unui băiat: *Nicolaie-Dan* pe care l-am crescut singură de la vârsta lui de 6 ani, în condiţiile în care tatăl lui, plecat în străinătate la studii, nu s-a mai întors. Era înainte de revoluţie şi situaţia creată a adus multe neplăceri: boala băiatului apărută din senin la vârsta de 18 ani fiind provocată în condiţii „misterioase”. A durat cinci ani, timp în care a suferit şi a avut dureri persistente însoţite de ţipete şi urlete. În 1991, în luna septembrie, la o criză puternică a băiatului (vârsta de 21 ani), m-am speriat înfiorător şi nu am mai putut pune un picior în pământ. Cu dureri şi febră am fost nevoită să mă descurc foarte greu cam o lună (nu am avut nici un ajutor de la nimeni). Deşi medicul care venea la băiat mi-a prescris medicamente, nu am avut nici o reacţie de tămăduire.

În luna octombrie pe data de 14, la puţin timp după ce am plecat de la Universitate, m-am îndreptat spre spitalul *Spiridon Iaşi* de unde luam anumite pansamente pentru băiat (pierdea limfa din organism şi făcea răni: din 4 în 4 ore trebuia schimbat pansamentul), urmând apoi să mă îndrept la *Mitropolie* (era ziua *Sfintei Parascheva*). Am intrat şchiopătând îngrozitor şi înaintam în curtea Bisericii cu greu. Se formase un culoar străjuit de elevii seminarişti care văzându-mă în suferinţă m-au ajutat să înaintez şi să ajung la Sfânta Parascheva, depusă în curtea *Mitropoliei*. Când am ajuns la *Sfânta*, am plâns şi am plimbat cutia cu pansamente deasupra sicriului după care m-am întors pe acelaşi drum, prin curtea Mitropoliei. Abia la

poarta Bisericii când am ajuns, *mi-am dat seama că eu nu mai şchiopătam, nu mai aveam dureri, nu mai aveam febră*. A fost o *minune*: prin intermediul *Sfintei Parascheva*, am primit ajutorul *dumnezeiesc*. A fost *mila Domnului* pentru o mamă în grea suferinţă şi neajutorată. M-am tămăduit doar eu. Minunea nu s-a făptuit şi cu băiatul meu, care la nici 25 de ani a plecat la Domnul, lăsându-mă nemângâiată.

Am vrut să relatez acest caz şi să spun că minunile se înfăptuiesc, dar nu *oricum*, nu cu *oricine* şi nu *oricând*, iar *voia Domnului Dumnezeului nostru* este cea care *hotărăşte*.

Astfel, se explică de ce vin, în număr atât de mare, pelerini de peste tot la Sfânta *Parascheva.* Cei mai mulţi să mulţumească pentru ajutor, alţii în speranţa unei mângâieri, iar alţii din *credinţă în Dumnezeu*. Dacă toţi am îngenunchea şi ne-am ruga la *Domnul Dumnezeul nostru,* la *sfinţii Lui*, starea noastră, a tuturor, ar fi mai bună.

*Fără mirare, fără vociferări, cu multă speranţă, dar cu multă răbdare şi mai ales rugăciune, să aşteptăm ajutorul lui Dumnezeu.*

* * *

*Sfânta m-a protejat*

În 2010 am fost diagnosticată cu cancer la gât în metastază. Operaţia fiind riscantă, am urmat tratament (citostatice, radioterapie) care mi-au fost zadarnice. Boala recidiva. (...)

La desele controale medicale am avut prilejul să mă închin la Sfânta Parascheva. Am fost programată pentru operaţie deoarece se formase la gât o tumoră cât o portocală. Mi s-a spus că ori mor în timpul operaţiei, ori rămân paralizată. Trebuia semnătura familiei. (...) Am visat-o pe Sfânta Parascheva

care-mi spunea să mă uit tot înainte. Aşa că am urmat-o, m-a scos din moarte, căci operaţia s-a terminat în cinci ore...

În acea zi au venit la mine două verişoare pe care le-am auzit cu greu, că de-abia am deschis ochii fiind intubată. Am simţit că m-au dat cu mir şi mi-au pus sub cap icoana Cuvioasei. Sfânta m-a protejat. Treptat îmi reveneam... Am ridicat mâna şi piciorul să văd dacă n-am rămas paralizată, precum mi s-a spus.

Mă închin Cuvioasei mulţumindu-i din suflet pentru toate.

*Cristina*, Rădăuţi

* * *

*Doctoriţa care a rescris tratatele de medicină*

De când era un copilandru, Părintele E. avea mare evlavie faţă de Ocrotitoarea Moldovei, Sfânta Parascheva... De-a lungul vieţii, îi simţise mereu ajutorul... Chiar şi când pornise, cu binecuvântarea părinţilor, pe drumul către mănăstire, îi citise de mai multe ori Acatistul, o rugase să îi îndrume paşii în viaţa monahală. Într-o perioadă din tinereţea sa, fusese chemat chiar la Episcopia din Roman, unde Catedrala avea hramul *Cuvioasei Parascheva*. Când mergea în capitala moldavă, cu orice problemă, prima grijă era aceea de a ajunge la racla Cuvioasei de la care lua binecuvântare. Totul devenea astfel mult mai uşor, îi simţea vizibil ocrotirea!

Şi iată cum, într-o lună a lui Cuptor, din anul 2010, Sfânta Parascheva Mult folositoare i-a întins iară mâna să-l ajute, de data aceasta într-o situaţie în care, la pragul dintre viaţă şi moarte, a trecut prin clipe în care majoritatea medicilor s-au declarat neputincioşi.

Era marţi, 29 iunie 2010, după Sfânta Liturghie, pe care o săvârşea zilnic, când au apărut primele dureri abdominale, la început suportabile, apoi din ce în ce mai pronunţate. Pe măsură ce timpul trecea, suferinţa se înteţea, durerile nu cedau la nici unul din medicamentele de urgenţă administrate.

A doua zi, 30 iunie, părintelui i-a scăzut foarte mult tensiunea, atingând o valoare alarmant de mică. Maicile au chemat Salvarea care a venit de la Buhuşi; echipajul acesteia, de la început, s-a arătat sceptic în ceea ce priveşte deznodământul bolii. Nici la Spital lucrurile nu au mers mai bine, medicii de la urgenţă declarându-se neputincioşi pentru a rezolva acest caz...

În sunetul strident al sirenei Salvării, s-a ajuns la Spitalul Judeţean din Bacău unde, după un consult sumar, s-a emis aceeaşi părere descurajantă: nu prea mai este nimic de făcut, pacientul este foarte grav bolnav. Mai mult, când cei care-l însoţeau pe părinte au cerut aprobarea pentru a merge la Iaşi, doctorii s-au pronunţat: pacientul nu va supravieţui distanţei mari.

Aici intervine *prima minune* a Cuvioasei Parascheva care a pus gândul cel bun, curajul şi bunătatea în mintea mai multor medici inimoşi din Iaşi. Aceştia, hotărâţi, dându-şi seama că şi câteva secunde contează, au insistat, şi-au asumat acest risc şi au obţinut aprobările necesare pentru ca transportul părintelui să aibă loc...

Urmează *a doua minune* a Sfintei cu ochii blânzi: cu toate că, până atunci, starea de sănătate a bolnavului se degrada cu repeziciune, practic, drumul Bacău-Iaşi, deşi parcurs cu multe emoţii şi griji din partea maicilor şi a celorlalţi fii duhovniceşti ai părintelui, parcă s-a contractat timpul. În jurul orei unsprezece noaptea s-a ajuns la Spital, în Iaşi.

În regim de maximă urgenţă, bolnavul a fost trimis la Terapie intensivă, unde a fost direct intubat, punându-i-se diagnosticul *insuficienţă hepatorenală*. Probele hepatice arătau rezultate dintre cele mai îngrijorătoare, aproape incredibil de a exista la un pacient în viaţă.

La spital, *fiecare medic a fost, parcă, trimis de Cuvioasa Parascheva, la momentul oportun*: fiecare a dat dovadă de foarte mult profesionalism, omenie şi dăruire. Începând cu medicul curant, continuând cu cei de gardă, cu medicii secţiei de Terapie intensivă, cu cel cardiolog, cel diabetolog şi, nu în ultimul rând, cu cel radiolog, toţi au făcut tot ce era posibil ca părintele să mai trăiască. Întreg personalul medical a fost la înălţime, din toate punctele de vedere! Gesturile lor de încurajare, de solidaritate, de implicare emoţională erau nenumărate. Zilnic, le spuneau maicilor, care treceau prin clipe de maximă încordare, să se roage, pentru că Dumnezeu poate să facă o minune cu părintele. Aminteau, adesea, şi de ajutorul Cuvioasei Parascheva, faţă de care mulţi aveau evlavie!

Spitalizarea părintelui a fost îndelungată şi cu numeroase momente în care se credea că s-a ajuns la final, că mai bine ar fi să fie externat, că nu mai există nicio rază de soare pe cerul speranţei. A fost intubat şi detubat de nu mai puţin de şapte ori, respiraţia nu se putea normaliza decât prin administrare de oxigen. Când nu mai avea tubajul şi nu mai era sedat, rezista maximum 5-6 ore; trebuia ca în această perioadă să poarte şi măşti de oxigen care erau suportate foarte greu de părinte; simţea cum faţa i se strânge ca într-o chingă. Îl chinuiau... De două ori pe zi, i se recoltau analize. Avea dureri şi era foarte slăbit!

Cineva însă veghea alături de medici şi de maici. Era o prietenă sfântă a părintelui din copilărie: *Cuvioasa Parascheva* –

*doctoriţă milostivă care aplica tratamente care nu se încadrau în nici unul din tiparele convenţionale ale Medicinii.* Când toate tratatele de specialitate spuneau: *În acest caz nu se mai poate face nimic!*, Cuvioasa spunea zâmbind: *Ba da, cu voia şi ajutorul lui Dumnezeu, aici se va face o minune, va fi o tămăduire spre slava Lui şi pentru ca cei din jur să se folosească, să se întărească în credinţă!*

Pentru ca uimirea însănătoşirii părintelui să fie mai mare, a apărut încă o complicaţie, foarte periculoasă: plămânii părintelui E. au acumulat lichid, dat fiind faptul că a stat zile în şir pe spate, nemişcat; de două ori i s-au scos peste trei litri de lichid. Se ridica, deci, încă un munte, ce părea de netrecut! Da, de netrecut, dar doar prin logica omenească; însă prin credinţă, nădejde şi multă rugăciune, datele problemei s-au schimbat radical. *Cuvioasa Parascheva s-a preocupat şi de acest diagnostic al părintelui* şi, surprinzător, după câteva zile de tratament, nu a mai apărut lichidul periculos!

Dar, *Sfânta înţeleaptă* s-a preocupat nu numai de partea medicală, de a trata trupul, *ci a avut în vedere, în primul rând, partea spirituală*, sufletul părintelui.

De aceea, de câte ori nu era intubat, doi părinţi cu aleasă viaţă duhovnicească de la Mitropolie, care îl cunoşteau mai demult pe părintele, veneau şi *i-L dăruiau pe Doctorul Nostru Iisus Hristos.*

Pentru ca bucuria să fie deplină, pe la mijlocul lunii iulie, la spital, *a venit chiar ierarhul său, pe care îl respecta foarte mult şi căruia dorea să-i fie mereu în ascultare, împreună cu alţi doi preoţi.* Preasfinţitul l-a binecuvântat şi a rostit mai multe rugăciuni pe care părintele le-a auzit, pentru că (*altă minune a Cuvioasei!*), în acele clipe, nu mai era intubat şi se simţea un pic mai bine, spunând chiar că prezenţa ierarhului său i-a dat un strop de sănătate.

La mănăstirea unde părintele era ctitor şi duhovnic, zilnic, se făceau Sfântul Maslu şi Acatistul Cuvioasei Parascheva. *Maicile o iubeau* pe sfânta care reprezenta pentru ele un model de autentică trăire monahală şi care le ajutase, pe fiecare în parte, în diferite împrejurări ale vieţii. Mai târziu, *un veşmânt al Cuvioasei* a fost donat mănăstirii şi a fost pus în raclă, pentru închinare.

Pentru însănătoşire s-a făcut un adevărat *lanţ al rugăciunilor*: fiii şi fiicele duhovniceşti din toată ţara, dar şi părinţii de la Locurile Sfinte, sau cei din Sfântul Munte Athos, înălţau cereri către Dumnezeu, Maica Domnului şi sfinţi, pentru tămăduire grabnică.

La Iaşi, maicile care au trecut prin această grea încercare *au simţit, din plin, ajutorul sfintei;* nu era zi în care ele să nu-şi îndrepteze paşii către racla cu sfintele moaşte ale Cuvioasei, unde se rugau, şi, întotdeauna, primeau încurajare şi tainică mângâiere. Monahiile de la Ciolpani au împărţit 40 de acatiste ale sfintei, ca să se roage pentru sănătatea părintelui, creştinilor care aşteptau, răbdători, să-şi spună necazul, sau să-i mulţumească, Ocrotitoarei Moldovei.

Şi iată că, într-o binecuvântată zi de 25 iulie 2010, *Cuvioasa Parascheva*, înainte de vremea prânzului, a consemnat în fişa de tratament: *se detubează definitiv, pacientul respiră fără asistare artificială. Astfel se contraziceau toate pronosticurile sumbre stabilite nu demult...*

Când se ajunsese în *punctul terminus al speranţelor*, atunci părintele a revenit la viaţă, în mod sigur cu rugăciunile *Mult-milostivei cu inimă de aur*. Analizele erau din ce în ce mai bune. În câteva zile, a urmat debranşarea de la monitor, renunţarea la hrănirea artificială şi trecerea la alimentaţia normală (mai întâi au fost supe, ceaiuri, sucuri de fructe etc.)

Când restabilirea a atins un nivel acceptabil, medicii au hotărât *externarea* părintelui E., care a ajuns la mănăstire cu Salvarea. Bucuria în obşte a fost foarte mare, dar nu a durat mult, pentru că, după câteva zile, a apărut o febră, din ce în ce mai periculoasă. În final, a fost nevoie ca, din nou, să fie chemată ambulanţa, de data aceasta chiar de la... Mitropolie!

Părintele a ajuns, din nou, la Iaşi. S-a întors în acelaşi pat din secţia ATI. A fost însă ceva mai puţin îngrijorător. Datorită intervenţiei prompte a personalului medical din spitalul Iaşi, până seara, părintele şi-a revenit. Apoi, pentru că părintele se simţea foarte slăbit, a mai stat câteva zile într-un alt salon, unde i s-au administrat perfuzii şi alte tratamente.

Pe 9 august 2010, părintele a încheiat, cu bine, acest episod al vieţii sale. Înainte de a se urca în maşina mănăstirii care-l ducea acasă, a mers, cu lacrimi în ochi, împreună cu maicile, să mulţumească doctoriţei cereşti, Sfintei Parascheva.

Părintele, cu fruntea sprijinită de racla Sfintei, a şoptit:

*„Sfânta mea dragă, cuvintele unui om nu pot cuprinde neţărmurita recunoştinţă pe care ţi-o port! Îţi mulţumesc! Ai grijă de toţi care îţi cer ajutorul, răsplăteşte cum ştii tu, tuturor acelora care, într-un fel sau altul, au pus o parte din sufletul lor, pentru a-mi veni în ajutor! Şi aş mai avea ceva să-ţi spun: ştii, cred că febra aceea a fost pentru că... trebuia să mă întorc la tine, grabnic. Plecasem fără a te întâlni! Iartă-mă şi de data aceasta!”*

*Anonim*

* * *

*Ajutor minunat*

Vreau să mărturisesc ajutorul minunat primit de sus. În 2002 am fost diagnosticată cu cancer la sânul stâng. După

operaţie, am făcut chimioterapie, radioterapie, apoi dese ecografii abdominale şi mamare, până în 2005, când medicii preconizau că ar fi şi metastaze la ficat. (...)

La Sfânta Parascheva mi-am aşezat palmele peste mâinile ei, plângând şi rugându-mă să mă ajute. Am simţit o energie prin mâinile mele şi instinctul m-a făcut să le retrag. Am repetat gestul, dar n-am mai simţit nimic. Însă, la spital, nu mi-au mai găsit nimic la ficat.

Slavă Domnului şi tuturor sfinţilor pentru toate binefacerile pe care ni le dăruiesc în fiecare zi.

*Lidia*, Paşcani

* * *

*Adevărata vindecare*

Nu auzisem de Sfânta Parascheva vreodată. La îndemnul unei prietene, am venit la Iaşi în zilele de prăznuire. Atunci aveam o boală a cărei cauză nu o depistau nici medicii. După ce am stat la rând, între pelerini, am simţit că, încet-încet, boala se duce, mă vindec.

La o săptămână l-am cunoscut pe părintele duhovnic şi abia atunci a început adevărata vindecare, cea spirituală.

Slavă Domnului şi Sfintei Parascheva!

*Anonimă*

* * *

*Exteriorizarea unei boli*

În aprilie 2015 mă aflam la Iaşi pentru a lua avionul de întoarcere la muncă, în Italia. Mai întâi, am ajuns la Mitropolie

să mulţumesc Cuvioasei pentru toate binefacerile. Am revăzut drumul făcut cu ani în urmă, stând la rând pe 14 octombrie. Atunci luptam pentru căsătoria mea, pentru soţul meu, pentru familia mea, mergând la mănăstiri şi biserici, cerând sfat preoţilor.

Mi-amintesc de o ploaie măruntă, de marea de oameni, dar şi de o durere cumplită la piciorul stâng. Nu puteam părăsi rândul după atâtea ore. Aşa am ajuns în curtea Catedralei, dimineaţa, unde nu am spus o rugăciune anume. Cuvioasa ştia de ce sunt acolo, la moaştele ei.

Medicii de la Salvarea de lângă Catedrală, văzându-mi piciorul umflat, m-au sfătuit să merg în localitatea natală la spital (...)

Am fost internată la Bacău, de urgenţă: aveam o infecţie în interior care, declanşată în mod vizibil, m-a salvat (...), altfel, ar fi trecut în sânge şi ar fi fost fatală. (...) În cele două săptămâni de spitalizare am aflat ceva ce mi se părea ireal: soţul meu stătea cu cea mai bună prietenă a noastră. (...)

Fetiţa era la părinţii mei. (...) Deşi trăiam o situaţie delicată (...), prin rugăciunile adresate Sfintei Parascheva eram foarte liniştită. (...)

Am învăţat că ajunge la Dumnezeu rugăciunea dreaptă, din suflet (...) Îi mulţumesc Cuvioasei că mi-a împlinit rugăciunile, mai ales ceea ce s-a rezolvat cu sănătatea, cu viaţa mea şi a fiicei mele (...), deşi sunt nevrednică. (...)

*Gabriela Tătărăşanu*

* * *

*Lacrimile părinţilor*

Sfânta Parascheva a fost, mereu, ocrotitoarea familiei noastre. Cu mulţi ani în urmă, sora mea de 15 ani a fost copleşită

de o boală necunoscută. I se umpluse gura de bube, nu mai putea mânca, iar doctorii nu găseau nicio cauză, nici un remediu. O perioadă, s-a umblat din doctor în doctor fapt care a condus la o situaţie financiară grea. Când părinţii au hotărât ca toată familia să verse lacrimi de rugăciune la racla Cuvioasei de la Iaşi, un vecin ceferist s-a oferit să ne ajute, fără a cumpăra bilete de tren. Prima minune a fost că un control neaşteptat a evitat vagonul nostru.

Am ajuns la Sfânta Parascheva, unde ne-am rugat îndelung. Ne-am oprit în drum spre gară, să gustăm câte ceva din pacheţelul de acasă. Fără să ne dăm seama, sora mea mânca împreună cu noi. (...) La un moment dat, parcă ne-am trezit cu toţii la realitate: se întâmplase o minune – sora mea era vindecată complet.

Sfânta Parascheva s-a milostivit de lacrimile părinţilor!

*Anonimă*

* * *

*De ziua Sfintei*

Mulţumesc, Doamne, pentru acest mare dar trimis în Moldova – minunea care se numeşte Sfânta Parascheva de la Iaşi, ocrotitoare şi a familiei mele.

În 2014, m-am îmbolnăvit atât de tare încât stăteam prea puţin pe picioare: mă apăsa pe cap, îmi strângea pieptul. (...) Medicii ezitau... M-am rugat la Sfânta, dar minunea s-a petrecut în 14 octombrie. Am stat pe scăunel la Sfânta Liturghie, în noaptea de 13 octombrie, iar de ziua Sfintei am ţinut post şi m-am închinat la sfintele moaşte.

Am ajuns acasă, am adormit două ore şi m-am trezit sănătoasă. Acum merg la Cuvioasa fără însoţitor.

Mulţumesc lui Dumnezeu şi Sfintei Parascheva!

*Elena*, Republica Moldova

* * *

*Cu sprijin, rugăciunea este mai intensă*

A trecut un an de când am fost operată de o formaţiune tumorală la sân. Am suportat toate fazele de tratament chimio- şi radioterapie. Deşi sunt cadru medical, nu intru în detalii (stările prin care am trecut nu pot fi descrise în cuvinte), ci vreau să subliniez că am avut mijlocitori din partea Cuvioasei Parascheva, a Sfântului Nectarie, a Sfântului Efrem cel Nou. (...)

Cuvioasa a fost alături de mine în multe încercări: la examene, la distanţa de 450 km spre facultate fie iarnă, fie vară, la vindecarea de virusul C... Mergând într-o zi să mă închin, am simţit o tresărire a mâinii *ei*, fapt ce m-a înspăimântat uşor (...)

Pe parcursul terapiei am mers des la Catedrală, apoi la Sfântul Nectarie, atât eu, cât şi mama, rugându-ne să mă întărească, să accept tot ce mi se dă. Sunt om care trăieşte în lume, unde este sădită îndoiala, se cleveteşte, dar sunt şi oameni care te susţin... aşa cum sunt măicuţele Elefteria, Zenaida, protosinghelul Hrisostom, apoi duhovnicul meu şi alţii. La sfatul lor n-am deznădăjduit, ci m-am lăsat în mâna lui Dumnezeu.

Cu ajutorul primit, rugăciunea a fost mai intensă, apoi le-am mulţumit fie ajungând în Grecia, fie urcând cu rucsacul în

spate pe Ceahlău... Cu bucurie sufletească m-am întors din locuri pline de sfinţi rugători care răspund şi de la distanţă dacă îi chemi şi le ceri ajutor (...)

Recunoştinţă veşnică pentru rugătorii noştri!

*Lupu Daniela*, Iaşi

* * *

*„Rourarea fierbinţelii"*

Când era mic, copilul meu se îmbolnăvea foarte des.

În seara dinaintea plecării la Cuvioasa, avea 40º, nu putea nici vorbi de o formă a laringitei, pentru care plecam adesea la spital. I-am dat medicamente aşa cum ştiam din spital şi am plecat spre Iaşi. Inconştienţă ar spune cineva, să duci copilul la drum lung din Vrancea la Iaşi. Am ajuns cu bine, deşi febra nu scădea.

Ne-am rugat în felul nostru..., poate cu nevrednicie, dar ruga a fost ascultată, pentru că atunci a fost ultima dată când copilul s-a îmbolnăvit. Au trecut de atunci 13 ani...

Mulţumesc, Cuvioasă Parascheva, ocrotitoarea familiei mele!

*Anonimă*

* * *

*Dumnezeu mi-a trimis-o pe Cuvioasa*

Anul trecut, fetiţa mea de 16 ani s-a trezit cu o durere acută în abdomen. Diagnosticul era incert, dar a fost operată, de

urgenţă, de o tumoră pe stomac. I s-a luat biopsie şi au internat-o, în aşteptarea rezultatului. Ca familie creştină, nu înţelegeam ce se întâmplă. (...)

Lângă fetiţă, la Reanimare, imploram, cu promisiuni, ajutorul lui Dumnezeu. La un moment dat, în patul de alături, au adus un pacient agitat. (...) Soţia lui se uita la noi cum ne rugam, a scos din geantă un şirag de metanii de la pelerinajul făcut la Iaşi şi ni l-a dăruit, urându-ne sănătate. Mai târziu, o colegă mi-a adus o iconiţă a Cuvioasei şi vată sfinţită. Fetiţa a aşezat iconiţa sub pernă, metaniile în mână, iar în ziua următoare s-a făcut bine. Biopsia a fost îmbucurătoare – tumora era un polip. La endoscopie, stomacul intact n-a mai avut nevoie de operaţie.

Ca mamă, ştiu că, în seara aceea, Dumnezeu mi-a trimis-o pe Cuvioasa Parascheva să ne ajute fără întârziere. Acum, la un an de la operaţie, suntem la racla Cuvioasei să-i mulţumim, deşi cuvintele sunt prea sărace şi noi mult prea păcătoşi pentru aşa o bucurie.

Doamne ajută!

*Camelia Popov*, Prahova

* * *

*Dorinţe identice*

În anul 2000, am venit cu fiica mea, Ana-Maria, la Sfânta Parascheva. Am născut fetiţa când nu aveam experienţă. Îmi doream să fie prima la învăţătură, la canto, la pian şi, evident, mai erau insuccese, pentru care o băteam. Când am intrat la Sfânta, fetiţa avea 9 ani. I-am spus să-şi pună o dorinţă. Mi-

am spus şi eu: „să n-o mai bat...". La ieşire, spre mirarea mea, am aflat că Ana-Maria avea aceeaşi dorinţă: „să nu mă mai bată mămica". De atunci, am renunţat la bătaie.

În 2013, am fost diagnosticată cu cancer stadiul III. M-am rugat Cuvioasei, acum sunt spre vindecare, toate analizele au ieşit bine şi am venit să-i mulţumesc pentru ajutorul imediat, mai ales că medicii nu mi-au dat nici o şansă.

Mulţumesc pentru tot ce Sfânta ştie că avem nevoie!

*Ileana Ghintuială*, Bucureşti

* * *

*Cu post şi rugăciune*

Sunt de profesie inginer, ca şi soţul meu, care acum este pensionat pe caz de boală. De câţiva ani am pornit în pelerinaje: în Grecia, în Turcia, la Locurile Sfinte, în Ucraina.

În 2012, soţul meu, care fusese un fumător înrăit, a fost operat având tumoare malignă la plămâni. Mergând la spital zilnic, a început şi drumul meu cu rugăciuni intense la picioarele Cuvioasei Parascheva, de la ora şase dimineaţa rostindu-i acatistul în Catedrală. După operaţie, deşi i s-au administrat antibiotice şi calmante, cu toate că investigaţiile aduceau rezultate bune, totuşi ajunsese la febră de 39,5°. M-am rugat ca Sfânta să lumineze mintea doctorilor, iar a doua zi, aceştia au renunţat la tratament şi febra a scăzut!

După externare, când soţul a început chimioterapia, l-a cunoscut şi el pe părintele Valerian Radu care l-a sfătuit să postească şi să se împărtăşească o dată pe lună. După şase luni, cancerul a recidivat, i-a fost scos şi lobul mijlociu, însă la

toate analizele făcute din şase în şase luni, rezultatele sunt bune.

Ştiam că răul este îndepărtat doar cu post şi rugăciune, aşa cum ne sfătuise şi părintele Iustin: să postim şi să ne împărtăşim săptămânal.

Acum mergem în fiecare vineri la racla Cuvioasei, ca să-i mulţumim, să-i citim Acatistul, postim şi ne împărtăşim lunar. De asemenea, în iunie facem un pelerinaj de două-trei zile la Peştera Sfintei Teodora de la Sihla. În fiecare zi, în afara rugăciunilor obişnuite, ne rugăm cu acatistele Sfintei Parascheva, ale Maicii Domnului, ale Sfintei Teodora, Sfântului Nectarie din Eghina şi ale Sfântului Ierarh Spiridon.

Aducem slavă lui Dumnezeu şi tuturor sfinţilor datorită cărora suntem sănătoşi.

*Corina Galinescu*

* * *

*După rugăciune profundă*

Am avut câţiva ani de chin cumplit, cu insomnii noapte de noapte, din cauza oboselii, a nopţilor nedormite, a chinului sufletesc.

În 1987 m-am rugat cu disperare, din tot sufletul, Sfintei Parascheva (...)

M-a ajutat în mod grabnic şi real. Ajunsă acasă, am început să dorm, toate în casa mea s-au schimbat în bine, mi-am găsit liniştea. Nu m-au ajutat nici medicamentele, nici spitalizarea. (...)

*L.M.*, Suceava

* * *

*Răspuns al Cuvioasei*

În 2014 s-a născut un băieţel, Nicolas-Teodor, în Anglia. Medicii au constatat că are o malformaţie: esofagul era întrerupt, mâncarea nu ajungea în stomac, ba comunica cu traheea, iar o porţiune a aortei era mai îngustă.

Trebuia să suporte mai multe operaţii.

M-am închinat cu ardoare Sfintei Parascheva. Prima operaţie s-a făcut cu bine, pe când eu eram la Acatistul Cuvioasei, în Mitropolie. Am aprins pentru el o candelă lângă Sfântă. A reuşit şi operaţia pentru inimă. La fel m-am rugat (...), iar când am atins mâinile Sfintei, am simţit ca o pulsaţie a inimii şi giulgiul ei era cald (...)

Doamne, ajută!

*Anonimă*

* * *

*Încercările sunt nişte teste*

După o intervenţie chirurgicală simplă, am stat în comă o lună şi jumătate, din cauza unei erori medicale. Au urmat alte şase intervenţii. (...) În acest timp, parcă patul meu era sus, în aer, lângă mine era un bătrân cu un porumbel ţinut într-un săculeţ negru. Bătrânul mi-a spus că acel porumbel alb este singurul care a rămas şi că nu mai este altul asemănător.

Mama mea a venit constant la Sfânta Parascheva, iar eu, treptat mi-am revenit şi după trei luni, în scaun cu rotile, i-am

mulţumit Cuvioasei care m-a ridicat şi acum merg pe picioarele mele la rugăciune.

Când să fiu externată, s-a descoperit le ecografie un hematom cam mare. Sperăm să se resoarbă, iar dacă nu, voi intra din nou în sală. De ieri până astăzi, hematomul este deja cu 3 cm mai mic (...)

Într-adevăr, Sfânta Parascheva face minuni, iar încercările prin care trecem sunt ca nişte teste de la Dumnezeu. Important este să nu ne pierdem credinţa!

*Neamţu Monica Cornelia*

* * *

*O minune sub ochii medicilor*

În 1990 eram cu mama internată din cauza unei peritonite duble. După operaţie, medicul nu i-a mai dat mamei nici o şansă, chiar ne-a sfătuit să ne pregătim de înmormântare. Dumnezeu S-a milostivit şi a vindecat-o în chip minunat, spre uimirea medicilor. Astfel, când toţi o vegheam, am auzit-o cântând fragmente de la slujbe şi a insistat s-o las singură. Mă gândeam că a intrat în agonie, am ieşit pe hol, iar după vreo 10 minute, era liniştită că văzuse la fereastră raclele Sfintei Parascheva şi ale Sfântului Ioan de la Suceava (...)

După această vedenie şi-a revenit vizibil, a început să mănânce spre bucuria noastră şi spre mirarea medicilor. Când tata a vrut să le ofere o recompensă, un medic a spus: „n-am niciun merit. Era totul putred în soţia dumitale (...) iar ceea ce s-a petrecut sub ochii noştri a fost o minune a lui Dumnezeu!"

Mama avea atunci 56 de ani, astăzi are venerabila vârstă de 80 de ani, a muncit o viaţă întreagă să-şi crească cei 7 copii. Continuă să muncească având u-i în suflet pe Sfânta Parascheva şi pe Sfântul Mucenic Ioan de la Suceava.

Minunat este Dumnezeu întru Sfinţii Săi!

*Marcela Viziteu*, Botoşani

* * *

*Ceva s-a schimbat*

În 2009 am fost diagnosticat cu cancer la gât. După operaţie acelaşi diagnostic.

Apoi am venit în Iaşi, la o competiţie sportivă, iar paşii m-au îndreptat la moaştele Sfintei Parascheva. După rugăciune, am simţit că s-a schimbat ceva, iar la următoarele analize diagnosticul a fost altul. (...)

De atunci, tot timpul port la mine o bucăţică de vată de la sfintele moaşte.

*Sorin Daniel*, Orăştie

* * *

*M-am ridicat dintr-o boală grea*

În 14 octombrie 2002 am venit la Sfânta Parascheva pentru a mă ruga, iar rugăciunile mele au fost ascultate. Am fost operată de un cancer de piele cu diagnosticul „Melanom

malign, stadiu IV”. Am fost internată şapte luni la Spitalul Fundeni unde am făcut citostatice.

Cu rugăciunile la Bunul Dumnezeu, la Sfânta Parascheva, mă declar vindecată!

O dată pe an vin şi-i mulţumesc Cuvioasei, pentru că şi astăzi mai sunt printre cei dragi.

*Călin Dorina*

* * *

*I-a aşezat mâna*

Într-o duminică a anului 2005, am ales să merg în oraş decât să fiu la biserică. La întoarcere, în prezenţa mea, băiatul meu şi-a rupt mâna şi a stat 37 de zile în gips, după care constatând că era prinsă greşit, i-a deplasat-o din nou şi i-a imobilizat-o din nou. După un timp, băiatul a căzut, iar la radiografie s-a văzut din nou deplasare, aşa că urma să fie operat.

Era ziua Cuvioasei şi în aglomeraţia aceea l-am dat pe copil peste gard ca doar el să ajungă la sfânta raclă.

La întoarcere, mi-a spus că atunci când a atins moaştele Sfintei a simţit o durere, o fierbinţeală care l-a impresionat.

La scoaterea gipsului eram pregătiţi de operaţie. Surpriza a fost foarte mare: mâna era prinsă bine. Am crezut cu tărie că Sfânta Parascheva i-a aşezat mâna. (...) Aşadar, a scăpat de operaţie şi de suferinţă.

*Anonimă*

*Acatistul – rugăciune permanentă*

Aveam de mic o incontinenţă urinară care nu se putea rezolva cu medicamente. Am citit Acatistul Cuvioasei şi m-am vindecat.

Drept recunoştinţă îl citesc în continuare, chiar dacă am terminat liceul.

*Anonim*

* * *

*O simţeam aproape pe Cuvioasa*

În iunie 2014 fiind în Italia, la fiica mea, pentru a-mi aduce nepoţii în România, am fost dusă la urgenţă, iar diagnosticul „colecistită acută litiazică" a fost urmat de operaţia clasică. După o lună, întoarsă în ţară, am făcut aceleaşi crize, iar spitalul din Comăneşti m-a trimis la Iaşi, deoarece un calcul pe canalul ficatului era foarte periculos.

La Iaşi am poposit într-o dimineaţă la racla Sfintei Parascheva, m-am rugat cum m-am priceput, am primit şi binecuvântarea preotului, apoi la spital s-au depistat şi alte patru diagnostice. După tratament de o săptămână, după rezultatul R.M.N., am fost uimită să aud că piatra aceea nu mai este. De fericire, am făcut o Sfântă cruce în prezenţa doctorilor mulţumind Maicii Cuvioase pe care o simţeam aproape. Am fost transferată la boli infecţioase pentru a-mi trata ficatul (...)

Mulţumesc Domnului şi sper să mă pot bucura de minunaţii copii şi nepoţi dăruiţi.

*N. Elena*, Comăneşti – Bacău

* * *

*Rugăciune şi iar rugăciune*

Când am fost diagnosticată cu cancer mamar, am venit cu rugăciune înainte de a începe chimioterapia, am fost operată, iar după radioterapie din nou la rugăciune de mulţumire, de veghere asupra sănătăţii mele.

Faptul că astăzi sunt în faţa sfintelor moaşte este dovada ajutorului şi puterii binefăcătoare a preacuvioasei.

Rugaţi-vă, cinstiţi-o şi credeţi din adâncul sufletului în ocrotirea Cuvioasei!

*Geta*, Galaţi

* * *

*Radiofrecvenţă şi rugăciune*

Băiatul nostru, Cosmin, urma să facă un tratament pentru varice cu radiofrecvenţă, metodă ce ar fi durat câteva minute printr-un cateter ce înainta pe venă în câteva puncte. După o oră şi jumătate mi s-a comunicat că intervenţia va dura mult mai mult (...)

Am alergat împreună cu soţul la Sfânta noastră Parascheva, unde ne-am spus necazul, un preot ne-a citit o

rugăciune. (...) Nici nu s-a terminat rugăciunea şi am fost anunţaţi telefonic că totul s-a terminat cu bine.

Mulţumim Sfintei Parascheva, Slavă lui Dumnezeu!

*Marinela D.*, Botoşani

* * *

*Din nou la rugăciune!*

În 2011, la un control medical de rutină, i s-a descoperit mamei mele o tumoare pe creier.

Mama se ştia până atunci bolnavă de inimă şi avea crize de epilepsie. La depistarea tumorii, specialiştii au hotărât cu risc şi minime şanse, intervenţie chirurgicală. Când am văzut asta, am decis să mă rog la sfintele moaşte ale Cuvioasei Parascheva să-i dea putere mamei mele. (...)

După ore în şir de operaţie, doctorul a spus că a făcut tot ce trebuia şi că „acum totul ţine doar de Dumnezeu!”. Afirmaţia doctorului m-a trimis din nou la rugăciune. Recuperarea a fost o minune, surprinzându-i pe doctori. (...) Am stat lângă mama o săptămână, apoi a venit sora mea pentru încă o săptămână.

În prezent a avut parte de o intervenţie chirurgicală dificilă la stomatolog, care părea banală dar riscantă din cauza bolilor, a diabetului recent depistat şi din cauza căruia mulţi medici au refuzat să se implice.

Din nou am venit din Hunedoara la racla Cuvioasei, iar Dumnezeu a făcut minuni pentru mama şi familia mea.

Cu mâna pe inimă şi pe suflet îi sfătuiesc pe toţi oamenii să nu-şi lepede credinţa, indiferent de greutăţile vieţii, să nu se îndoiască de puterea Sa şi a sfinţilor Săi. (...)

Doamne, ajută pe tot omul care se roagă *Ţie*!

*Anonim*

* * *

*După o copilărie fericită*

Minunea s-a produs în viaţa nepotului meu Pinciuc Răzvan, din Santa Mare. În 1995, Răzvan şi cele două surori au rămas singuri, pentru că părinţii au plecat în Grecia. Copiii s-au descurcat foarte greu, primind, din când în când, bani de la părinţi. Băiatul a terminat liceul, iar la 19 ani a plecat la muncă, în Spania, ca să se întreţină. După un an de lucru pe bani puţini, a slăbit mult, iar într-o zi a fost dus de urgenţă la spital. Doctorii i-au făcut câteva investigaţii doar pentru că băiatul, nelucrând legal, nu avea asigurare. Au ajuns la concluzia că are o tumoare la plămânul drept, de mărimea unei portocale. A fost trimis în ţară, iar eu am ajuns cu el la pneumologie în Iaşi, unde i s-a prezis doar un an de viaţă. Boala avansase mult: afectase trei coaste şi coloana vertebrală încât, fiind atins nervul de la locomoţie, Răzvan mergea din ce în ce mai greu. A urmat demersul pentru colaborarea dintre pneumologi şi neurologi, în vederea operaţiei.

Înainte de operaţie, eu şi mama lui Răzvan l-am dus la Mitropolie, sprijinindu-l cu greu, cu popasuri dese, mai mult târându-l. Ne-am rugat şi am primit binecuvântarea. (...) În ziua următoare, operaţia a durat 12 ore, apoi minunea s-a produs: în trei zile, Răzvan mergea pe picioare singur şi se

cerea acasă, neştiindu-şi diagnosticul. (...) Acum este sănătos. Nu are cele trei coaste afectate, scoase de medici, iar în urma analizelor făcute la Bucureşti, tumoarea nu era de tip cancerigen. Continuă să lucreze în Spania şi îi mulţumeşte Maicii Parascheva pentru ajutor.

* * *

*Iubesc credinţa*

În 1996, mi s-a dat un tratament pentru „crize comiţiale". Am început să merg zilnic s-o rog pe Cuvioasa Parascheva să mă scape de aceste crize. Ameţit de boală, simţeam că urmează să am o criză, dar, cum ajungeam la moaştele Sfintei, mă luminam. De atunci, merg aproape zilnic la Sfânta, am renunţat la tratament şi m-am simţit protejat. Eram pensionat pe caz de boală, dar după aproximativ doi ani am renunţat şi la pensionare, m-am angajat, am făcut o facultate şi lucrez ca economist, având o sănătate foarte bună.

Am asistat la o minune a Sfintei pe 14 octombrie. Fiind mare aglomeraţie, mulţi credincioşi dădeau jandarmilor, ce asigurau ordinea, să treacă îmbrăcăminte şi flori peste sfânta raclă. O mămică avea un copilaş care răcnea foarte tare. I l-a dat soldatului să-l atingă de Cuvioasa şi, instantaneu, copilul a tăcut, a adormit. (...) Această întâmplare m-a ataşat foarte mult de Sfânta, m-a făcut să iubesc credinţa, să-i cer sfatul la orice încercare. De atunci, înainte de a pleca de la serviciu, mă rog la Sfânta Parascheva, deşi zilnic fac păcate, dar de care mă căiesc.

Moaştele Sfintei Parascheva sunt o avere inestimabilă. Fiecare dintre noi să fie înţelept în a beneficia de acest dar.

*Mircea*, Iaşi

* * *

*Am trăit un miracol personal*

Mulţumesc Sfintei Parascheva care mi-a arătat slava lui Dumnezeu, printr-un miracol pe care l-am trăit personal.

Sufeream, acum jumătate de an, de o erupţie cutanată la nivelul coatelor. S-a extins şi pe spate şi pe gât. Medicii nu erau siguri în stabilirea concretă a diagnosticului, iar tratamentele prescrise n-au fost eficiente.

Într-o zi, a făcut Bunul Dumnezeu ca, prin lucrarea Lui, să ajung la Iaşi, unde, la moaştele Cuvioasei, m-am rugat pentru sănătatea mea, a familiei, fără a mă gândi la problema cu petele pielii mele. Seara, am plecat la Botoşani, iar dimineaţa, dintr-o obişnuinţă formată în ultimul timp de a urmări extinderea petelor, am constatat, cu uimire, că acestea nu mai erau. M-am speriat constatând miracolul făcut de Sfânta în chip tainic.

Mulţumesc, Preacuvioasă Parascheva!

*Avram Irina*, Buzău

* * *

*Sub paza Cuvioasei*

Bunicul meu a suferit îndelung în urma unei prostatite recurente. În martie 2002, se afla în stare gravă, în spital.

Urma să plec ca studentă, într-un stagiu la Bruxelles, pentru două săptămâni. Pe bunicul l-am lăsat sub paza Sfintei

Cuvioase Parascheva, dăruindu-i o cruciuliţă pe care am ţinut-o preţ de câteva secunde pe sfintele moaşte. La plecare, cu inima strânsă, mă gândeam că nu ne vom revedea, dar, la întoarcere, bunicul săpa vesel în grădină, purtând la gât cruciuliţa de la Cuvioasa. Am credinţa nezdruncinată că momentul acela de bucurie, sănătate şi rezistenţă, care a întrerupt lunga lui stare de boală, s-a datorat milostivirii divine. Sunt cu atât mai recunoscătoare, cu cât bunicul meu a fost de o altă confesiune decât dreapta credinţă, a fost catolic. Blândul şi dreptul meu bunic a trecut la Domnul un an mai târziu.

Slavă Domnului pentru minunile înfăptuite, mereu, prin sfinţii Săi!

*Cristina*, 35 de ani, Piatra-Neamţ

* * *

*„Să ai credinţă cât un bob de mazăre şi se pot întâmpla miracole"*

În 1970, aveam 13 ani şi, în urma unui grav accident rutier, am fost adusă la Iaşi, la Spitalul de Neurochirurgie, pentru a fi operată. Profesorul N. Oblu era rezervat în privinţa diagnosticului, pentru că eram în comă profundă – traumatism cranio-cerebral sever.

Văzându-mă în stare critică, tatăl meu care m-a însoţit, a ajuns la Mitropolie, şi-a spus necazul unui preot vârstnic, a lăsat un pomelnic, dar şi lacrimi la sfânta raclă. Peste o lună am ieşit din comă, am urmat tratament în spital încă o lună, după care am mers acasă unde mă aşteptau cei dragi. Recuperarea a durat mult, dar cu credinţă şi răbdare am trecut cumpăna vieţii mele.

Astăzi, la 57 de ani sunt profesor cu un stagiu de 35 de ani în învăţământ şi constat că puterea dumnezeiască a lucrat prin Sfânta Parascheva, a cărei viaţă a fost un elogiu adus bogatei simplităţi de suflet mântuitoare. Cu adevărat credinţa este o punte de legătură între Dumnezeu şi noi.

În rândurile acestea am scris cu sinceritate o pagină din drumul vieţii mele, nădăjduind să fie pentru semeni un impuls spre o viaţă trăită în şi cu Hristos.

*Prof. Rodica Murariu*, Suceava

* * *

*De la diagnostic incert, la rugăciune*

După o masă de seară consumată în casa părinţilor, fratele meu s-a simţit rău. A doua zi a fost dus cu salvarea la Spitalul de copii, unde, mai întâi, deşi avea dureri abdominale şi febră, un medic l-a considerat răsfăţat, considerând că joacă teatru. Supărată, mama a vrut să-l mute la alt spital, dar medicul l-a internat, plimbându-l prin toate etajele.

Într-o seară, la sugestia asistentei, am cumpărat de la farmacie un medicament, dar am trecut şi pe acasă, i-am luat pijamale noi pe care le-am trecut apoi la racla Cuvioasei Parascheva. A doua zi fratele a dat de un medic bun, i-a stabilit diagnosticul, l-a operat, i-a făcut programare pentru viitoarea intervenţie chirurgicală. Acum este bine şi-i mulţumim Domnului că l-a păzit pe fratele meu.

*Anonimă*

* * *

*Sfânta Împărtăşanie, duminică de duminică*

În anul 1992, soţul meu, Constantin, a fost diagnosticat cu cancer malign la bronhii pentru care a fost operat. La spitalul din Bucureşti, după biopsia care preciza diagnosticul, ne-a mărturisit că nu mai este speranţă.

Cu mila Sfintei Cuvioase Parascheva, care ne-a binecuântat la racla sa, am renunţat la şedinţele cu raze cobalt, pentru că ne-am pus nădejdea în ajutorul divin.

În 1993, am venit la racla Sfintei cu adevărata credinţă de vindecare. Din momentul acela, soţul meu nu a luat niciun fel de tratament decât Sfânta Împărtăşanie duminică de duminică şi în zilele de sărbătoare. Noi credem în minunile Sfintei Parascheva, pentru că acela care îşi pune cu adevărat nădejdea este ajutat, miluit şi vindecat de orice boală.

*Maria Florea*, Bucureşti

* * *

*A rugat-o să-i dea mâna*

În octombrie 1989, fiul meu, Andrei-Virgil, a avut o mare încercare. Am venit cu el de la Piatra Neamţ la Iaşi, unde medicii au vrut să-i amputeze braţul drept.

L-am adus la Cuvioasa. S-a aşezat singur lângă ea şi plângând, emoţionându-i şi pe oamenii din jur, a rugat-o să-i dea mâna înapoi. Acum are 31 de ani, ambele braţe şi o fetiţă.

*Anonimă*

* * *

*Mulţumesc zi şi noapte*

Prin rugăciuni zi de zi, merg pe picioarele mele, deşi coloana mea este tasată de 38 de ani, neputând fi operată. Sfânta face minuni cu mine, deşi doctoriţa care m-a tratat se miră de cum arăt.

Eu, păcătoasa, mulţumesc zi şi noapte tuturor sfinţilor şi mă rog Sfintei Parascheva să mijlocească pentru ca în Moldova noastră să fie pace.

*Cornelia*, Bârlad

* * *

*Cu speranţă şi rugăciune*

În primul meu an de facultate, chiar în timpul sesiunii, mama a fost diagnosticată cu cancer de col uterin în stadiul III. În acel moment am memorat câteva fragmente din acatistul Cuvioasei, le-am rostit de mai multe ori pe zi pe toată durata tratamentului, sperând în vindecarea mamei. (...)

Spre uimirea tuturor, imediat după finalizarea tratamentului, nu s-a mai găsit nicio celulă cancerigenă în organismul ei.

Credem că Sfânta Parascheva şi Sfântul Nectarie ne-au ajutat să trecem cu bine peste această încercare.

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

*Maria*, Brăila

* * *

*După operaţie, diagnostic bun*

În anul 2000, după ani de suferinţă mi s-au depistat doi polipi pe colon, din care unul malign în fază incipientă. Mă opuneam cu disperare operaţiei, deşi medicul chirurg mi-a anunţat urgenţa.

După tratamente naturiste fără rezultat, am alergat la Cuvioasa cu multă speranţă. În ziua următoare, un scaun negru ca păcura m-a determinat să-l dau la analiză unde s-a confirmat melenă. Mi-a fost foarte rău, iar la spital în urma altei analize, melena dispăruse. Medicul se uita cu suspiciune la mine, deşi aveam confirmarea scrisă de la laborator. Totuşi am fost operată, mi s-a extirpat 25 cm de colon. La următoarele analize efectuate periodic timp de 14 ani, nu au fost recidive.

Părerea mea este că dacă Maica Parascheva nu m-ar fi speriat cu acea melenă, n-aş fi ajuns la operaţie să fie extirpat fragmentul rău. Sunt veşnic recunoscătoare Cuvioasei că m-a salvat de la o boală nemiloasă.

*Butnaru C.*, Iaşi

* * *

*Rugăciunea stăruitoare a străbătut cerurile*

Hristos a înviat!

Sunt cadru medical şi voi relata o întâmplare despre ajutorul de netăgăduit al Cuvioasei. Lucrez la secţia de Reanimare a unui spital unde văd multă suferinţă.

A fost internată o fetiță suferind de o patologie gravă, iar evoluția postoperatorie era nefavorabilă: nu se putea alimenta, au apărut probleme respiratorii, necesitând protezarea mecanică. După alte intervenţii chirurgicale, avea tegumente albăstrui şi era conectată la aparate de ventilaţie mecanică.

Dar mama, o bună creştină, se ruga zi şi noapte la Atotmilostivul Dumnezeu, iar cărţile de rugăciuni erau însoţitorii permanenţi. Această mamă, cu ochii umezi mereu, slăbise, încât ajunsese ca o umbră.

Rugăciunea stăruitoare a străbătut cerurile, le-a luminat mintea medicilor, care au ajuns la un compromis: să alimenteze copilul cu o sondiţă aplicată prin piele direct în stomac. Metoda a dat rezultate, fetiţa şi-a reluat treptat alimentaţia, ulterior fiind deconectată de la aparate. Mama a fost instruită cum s-o alimenteze şi, cu ajutorul Domnului, după o perioadă îndelungată de timp, au plecat acasă. Au depăşit riscul unor complicaţii mari.

Era iarnă, dar mama, plină de credinţă şi de bucurie în suflet, a înfruntat frigul şi, timp de 40 de zile, cu fetiţa ascunsă în propria haină, strânsă la piept, a continuat să ceară ajutorul divin în Biserică. Sfânta n-a întârziat să-i răspundă: copilul s-a dezvoltat, n-a avut nicio banală răceală.

Ulterior, medicii i-au refăcut calea digestivă fiziologică, recunoscând că este o minune faptul că mai trăieşte.

Astăzi fetiţa este sănătoasă, se alimentează normal. A mers în pelerinaj la mănăstirile din Moldova, iar la Sihăstria s-a retras. După multe căutări a fost găsită măturând frunzele lângă chilii spunând că nu mai vrea să meargă acasă, că doreşte să rămână acolo.

Pe fetiţă o cheamă Maria!

*Anonimă*

* * *

*Îngenunchere la moaştele Sfintei*

La un meci, m-am accidentat la genunchiul drept. Am continuat să joc, ignorând durerea şi sperând să-mi revin. (...) După câteva săptămâni, urcam scările doar cu piciorul stâng, dreptul îl târam după mine. Un R.M.N. a indicat întinderea ligamentelor. Timp de trei luni şi jumătate îmbunătăţirea întârzia să apară, deşi renunţasem la activităţile sportive. Apăruse deznădejdea.

De hramul Sfintei Parascheva, m-am închinat la moaştele Cuvioasei şi ale Sfântului Simeon din Muntele Minunat, rugându-i să-mi tămăduiască genunchiul.

Ajutorul n-a întârziat: în două săptămâni urcam din nou scările, iar după alte două, am reluat activităţile sportive.

Slavă lui Dumnezeu întru sfinţii Săi!

*D.M.*, Iaşi

* * *

*Mi-era frică să mă bucur*

În 2013, eu şi fiul meu de 12 ani am suportat, din cauze diferite, cinci operaţii. Pe un pat de spital din Bucureşti, în octombrie, m-am rugat cu lacrimi fierbinţi Cuvioasei să mă ajute în reuşita operaţiei, regretând că n-am reuşit până atunci să ajung la sfintele moaşte.

Prin grija Sfintei, totul a decurs bine, dar, de sărbători, am descoperit cu disperare, că şirul operaţiilor nu se oprea. Băieţelul meu avea nevoie de o intervenţie la mâna stângă,

întrucât la operaţia precedentă, „din greşeală", i-a fost secţionat nervul, deci era nevoie de un chirurg plastician foarte bun. În ianuarie 2014, eram cu băieţelul la sfintele moaşte unde ne-am rugat, cu bucurie şi multă speranţă, am luat ulei de la candelă şi am cumpărat cartea cu minunile Cuvioasei.

Pe 16 ianuarie, operaţia a durat şase ore pentru reconstrucţia nervului mâinii, cu nerv luat de la picior, iar doamna doctor de la spitalul din Iaşi ne-a avertizat că degetul mic şi partea laterală a tălpii nu le va mai simţi. Am acceptat asta nefiind altă alternativă. În cele şase ore, m-am rugat atât eu cât şi cei de acasă să-l ajute Dumnezeu pe copil. Cu mare uimire, am constatat că, în timp ce-l ungeam cu ulei de la moaştele Cuvioasei, copilul simţea la fel ca înainte. Mi-era frică să mă bucur, iar doamna doctor nu-şi putea explica, precizând că abia peste şapte luni se vor vedea bine rezultatele şi că vom merge la recuperare.

Eu, personal, n-am mai avut probleme cu operaţia, însă menţionez că recunoştinţa şi încrederea în urma acestor minuni ale Cuvioasei, sporeau.

Ne rugăm să ne ajute în continuare, să ajungem mai des la moaştele ei, nu din disperare, ci doar pentru a-i aduce mulţumire. În bunătatea ei, Sfânta Parascheva ne aude, ne ascultă şi ne ajută pe toţi care cerem.

*S.M.*, Brăila

* * *

*Toţi medicii tratau numai efectul „alergiei"*

Am 27 de ani, locuiesc în Bucureşti, am două facultăţi şi lucrez la o instituţie de stat. Îmi amintesc că, înaintea bacalau-

reatului, am primit ajutorul Sfintei Parascheva, rugându-mă la icoana făcătoare de minuni de la biserica Sfântul Gheorghe – Nou – Km 0. Peste ceva timp, Sfânta Parascheva mi-a apărut în vis, chemându-mă probabil la pocăinţă, dar eu, ca un adolescent nepregătit, nu am dat ascultare.

În 2012, din senin, mi-au apărut nişte inflamaţii pe tot corpul: se măreau, se uneau, (...) eram un monstru. Mi-era frică să mă uit în oglindă, să ies din casă.

La începutul lui 2013, într-o duminică, mama, speriată groaznic, m-a dus la biserica cu hramul Sfintei Parascheva – Militari II să-mi citească preotul. Aşa a intrat în viaţa mea cum se cuvine Bunul Dumnezeu şi sfinţii Lui, prin preotul Stelian: mergeam la slujbe, m-am spovedit cum n-o făcusem niciodată. Aşadar, după multe specializări, drumuri prin 6-7 spitale, constatam că nimeni nu găsea cauza „alergiei" mele, toţi tratau numai efectul. Câteva zile era bine..., apoi era mult mai rău.

La Sfânta Spovedanie din 10.02.2013, părintele Stelian m-a îndrumat la Iaşi, la Sfânta Parascheva. Am ajuns într-o vineri. La racla Cuvioasei mi-au venit lacrimi în ochi, am simţit calde mâinile ei şi un curent, nişte furnicături, o senzaţie nemaitrăită de care nu m-aş fi săturat. (...) Am stat de mai multe ori la rând şi de fiecare dată am simţit acelaşi lucru, deşi ca om cu mintea îngustă căutam diverse motive. M-am rugat pentru toţi cei care au adus pomelnice în acest loc binecuvântat. Pe măsură ce mă rugam pentru cineva, în timp ce atingeam mâinile Sfintei Parascheva, simţeam şi mai mare fierbinţeală în degete, în funcţie de ceea ce am cerut. Am ieşit în oraş şi am luat mici cadouri celor care m-au însoţit cu gândurile: şnururi de mărţişoare, dischete demachiante, apoi

le-am atins pe fiecare în parte de mâinile Cuvioasei, le-am aşezat sub sfânta raclă cât am citit Acatistul Sfintei.

Am participat la Sfântul Maslu, apoi am plecat la Bucureşti cu „aripi”, o energie nebănuită, deşi nu dormisem 48 de ore. Trupul era şi el curat, m-am întors radiind spunând tuturor ce am trăit la Iaşi, convinsă că toată „încercarea” a avut un scop: întoarcerea mea la Dumnezeu.

Apoi minunile s-au înmulţit în jurul meu, la prieteni şi necunoscuţi. Le-aş putea enumera în câteva pagini. (...)

Deşi, la 01.03.2013 „alergia” despre care multe persoane s-au întrebat dacă nu era argint viu, m-a chinuit până în iulie 2013, deşi datorită tratamentului mă ţineam de pereţi ca să pot merge, totuşi noaptea o petreceam în rugăciune, încât în numai trei zile toate s-au rânduit în folosul meu.

Mulţumesc Domnului pentru cercetare, ajutor şi tuturor sfinţilor rugători pentru noi.

*Elena-Camelia*, Bucureşti

* * *

*„Aşa am simţit”*

Mă luptam cu o durere în piciorul drept. Era chinuitoare şi dura de mai bine de un an: şchiopătam şi nu-l puteam pune în pământ aşa cum trebuie.

Am venit aici la Sfânta Parascheva dar nu pentru a mă ruga să-mi ia durerea sau să mă vindece ci, pur şi simplu, aşa am simţit. După ce m-am închinat, am mai zăbovit un timp să mă mai rog. Cum stăteam în picioare, peste 10-15 minute am realizat că nu mă mai doare piciorul. Nu-mi venea să cred!

Durerea a dispărut pentru o bună bucată de vreme, apoi au revenit nişte furnicături în picior, când mă cerceta Sfânta. După vreo trei luni, durerea a dispărut complet. E aproape un an de atunci. Doamne ajută!

*Georgeta*

* * *

*Rugăciune permanentă*

Pe parcursul vieţii (am 76 de ani), ca fiecare om, am avut împliniri, dar şi multe necazuri.

Mă străduiesc să particip la slujbe, în special duminica, dar din cauza bolilor nu pot veni permanent şi mă rog mereu acasă. Din tinereţe am evlavie la Sfânta Parascheva, eu fiind din Iaşi.

De câţiva ani buni, am mereu câte un acatist pentru 40 de zile. Cum se termină, fac altul.

Consider că datorită rugăciunilor către Sfânta, chiar dacă nu m-am vindecat, boala nu s-a agravat, ci s-a ameliorat. De aceea mă rog permanent, necondiţionat, pentru că am scăpat de multe necazuri.

*Minodora*

* * *

*O uşurare a suferinţei*

În 2002 am fost operată de un cancer de piele. Am urmat cu citostatice şi rugăciuni la Sfânta Parascheva.

Prima dată când am venit, am simţit o uşurare a suferinţei mele, iar din 14 octombrie vin în fiecare an la Sfânta. Dacă nu pot în ziua *prăznuirii* ei, vin în cursul anului ca să-i mulţumesc.

*Călin Dorina*, Buzău

* * *

*Fără operaţie*

Minunea s-a petrecut cu Marius, cumnatul meu, care a fost internat pentru o operaţie în Iaşi, trimis din Piatra Neamţ.

Cu o zi înainte de operaţie, s-a rugat la moaştele Cuvioasei. La examenul preliminar făcut de profesorul doctor, pleura de pe unul din plămâni, care se desprinsese, s-a lipit în mod miraculos. Deci s-a constatat că nu mai era necesară intervenţia. În Piatra a stat câteva zile internat cu tratament şi observaţie medicală, iar în Iaşi singura soluţie era operaţia.

*Anonim*

* * *

*Mulţumită Cuvioasei boala nu a evoluat*

Fiica mea, Bianca, avea probleme cu vederea. Am consultat mulţi medici, iar verdictul a fost „nu se poate face nimic”. Pe zi ce trecea, vederea se înrăutăţea – potrivit măsurătorilor medicilor oftalmologi.

Am fost cu ea la Sfânta Parascheva şi i-am cerut ajutor, iar de atunci, de 13 ani, problemele ochiului bolnav au stagnat.

Astăzi este studentă şi mulţumim Sfintei că boala n-a evoluat.

*Gabriela*, Bistriţa

* * *

*Nu sunt la înălţimea darului primit*

În 2005 am descoperit un nodul, umblam la mulţi doctori şi nu eram hotărâtă pentru operaţie.

În apropierea praznicului Cuvioasei m-am trezit din somn, auzind o voce care-mi spunea să-l scot, de ce să-l mai ţin acolo!? M-am operat, a fost cancer, dar de atunci sunt opt ani şi mereu simt că nu sunt la înălţimea darului primit. (...)

*Rodica*

* * *

*Minunea a venit...*

În 1993 fiul meu s-a îmbolnăvit, iar medicii de la neurologie i-au pus un diagnostic trist.

În timp ce medicii îşi făceau datoria, eu am alergat la Sfânta Parascheva rugând-o să ne ajute. Când am revenit în spital, fiul meu se simţea mai bine. Uimiţi, medicii au recunoscut o evoluţie spectaculoasă şi au afirmat: „Minunea a venit de Sus, de la Dumnezeu”.

Viaţa m-a încercat adesea, dar eu mă rog cât pot de des în Catedrală, ocrotitoarei noastre.

*Anonimă*

* * *

*„M-am rugat... de departe”*

Eu, un rob al lui Dumnezeu, am fost vindecat pe 14 octombrie 2009 de Cuvioasa, de boala mea...

Venisem la rugăciune, dar era multă lume şi nu m-am putut apropia de *ea*, ci de departe m-am închinat, am tras aer în piept şi i-am spus fiului meu, Cristian, că Sfânta m-a vindecat. El nu prea credea, însă m-a văzut îndată sănătos.

Mulţumesc Bunului Dumnezeu că m-a învrednicit să-i dăruiesc Sfintei Parascheva un set de veşminte frumoase.

*Anonim*

* * *

*Rugă ascultată*

Sfânta Parascheva mi-a făcut ruga ascultată ori de câte ori i-am cerut-o fierbinte.

Soţul meu a fost operat de cancer de colon cu metastază hepatică. Trăieşte şi astăzi după aproape zece ani de la operaţie.

Îi mulţumesc pentru tot ajutorul!

*Anonimă*

* * *

*M-a ajutat ca de fiecare dată*

Am fost la două spitale din Bucureşti şi, deşi mă simţeam rău, la primul mi s-a spus că n-am nimic, iar la al doilea că aş putea fi operată peste o lună.

La recomandarea cuiva am ajuns la Iaşi, unde mai întâi m-am rugat la Sfânta Parascheva, care m-a ajutat ca de fiecare dată. Am fost operată la maternitatea de pe Cuza-Vodă şi sper din tot sufletul să fiu bine pentru a-mi creşte cei trei copilaşi.

Îi mulţumesc Cuvioasei, din tot sufletul, şi sper să vin la ea măcar o dată pe an.

*Coca*

* * *

*Alinarea suferinţei*

Fratele meu, Florin, internat la Spitalul de pneumoftiziologie Iaşi pentru o infecţie pulmonară, urma să fie operat.

M-am rugat zilnic, venind la Sfânta Parascheva. În timp ce eram în biserică, am fost anunţată că nu mai este nevoie de operaţie, că totul a decurs mai uşor şi va fi externat.

Nu am cuvinte pentru a-i mulţumi Sfintei Parascheva pentru ajutor şi pentru alinarea suferinţei.

*Elena*

* * *

*Salvat cu rugă puternică*

Mi-a rămas în minte povestirea mamei despre salvarea tatălui meu din prizonierat în cel De-Al Doilea Război.

Prizonierii erau ţinuţi în Iaşi, la corpul de armată din Copou. Mama, cu un cumătru al ei şi cu un prunc în braţe, a venit, pe jos, 50 de km, pentru că nu era cale ferată. Au aşteptat

până când prizonierii au fost scoşi pentru a fi duşi la baia populară din oraş şi, când a fost timpul prielnic, i-a pus tatei pe umeri un palton din postav, copilul în braţe, l-au intercalat prin mulţime şi au coborât la Mitropolie. S-a rugat fiecare cum a ştiut mai bine, apoi au continuat drumul lung spre casă.

La Podu Iloaiei, mama nu prea mai avea putere de mers, dar tata, de frica raziei, a propus un popas la Erbiceni, pe urmă au continuat drumul spre Belceşti.

Mi-amintesc că atunci când, mai târziu, mă duceam acasă, tata îmi dădea câte un bănuţ pentru un pomelnic de mulţumire la Cuvioasa Parascheva, care l-a scăpat de la moarte.

Mulţumim Maicii Domnului, Cuvioasei Parascheva şi tuturor sfinţilor pentru mijlocirea lor către Dumnezeu.

*Ştefan Elisabeta*, Belceşti

* * *

*Bunica şi-a revenit*

Prin mila lui Dumnezeu, am cunoscut şi eu bunătatea Cuvioasei la vreme de nevoie şi suferinţă.

În 2012, bunica mea a suferit trei accidente vasculare consecutive în urma cărora şi-a pierdut vederea.

Am ajuns deznădăjduită la Cuvioasa, după ce citisem câteva dintre minunile sale. Prin rugăciunile la racla Sfintei, bunica mea a început puţin câte puţin să vadă.

Dăm slavă lui Dumnezeu şi Sfintei Parascheva pentru toate!

*Anamaria M.*, Suceava

* * *

*Povestea lui Silviu-Andrei*

06.10.2010. O zi pe care nu o vom uita niciodată. O zi în care toate lucrurile s-au schimbat brusc, o zi în care am învăţat că viaţa este cel mai frumos dar, alături de faptul că suntem sănătoşi. Silviu-Andrei, prietenul meu, a suferit de anevrism cerebral la bifurcaţia carotidei interne, un diagnostic crunt pentru vârsta de 21 de ani. A fost operat de urgenţă a doua zi la Spitalul de Neurochirurgie Iaşi, de o echipă de medici profesionişti şi, nu în ultimul rând, de nişte oameni adevăraţi, cărora le mulţumim. Familia i-a fost aproape mereu, a aşteptat cu sufletul la gură cele câteva ore cât a durat operaţia. Prima operaţie a decurs bine, doar că la tomograful de la sfârşitul ei s-a văzut că clipul care a fost pus pe vasul „spart" a căzut şi medicii au decis că este nevoie de o a doua operaţie care a decurs la fel de bine. Timpul trecea şi se apropia ziua de 14 octombrie – Prăznuirea Sfintei Parascheva. Am decis să mergem să stăm la rând şi să îi ducem lui Andrei, la spital, câteva lucruri trecute pe la Sfânta. Andrei, purtându-le a doua zi, simţea că parcă a trecut Sfânta pe la el.

După două săptămâni de stat în spital, Andrei a ieşit pe picioarele lui, de acolo, iar doctorii au recunoscut şi ei că s-a întâmplat o minune. Spunem şi noi din tot sufletul că a fost o minune, că numai Sfânta Parascheva şi ceilalţi sfinţi cărora ne-am rugat, ne-au ascultat rugăciunile şi ne-au dat putere şi sănătate să trecem şi peste acest incident. Imediat după au fost şi rugăciunile de mulţumire.

Cauza, spun doctorii, a fost una congenitală, adică Andrei s-a născut cu un vas dilatat care s-a spart. Se putea sparge şi

mai încolo, dar Dumnezeu a decis că e mai bine să se întâmple acest lucru acum, la tinereţe, pentru că acum optimismul şi puterile de recuperare sunt mai mari.

Vă scriu după un an şi trei luni de la acest incident şi vă spun că Andrei este un om normal. După câteva luni de la ieşirea din spital, şi-a reluat şi cursurile, pentru că era student în anul 2 când i s-a întâmplat acest lucru. Cine nu îi cunoaşte povestea, minunea prin care i s-a mai acordat o şansă la viaţă, nu ştie prin ce a trecut. Acum, Andrei, ca şi ceilalţi membri ai familiei, prietenii, şi-au dat seama că acum poţi să fii bine şi sănătos, iar peste câteva clipe să îţi pierzi cunoştinţa, îţi revii, te duci la spital cu dureri groaznice de cap şi afli că viaţa ta este pusă în pericol. Îi mulţumim Bunului Dumnezeu că am trecut cu bine peste aceste clipe şi sper că aţi învăţat ceva din această poveste.

Vă dorim sănătate şi cât mai multă credinţă, pentru că şi în ziua de azi se întâmplă minuni.

* * *

*„Bănuţul din buzunar!!!"*

Era imediat după revoluţie; aveam trei copii mici şi o duceam greu din punct de vedere financiar. Într-o zi, după ce m-am închinat la Sfânta Parascheva, m-am gândit că ar fi bine să las şi eu un bănuţ pentru ajutor (pe atunci se puneau pomelnice şi bani chiar în racla sfintei). După ce am scos banul din buzunar, mă gândeam: „Să-l las pentru pâine, sau să-l pun la Sfânta?". În cele din urmă, i l-am dăruit Sfintei, zicând în

gândul meu că o să mă ajute să-mi cumpăr pâine la copii. Când ies din Catedrală şi bag mâna în buzunar, m-am blocat: *bănuţul era la loc*.

*Viorica C.*, Iaşi

* * *

*Negul de pe piept*

De câte ori mergeam să mă închin la sfintele moaşte ale Sfintei Parascheva, luam câte o bucăţică de vată sfinţită pe care o puneam sub pulover fără un scop anume, ci pentru că aşa îmi era mai uşor pe moment, decât să o pun în poşetă. Vreau să vă spun că în acea zonă a gâtului, spre piept mai precis, aveam un neg roşu-violet, sticlos, de mărimea unui bob de mazăre. La un moment dat, mi-am dat seama, spre uimirea mea, că negul dispăruse, rămânând doar o mică pată, la nivelul pielii.

*Viorica C.*, Iaşi

* * *

*Credinţa a salvat-o!*

Cu douăzeci de ani în urmă, mama mea a suportat, cu ajutorul lui Dumnezeu, trei operaţii dificile. La cea de-a treia intervenţie chirurgicală, avea deja septicemie, iar medicul nu-i dădea prea multe şanse.

Sora mea era internată ca însoţitoare şi a intrat în panică atunci când mama nu dădea niciun semn că este conştientă. A auzit-o rostind toată Sfânta Liturghie, stând cu privirea fixă în tavan, de parcă ar fi fost scrisă acolo, deşi mama n-a învăţat carte. Crezând că mama moare, sora mea a strigat şi a insistat, însă mama, supărată că a fost întreruptă, i-a şoptit că a venit Sfânta Parascheva în salon şi au rostit, împreună, momente din sfintele slujbe ale Bisericii.

Mama a avut şi continuă să aibă o mare evlavie la Sfânta Parascheva. Trăieşte şi astăzi, are o vârstă frumoasă şi ajutor de nedescris de la sfinţi, cu toate că nu ştie carte, rugăciunea ei fiind simplă, dar puternică.

Tata a vrut să-i dea doctorului „o atenţie", dar acesta a refuzat spunând: „Nu eu am făcut asta, era prea târziu, doar credinţa ei în Dumnezeu a salvat-o!".

Pentru întreaga familie a fost o adevărată minune, fiindcă mama nu avea halucinaţii, cum credeau unii. Ea chiar a văzut-o pe Cuvioasa intrând în salon, cu racla şi slujba. Cei din jur erau uimiţi de claritatea vocii mamei noastre. Consider că aceasta este adevărata credinţă: să te rogi cu mintea şi cu inima.

*Verginia*, jud. Botoşani

* * *

*Lacrimi de durere, lacrimi de mulţumire*

În iulie 2013 aveam o durere cervicală puternică. Am venit la Iaşi pentru consultaţie. Urgent am fost operată de un medic foarte bun, cu un caracter deosebit. Operaţia a decurs perfect,

apoi celelalte analize la fel. Desigur, înainte de operaţie, m-am îndreptat cu toată credinţa la racla cu sfintele moaşte ale Cuvioasei Parascheva, iar acolo lacrimile mele au început să curgă firesc, rugându-mă să aibă grijă de mine.

Am simţit din plin că am fost ajutată de Sfânta Parascheva!

După operaţie, m-am închinat cu lacrimi de mulţumire, promiţând, la sfânta raclă, că voi relata şi în scris cazul meu, mai ales că am fost copleşită şi de alte probleme ale familiei, pe care le-am depăşit cu bine, mergând foarte des la racla Sfintei Parascheva.

Mult bine face Dumnezeu omului care crede în El!

*Luminiţa*, Bacău

* * *

*Cred că ea a fost*

Sunt o persoană care crede în Dumnezeu, dar nu obişnuiesc să merg mereu la biserică sau să ţin post. Deşi mă spovedesc rar, sunt convinsă că într-o zi am să găsesc un duhovnic potrivit pentru personalitatea mea.

La Sfânta Parascheva am mers ori de câte ori veneam în Iaşi cu mama. Acum vin mai des, deoarece sunt studentă în Iaşi, iar o prietenă mi-a spus că rugăciunea noastră ajunge mai repede la Dumnezeu prin mijlocirea unui sfânt. Aşa că m-am hotărât să scriu aceste rânduri, deoarece trebuie să-i mulţumesc Sfintei că m-a ajutat în legătură cu mama şi sora mea.

Neştiind ce să fac, la cine să apelez, am rugat-o pe Sfânta Parascheva să aibă grijă de mama şi de sora mea care au venit în Iaşi la nişte analize medicale. A doua zi, rezultatele mamei

erau bune. Se pare că tumora pe care o văzuse medicul, nu mai exista. Totuşi, va ţine regim toată viaţa.

Ştiu că Sfânta Parascheva a simţit disperarea din glasul meu, suferinţa din sufletul meu şi mi-a salvat mama şi sora. Cred cu tărie că ea a fost!

Menţionez că nu am atins-o niciodată pe Sfânta Parascheva. De câte ori merg la ea pun mâna doar pe sticlă. Nu mă consider destul de curată ca să o ating, n-aş putea niciodată să am un suflet atât de bun cum l-a avut ea, mai ales trăind în zilele noastre.

Minunea mea sunt mama şi sora, iar minunea Sfintei Parascheva – sănătatea lor.

*B.*, 24 de ani

* * *

*Primul tratament*

Sunt născută în Iaşi. De-a lungul vieţii, minunile şi ajutorul Sfintei au fost prezente cu îmbelşugare; majoritatea – dezlegări de situaţii sufleteşti ce păreau fără ieşire.

Cea mai spectaculoasă minune este vindecarea de cancer. Aveam o tumoare de 10 cm ce trebuia operată peste şapte zile de la descoperire, dar care a dispărut fără alt tratament decât rugăciunea la sfintele moaşte ale Cuvioasei Parascheva. Miraţi, dar convinşi, doctorii au zis: „Dar ce aţi făcut (...), v-aţi rugat la Sfânta Parascheva!?", mărturisindu-mi că au mai fost cazuri de asemenea vindecare minunată.

Mă rog ca Sfânta să vegheze ca toate sufletele din ţara aceasta să primească grabnic milosârdia ei şi să se slăvească numele lui Dumnezeu.

Dacă pentru mine, un om păcătos şi cu totul nevrednic, Sfânta s-a milostivit, cu atât mai mult va revărsa dragostea ei asupra celor ce se ostenesc mai mult să o cinstească.

*Maica Neomila Doroftei*, 33 de ani

* * *

*Revenire*

În 1975 am avut o sarcină cu probleme, iar în ziua de 15 august, o zi de vineri, Sfânta Parascheva împreună cu Maica lui Dumnezeu m-au scos din ghearele morţii.

De atunci, toate problemele pe care le am le rezolv numai cu Sfânta, pentru că nu pot uita cum, pe 15 august, Cuvioasa m-a scos din moarte clinică, la naşterea băiatului. Atunci am fost declarată moartă şi trebuia să mă ducă la morgă.

Numai rugăciunile de până atunci m-au ocrotit şi m-au ajutat să revin la viaţă spre a-mi creşte cei trei copii. Acesta îmi este adevărul!

Cine nu crede are mare păcat!

*Fenea Aglaia*, 18 ianuarie 2014, Iaşi

* * *

*Vindecare de îndoială*

Maica Parascheva este întâiul meu sfânt ocrotitor şi îndrumător. Ea m-a ajutat să văd lumina credinţei, pentru că nu credeam în Dumnezeu, eram o atee care îşi bătea joc de cele sfinte.

Aveam 30 de ani, doi copii şi o viaţă de familie îndoielnică, din care lipsea Dumnezeu. Nu îmi mergea nimic bine: eram bolnavă, mă certam cu soţul, fiecare îşi făcuse, separat, viaţa lui. Totul era haotic în casă, existau lipsuri şi nu vedeam de ce. Nici nu prea îmi doream să trăiesc, totul era negru şi urât în mintea şi în sufletul meu.

Într-o noapte am avut un vis: intrasem din curiozitate în biserica din Roma, auzind că au adus-o pe Sfânta Parascheva în baldachin, cu raclă de argint. Ea dormea, iar eu m-am apropiat şi am văzut o tânără frumoasă care îndată şi-a ridicat capul şi mi-a zâmbit. Atât de frumos, cald, blând şi dulce a fost acel zâmbet, că au trecut 30 de ani şi nu-l pot uita. Mi-a schimbat viaţa! O prietenă credincioasă mi-a spus că sunt o binecuvântată visând-o pe Sfântă.

Am prins curaj şi am mers la un preot, m-am spovedit şi, încet-încet, m-am apropiat de credinţă, iar viaţa mea s-a luminat.

Din păcate, nu am avut ce salva din căsnicia mea, am divorţat, însă, după aceea, mi s-a umplut sufletul de bucurie.

Mereu mă rog la Sfânta Parascheva. Mă ajută, îi simt protecţia asupra mea şi a familiei mele. O iubesc şi o slăvesc ca pe o mare binefăcătoare.

Dumnezeu este *mare* întru sfinţii Săi!

*Rodica*

* * *

*În Sfânta Vineri*

Acum 20 de ani, fiul meu Alexandru Valentin a fost operat pe cord deschis la Spitalul Militar. Ulterior a făcut oreion. La recomandarea medicului curant, i-am administrat un trata-

ment, dar recunosc că, din neatenţie, i-am dat o doză mai mare. Copilul meu a făcut un fel de pareză: nu mai vorbea şi nu putea să meargă. Doctorul nu mai întâlnise asemenea situaţie.

Ulterior şi-a revenit tocmai în sfânta zi de vineri.

Mereu am crezut că Sfânta şi buna Cuvioasă mi-a ajutat copilul!

*Georgeta*, Bucureşti

* * *

*Peste aşteptări*

În anul 2000 am fost operat la glanda tiroidă stângă, iar după 13 ani din nou şi diagnosticat cu cancer malign.

Sfânta Parascheva, cu rugăciunile ei pentru mine ridicate la Bunul Dumnezeu, m-a ajutat atât în timpul operaţiei, cât şi postoperator. Am fost apoi la Cluj şi am făcut radioterapie cu iod, medicii contestând prima operaţie.

După şase luni, analizele arată peste aşteptări – spun medicii, dar şi eu mă simt mai bine.

Să ne rugăm Sfintei Parascheva cu multă credinţă şi ne va ajuta pe toţi pe cărarea acestei vieţi zbuciumate din cauza păcatelor noastre!

*Gheorghe*, Tg. Frumos

* * *

*Totul se prăbuşea*

Prietena mea, Elena, la vârsta de 38 de ani, a descoperit în februarie 2013 o malformaţie la inimă. Doctorii au pus problema transplantului.

Ne-am hotărât să venim la Iaşi să ne rugăm Cuvioasei pentru ajutor. În anii precedenţi ne-am propus să venim în fiecare an la Sfântă, dar de fiecare dată se ivea ceva care să ne împiedice. Când s-a întâmplat necazul, de parcă totul se prăbuşea, ne-am dat seama că avem tot timpul din lume.

Prin mijlocirea Sfintei Parascheva, Elena a fost salvată!

Consider că ar trebui să ne rugăm tot timpul, nu doar la necaz să cerem ajutorul divin.

*Mihaela-Iuliana*

* * *

*Cu credinţă mare*

Soţul meu avea 35 de ani când a fost diagnosticat cu tumoră cervicală. La auzirea acestei veşti, disperată, nu ştiam încotro s-o iau.

În timpul celor două luni de investigaţii, la neurochirurgie, făceam naveta Iaşi-Fălticeni pentru a avea grijă şi de copil, dar şi de soţul meu cu moralul la pământ. Uneori rămâneam la un unchi în Iaşi, unde am găsit o carte conţinând binefacerile Cuvioasei Parascheva.

Am plâns mult la căpătâiul Cuvioasei, iar după trei rugăciuni spuse din tot sufletul, cu credinţă mare, am simţit că va fi bine.

Când medicul a ieşit din sala de operaţie, mi-a spus că nu e vorba de nicio tumoare, ci despre o malformaţie a vaselor. După operaţie, soţul meu se simte bine numai datorită Cuvioasei Parascheva, căreia îi mulţumim.

*Anonimă*

* * *

*Mi-a dat curaj*

Eram la secţia de terapie intensivă a Maternităţii „Cuza Vodă” din Iaşi, după o complicată operaţie, şi tocmai îmi revenisem din anestezie.

Ar fi trebuit să mă simt moleşită, însă, paradoxal, simţeam o stare de agitaţie crescândă, inima îmi bătea atât de puternic, încât aveam impresia că-mi sparge pieptul. Neînţelegând ce mi se întâmplă, mi-am îndreptat privirea spre peretele din faţă, unde Sfânta Parascheva ne veghea din icoană. Am rugat-o în gând să mă lumineze ca să-mi dau seama ce anume provoca starea cumplită de rău. Ca la un semn nevăzut, am observat tubul de perfuzie şi am înţeles că era o reacţie de intoleranţă la una din substanţele administrate.

Pulsul accelerat parcă mă oprea să vorbesc, însă am reuşit să-i atrag atenţia asistentei care ne monitoriza şi, după câteva minute de la scoaterea perfuziei, m-am simţit mai bine.

În mai puţin de patru ani, am revenit la acelaşi spital având o pierdere masivă de sânge şi o anemie puternică.

Doar gândul că Sfânta mă veghea de acolo, de foarte aproape, mi-a dat mult curaj să mă supun unei noi operaţii, cu anestezie generală, mai complicată decât cea anterioară. Am crezut cu tărie că, după ce mă voi trezi, totul va fi bine şi aşa a fost.

O viaţă întreagă nu îmi va ajunge să-i mulţumesc Sfintei pentru că-mi călăuzeşte paşii zi de zi, mie, fiicei mele şi tuturor celor dragi.

Bucură-te, sprijinitoarea noastră!

*Gina*, Suceava,
19 octombrie 2013

* * *

*Cu lacrimi fierbinţi*

Când aveam 21 ani, însărcinată în două luni, am suferit un accident stupid din cauza unui bărbat încărcat cu două coşuri mari de nuiele. S-a întâmplat pe pasarela din preajma gării: m-am dezechilibrat şi am căzut peste sticlele cu diluant din sacoşă. Acestea s-au spart şi mi s-a secţionat nervul şi tendonul de la braţul mâinii drepte.

Am fost operată, am avut ghips, după care nu-mi simţeam degetele.

Lângă racla Sfintei Parascheva am plâns, m-am rugat cu toată fiinţa, cu tot sufletul să-mi dea Dumnezeu posibilitatea de a-mi creşte copilul, să nu rămân infirmă. La nici 3-4 ore de la venirea la biserică, s-a produs miracolul: am simţit nişte furnicături în degete, am plâns din nou cu lacrimi fierbinţi mulţumind pentru minunea înfăptuită.

Îi mulţumesc Sfintei care mă salvează ori de câte ori sunt necăjită!

*Maria-Monica*, 45 de ani, Iaşi

* * *

*Rugăciune pentru soţul necredincios*

În 2012 – soţul meu este programat pentru o intervenţie dificilă: o tumoare de 8 cm pe rinichiul stâng, cu propunere de transplant. Medicii spun că operaţia este de durată, cu mari riscuri, mai ales că la tomografia computerizată s-a evidenţiat

un nodul pe plămânul stâng. Începe operaţia, iar eu mă postez lângă uşa sălii de operaţie cu acatistul Sfântului Arhanghel Rafail, citesc, iar cadrele medicale mă sfătuiesc să merg acasă şi mai târziu să dau un telefon.

Am ajuns la Mitropolie când se citea acatistul Sfintei Parascheva. Am plâns implorând-o pe Cuvioasa să-l ajute pe soţul meu, chiar dacă el este necredincios. Nu recunoaşte existenţa lui Dumnezeu, însă eu mă rog mult, particip la Paraclisul Cuvioasei şi, în general, merg cât pot de des la biserică (uneori zilnic) şi, din această cauză, îndur multe vorbe urâte ale soţului meu.

Întoarsă la spital, aflu că operaţia a mers foarte bine, a durat neaşteptat de puţin. Nu mai conteneam să-i întreb pe medici despre rinichi, despre nodulul de pe plămâni, iar ei erau nedumeriţi că totul a decurs fără dificultate. La terapie intensivă s-a confirmat diagnosticul, însă analizele au ieşit bine.

Se împlinesc doi ani de la operaţie (va reveni peste un an la control), semn că totul este bine.

Chiar dacă în continuare el nu vrea să audă de Dumnezeu, mă rog eu şi pentru soţul meu. Îi mulţumesc Domnului, Arhanghelului Rafail şi, bineînţeles, Cuvioasei Parascheva, pentru ajutor.

*Angela D.*

* * *

*După stres*

În 2010, în urma unor examene profesionale, din cauza cărora m-am stresat mult, am dobândit o insomnie cronică ce m-a ţinut mai bine de jumătate de an.

După o şedere de trei zile în Iaşi, m-am vindecat, pentru că am mers de mai multe ori şi m-am rugat stăruitor la racla Sfintei Parascheva.

Îi mulţumesc Sfintei pentru toată liniştea pe care mi-a adus-o în suflet de-a lungul anilor şi nădăjduiesc să mă ajute şi în problemele viitoare.

*Ana-Maria*, Piatra-Neamţ

* * *

*Prin încercări*

Familia mea a trecut prin multe încercări de boală, deşi, în general, a dus o viaţă liniştită. În cei 37 de ani de căsătorie, am trăit câteva evenimente nefericite.

Fiica noastră, Adriana, la doar opt luni a avut o convulsie pentru care a fost internată în spital, dar cu sprijinul Cuvioasei Parascheva s-a vindecat; criza nu s-a repetat, n-a lăsat urme. Acum are 33 de ani şi se bucură de sănătate.

Cealaltă fiică, Alexandra-Felicia, are acum 23 de ani. În clasa a IX-a a avut o criză puternică şi hemoragie. Internată de urgenţă, însă cu ajutorul rugăciunilor la Cuvioasa Parascheva, s-a vindecat foarte repede.

Soţia, Luminiţa, a avut un accident vascular cerebral foarte periculos. Cu grabnică rugăciune şi-a revenit, nemaicunoscând probleme majore de sănătate.

Eu însumi am fost operat cu diagnosticul cancer de colon. Operaţia a fost dificilă, a durat patru ore, dar cu ajutorul lui Dumnezeu totul a fost bine şi, la aproape un an de la operaţie, mă simt perfect.

Niciodată nu vom uita ajutorul primit de la Cuvioasa Parascheva căreia ne-am rugat atât la Catedrala Mitropolitană. Mereu mulţumim Domnului pentru toate bucuriile, dar şi pentru încercările trimise, şi vom vesti minunile săvârşite de-a lungul vieţii.

*Prof. D. Cozma*, Bozieni – Neamţ

* * *

*Mărturia unui anonim*

Octombrie 2011, dimineaţa zilei în care Sfânta Parascheva merge în procesiune în jurul Catedralei. Aşteptam la uşa din dreapta pentru a mă închina Sfintei şi pentru a participa la procesiune. În faţa mea erau două persoane şi grupul din care făceam parte: Ghilan A., Huţanu M. şi A., Budacă I. şi fiica Doina, venită din Emiratele Arabe.

S-a apropiat de noi un domn şi, fără să spună nimeni nimic, a început să se destăinuie:

„Uitaţi-vă la mine, sunt om de 60 de ani şi nu spun minciuni; sunt din Bucureşti, iar soţia mea este în maşină. Acum şapte ani, am venit la Sfânta Parascheva cu soţia mea foarte bolnavă, încât nimeni nu voia s-o opereze, nu-i dădea şanse de viaţă. Cum stăteam la rând cu soţia, s-a apropiat de noi o bătrână îmbrăcată în negru şi, auzind ce vorbeam, ne-a întrebat:

– Aţi mai fost, maică, la Sfânta Parascheva?

– I-am spus că este prima dată. Atunci ea a zis:

– O să mai veniţi, maică!

Am surâs neîncrezători, ne-am rugat la racla Sfintei, pe urmă am plecat spre Bucureşti. După câteva zile, un doctor a

acceptat s-o opereze pe soţia mea. La scurt timp s-a făcut bine, iar când am mers la circa sanitară pentru nişte documente, doamnele de acolo au rămas uimite aflând că soţia este în viaţă. Acum, în al şaptelea an în care vin la Iaşi, îi mulţumim Cuvioasei pentru ajutor şi ne întrebăm dacă bătrânica în negru era Maica Domnului sau Sfânta."

După ce domnul de la Bucureşti a plecat de lângă noi, am regretat că nu i-am spus să scrie cele povestite. Aşa că am scris eu cele auzite.

Îi mulţumesc Sfintei Parascheva şi tuturor sfinţilor pentru minunile făcute în familia mea şi poporului român.

*Ghilan A.*, Iaşi, octombrie 2013

* * *

*Ocrotit de Cuvioasa Parascheva*

Băiatul nostru avea probleme de sănătate: periodic îi creştea febra, iar medicii nu cunoşteau cauza. După multe analize medicale, s-a depistat un virus care determina scăderea rezistenţei sistemului imunitar.

După închinăciune la moaştele Sfintei de la Iaşi, problemele de sănătate ale băiatului au încetat.

La câtva timp, un călugăr de la Techirghiol, privind băiatul, ne-a spus că acesta este ocrotit de Sfânta Cuvioasă Parascheva. L-am întâlnit pe călugăr pentru prima oară în viaţă şi nu avea de unde şti de problemele noastre şi de vizita la Iaşi.

Mulţumim Cuvioasei pentru ocrotirea fiului nostru!

*Flavius-Robert*, Arad

* * *

*Putere din rugăciune*

Trăiesc după 13 ani cu două operaţii de cancer făcute la Iaşi.

Scriu acestea ca mulţumire pentru însănătoşire fizică, dar mai ales psihică, făcută din mila Cuvioasei Parascheva.

În 1999 am fost operată de cancer la sân. De la spital am mers la Sfânta Liturghie la Mănăstirea Golia. Am plâns rugându-L pe Mântuitorul şi pe Cuvioasa să trăiesc ca să merg la Ierusalim, la Sfântul Mormânt.

Apoi am venit la raze X şi la Catedrală sărutând sfintele moaşte plângând.

Mi-a ajutat Dumnezeu să merg de trei ori la Ierusalim!

*Svetlana Petcov*, inginer pensionar, Bucureşti

* * *

*Convertire şi încercare dificilă*

Era o zi de august, în 2008, când la indicaţia medicului de familie, am fost la un control medical unde verdictul a venit ca un trăsnet: cancer de endometru. Am insistat ca medicul chirurg să mă opereze după sărbătorile de iarnă, dar mi-a răspuns categoric: „Dacă stai până atunci, vei fi pe catafalc".

Am început rugăciunile mele către Mântuitorul (...)

M-au operat pe 21 octombrie. Sfânta Cuvioasă a avut grijă de mine, pentru că, până la operaţie, cancerul s-a transformat în hiperplazie, grad IV, adică ultimul pas înainte de cancer.

Mulţumesc Bunului Dumnezeu şi Cuvioasei Parascheva pentru răspunsul bun dat rugăciunilor mele şi ale fiicei mele!

Acum sunt sănătoasă.

Mă numesc Mioara-Alexandra-Maria, botezată în 21 aprilie 2007, la vârsta de 50 de ani.

*Mioara-Alexandra-Maria*

* * *

*Rugă continuă*

Din copilărie am citit, datorită mamei, viaţa Cuvioasei. În 1960, mama, văduvă, a avut deodată mintea rătăcită, încât nu ne puteam înţelege cu ea. Aveam 16 ani, am venit cu ea la moaştele Cuvioasei, unde un părinte în vârstă i-a citit molitfele Sfântului Vasile şi îndată şi-a revenit.

După câţiva ani, m-am rugat cu lacrimi la moaştele Cuvioasei şi, spre surprinderea mea, am luat examenul dorit. M-am stabilit în Iaşi în 1969 şi merg foarte des la Cuvioasa. Am ajuns la pensie şi merg să-i mulţumesc Sfintei pentru binefacerile aduse familiei mele.

Îi citesc mereu Acatistul şi Paraclisul. Simt că-mi ajută!

*Anonimă*, Iaşi

* * *

Sunt o persoană cu credinţă în Dumnezeu, aceasta crescând odată cu vârsta, în special după 40-45 de ani, acum având 54. Cred cu tărie în ajutorul „de sus” şi l-am simţit de multe ori, însă ca exemple concrete mă voi limita la două

întâmplări prin care am simţit-o pe Cuvioasa Parascheva aproape de mine.

În anul 2006 (prin august-septembrie) am trecut printr-o spaimă foarte mare (spaimă produsă de efectele comportării unei persoane faţă de mine, nu agresiune fizică), în urma căreia am rămas mult timp cu o amorţeală după cap, la baza craniului. Au fost multe zile „negre” despre care îmi este greu să povestesc, fiind multe de spus, dar şi complicat de relatat, pentru a fi înţeles tot contextul, iar pentru unele persoane ar părea poveşti SF. De aceea mă voi rezuma la ceea ce ţine de subiectul urmărit, adică puterea Cuvioasei Parascheva.

Dacă iniţial a fost şi pierderea poftei de mâncare şi a somnului, pe parcurs am intrat în normal cu toate, exceptând amorţeala de după cap.

În preajma zilei de 14 octombrie (nu mai reţin dacă era 11 sau 12 octombrie), când a fost scoasă Cuvioasa din Catedrală, am stat şi eu la rând până am ajuns să mă închin şi m-am rugat din tot sufletul să-mi ia acea amorţeală de după cap de care nu scăpam. Pentru că amorţeala deja avea o vechime de câteva săptămâni, şi chiar dacă era destul de jenantă, mă obişnuisem cu ea ignorând-o. După cca 2-3 zile, am constatat că nu o mai aveam, fără a şti momentul în care a dispărut. A fost clar ajutorul Cuvioasei.

Din octombrie 2013, după pelerinajul prin oraş la Cuvioasa Parascheva, am rămas cu o durere în zona lombară (şale) (probabil de la paşii mărunţi şi rapizi pe distanţă mare şi în zonă aglomerată). Am avut şi altă dată o asemenea durere, dar trecea după câteva zile de la cauza care o producea. Însă acea durere m-a ţinut mai mult de două luni şi mă deranja când mă aplecam, inclusiv pentru închinăciuni după ce făceam cruce la icoane.

Mergând la Mitropolie şi simţind durerea ascuţită la fiecare icoană până să ajung la Cuvioasa şi, în acelaşi timp, nereuşind să mă aplec pentru închinăciune, când am ajuns la raclă, m-am rugat să-mi ia durerea din şale. Apoi, după miruirea de la picioarele Cuvioasei, am făcut doar câţiva paşi până la icoana din mijlocul Catedralei (în faţa altarului) şi după ce am făcut cruce, m-am aplecat cu uşurinţă până am atins solul, deci „mi-a dat drumu' durerii" aproape instantaneu. A fost foarte clar ajutorul Cuvioasei.

Ce voi povesti acum nu a fost ca o rugăminte, ci ca o întâmplare din 12 octombrie 2005.

Stând la rând la Cuvioasa, circa două ore, cu o prietenă, am simţit ceva pentru care m-am adresat către prietena mea astfel: „Simt că mă apasă o mare tristeţe care nu este a mea, eu nu am motive palpabile să fiu aşa, dar eu simt tristeţe...". După ce am ajuns la raclă şi m-am rugat, am plecat spre casă şi am ajuns în jurul orei $21^{30}$. Am găsit fata (de 13 ani) plângând că a sunat bunica sa (mama soacră) să ne anunţe de moartea ginerelui său (unchiul fetei şi cumnatul meu, 50 de ani, cadru didactic universitar, cu o bogată şi frumoasă activitate ştiinţifică, un om bun la care ţineam foarte mult şi nu se ştia în familie să fie bolnav). Îmi amintesc mereu de acea stare pe care am avut-o şi apoi am aflat vestea care m-a întristat foarte tare. Nu cred că am corelat eu greşit acea presimţire cu evenimentul trist de care am aflat la câteva ore!

Uneori mi se întâmplă să-mi curgă lacrimile la slujbă sau când mă închin în casă (fără a avea o altă cauză emoţională). Această menţiune nu este legată doar de Cuvioasa Parascheva, ci este „generală".

Doamne, ajută!

*Veronica*, Iaşi

* * *

*Miracolele credinţei. Puterea tămăduitoare a Sfintei Parascheva*

Sfânta Maică Parascheva reprezintă pentru familia noastră un izvor nesecat de ajutor, întărire, sprijin în toate momentele dificile ale vieţii.

Dovada cea mai grăitoare a puterii nesfârşite a Maicii Parascheva şi a dragostei imense pentru oameni ne-a fost arătată acum patru ani, când s-a născut primul nostru copil. În urma unui travaliu prelungit, băiatul nostru, Răzvan, s-a născut cu un cefalhematom localizat în partea dreaptă a capului. Deşi la externare medicul ne-a asigurat că formaţiunea se va resorbi în zilele următoare, lucrurile n-au decurs astfel.

Trecuseră trei săptămâni, timp în care copilul a fost consultat şi investigat imagistic. Deşi rezultatele radiogramei au fost pozitive, am fost îndrumaţi spre chirurgie, unde medicul ne-a spus că formaţiunea începea să se calcifieze. Ne-au precizat că era necesară efectuarea unei puncţii, în pofida riscurilor pe care le implica din cauza vârstei foarte mici a copilului. Am fost totuşi sfătuiţi să mai aşteptăm o săptămână.

Aici Măicuţa Parascheva ne-a întins o nesperată mână de ajutor. Mama mea, auzind de situaţia copilului, a hotărât să vină din Darabani (Botoşani) să ne sprijine. În ziua când a sosit, a cumpărat o batistă pe care a atins-o de racla Sfintei Parascheva, rugându-se adânc pentru ajutor. Am ţinut batista sfinţită pe formaţiunea respectivă, sub boneta copilului toată săptămâna. Cu o seară înainte să mergem la spital, am scos boneta copilului şi, spre uimirea noastră, *cefalhematomul se resorbise aproape pe jumătate într-o singură zi*.

Cu această ocazie, mulţumim Sfintei Parascheva pentru ajutorul primit în momentele grele şi cerem *iertare* că uităm să mulţumim în fiecare zi pentru tot ce-am primit.

*Fam. Aioanei Cornel şi Cristina*, Iaşi

* * *

*Jertfa pentru aproapele – o rugăciune puternică*

În anul 2000, eram în clasa a X-a la un liceu din Făgăraş. Am venit de ziua Cuvioasei împreună cu nouă colegi de şcoală să stăm la rând şi să atingem sfintele moaşte. Din cei zece, câţiva s-au speriat de mulţimea pelerinilor, de distanţa mare şi au abandonat plecând prin oraş. Doar cinci au rămas la rând, însă puternic încercaţi. Când un coleg s-a simţit slăbit din cauza foamei, Maria, prietena mea cea mai bună, şi-a sacrificat poziţia în rând pentru a aduce mâncare.

Ne-a adus pachetul, dar nu a fost lăsată de gardieni să rămână, pentru că erau unii care încercau câte o diversiune. Aşa că, după 22 de ore de aşteptare, doar trei din zece am ajuns să ne închinăm la sfintele moaşte.

În schimb, Maria, care suferea de epilepsie, deşi n-a avut bucuria să atingă sfintele moaşte, nu a mai avut nicio criză.

Ea avea frecvent astfel de tulburări şi ştia de la medici că nu va putea conduce maşina niciodată, că nu se va vindeca definitiv... Acum are 28 de ani, este soţie şi proaspătă mămică, îşi conduce maşina şi sper să nu uite niciodată minunea ce i s-a întâmplat.

Când povestim altora, dat fiind faptul că nu avem argumente ştiinţifice, nu ne cred şi dau vina pe coincidenţe. Doar

noi ştim că Sfânta Parascheva a ajutat un om cu bune intenţii, un altruist greu încercat, care nici măcar nu s-a atins de sfintele moaşte.

*Aurelia*, Sibiu

* * *

*După rugă înlăcrimată...*

În anul 2010, soţul meu a fost diagnosticat cu pancreatită acută severă. Medicii au explicat că au făcut tot ce a depins de ei dându-i şanse de 1% de supravieţuire. M-am închinat plângând Bunului Dumnezeu, Maicii Sale şi Sfintei Parascheva, implorând să-i mai dea încă o şansă la viaţă...

Am cumpărat nişte lucruşoare, le-am dat pe mânuţele Cuvioasei şi le-am dus la spital la soţul meu. Clipele vieţii nu treceau fără închinare, înlăcrimare, acatiste. După o lună de zile, soţul a început să-şi revină, spre mirarea medicilor, care au constatat că numai o minune l-a scăpat, întrucât la secţia de chirurgie alţi pacienţi, cu acelaşi diagnostic, au plecat la Domnul.

Îţi aducem slavă şi mulţumire cu lacrimi de recunoştinţă, Cuvioasă Parascheva!

*Eugenia* şi *Constantin*

* * *

*Rugăciunea pentru semeni*

Sunt pensionară şi am datoria să spun şi altora despre binefacerile Cuvioasei.

În 2009 am venit la Iaşi cu o finuţă a mea de 3 ani, care trebuia operată. Fiindcă operaţia a tot fost amânată, am mers de mai multe ori şi m-am rugat Sfintei pentru reuşită.

Eu aveam de câteva luni o durere foarte mare în umărul stâng, încât îmi era foarte greu să îl mişc. În Iaşi am uitat de suferinţa mea şi m-am rugat doar pentru finuţa mea. Sfânta Parascheva negreşit ne-a ajutat, pentru că operaţia a fost o reuşită, iar eu imediat n-am mai simţit durerile din umărul stâng.

Binefacerile Cuvioasei s-au repetat şi în alte situaţii. În 2011 am venit cu o prietenă din Bârlad pentru operaţie de chist ovarian după o hemoragie de vreo două luni. S-a internat la Iaşi, iar eu veneam la Sfânta Parascheva să mă rog pentru prietena mea, s-o păzească de cancer, să reuşească operaţia. Înainte de intervenţia chirurgicală, i-am adus o iconiţă şi vată de la sfânta raclă. Consecinţa: operaţie reuşită, analiza biopsiei nu prevedea cancer. În această perioadă aveam alte dureri care au dispărut uimitor de repede.

Sfânta Parascheva, şi de această dată, şi-a făcut milă de mine, păcătoasa, m-a vindecat, chiar dacă nu m-am rugat pentru mine.

Slavă şi închinăciune Dumnezeului nostru şi mii de mulţumiri ocrotitoarei noastre!

*Rodica G.*, Bârlad.
august 2013

* * *

*A doua şansă la viaţă*

În 13 aprilie 2011 mă îndreptam spre şcoală, într-o maşină, împreună cu trei colegi şi, din cauza drumului umed, a lipsei

de experienţă a şoferului, am suferit un accident grav în urma căruia eu şi alt coleg am fost aproape de moarte.

Am fost internat la Suceava, apoi s-a apelat la ajutorul doctorului Raed Arafat şi transferat la Iaşi cu elicopterul.

La terapie intensivă am intrat în comă şi, în urma investigaţiilor, mi s-au dat doar 5% şanse de supravieţuire.

Doctorii au spus părinţilor că au făcut tot ceea ce se putea din punct de vedere medical şi că doar o minune dumnezeiască putea interveni.

Disperaţi, părinţii mei au căzut în genunchi la racla Sfintei Cuvioase, rugându-se să mă readucă la viaţă.

După trei săptămâni de comă gradul IV, am fost operat la cap, iar când am început să dau primele semne de viaţă, au hotărât să mă opereze din nou la inelul cervical. După şase săptămâni de terapie intensivă, am mai stat într-un salon, sub observaţie, timp de două luni.

Zilnic, părinţii mei se rugau Cuvioasei Parascheva să-mi pot reveni, să fiu ca înainte.

Încet, încet îmi reveneam. Am fost transferat la Spitalul de Recuperare. A fost o perioadă când Dumnezeu ne-a încercat dragostea pe care I-o purtăm.

Ori de câte ori ajung la Iaşi, mereu vin la racla Sfintei şi-i mulţumesc pentru minunea săvârşită cu mine.

*Ioan D.*, 21 de ani, Suceava

* * *

*Speranţă în vindecare*

Acum cinci ani am venit la băiatul meu, elev la un liceu în Iaşi. Fusesem la Mitropolie demult, în copilărie. (...)

Am intrat, m-am aşezat la un rând mare, punându-mi mari speranţe în vindecare, având o boală internă de ceva timp. Nu fusesem la doctor, doar mă documentasem singur, din cărţi (...)

Când am ajuns la catafalc, am lipit fruntea de el şi în acel moment parcă am fost fulgerat din cap până-n picioare. Mi-era frică să nu cad, întrucât am avut un moment de slăbiciune. După câteva secunde mi-am revenit, m-am uitat în jur şi nimeni nu observase nimic. Am ieşit din Mitropolie mai uşor, mai întărit. Din ziua aceea mi-a trecut boala. Vin des la Cuvioasa şi de fiecare dată aştept să retrăiesc acea experienţă în care Sfânta mi-a arătat puterea, dragostea ei faţă de oameni, îndemnul de a nu mă îndoi de credinţă niciodată.

*Pintilie Adrian*, Rădăuţi

* * *

*Rugăciunea din inimă*

Când eram tânără, mergeam rar la biserică. Neavând timp, intram, aprindeam o lumânare, mă închinam şi plecam repede. În felul acesta m-am îndepărtat mult de biserică, dar simţeam o gheară în piept (...).

O nepoată m-a adus la biserică, era rând mare (...). Tot timpul plângeam şi mă rugam lui Dumnezeu să mă scape de gheara care mă ţinea departe de biserică. Am udat răcliţa cu lemnul Sfintei Cruci cu lacrimile mele. Apoi am rugat-o şi pe Sfânta Parascheva, din tot sufletul, să-mi ia durerea care mă sfâşie, să mă apropie de biserică. Am ieşit cu greu, m-am rezemat de un gard, iar pe drum mi-am dat seama că gheara din piept dispăruse şi puteam să respir lejer.

De atunci mi s-a aprins în piept dorinţa de a merge cu drag la biserică. În gospodărie îmi merge mai bine. Ştiu că rugăciunea este ascultată de Dumnezeu şi de sfinţi dacă o facem cu drag şi din toată inima.

*Silvia*, Iaşi

* * *

*Sfânta a mijlocit*

Îmi doream de mult timp să mă închin la sfintele moaşte, dar eram încărcată de datorii, soţul meu nu avea serviciu... Cu un bilet gratuit din partea unei colege, mi s-a îndeplinit dorinţa de a veni la Iaşi.

În 2009 am ajuns aici pe banii mei, fericită că soţul s-a angajat, iar în casă a venit liniştea şi pacea sufletească.

În 2011 am aflat că tatăl meu are cancer, se simţea din ce în ce mai rău, nu putea să respire, nu-şi găsea poziţia în pat (...). La Bucureşti, medicii credeau că e metastază la plămâni.

Înainte de sărbătoarea Sfintei, s-a ivit ocazia de a veni la Iaşi, însă aş fi vrut să mă duc la tatăl meu, aflat la 40 de kilometri distanţă. La sfatul mamei, la care sunam zilnic, am ajuns la Iaşi, am sărutat mâinile Cuvioasei, pe care le-am simţit calde, vii (...). După ce m-am închinat, am aflat de la mama că tata se simte mai bine (...). M-am minunat, e puţin spus (...)! La Fundeni, după multe investigaţii, nu s-a mai confirmat diagnosticul (...). Eram convinsă că Sfânta a mijlocit la Domnul pentru ajutorul nostru. A fost prea clar (...). Acum tata face tratament, dar îşi continuă munca mulţumind mijlocitoarei lui.

*Maria R.*, Ploieşti

* * *

*Cu rugăciune şi post*

Când fiica mea avea doi ani, s-a îmbolnăvit grav, iar doctorii nu i-au dat nicio şansă. M-am rugat plângând şi am simţit o voce spunându-mi că va suferi, dar se va face sănătoasă. A stat fiica mea în spital trei luni. Copiii cu aceeaşi boală au murit, iar fata mea s-a făcut bine. Medicii mi-au spus că este o minune, menţionând că nu va avea capacitatea de a studia.

S-au înşelat, pentru că acum ea este premiantă (...).

Un alt necaz a fost atunci când eu sufeream de o tulburare mintală. Am alergat la biserică (...). M-am făcut sănătoasă, fără ajutorul medicamentelor, ci numai cu rugăciune şi post (...).

*Anonimă*

* * *

*A scris un zâmbet curat*

În ianuarie 2011, cea mai mare din cele trei fiice s-a îmbolnăvit grav. Două săptămâni a stat în comă indusă. Prietenul ei (şi actualul soţ) a venit la Iaşi, la Cuvioasa, împreună cu mama lui. Eu am rămas în spital s-o veghez. Doctorii nu-i dădeau şanse de supravieţuire: 99,9% ar fi murit, iar dacă trăia, ar fi rămas într-o stare vegetativă.

În ziua când ei au ajuns la Iaşi, ea a făcut febră mare, 41º, şi personalul spitalului îmi ocolea privirile. Am lăsat-o împachetată cu cearşafuri ude, cu pungi de gheaţă şi am plecat la noi, la Ploieşti, la biserica având hramul Cuvioasei.

Dumnezeu şi Măicuţa Domnului ne-au ascultat rugăciunile: febra a scăzut, pulsul a devenit normal şi a fost scoasă de pe aparate.

În următoarea duminică a deschis ochii şi a zâmbit atât de sincer, cerând apă.

Am ajuns să trăiesc bucuria Sfintei Taine a Cununiei fiicei mele cu cel care a fost tot timpul lângă suferinţa ei.

Nu-mi ajung cuvintele şi lacrimile de mulţumire în faţa icoanei iubitei noastre Maici, Cuvioasa Parascheva.

*Florina-Steliana*, Ploieşti

* * *

*S-a intensificat truda duhovnicească*

Sunt profesoară de religie la un liceu. Într-o pauză am rămas în clasă. Lângă catedră, în banca ei, o elevă citea ceva din Scripturile Sfinte. Mirată, încântată, am intrat în discuţie cu ea. Mi-a povestit despre fratele ei căruia îi apăruse o excrescenţă la gură, care avansa rapid. Părinţii l-au dus la control medical şi i s-a făcut imediat programarea pentru operaţie.

Credincioşi, părinţii au alergat la sfânta biserică, la moaştele Preacuvioasei Parascheva, cu rugăciuni şi lacrimi, cu mare îngrijorare. Rugăciunea în familie a sporit cu acatiste, citirea Sfintelor Scripturi, cercetarea cărţilor sfinte.

S-au întors la Iaşi, la Sfânta noastră dragă, apoi la clinică pentru operaţia la data fixată. Din motive independente de voinţa lor, operaţia a fost amânată.

Întorşi acasă, truda duhovnicească s-a intensificat. Casa lor s-a îmbogăţit cu acatiste şi cărţi duhovniceşti, s-a încălzit

cu rugăciuni şi speranţe, cu evlavie la Domnul şi la Sfânta Parascheva.

Când au revenit pentru intervenţia chirurgicală reprogramată, medicii au constatat că nu mai era necesară. Sfânta – dar minunat, de nepreţuit pentru poporul nostru, pentru Moldova şi oraşul Iaşi – coborâse mila Domnului peste această familie modestă, evlavioasă şi mult credincioasă, peste eleva mea al cărei chip emana o profundă duhovnicie.

Slavă Dumnezeului nostru în veci, pentru toate!

*Florica B.*, Iaşi

* * *

*Sper să nu mai rătăcim*

În 2012, am venit la Iaşi fără speranţă, ştiind că soţul meu are tumoare la pancreas. Are 45 de ani şi este tot ce mai am pe această lume. Încercarea, pe care ne-a dat-o Bunul Dumnezeu, o merităm, pentru că din cauza păcatelor noastre umblăm rătăciţi şi disperaţi.

Soţul meu nu mergea la biserică, dar, din fericire, înainte de internare, am reuşit să-l aduc la moaştele Sfintei şi să ne rugăm împreună.

Pentru noi a făcut minuni. La intervenţie, soţul a fost găsit doar cu un chist – cea mai uşoară formă (...).

Datorită rugăciunilor mele şi ale celor dragi, credinţa a triumfat!

Minuni există!

Mulţumesc Sfintei Parascheva pentru ajutorul dat, cer iertare tuturor şi sper, din toată inima, să nu mai rătăcim niciodată!

* * *

*Sfânta Parascheva – grabnic ajutătoare*

În martie 2005, mama mea a făcut un AVC mai uşor. S-a trezit cu o durere cruntă de cap, simţindu-l ca pe un pepene tăiat în multe felii. Era greu de suportat durerea. S-a internat la neurochirurgie în Piatra Neamţ. A fost transferată la Iaşi. Aici, medicii nu o puteau ajuta, deoarece un aparat, la care trebuia să facă investigaţii, era defect – niciun rezultat şi stare gravă: nu-şi putea ridica deloc capul de pe pernă.

Am ajuns la Sfânta Parascheva trei zile la rând, rugând-o s-o ajute pe mama.

A treia zi, s-a reparat aparatul, apoi a făcut investigaţii: avea un vas de sânge fisurat (...).

În următoarea zi a fost externată şi a plecat din spital pe picioarele ei.

Rugăciunea a fost ascultată! Mulţumesc lui Dumnezeu, Maicii Domnului şi Sfintei Parascheva, pentru mama şi pentru noi, toţi!

*Dogan Mihaela*, Piatra-Neamţ

* * *

*Nu mie să-mi mulţumiţi, ci Sfintei Parascheva*

Simţindu-mă rău, am venit la Iaşi, unde doctorul mi-a spus că am doi noduli în gât care trebuie operaţi. Am urmat întâi tratament, am revenit în câteva rânduri la control şi de fiecare dată îmi spunea că trebuie făcută biopsie.

Mi-era teamă şi am cerut sfatul duhovnicului meu, care mi-a spus: „Nu, nu umblaţi la ei, că nu se ştie!”.

De fiecare dată când veneam la doctor, paşii mă duceau la Sfânta Parascheva, căreia îi ceream să se roage Maicii Domnului şi Domnului Iisus Hristos pentru mine.

Când am revenit a cincea oară la consultaţie, doctorul a constatat: „Da, într-adevăr, nu trebuia operat!”. I-am mulţumit bucuroasă, însă m-a uimit îndemnul: „Nu mie să-mi mulţumiţi, ci Sfintei Parascheva!”

*Maria*, Roman

* * *

*Mâna caldă a Cuvioasei*

În urmă cu trei ani aveam îngrozitoare dureri de spate. Am o dublă hernie de disc de care n-am vrut să mă operez, deşi doctorii insistau. Uneori aveam dureri foarte mari de-mi venea să mă târăsc spre a ajunge la serviciu. Când totuşi am acceptat operaţia, mi-am dorit să ajung la Cuvioasa Parascheva. Era cu două săptămâni înainte de 14 octombrie.

Când am atins sfintele moaşte, am simţit mâna ei caldă sub a mea. În noaptea aceea am visat că Sfânta Cuvioasă şi-a luat mâna ei şi a pus-o peste mine. Ziua următoare am plecat spre casă, apoi treptat-treptat durerile de spate m-au lăsat şi nici nu m-am mai operat.

Mulţumesc Cuvioasei Parascheva pentru marele ajutor primit!

*Nicoleta-Niculina*, Bucureşti

* * *

*Bucurie imensă*

În 2011, la un control de rutină, m-au găsit cu ceva suspect la sân. Am mers la Cluj, la un medic privat, care m-a diagnosticat cu noduli la ambii sâni, zicându-mi că 50% este cancer. Am fost programată la Oncologie pentru analize.

Între timp, Dumnezeu mi-a scos în cale o familie de bună credinţă la care m-am plâns şi care m-a îndrumat spre Sfânta Parascheva de la Iaşi, spunându-mi de adevărate miracole făcute credincioşilor. Am plecat cu ei la mai multe biserici din Iaşi.

Cu lacrimi fierbinţi m-am rugat la Dumnezeu şi la Sfânta Parascheva să mă ajute!

Când am ajuns la Cluj pentru analize, medicul mi-a zis că nu am nimic, că nu se vede nici mamografic, nici ecografic nimic.

Vă imaginaţi ce bucurie imensă am trăit!

Mulţumesc Bunului Dumnezeu, Maicii Domnului, Sfintei Parascheva şi tuturor sfinţilor pentru ajutorul dat!

*Maria*, Zalău

* * *

*Suferinţă şi mare încredere*

La racla Sfintei Parascheva vin cu mare încredere, rugându-mă atât pentru sănătatea mea, cât şi pentru rudele şi credincioşii din Întorsura Buzăului.

Am epilepsie şi din cauza multor probleme, crizele s-au înteţit: în 1986 soţul a paralizat, părinţii au decedat, o soră

a murit la vârsta de 33 de ani, băiatul n-a fost angajat mulţi ani, fraţii au diabet...

Totuşi în viaţa mea au fost şi minuni, după îndelungi rugăciuni, posturi, masluri. Soţul, paralizat de la 56 de ani, a trăit până la 72 de ani, iar după Sfântul Maslu s-a dat jos din pat, a mers, a mâncat singur (a trăit încă 16 ani), iar eu, de şapte ani, nu am mai făcut crize, dar nici convulsii când aveam febră. Mă simt mai bine, pentru că prin rugăciuni am obţinut schimbarea tratamentului luat de 40 de ani. La tomograf rezultatele au ieşit mai bune.

Mulţumesc lui Dumnezeu pentru toate.

*Maria*

* * *

*De ziua Cuvioasei am primit un rinichi*

În anul 2011, chiar de ziua prăznuirii Sfintei, am primit, printr-un aşteptat transplant, un rinichi şi mă simt foarte bine.

Aveam insuficienţă renală şi făceam dializă. Am venit la Iaşi în 2010 şi m-am rugat la Sfânta Parascheva. După un an am primit rinichiul, iar acum sper să mă ajute Cuvioasa să vin în fiecare an, de ziua ei, să-i mulţumesc.

*Ilie Dănuţ*, Bucureşti

* * *

*Dumnezeu ceartă şi îndreptează*

Soţul meu, Eugen-Neculai, a fost operat de cancer pulmonar. În timpul operaţiei, eu eram la Acatistul Cuvioasei, cu o

lumânare aprinsă. Fratele meu mi-a adus vestea că doctorii spun că nu sunt şanse să iasă viu din operaţie.

O putere dumnezeiască mi-a insuflat încrederea că soţul meu va trăi. Într-adevăr, a stat la reanimare, dar a trăit cu un plămân din 3 aprilie 1968, până în 25 martie 2004, când a murit de infarct.

Eu am fost operată de fibrom tot în 1968, iar rugăciunile mele m-au ajutat. Cu toate că sufăr de multe boli, am încredere, fiindcă Dumnezeu ceartă şi îndreptează pe cei păcătoşi (...).

În fiecare an vin când mă cheamă Cuvioasa.

Cu mulţumiri,
*Maria*

* * *

*Cu terapie religioasă*

Cu privire la ajutorul Sfintelor moaşte din această Catedrală, vorbele n-au valoare faţă de ceea ce simt. Alături de Sfânta Parascheva, am ridicat la Dumnezeu rugăciuni de multe ori şi la Sfântul Maslu. După un an de zile, Sfânta a făcut ca boala mea, care este în evoluţie, să stopeze, provocând mirarea medicului curant.

De asemenea, Vlăduţ, nepoţelul meu, născut cu paralizie cerebrală, are o bună evoluţie – după spusele medicului care l-a monitorizat. Aceasta se întâmplă datorită terapiei spirituale de care se bucură.

În fiecare vineri simt că mă cheamă Sfânta să ne rugăm împreună.

Mulţumesc lui Dumnezeu pentru ajutorul dat.

*Valerica Andriescu*, Iaşi

* * *

*Frânturi de rugăciune*

Cu umilinţă îţi mulţumesc, Cuvioasă Parascheva, pentru ajutorul dat de-a lungul timpului (...).

De fiecare dată, la examene, m-am rugat ţie şi nu ai trecut cu vederea ruga mea (...). M-ai ajutat când îmi era în pericol locul de muncă (...).

Acum, iată-mă din nou în faţa ta, eu care sunt o nevrednică. Sunt bolnavă de cancer şi ajută-mă să mă vindec, să fiu alături de copiii mei la bucuriile şi necazurile lor (...).

*Geta*

* * *

*S-a produs minunea*

În 1995, fetiţa nou-născută, Adriana-Gabriela, a făcut o semipareză la gât şi îi crescuse în interiorul gâtului o umflătură ca un ou de găină, încât nu putea mişca deloc căpşorul.

Am venit la doctor, apoi la Cuvioasa Parascheva, unde am atins haine de sfintele moaşte, am făcut pomelnic şi m-am rugat pentru ea.

După câteva zile, s-a produs minunea: fetiţa a început să mişte capul, iar acea umflătură a dispărut.

Dumnezeu mi-a vindecat copilul! Mulţumesc din toată inima.

*Maria-Ana*, Vaslui

* * *

*M-a vindecat*

Am fost diagnosticată cu scleroză multiplă, dar nimic nu era cert... Am făcut analize prin spitale, am auzit diferite păreri ale medicilor.

Am venit cu părinţii mei, de la Constanţa, ne-am rugat la Sfânta Parascheva.

După ceva timp, am visat că mă rugam la Cuvioasa, care îndurându-se de mine, mi-a spus că m-a vindecat, dar trebuie să citesc poveşti copiilor orfani. Aşa că am mers în preajma Crăciunului la nişte copii sărmani şi le-am lecturat.

În decembrie, la puncţia lombară, nu mi-a ieşit nimic anormal.

Slavă şi mulţumire, Sfânta m-a vindecat!

Mulţumim, Doamne, pentru darul revărsat ţării noastre!

*Mădălina*, 18 ani

* * *

*Ne lăsăm în mâna lui Dumnezeu*

Pe 28 aprilie 1995 am fost operat (...) în Iaşi. Speranţe nu erau de viaţă. Am fost la Sfânta Parascheva, m-am rugat şi sunt vindecat, 21 mai 2013. Mulţumesc lui Dumnezeu şi sfinţilor Săi (...).

Ne rugăm să avem credinţă.

Ne lăsăm în mâna lui Dumnezeu: să ne ocrotească, să ne îndrume, să facem numai binele. Amin.

*Constantin*, Botoşani

* * *

*Post negru*

Eram în Italia şi ne-a reţinut poliţia că nu aveam viză. Eram mai multe persoane şi am fost duse în Sicilia. Am postit post negru şi am citit, toate, Acatistul Sfintei Cuvioase Parascheva.

Seara ne-au îmbarcat într-un avion şi ne-au trimis în România. Nu ni s-a spus nimic, nu ştiam când ne dă drumul...

Numai Sfânta Parascheva ne-a scăpat! Slavă!

*Elena*

* * *

*Mulţumesc Cuvioasei*

Soţul meu – bolnav de inimă a primit un defibrilator şi i s-a spus că dacă boala evoluează va fi necesar un transplant de inimă. Noi avem două fete. Cea mică, născută la şase luni, a suferit la naştere o semipareză cerebrală şi partea dreaptă este afectată, are un picior mai scurt, facem terapie, iar în septembrie o ducem la operaţie.

Am venit la Catedrală, ne-am rugat, am lăsat un pomelnic. Am început să venim în fiecare an, în august, din Italia, unde locuim. Zilnic citesc Acatistul Cuvioasei şi o rog să nu se agraveze boala soţului.

Din tot sufletul mulţumesc Sfintei Parascheva că ne-a ajutat să venim şi în acest an, fiind bucuroşi că soţul se simte mai bine, analizele sunt o adevărată minune, de care avem mare nevoie.

*Valerus* – bolnav de inimă
*Georgeta*, *Mihaela-Georgiana*,
*Alesia-Cosmina* – bolnavă

* * *

*Fără El nimic nu am*

Am fost bolnavă timp de 20 de ani: am fost în comă trei luni, n-am vorbit... Acum Îi mulţumesc că m-a vindecat.

Sunt căsătorită, am doi copii şi sunt sănătoasă datorită Sfintei Parascheva, Domnului Iisus Hristos şi Maicii Domnului. M-am rugat şi toate dorinţele mi s-au îndeplinit.

Vreau să-nnebunesc după Iisus Hristos, că fără El nimic nu am (...).

Doamne-ajută!

*Parascheva B.*

* * *

*Iconiţe dăruite*

Venisem la soţul meu la spital. M-am închinat la Cuvioasa Parascheva, am cumpărat câteva iconiţe cu ea şi le-am dăruit câtorva bolnavi din spital, bucuroasă că am ajuns să mă rog la sfânta raclă. În salon era un tânăr care avusese un accident. Terminase teologia şi mi-a dat o fotografie mai mare cu părintele Iustin Pârvu. Această fotografie a părintelui el o purta în braţe când venea de la mormântul aflat la „Petru-Vodă". Tânărul mi-a spus că această fotografie l-a salvat de la moarte şi o dăruieşte gândindu-se că în accident au murit oameni.

Deci Cuvioasa Parascheva m-a răsplătit pentru iconiţele dăruite: am primit o icoană mai mare, iar soţul s-a însănătoşit

după cele două operaţii. Cât am stat cu el în spital, am revenit la racla Cuvioasei şi am mai dăruit iconiţe.

*Anonimă*, Ploieşti

* * *

*Mi-a dat mai mult...*

La vârsta de 26 de ani am fost diagnosticată cu cancer, fără prea multe şanse de vindecare.

Am venit la Sfânta Parascheva pentru prima dată în 2012 şi m-am rugat.

Rugăciunea mi-a fost ascultată: trăiesc!

Ceea ce este mai minunat: mi-a dat mai multe decât am cerut: nădejde, pace şi bucurie în suflet.

Revin la Cuvioasa pentru a-i aduce mulţumirea cuvenită.

Slavă lui Dumnezeu care lucrează minunat şi tainic prin sfinţii Săi!

Sfântă Cuvioasă Parascheva, roagă-te pentru noi, păcătoşii!

*Elena*, Rm. Vâlcea

* * *

*Dilemă în faţa unei mărturii*

Tatăl meu era medic neurolog, om cu adâncă ştiinţă şi doctor fără de arginţi, însă înstrăinat de Biserică.

A venit într-o zi acasă, profund mişcat şi ne-a povestit că venise la el la consult o femeie care părea întru totul sănătoasă (venise singură). Avea nevoie de o adeverinţă de boală – lucru

care părea de mirare. Însă când i-a prezentat dosarul bolii ei, tata a crezut că este o greşeală, o confuzie sau, poate, o înşelătorie. Din dosar reieşea că, în urmă cu vreo şase ani, avusese un accident vascular cerebral devastator care o lăsase inertă: nu vorbea, nu auzea, nu mişca (tetraplegie), nu putea comunica nicicum. Copiii iubitori au dus-o la medici, au încercat toate tratamentele – deşi medicii le spuneau că totul este inutil. În dosar se aflau biletele de internare şi ieşire din spitale, în aceeaşi stare, fără ameliorare.

În cele din urmă, după câţiva ani de chin şi de mari descurajări, au adus-o la Iaşi, la Sfânta Parascheva... Atât a fost! Vindecarea a fost desăvârşită, iar tata a tot cercetat-o, uimit, până când a renunţat: era ca şi când ar fi căutat pete în soare...

Tata ne spunea că aceste accidente nu se recuperează decât, eventual, în primele luni. Pe urmă e inutil, nu numai statistic, dar şi ştiinţific; lucrul e demonstrat, căci accidentul distruge circuitele nervoase.

Însă, până atunci, tatăl meu nu credea în nimeni, în... învierea morţilor. Mărturia lui este puternică!

*Anonim*

* * *

*Sfânta Cuvioasă Parascheva*
*„Fericiţi cei curaţi cu inima, aceia vor vedea pe Dumnezeu!”*

Povestea mea...

Eram studentă în dulcele târg al Ieşului şi trăiam una dintre cele mai frumoase perioade din viaţa mea. Minunata lume a chimiei îmi dezvăluia în fiecare zi câte un secret,

iubirea părea că-mi împresoară inima urmând a o dărui definitiv celui care peste ani a devenit soţul meu, plimbările prin Copou aveau un farmec ce cu greu putea fi regăsit în oricare alt loc, doar sesiunea tulbura tot acest peisaj mirific. Atunci, degrabă alergam la Cuvioasa. Mii de studenţi atingeau sfios cursurile de Cuvioasă şi se rugau ca minunea să se întâmple. Asemeni lor, şi eu. Multe examene grele erau depăşite ca prin minune şi multe note mari am obţinut după ce mă rugam Cuvioasei.

Într-o zi însă, toată lumea avea să se prăbuşească... şi a celor pe care-i iubeam şi mă iubeau. Totul a fost cumplit de rapid şi dureros! O boală cruntă avea să-mi răvăşească trupul şi mintea pentru mai mulţi ani. Am renunţat la facultate şi m-am întors în orăşelul meu de provincie o legumă. Medicii erau sceptici, iar viaţa mea avea să mai dureze cel mult... doi ani. Iar eu aveam 22 de ani. Ce poate fi mai cumplit pentru o mamă singură (tatăl meu murise cu mulţi ani în urmă, iar fratelui meu îi curmase viaţa un accident de maşină exact când se împlineau şapte ani de la moartea tatălui meu), ce putea fi mai dramatic decât să mi se frângă aripile când abia învăţam să zbor? Au trecut ani lungi de chinuri fizice, psihice, emoţionale, materiale, dar eu nu am vrut să renunţ. Mă rugam, mă rugam şi iar mă rugam! Iar Cuvioasa îmi era atât de apropiată! Mă „identificam” cu ea ştiind că şi ea a plecat la Domnul când era foarte tânără. Chiar şi aşa, deznădejdea şi dezamăgirea îşi făceau tot mai des loc în inima mea. Într-o noapte, târziu, am simţit că voi pleca... pentru totdeauna... Durerile erau cumplite, nu mai puteam respira, era sfârşitul... şi-mi doream atât de mult să trăiesc! Mă rugam pentru ultima dată Maicii Domnului şi Cuvioasei Parascheva, lacrimile îmi curgeau şiroaie, doream să se întâmple ceva, orice, numai să-mi fie

curmată suferinţa. Atunci am simţit că se apropie de mine Cuvioasa şi-mi pune mâna pe piept... au trecut câteva secunde, apoi a dispărut. Eu am reuşit să respir iarăşi şi chiar să dorm liniştită până dimineaţă. Când am deschis ochii, nu puteam să cred... trăiam şi mă simţeam bine. Am regăsit forţa de a lupta şi am ştiut că va veni ziua când voi putea iar să merg, să vorbesc, să zâmbesc. A fost o minune care continuă şi astăzi! Au trecut 14 ani de atunci, iar eu m-am însănătoşit aproape complet. Am terminat şi a doua facultate, urmez un master şi am avut parte de multe clipe de fericire, dragoste şi iertare. Şi încă vin la Iaşi!

Îi mulţumesc Cuvioasei şi Maicii Domnului pentru viaţă, pentru sănătate, pentru că îmi sunt cel mai mare sprijin atunci când „mă rătăcesc", dar şi pentru toate persoanele atât de dragi care mi-au fost alături în aceşti ani şi pentru oamenii speciali care încă mă însoţesc în această călătorie.

*Carmen Elena*
07 februarie 2013

* * *

*Nimic nu este cu neputinţă celor ce cred cu tărie*

Suntem Daniela şi Lucian Bilauschi, părinţii lui Andrei, un înger în vârstă de 4 ani, care, din păcate, a suferit în această scurtă perioadă din viaţa lui mai mult decât majoritatea dintre noi într-o viaţă întreagă. Numai Bunul Dumnezeu ne-a ajutat până acum: Hristos, Maica Domnului şi toţi sfinţii care sunt grabnic ajutători şi mijlocitori ai rugăciunilor noastre.

Andrei a apărut în viaţa noastră în 8 octombrie 2008 şi, până la vârsta de 3 ani, era să-l pierdem de opt ori: a avut două intervenţii chirurgicale dificile (la 6 zile şi la 4 luni), a făcut septicemie de opt ori şi de zeci de ori a făcut acidoză severă – dar Dumnezeu ne-a ajutat să trecem peste aceste momente dificile (l-am botezat la 8 zile, în terapie intensivă). „Ori aţi fost voi prea ghinionişti să aveţi un copil cu probleme, ori e el prea norocos că a scăpat de atâtea ori de la moarte”, ne-a spus cineva...

Încă de la naştere au apărut complicaţii, la câteva ore suferind o criză de apnee cu cianoză. În următoarele zile, starea lui s-a agravat vizibil, puiul nostru începând să aibă febră, vărsături şi o stare generală proastă, situaţie ce impunea efectuarea mai multor investigaţii la un spital din Bucureşti. Pe Salvare intrase în comă şi voma materii fecale. Am ajuns cu el la Spitalul Clinic de Urgenţă pentru Copii „Grigore Alexandrescu”, prin transfer de la Maternitatea din Râmnicu Sărat, în 14 octombrie 2008 – zi cu o mare însemnătate pentru toţi creştinii ortodocşi...

După mai multe investigaţii, un lucru era sigur: Andrei avea septicemie şi abdomen meteorizat, care necesita intervenţie chirurgicală în cel mai scurt timp posibil. Nu ni s-au dat promisiuni că o să supravieţuiască, dar a trecut peste operaţia de peritonită care a durat 2 ore şi 15 minute, operaţie extrem de dificilă şi complicată şi la oamenii maturi, cu atât mai mult la un nou-născut de numai 6 zile! Au fost şanse de 5% să supravieţuiască, dar Bunul Dumnezeu şi Sfânta Cuvioasă Parascheva au avut grijă de el şi a trecut cu bine peste acest moment foarte greu!

Am fost externaţi; stăteam două-trei săptămâni acasă, apoi făcea otite, laringite, enterocolite şi diferite alte afecţiuni înso-

ţite de stări febrile, şi iar plecam la capitală (eram deja „de-ai casei”)... La 4 luni a fost operat şi la ureche de otomastoiditä, urmând apoi vreo cinci timpanotomii...

În decursul acestor internări multiple, medicii i-au făcut numeroase analize, fără însă a putea trage o concluzie clară. În cele din urmă, ne-au sugerat să începem să contactăm clinici din străinătate, deoarece Andrei ajunsese iar în terapie intensivă, cu o zi înainte de Înălţarea Domnului.

Am contactat clinici din toată lumea, cerându-le să ne primească cu Andrei să-i facem analize complete şi să ni se pună un diagnostic. Ne-a răspuns o clinică din Elveţia, care, în urma analizelor, a confirmat un diagnostic de *neutropenie congenitală severă* – însă erau vreo 19 tipuri de neutropenii şi trebuia să descoperim exact care tip este. A urmat perioada concediilor: când cei din Elveţia, când cei din România... Până pe 3 august (în apropierea sărbătorii Schimbării la Faţă a Domnului când iar am ajuns la spital, de data aceasta în starea cea mai gravă. Până atunci aveam timp să ajungem la Bucureşti cu maşina noastră, de data asta a trebuit să plecăm cu Salvarea (o Salvare fără medic, pentru că medicul de pe Salvare a spus că, dacă va pleca împreună cu noi la Bucureşti, o să rămână întreg judeţul fără medic pe Salvare!).

L-au stabilizat la Bucureşti, dar după 12 zile a făcut iar acidoză severă, astfel că am ajuns din nou în terapie intensivă într-o stare atât de gravă, încât iar nu ne dădeau şanse. Era în comă... Când i-am vorbit la ureche, a deschis ochii şi şi-a întors capul spre mine. Zâmbeau şi asistentele şi doctoriţele când au văzut că Andrei m-a recunoscut! A căzut apoi iar în comă şi peste 30 de minute şi-a revenit, fiind numai cu ochii după mine şi strigând: „ba-ba”... În acel moment, tot personalul medical a început să râdă şi a spus: „A scăpat şi de data asta!”.

În spital am cunoscut şi cazuri care n-au supravieţuit...

Se pare că pentru noi Dumnezeu a rezervat ceva... De când s-a născut Andrei, am avut parte de nenumărate minuni – şi, după cum aţi observat, momentele când viaţa lui Andrei atârna de un firicel de aţă au avut loc în preajma unor mari sărbători creştine, şi în fiecare zi le mulţumim lui Dumnezeu şi Maicii Domnului că ne-au ascultat rugăciunile, dar şi tuturor sfinţilor şi sfintelor din calendar că au mijlocit aceste rugăciuni. Însă ceea ce ni s-a întâmplat la sfârşitul lunii mai 2011 a fost cu adevărat o mare minune...

Deşi a făcut de opt ori septicemie, zeci de acidoze, deşi până atunci ne spuseseră de opt ori că nu o să trăiască până dimineaţă – şi de fiecare dată Bunul Dumnezeu ne-a ascultat rugăciunile şi îşi revenea, în 29 mai 2011 mi-a fost foarte frică, pentru că începusem şi eu să cred că o să-l pierdem. În duminica aceea, după ce l-au denudat în chirurgie, l-au luat în A.T.I. (Anestezie – Terapie Intensivă). Pe la ora $12^{30}$, m-au chemat să-mi spună: „Conform analizelor, e mort!”...

A fost groaznic... Bântuiam prin curtea spitalului, singură, şi mă rugam să fie salvat. Seara a sosit şi soţul împreună cu mama mea – dar ce folos, că eu nu puteam să-l strâng în braţe pe Andrei... Deşi abia a împlinit 4 ani, am stat internaţi doar noi doi mai bine de doi ani, dacă număr efectiv zilele de internare. Luni seara am ajuns la Mănăstirea Bâldana şi, când eram în faţa ei, ne-au sunat din A.T.I., să mă duc de urgenţă, pentru că Andrei făcuse blocaj hepatorenal şi hemoragie digestivă. Cei din A.T.I. te sună să mergi să-i mai prinzi ultimele momente (deşi ne mai spuseseră că nu o să trăiască, niciodată până atunci nu ne mai sunaseră, a fost prima dată – şi mă rog să fi fost şi singura dată când am primit un astfel de telefon!). Le-am spus că nu pot ajunge în acel moment pentru

că nu sunt în curtea spitalului, ci la o mănăstire şi o să mă duc în cel mai scurt timp posibil.

Deşi sunaseră, am vrut neapărat să stau de vorbă cu părintele Stareţ Vicenţiu şi am aflat că acea mănăstire a fost sfinţită chiar în data în care s-a născut Andrei: 8 octombrie. Atunci mi-am spus că probabil trebuia să ajung acolo. Părintele ne-a spus că Andrei o să fie bine, să am mare încredere în Dumnezeu şi să mă rog din suflet la icoana Maicii Domnului din mănăstire. Un alt preot, Părintele Lucian, care se roagă pentru cei bolnavi, ne-a spus: „Joi, de Înălţare, cum S-a Înălţat Domnul nostru Iisus la Ceruri, aşa se va ridica şi Andrei din patul de boală".

Am ajuns la spital, m-au lăsat să intru la el şi Andrei şi-a revenit din comă. I-am spus să fie puternic: mami şi cu tati au fost la o mănăstire şi părinţii de acolo se roagă pentru el. L-am închinat cu iconiţele pe care i le dusesem... Nici nu mai ştiu ce i-am spus, dar când am plecat, doctoriţele mi-au spus că rinichii lui au început să funcţioneze şi că, dacă n-o să primim niciun telefon în noaptea aceea, o să fie bine!

Ceea ce ni s-a întâmplat în acea seară depăşea logica omenească, puterea noastră de înţelegere, însă speram din toată inima ca Bunul Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos şi Maica Domnului să ne asculte rugăciunile şi să-l salveze pe puiul nostru scump şi drag!

Cuvintele nu pot exprima ceea ce am trăit atunci, ceea ce am simţit, dar exact în ziua de Înălţare ni l-au urcat pe Andrei de pe A.T.I. pe Pediatrie.

După ce l-am externat, am fost şi cu Andrei la Mănăstirea Bâldana; de atunci, dacă îl întrebi ce se face când va fi mare, spune „preot la ţară"... Urmăm în continuare tratamentul şi dieta specifice bolii lui, dar cu ajutorul lui Dumnezeu n-am mai fost internaţi; deşi a fost răcit, i-am făcut tratamentul acasă.

Nimic nu e întâmplător şi Dumnezeu aranjează în aşa fel lucrurile, ca tot ceea ce ni se întâmplă să fie spre folosul nostru. Suntem atât de prinşi în găsirea logicii acestei vieţi, încât nu mai vedem că în jurul nostru se întâmplă atâtea minuni. Eu am crezut cu tărie în tot ce-am trăit în acea zi de 30 mai şi nu mai încerc să găsesc explicaţii logice, aşa cum ne-a spus şi doamna doctor: „Crede – şi nu cerceta!”...

După această minune, am primit încredinţarea că şi Sfântul Nectarie a fost grabnic mijlocitor al rugăciunilor noastre. Eram internaţi cu o otită destul de urâtă, îi curgea urechea de vreo două săptămâni. Cineva ne-a sfătuit să mergem cu Andrei la Mănăstirea Radu Vodă, la moaştele Sfântului – şi, imediat ce-am fost cu Andrei acolo, de a doua zi nu i-a mai curs urechea! În noaptea aceea am reuşit să citesc şi cartea cu viaţa Sfântului, pe care am împrumutat-o de la biserica din curtea Spitalului „Grigore Alexandrescu”. Am terminat lectura ei undeva în jurul orei 3 noaptea; iar dimineaţa, când doamna doctor a venit la vizită, ne-a spus că îl va externa! Aveam emoţii că poate nu apuc s-o citesc, dar Sfântul a făcut în aşa fel ca să o pot citi şi i-a vindecat şi urechea lui Andrei.

De multe ori mă gândesc că nu suntem vrednici de mila, bunătatea şi iubirea lui Dumnezeu şi mă rog în fiecare seară ca Bunul Dumnezeu să ne dea ajutor în lupta duhovnicească, tărie în credinţă, nădejde şi dragoste. Răbdarea şi credinţa sunt cele două lucruri pe care dacă le ai, poţi fi convins că „nimic nu este cu neputinţă celor ce cred cu tărie că Făcătorul cerului şi al pământului degrabă plineşte rugăciunile lui”. Fără ajutorul lui Dumnezeu, nimic nu este cu putinţă!

Trecând prin tot ceea ce Dumnezeu a orânduit să ni se întâmple (sunt convinsă că El le-a dat pentru mântuirea noastră), au fost nenumărate momentele de disperare şi de nepu-

tinţă, de zbucium sufletesc, de căutare a Lui – etape pe care trebuia să le parcurgem pentru a căpăta un dram de credinţă, căci El poate face într-adevăr minuni dacă avem încredere deplină.

Îţi mulţumim, Doamne, pentru tot ajutorul pe care ni l-ai dat până acum! Slavă Ţie, Preacuratei Maicii Tale şi tuturor Sfinţilor Tăi!

Multă sănătate tuturor!

*Andrei, Daniela şi Lucian Bilauschi*
(Râmnicu Sărat)

* * *

*În momente de cumpănă*

În 2013, soţul meu a făcut un accident vascular cerebral tranzitoriu, în urma căruia a fost diagnosticat cu obstrucţie a carotidelor (...) ca urmare a aterosclerozei, ceea ce impunea de urgenţă intervenţie chirurgicală (...) cu riscuri evidente. Am început cu febrilitate căutarea unui chirurg bun, specializat pe astfel de intervenţii. Cei mai renumiţi erau plecaţi din Bucureşti, ne planificau târziu, iar timpul însemna viaţă.

Minune: în dimineaţa zilei de 14 octombrie 2013, Cuvioasa la care ne rugam, ca şi la Sfântul Nectarie, ne-a luminat (...). Am ajuns la un neurolog care, văzând gravitatea situaţiei, ne-a îndrumat către şeful secţiei de chirurgie cardiovasculară (...) Acest chirurg de înaltă clasă a intervenit în regim de urgenţă, iar după o săptămână soţul meu era bine.

Mulţumim Sfintei Parascheva că ne-a ascultat rugăciunile, ne-a luminat gândurile şi calea spre vindecare, aducându-ne,

în momentele de cumpănă, oameni buni, adevăraţi îngeri păzitori. Am venit special în Iaşi să-i mulţumim cu smerenie!

*Olimpia* şi *Ionel D.*, Bucureşti

* * *

*De 14 octombrie la UPU*

De-a lungul vieţii am simţit cu nevrednicie ajutorul Sfintei Parascheva.

Astăzi fiind la un curs de Medicină de urgenţă, profesoara-medic ne-a predat cursul de resuscitare cardio-respiratorie şi ne-a prezentat două cazuri de stop cardio-respirator cărora nimeni nu le dădea nicio şansă (...).

Primul, un bărbat adus la UPU cu maşina familiei, era cianotic (vânăt). Deşi nu i se dădea nicio şansă, a fost resuscitat conform protocolului. Şi-a revenit, trăieşte şi astăzi.

Al doilea caz, internat la Terapie intensivă de o lună de zile, era întreţinut de aparate şi înconjurat de o familie iubitoare (...). Trăieşte!

Ambele cazuri s-au rezolvat în ziua de 14 octombrie.

Mulţumim Sfintei Parascheva pentru darurile primite.

*Liliana S.*, Iaşi, 2015

* * *

*Tulburare în faţa încercărilor*

Mama mea, în vârstă de 74 de ani, a fost ţintuită la pat de o boală degenerativă a coloanei vertebrale. După spitalizare

şi tratament de specialitate, ameliorarea a fost nesemnificativă. Au urmat luni de chin, pentru că fiecare mişcare era însoţită de un strigăt de durere.

Cu căldură de fiică m-am rugat mai mult decât de obicei. Pe 14 octombrie am fost chemată la sfânta raclă, unde am simţit mâna sfintei caldă şi am izbucnit în plâns, înţelegând că mama se va face bine. La telefon, mi-a spus că au dispărut durerile insuportabile.

După doi ani, Dumnezeu a îngăduit ca familia mea să treacă printr-o încercare mai grea: mama s-a accidentat grav la cap. S-a intervenit chirurgical pentru îndepărtarea hematomului, dar curând s-a format altul riscant (...).

Zilnic alergam la Cuvioasa şi-i spuneam printre lacrimi tot zbuciumul meu sufletesc. Eram foarte tulburată, stare care mă revolta, pentru că nu o înţelegeam. Mă întrebam: cum de eram zdrobită sufleteşte, nu-mi împăcam mintea şi inima la apropiata plecare a mamei în veşnicie, din moment ce moartea e o trecere la viaţa cea veşnică! Mintea îmi aducea argumente pline de nădejde în mila lui Dumnezeu, în timp ce inima îmi era sfâşiată de o durere insuportabilă.

Plângând, o rugam insistent pe Cuvioasa Parascheva să mă lămurească. Mi-a răspuns în inimă: „Maica Domnului, deşi ştia că Sfintele Patimi şi moartea Fiului său făceau parte din dumnezeiescul plan de mântuire a lumii, deşi ştia că Domnul urma să Învieze, totuşi a leşinat de durere văzându-L răstignit pe cruce. Deci, atât mintea, cât şi inima îşi are fiecare lucrarea ei” (...). Acest răspuns m-a liniştit. (...) În rugăciune, ceream să se facă voia Domnului, însă în adâncul inimii speram la o vindecare. Am simţit alinare când am intrat în posesia unui odor de la Cuvioasa, o faţă de pernă care stătuse sub capul ei. Mama a devenit lucidă după operaţie, încât s-a

împărtăşit cu dumnezeieştile Taine ale lui Hristos (...) darul cel mai de preţ, apoi, peste patru zile, a trecut în veşnicie.

Am scris aceste rânduri spre slava lui Dumnezeu, în cinstea Cuvioasei Parascheva şi în amintirea iubitei noastre mame şi bunici, profesoara Maria C., spre folosul sufletesc al tuturor acelora care, în momente de grele încercări, au nevoie de încredinţare în ajutorul lui Dumnezeu. Amin.

*o monahie*

* * *

# II
# Accidente

*Sfânta nu m-a lăsat...*

În 14 octombrie 2013, Sfânta Parascheva mi-a salvat băiatul, Claudiu-Paul, şi pe sora mea, Andreea, de la moarte în urma unui tragic accident de maşină.

Nu este zi de la Bunul Dumnezeu în care să nu-i mulţumesc Sfintei Parascheva că nu m-a lăsat să-mi petrec anii pe care-i mai am de trăit în lacrimi.

*Anonimă*

* * *

*Deşi greu încercată, nu a cârtit*

În 1975, fiind studentă la Iaşi, părinţii mei au venit de la Constanţa să vadă cum m-am instalat ca proaspăt student.

Pe drum au avut un accident îngrozitor, toţi trei – mama, tata şi fratele – au fost răniţi. După câteva luni de spitalizare, tata şi fratele s-au vindecat, dar mama, foarte grav lovită la coloana vertebrală, a rămas paralizată, deşi multă vreme au fost consultaţi cei mai buni doctori din Iaşi şi Bucureşti.

Imediat după accident am rugat-o în genunchi, cu lacrimi fierbinţi, pe Sfânta Parascheva să nu fie o boală fără leac. Dintre toţi ai familiei, mama era cea mai bună, cea mai curată, cea mai înţelepţită de Dumnezeu. Verdictul medicilor a venit

ca un trăsnet peste noi. Atunci, neînţelegând căile Domnului, m-am revoltat, şoptind cuvinte de ură. De-a lungul anilor, Dumnezeu mi-a arătat cât de mult a iubit-o, căci, deşi doctorii nu i-au dat decât 1-2 ani de viaţă, mama a mai trăit 27 de ani.

Cu sufletul ei bun, cu o putere incredibilă dată de Dumnezeu, a reuşit să treacă peste durerile şi suferinţele traiului în „cărucior". Apoi a fost un sprijin moral nemaiîntâlnit pentru toţi şi mai ales pentru mine, care de-a lungul anilor am mai avut o încercare foarte grea. Fără forţa exemplului mamei – care niciodată n-a cârtit – eu n-aş fi putut trece. Toate acestea m-au determinat să mă apropii şi mai mult de Dumnezeu şi să înţeleg că părinţii şi-au dus crucea cu demnitate şi smerenie. Dumnezeu să-i odihnească!

După ce am revenit la Iaşi şi i-am cerut iertare Sfintei Parascheva, am înţeles cât de mult a iubit-o. Suferinţa mamei ne-a mântuit pe toţi, dându-ne îmbunătăţire duhovnicească.

*Ruxandra*, Constanţa

* * *

*Copilul a ieşit din comă*

În august 2008, un accident a schimbat viaţa familiei mele, mai ales a fiului, Vlad, de 13 ani, care a stat în comă. Medicii nu credeau că se va mai trezi. Eram în Italia şi fratele meu mă încuraja să am încredere în Dumnezeu. El mi-a trimis de la Iaşi un maieu trecut pe la sfânta raclă. Cu greu am ajuns la reanimare, i-am aşezat maieul, iar noaptea, băiatul a ieşit din comă. Eu cred în acel miracol!

*Virginia*

* * *

*Un talisman*

În 2010 mă deplasam cu maşina mea de la Constanţa spre Iaşi. În apropiere de Brăila, am părăsit carosabilul şi m-am răsturnat (...) În cele din urmă, maşina s-a deteriorat foarte tare, iar eu şi pasagerul din dreapta nu am avut nicio zgârietură.

Credem că am fost salvaţi de Sfânta Parascheva, întrucât am avut la mine o iconiță de la ea.

*Ionăşoaei Eugen*, Constanţa

* * *

*Va fi medic*

În urmă cu 17 ani, Sfânta Maică Parascheva a săvârşit o minune în familia mea. Fetiţa noastră a fost accidentată de o maşină. În locul impactului i-a căzut părul de pe cap (...) Nimeni nu ne garanta că va scăpa fără grave sechele.

Ne-am rugat şi am simţit ajutorul Sfintei. În mai puțin de o săptămână şi-a revenit. S-a vindecat, i-a crescut părul, este sănătoasă. Acum este studentă la Medicină în anul al IV-lea.

Mulţumim, Doamne!

*Anonimă*

* * *

# III
# Buchet de binefaceri – de la Sfânta Parascheva

*„Dacă-i ceri... din suflet”*

Cuvioasa Parascheva m-a adus de la Bucureşti la Iaşi lângă fratele meu bolnav şi singur. Unicul copil al fratelui locuieşte cu familia în alt cartier, iar obligaţiile familiei nu-i oferă posibilitatea de a-şi vizita zilnic tatăl.

Am întâmpinat dificultăţi în găsirea unui apartament în Iaşi după vânzarea celui din Bucureşti: luni de zile, prin imobiliare, n-am găsit nimic convenabil, devenisem deosebit de obosită fizic şi psihic. În supărarea mea, cineva m-a sfătuit să mă rog Cuvioasei timp de 40 de zile. Aşa am făcut! Într-o zi, o minune: apartamentul găsit este la etajul al II-lea, pe aceeaşi scară cu fratele meu care locuieşte la etajul I. Oare sunt vrednică de această minune?! Mereu îi voi mulţumi Cuvioasei, mai ales că de vreo doi ani fratele este bolnav psihic, iar eu trebuie să am grijă de el ca de un copil.

La rândul meu, am sfătuit o persoană tânără să meargă la Cuvioasa 40 de zile să-i ceară ajutor în întemeierea unei familii cu un tânăr pe care îl iubea. Acum se înţeleg foarte bine, au şi o fetiţă.

Iată ce minuni face Sfânta Parascheva dacă-i ceri din suflet!

Roagă-te, Maică Parascheva, şi pentru mântuirea sufletelor noastre!

*Anonimă*

* * *

*Să dezvăluim şi altora binefacerile Cuvioasei*

Mama mea a ajuns la spital aproape paralizată în urma unui accident vascular cerebral. După analize, urma operaţia care implica multe riscuri. Am cerut îndată ajutorul Sfintei, care a şi venit: după opt ore de operaţie, mama a reacţionat foarte bine. Însă, după biopsie, medicul de la laborator a insistat să mai facem o analiză, care dura două săptămâni. Am mers din nou la Cuvioasa, rugând-o să-mi salveze mama de un diagnostic crud.

După două săptămâni de coşmar, Sfânta a răspuns din nou rugăciunilor mele: la analiză a ieşit o tumoare benignă. După doi ani mama este bine, urmează indicaţiile medicale.

Am conştientizat că Sfânta a ruşinat ştiinţa medicilor, făcând o minune. Sigur sfinţii lucrează neîncetat pentru rugătorii sinceri.

Pe mine m-a ajutat la examene, în viaţa personală, şi de aceea consider că-i bine să dezvăluim şi altora binefacerile Sfintei, deoarece, la rândul meu, am fost impresionată citind experienţele şi mărturiile împărtăşite.

*Andreea S.*

* * *

*Mulţumesc din suflet*

Pe 14 octombrie 2007, am scăpat cu viaţă dintr-un accident de maşină. Toate persoanele din cele trei maşini implicate în accident se întorceau de la trei biserici. La cât de grav a fost accidentul, e o minune faptul că suntem cu toţii în viaţă,

sănătoşi, chiar dacă perioada de recuperare a fost destul de lungă.

De ziua Cuvioasei, în 2013, am stat la rând la sfintele moaşte cu nişte prietene. M-am rugat din suflet ca mama mea să accepte analizele medicale pentru a-şi rezolva problemele de sănătate. S-a întâmplat minunea că m-a sunat mama din proprie iniţiativă, cerând să-i fac programările necesare. Acum este bine.

Mulţumesc din suflet Cuvioasei şi pentru prietena mea care a rămas însărcinată, dorind de mult timp să aibă copii. Simt că Sfânta Parascheva mă ascultă, îmi îndeplineşte dorinţele, deci este şi protectoarea mea.

*Florescu Elena-Daniela*

* * *

*Cuvioasa Parascheva – Sfânta sufletului meu*

Cuvioasa este Sfânta sufletului meu. Am avut multe încercări în viaţă, pe care le-am trecut cu bine, rugându-mă cu lacrimi la Sfânta Parascheva:

– în 2004, pe 15 octombrie, am semnat primul meu contract de muncă;

– în 2006, am depăşit un mare necaz cu un membru al familiei;

– relaţia actuală s-a închegat tot în octombrie.

Mulţumesc, Cuvioasă, pentru ajutorul primit şi mă rog în continuare pentru sprijin sufletesc.

*Alina*, Bacău

* * *

*Pe toţi îi milostiveşte*

M-a ajutat Cuvioasa Parascheva de fiecare dată când am rugat-o câte ceva. N-am avut dorinţe mari, ci mici, omeneşti, dar ea mi-a dat totul. Am venit la ea când aveam 19 ani şi, fiind crescută într-o familie dificilă, n-am simţit niciodată iubirea aceea unică, părintească, și m-am rugat să mă ajute să cunosc iubirea. În scurt timp am cunoscut bărbatul cu care trăiesc cea mai frumoasă poveste de iubire.

A doua oară când m-am rugat, a fost când soţul meu a rămas fără serviciu un an întreg. După ruga fierbinte, dorința s-a împlinit.

Sfânta Parascheva este bună, pe toţi cei ce se roagă, îi milostiveşte.

*Monica*

* * *

*Acelaşi drum*

Am născut un băiat perfect sănătos, dar la 2 ani s-a îmbolnăvit de meningită şi a rămas fără auz. Recunosc, am luat drumul doctorilor, nu al Bisericii. La opt ani a căzut de pe un acoperiş, a stat în comă trei zile. În Iaşi, la neurochirurgie, doamna doctor m-a programat la control pe 14 octombrie, sfătuindu-mă să trec mai întâi pe la Cuvioasa. Atunci băiatul vedea imaginile duble, însă după închinarea la sfintele moaşte, a văzut normal.

Anul următor am promis că vin iar la Cuvioasa, dar ne-am schimbat locuinţa şi am amânat. În noaptea de 14 octombrie, s-a spart o ţeavă la baie şi pentru consecinţele acestei întâmplări am cheltuit de zece ori mai mult decât dacă veneam la Iaşi.

O altă întâmplare se referă la una dintre fetele mele, care trebuia să fie operată de urgenţă. A lucrat Dumnezeu că tot pe 14 octombrie, pe o ploaie rece şi o îmbulzeală mare, am trecut un tricou peste sfintele moaşte, l-am dus la spital, iar peste trei zile, la ecograf, fiica mea era vindecată.

La fel s-a petrecut cu doi nepoţei, pentru care am făcut acelaşi drum. Nu vă puteţi imagina cât de mult am fost ajutată venind la sfintele moaşte, încât nu sunt în stare toată viaţa să-i mulţumesc Cuvioasei aşa cum ar merita.

*Maria*, Vrancea

* * *

*Prigonită de ai săi, iubită de Cuvioasa*

În 2001 am venit prima oară la Cuvioasa, însă pe ascuns, deoarece părinţii nu voiau să audă de aşa ceva. Iertare! I-am minţit că olimpiada de română, faza pe ţară, durează două zile mai mult (...) A fost o minune faptul că am ajuns (...) la moaştele Sfintei pe care o iubesc mult şi pe care am întrebat-o dacă s-a supărat pe mine pentru minciuna cu durata olimpiadei, dar... altă cale de a ajunge cu trenul de la Bucureşti nu era. Mâna caldă şi moale a fost un răspuns. Încă simt atingerea aceea şi acum... o mână de *rai*, de neasemănat cu nici o mână din lume...

Încă din copilărie, părinţii m-au prigonit foarte mult pentru mersul la biserică, aşa că pe ascuns mă duceam, făceam curat acolo, apoi plângeam cu iconiţa ei în mână. Dacă pierdeam metroul şi întârziam cinci minute, mă certau îngrozitor. Cu toate acestea, simţeam, după ruga mea simplă, cum merge cu mine pe stradă, mă acoperă atunci când ajung acasă (...)

Îmi doream să fac facultatea în domeniul Teologiei (...) Când tatăl meu, pământesc, a intrat brusc în camera mea, a aruncat *Dogmatica* – la care învăţam pe ascuns, m-a şi bătut, deşi aveam 19 ani. M-au obligat să dau la Facultatea de Litere – Franceză. Cum partea de „litere" era aceeaşi, am luat hotărârea de a mă înscrie la ambele. A mă înscrie pe ascuns la Teologie trebuia plătită o taxă (...) Dar era anul când am simţit mâna caldă a Cuvioasei... Când să mă înscriu la facultatea dorită de părinţi, a dispărut Diploma de bacalaureat (...) M-au forţat să fac un duplicat (...) După ce am dat la facultatea impusă, aveam inima frântă şi, căutând din nou în sertarele cu acte, diploma mea apăruse, deşi oficial, era anulată. În suflet s-a înfiripat ideea să învăţ pe ascuns, rugând-o pe Cuvioasa să mă ajute, mai ales că riscam enorm, din cauză că diploma nu mai era bună. Anul următor am fost admisă la Teologie cu nota 10, apoi am luat trei ani bursă de studii.

Am făcut, în paralel, două facultăţi, dar din bursa la Teologie nu mi-am cumpărat nici măcar o îngheţată. Drept mulţumire, banii adunaţi din bursă i-am dăruit lui Dumnezeu pe toţi – doar cu ştirea duhovnicului: un rând de veşminte preoţeşti albastre ca cerul, o traversă roşie, un epitrahil grena, un rând de acoperăminte pentru Sfânta Masă (...)

Mulţumesc Cuvioasei, Sfânta mea de suflet, care m-a ajutat atât de mult!... Din păcate, în anul al IV-lea s-au rânduit nişte probleme, aşa că n-am finalizat Teologia (...)

De la vârsta de 12 ani scriu: poezii, scurte povestiri, romane, dar nu am publicat nimic, din pricina multor atitudini negative (...) De când sunt profesoară de română, am abandonat scrisul, constatând că nimeni nu are trebuinţă de darurile aduse din adânc de suflet şi de taină (...)

Iată că acum, mai 2014, s-a petrecut încă o minune: mi s-a tămăduit sufletul de acea depresie care m-a împiedicat să scriu... Voi continua să-mi valorific „talantul”.

*sehar_icefire@yahoo.com*

* * *

*Lângă Sfânta Parascheva*

Provin dintr-o familie cu mare evlavie la Sfânta Parascheva. Încă de mică, a locui lângă Sfânta Cuvioasă era pentru mine o mare relaxare în viaţă.

Într-o seară de 13 octombrie, mă aflam cu mama şi surorile mele mai mici în curtea Mitropoliei, încercând să ajungem în interior prin aglomeraţie. Era frig. Sora mea, Petronela, vede jos, călcată în picioare, iconiţa Cuvioasei. Cu greu o ridică, o şterge, o sărută, ne-o dă şi nouă. Imediat a venit la noi o bună creştină care ne-a găzduit.

Sora mea şi-a dorit foarte mult să locuiască în Iaşi lângă Cuvioasa. S-a rugat, şi spre bucuria ei, s-a mutat şi şi-a găsit serviciu. Eu şi soţul meu ne-am dorit la fel. În Mitropolie, părintele Valerian, aflând dorinţa noastră, ne-a sfătuit să citim în fiecare zi Acatistul Sfintei şi dacă ea ne primeşte, ne va ajuta.

Sfânta Parascheva ne-a îndeplinit grabnic dorinţa. De atunci, cu grijă nu las nici o zi fără pomelnic la Cuvioasa.

Eram la facultate, aveam de îngrijit trei copii mici. Într-o dimineaţă, înainte de un examen dificil, mi-am amintit de sfatul părintelui de a da în fiecare zi câte o pâine în numele Cuvioasei. M-am dus în staţia de tramvai şi, fiindcă era cam mare întârzierea, mi-a trecut prin gând să nu mai merg la examen. Deodată, văd lângă mine o bătrână ca din poveşti, spunându-mi:

„Dă-mi ce ai pentru mine! Du-te la examen, că o să-l treci! Urcă-te în tramvai!" I-am dat pâinea şi din tramvai n-am mai văzut-o nici în staţie, nici pe stradă. Deşi întârziasem, am fost primită la examenul pe care l-am trecut uşor.

În anul al II-lea de facultate, eram însărcinată cu al doilea copil. Cum obişnuiam ca aproape zilnic să trec pe la Cuvioasa, m-am oprit la Slujba Vecerniei, ştiind că acasă cu fetiţa erau soţul şi cumnatul. Am ajuns târziu, când era doar cumnatul care a spus: „Toată seara m-a chinuit o namilă ce ţipa, vrând să ajungă la tine, dar striga că nu poate, fiindcă Sfânta Cuvioasă te apără".

Am acum patru copii, pe cei mici îi împărtăşesc săptămânal, astfel sunt protejaţi de orice boală sau pericol. Mulţumesc Sfintei pentru tot ajutorul, rugând-o să ne poarte mereu de grijă şi în această viaţă, şi în cea viitoare.

*Alina*

* * *

*Ajutor la drum greu şi... la ea acasă*

În urmă cu vreo patru ani, am plecat cu mătuşa într-un concediu la băi, în Ungaria, fiindcă aveam nişte probleme de sănătate.

Acolo era un octombrie frumos şi nimeni nu anticipa schimbarea bruscă a vremii la întoarcere. La intrarea în ţară, s-a făcut foarte frig, ningea abundent, iar maşina nu era pregătită pentru un drum impracticabil, care abia în toiul nopţii a fost deblocat. Ne-am încadrat cu greu într-o mare coloană de maşini. (...) Mătuşa şi-a dorit să deviem de la traseu, pe un drum de ţară, fiindcă la 10 km era casa bunicilor. Aveam o presimţire, întrucât maşina se tot afunda în nămeţi, nemaiascultând comenzile. Am început să mă tem pentru viaţa noastră, să regret decizia.

Neavând nici mâncare, nici apă, nici haine groase, ne-au copleşit gândurile negre. Ca prin miracol, mătuşa şi-a amintit că este ziua Sfintei Parascheva de la Iaşi, aşa că am început să ne rugăm, să-i cerem ajutorul cu voce tare, atât ei, cât şi părintelui Arsenie Boca... O minune s-a întâmplat atunci: am simţit un imbold foarte puternic apăsând pe acceleraţie şi, efectiv, parcă cineva îmi netezea drumul dându-mi un curaj nebun de a înainta. Pe toată distanţa de 10 km n-am încetat să ne rugăm cu lacrimi, convinşi de ajutorul sfânt. Ajunşi acasă, am mulţumit cu recunoştinţă. (...)

Într-o vineri seara, am pornit la Sfântul Maslu, la Mănăstirea Râşca, având hramul Cuvioasei, dar şi veşmintele ei, primite în dar de la Iaşi. Trebuia să călătorim 15 km pe drum de munte anevoios, dar ne-am oprit să vedem un teren lucrat de noi. Era o seară caldă şi, după zece minute, ne-am întors spre a continua drumul, însă uşile maşinii nu se mai deschideau. (...)

Înainte de a pleca după ajutor, am simţit un îndemn foarte puternic de a ne ruga: am spus Tatăl nostru, apoi am chemat-o pe Sfânta Parascheva să ne ajute să ajungem cu bine la sfânta mănăstire, la a ei icoană, la minunata-i raclă. După câteva

minute, mi-am ascultat glasul lăuntric de a verifica maşina. Minune: uşile s-au deschis, ca şi cum nimic nu s-a întâmplat. (...)

În acel moment, am fost încredinţaţi de ajutorul Sfintei şi, plini de recunoştinţă, cu mare credinţă în suflet, i-am mulţumit. (...) Nu încerc să atribui acest eveniment unei coincidenţe, fiindcă sunt convins că trebuie să ne rugăm mai mult înainte de a realiza ceva. (...) Mai sunt convins că orice biserică având hramul unui sfânt înseamnă, de fapt, casa acestuia – un loc de refugiu pentru noi.

Toţi ştim cu câtă dragoste aştepţi şi ce frumos spui „Mă duc acasă!”, dar însutit mai frumos şi mai folositor este să spui „Mă duc la Sfânta Parascheva acasă”, care este şi a noastră, a tuturor credincioşilor.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru! Mulţumim, Sfântă Parascheva, roagă-te pentru noi!

*Anonim*

* * *

*Vindecare, notă maximă...*

La vârsta de patru ani am fost foarte bolnavă cu rinichii. Deşi medicii nu-mi dădeau şanse de supravieţuire, tatăl meu a insistat cu rugăciunile la Sfânta Parascheva, iar eu, cu tratament şi regim, m-am făcut sănătoasă.

În anul al III-lea de facultate, aveam un examen foarte greu şi doar câteva zile de învăţat. Am participat trei zile la citirea Acatistului Cuvioasei, seara, la $17^{00}$. Atunci, doar m-am gândit ce bine ar fi dacă aş lua şi eu un 10 la examen! Când am tras biletul, mi se părea că nu ştiu mare lucru: am schiţat ceva

important pe ciornă, am răspuns, profesorul mi-a pus câteva întrebări foarte uşoare, apoi mi-a acordat nota 10, singura notă maximă din grupă. M-am mirat şi eu, pentru că nu mă consideram vrednică. Mulţumim, Sfântă Parascheva, şi pentru ajutor în familie.

*Anonimă*

* * *

*Mi-am recăpătat speranţa*

În urmă cu doi ani, într-o zi călduroasă de iulie, colegele de la birou au deschis simultan uşa şi ferestrele. Din cauza curentului, am suferit o pareză facială pe stânga, ceea ce reprezenta pentru mine o recidivă. Spre deosebire de prima dată, acum nu se observa nici o ameliorare, deşi trecuse o lună şi jumătate. Doctorul a considerat că tratamentul este prea mult şi trebuie întrerupt.

Îmi pierdusem speranţa, făcusem depresie, neputând accepta gândul că voi rămâne cu gura strâmbă.

Într-o duminică, m-am rugat Cuvioasei din tot sufletul să mă ajute. Ajunsă acasă, am simţit furnicături în obrazul afectat şi au început să se zbată muşchii feţei. În acea clipă mi-am recăpătat speranţa şi încet-încet, zilnic se observau îmbunătăţiri. Am venit să-i mulţumesc Sfintei.

Când fiul meu avea examenul de Bacalaureat, m-am rugat din nou cu speranţă. Noaptea, un porumbel a intrat în casă pe fereastra deschisă, iar eu l-am considerat un semn de la Cuvioasa. Într-adevăr, fiul meu a luat note neaşteptat de bune.

*Maria*, Iaşi

* * *

*Examene şi aşteptarea unui copil sănătos*

Prin rugăciuni stăruitoare s-au petrecut multe minuni în viaţa mea.

Doar Sfânta Parascheva m-a ajutat când am luat masterul, deoarece, chiar în perioada examenelor, tatăl meu s-a îmbolnăvit grav, iar forţa mea de concentrare era scăzută. (...) Cu ajutorul Domnului, tatăl meu s-a recuperat foarte bine, eu am trecut cu rezultate maxime examenul.

După ce m-am căsătorit, mi-am dorit foarte mult un copilaş, care, în momentul când scriu, este în pântecul meu. Toată fericirea mea s-a prăbuşit când doctoriţa mi-a spus că bebeluşul meu are o malformaţie la nivelul buzei superioare. Din acea zi am început să mă rog mai mult, să mă apropii de Dumnezeu.

Am aşteptat ecografia următoare şi cea de-a treia morfologie fetală, când am aflat că defectul s-a extins şi la cerul gurii. Ce poate fi în inima unei mame la o astfel de veste?! Zilele trec, iar eu aştept cu nerăbdare să-mi ţin pruncul în braţe peste o lună. Îl iubesc mai presus decât propria-mi viaţă. Astăzi împreună cu soţul am simţit nevoia să mă rog la picioarele Sfintei. Am pus mâinile mele peste ale ei şi le-am simţit mişcându-se... a fost ca un vis... plângeam... Nu sunt vrednică de aşa minune! Într-o seară, dându-mi cu vată sfinţită pe burtică, am simţit un miros puternic de busuioc, care a dispărut după câteva secunde. Deşi medicii au pus un diagnostic copilului meu, „cheilofalatischizis”, eu cred într-o minune. Cred că puiul meu se va naşte sănătos cu ajutorul

Maicii Domnului, al Domnului nostru Iisus Hristos, al Cuvioasei Parascheva... Voi reveni...

*SAA*

* * *

*Fapta bună*

În urmă cu câţiva ani, eram în Iaşi pentru o operaţie. Cunoştinţa pe care o aveam ca gazdă nu era acasă, eu nu aveam telefon, se înserase, şi la Catedrală mi s-a spus că nu găsesc cazare decât la un hotel. Am început a plânge, pentru că nu mi-aş fi permis să plătesc. M-am rugat Cuvioasei în timp ce se închidea biserica. O tânără studentă la Teologie a făcut cel mai frumos gest creştinesc: m-a luat la cămin.

Anul trecut, la hramul Cuvioasei, am adus multe pomelnice, ca de obicei, de la vecini. O vecină, ca o mamă grijulie pentru fiul ei, şofer, a scris un pomelnic să-l ferească Sfânta de accidente. Tânărul tocmai în seara aceea, pierzând controlul maşinii, a intrat în nişte copaci, dar rănile sunt vindecabile.

*Ana I.*, Suceava

* * *

*„Am cântat Acatistul”*

Mai multe rugăciuni, inclusiv ale Sfintei Parascheva, au ajutat un cântăreţ de strană (viitor preot), ca noul rinichi pe care l-a primit ca transplant să funcţioneze normal.

De asemenea, deşi nu m-am rugat în mod special, Sfânta m-a ajutat să-mi găsesc o slujbă, după peste 260 de documente trimise şi un an şi jumătate de căutări. Toate acestea au venit după ce am cântat Acatistul Sfintei Parascheva, dimineaţa şi noaptea, aproximativ trei săptămâni.

*Monica* din Boston, S.U.A.

* * *

*Sfânta – grabnic ajutătoare*

Multe bucurii am primit de la Sfânta Parascheva.

Am fost diagnosticată cu mastoză chistică la ambii sâni. Credeam că este cancer. Eu am o problemă aparte de sănătate, merg mai des la medic şi, de fiecare dată, ajung la Sfânta Parascheva, la Sfântul Nectarie, uneori şi la Sfântul Spiridon.

La moaştele Sfintei Parascheva spun: „Maică Parascheva, cum ai vindecat atâta lume, vindecă-mă şi pe mine, păcătoasa”. După puţinătatea credinţei mele, minunea s-a petrecut. În paralel cu rugăciunea, am urmat şi tratament. După aproape doi ani, mă simt bine.

O altă importantă bucurie mi-a adus-o rugăciunea în legătură cu rezolvarea unui anume dosar la o instituţie a Statului. Totul depindea de răspunsurile mele. Era o zi de vineri, zi de rugă intensă la Cuvioasa. Ajunsă la biroul respectiv, am salutat, dar mintea se ruga continuu: „Maică, ajută-mă să nu mă întrebe nimic”. Şi aşa a fost. Am plecat repede, minunându-mă cât de grabnic m-a ajutat Sfânta Parascheva.

De multe ori, mâinile Sfintei sunt calde. Mă bucur. Câteodată sunt reci. Atunci o întreb: „Vai, maică, ai mâinile reci, cine te-a supărat? Of, noi, cu păcatele noastre”. Şi-i cer iertare.

Mulţumim, Doamne!

*Maria-Cristina*, Hodora

* * *

*Mărturiile date spre îndreptare*

Pentru toate, bune şi rele, că toate, spre îndreptare şi bucurie mi-au fost date..., aduc slavă lui Dumnezeu.

Mergând la Iaşi pentru nişte investigaţii, am primit un telefon de la fiica mea, care mă ruga să dau un pomelnic pentru un coleg de religie catolică şi de altă naţionalitate, care fusese evacuat din locuinţă. Personal, fiind bolnavă cu inima, efortul era peste puterile mele, mai ales că era o zi fierbinte de vară. Totuşi, m-am aşezat la rând, la moaştele Sfintei. Când n-am mai rezistat să stau în picioare, m-am lăsat pe ciment, iar cei din jur m-au îndemnat să merg în faţă ori să dau prin cineva banii şi pomelnicul. Am refuzat, vrând să mă nevoiesc personal, deşi n-aveam nici o putere. După ce am ieşit afară, mă simţeam mai uşoară, mai liniştită, iar durerile dispăruseră.

M-am urcat, la autogară, în autobuz, dar, când şoferul a încasat banii de la fiecare, pe mine m-a depăşit. Aveam banii la vedere, dar nu m-a văzut. La Târgu-Frumos m-a îngrozit controlul, iar eu mi-am dat seama de situaţie. (...) S-a efectuat verificarea biletelor, iar pe mine şi pe cei din jurul meu nu ne-a mai controlat. La coborâre, l-am rugat pe şofer să-mi primească banii, iar el mi-a spus că am încurcat maşinile, că nu

m-a văzut, că locul pe care îi zisesem că am venit a fost liber de la Iaşi până la Roman. Nici cei din jurul meu nu m-au văzut... Intrigat de cele spuse de mine, m-a întrebat dacă am fost pe la Sfânta, că numai ea poate face aşa minuni (...)

Mi-am verificat banii şi am găsit că lipseau cei daţi la pomelnic. Sfânta îmi dăduse înapoi suma pe care i-o lăsasem. La câteva zile, fiica mea m-a bucurat cu vestea că acel coleg îşi găsise locuinţă. Nu ştiu ce se mai poate adăuga şi n-am pricepere în a mărturisi minunile sfinţilor!

O altă mărturie fericită este bucuria că am simţit, evident, căldura mâinilor Sfintei Parascheva! Mă îngrozeşte faptul că eu, nevrednica, am simţit căldura Cuvioasei noastre mijlocitoare către Domnul!

Să vă dea Dumnezeu pace şi linişte duhovnicească, iar călugărilor şi preoţilor aflaţi lângă sfintele moaşte să-i mângâie Sfânta cu binefacerile sale!

*L. Stanciu*

* * *

*Sprijin*

Cuvioasa m-a ajutat în nenumărate rânduri:

– în timpul facultăţii de medicină mi-a fost sprijin în susţinerea examenelor;

– după terminarea facultăţii, m-a ajutat să am locul de muncă dorit;

– sănătatea familiei şi liniştea sufletească sunt obţinute prin ajutorul Cuvioasei.

*Medic pneumolog*

* * *

*Părea fără rezolvare*

Într-un an, am venit cu mare nădejde în rezolvarea multor probleme de familie. Era în 14 octombrie, când i-am cerut Sfintei Parascheva să-mi scape soţul de patima băuturii.

Într-o după-amiază, un vecin l-a lovit pe soţul meu cu securea în cap. Era orb de sânge, inconştient şi părea mort. La câteva zile de la ieşirea din spital, m-a văzut cât sufeream... L-am convins să meargă din nou la medic, de data aceasta pentru depresie. A urmat tratamentul, renunţând definitiv la băutură.

La scurt timp, am aflat că am cancer la sân... Totul părea foarte greu, mai ales că aveam doi băieţi de crescut...

Am avut puterea să merg mai departe, pentru că draga mea Cuvioasă Parascheva mi-a fost şi mamă, şi prietenă, şi soră...

M-am operat, m-am vindecat şi s-a rezolvat totul neaşteptat de repede, deşi au fost multe momente de disperare.

De menţionat că, atunci când era mai greu, citeam cu atenţie şi răbdare Acatistul Cuvioasei, de care nu-mi vine să mă despart niciodată. Îi aduc zilnic mulţumiri sincere.

*Dan* şi *Maricica*

* * *

*„Nici o mie de vieţi"*

Ajutorul Sfintei l-am simţit mereu în familie.

Tatăl meu, la 35 de ani, a suferit un infarct miocardic. Medicii nu-i dădeau şanse şi propuneau un implant cu o proteză

valvulară costisitoare; cam incertă propunere. Împreună cu mama, ne-am rugat la racla Sfintei, iar a doua zi, spre mirarea medicilor, tata şi-a revenit în mod miraculos, însă noi ştim că a fost mâna Cuvioasei. (...) Pentru tata a fost şi o vindecare sufletească, pentru că din necredincios, a devenit un rugător în Sfânta Biserică.

Cuvioasa ne-a ajutat la naşterea fratelui mai mic care a venit pe lume destul de greu, având cordonul ombilical în jurul gâtului. (...) Acum este sănătos şi plin de viaţă. (...)

Reuşita mea la facultate a fost o altă binefacere a Sfintei Parascheva, căreia îi datorăm totul, încât nici o mie de vieţi nu mi-ar ajunge să-i mulţumesc.

*Mihaela*, Iaşi

* * *

*Multe bucurii prin credinţă deplină*

Voi enumera multe bucurii dobândite timp de 65 de ani prin credinţă deplină.

În anul 1953, bunica mea a decedat în judeţul Botoşani. Fiul ei din Oradea a ajuns doar până la Iaşi, pierzând trenul. Disperat, a mers la Sfânta Parascheva, implorând-o: „Dacă faci minuni cu adevărat, opreşte înmormântarea mamei!”. O ploaie puternică de februarie n-a înlesnit sosirea preotului din satul vecin. Astfel, înmormântarea a avut loc în ziua următoare, când a venit fiul rugător.

În anul 1959, căutam disperată un loc de muncă. Am alergat cu mare încredere la Sfânta Parascheva într-o vineri, de dimineaţa, până la ora 14 nedezlipindu-mă de ea. Seara, chi-

riaşa mea, Popa Elena, mi-a adus vestea că voi avea un serviciu dorit. Astăzi sunt pensionară după 38 de ani de muncă la aceeaşi unitate.

În 1975, soţul meu nu reuşea să intre la facultate, deşi avea note foarte mari. Am îndrăznit din nou cu mari rugăminţi la Cuvioasa. În următorul an, soţul meu a reuşit. Acum este inginer – pensionar.

În 1991, mătuşa mea din Bucureşti a paralizat. Am apelat din nou la Cuvioasa, iar după 12 săptămâni de rugăciuni şi prezenţă în fiecare vineri la Sfântul Maslu, mătuşa poate mânca singură.

În anul 1993, una dintre fetele mele nu se putea hotărî în privinţa căsătoriei. Am intensificat aceleaşi metode creştine cu credinţă deplină în ajutorul Sfintei. După 10 zile, a cunoscut pe actualul soţ şi sunt împreună de 20 de ani.

Un alt caz autentic. În mai 2013, soţul meu a avut o intervenţie chirurgicală foarte periculoasă: operaţie la inimă. În timpul ei, nu m-am dezlipit de biserică şi de racla Cuvioasei. Prin mâinile medicilor, Dumnezeu a înfăptuit minunea. Soţul meu trăieşte, are 75 de ani.

Cele relatate sunt reale, deşi pentru unii par nişte iluzii, însă pentru mine sunt mărturii care dovedesc că prin credinţă deplină, ajutorul se arată neîntârziat.

*Vîlciu Elena* – Iaşi

* * *

*Comoară a Ortodoxiei*

Sfânta Cuvioasă Parascheva mi-a venit grabnic în ajutor ori de câte ori am avut nevoie de sprijin, mai ales când am fost bolnav.

Într-o duminică, soacra mea, Elena, a trebuit să fie operată de urgență. A reuşit cu mare succes, după ce m-am rugat cu credință Sfintei.

Altă dată, eu însumi am venit să-i mulțumesc şi, când m-am atins de sfintele moaşte, am simțit-o vie. Atunci am înțeles cât de mult iubeşte Sfânta pe cei care se străduiesc să urmeze cu credință şi cu dragoste pilda vieții sale.

*Gheorghe*

* * *

*De la mii de km*

Sunt o creştină care vine de la mii de km distanță de Sfânta Parascheva. M-am bucurat din suflet de împlinirea rugăciunilor mele. De prima dată am primit serviciul ce fusese ocupat abuziv, a doua oară fetița mea s-a căsătorit, cum ne-am dorit şi a născut uşor. A treia oară, fata s-a vindecat dintr-o boală gravă, venită peste noapte şi a reuşit din nou să meargă.

Mulțumim din inimă pentru binefacerile minunatei Cuvioase de la Iaşi.

O creştină: *Georgeta Schachel*, Viena

* * *

*„Mă ajută totdeauna"*

Sfânta Parascheva m-a ajutat să termin între primii facultatea, masteratul, doctoratul.

Mi-a ridicat mama din patul ei de boală şi de suferinţă şi a însănătoşit-o.

M-a ajutat să-mi găsesc un soţ bun şi să le ofer fetelor mele o educaţie creştină.

Mă ajută totdeauna.

*Prof. dr. Elena*

* * *

*„Simt îndrumarea ei"*

Sfânta Parascheva ne-a ajutat familia în nenumărate rânduri, ne-a ocrotit, şi simt îndrumarea ei, protecţia şi milostivirea.

De curând, tatăl meu a fost imobilizat, obosea repede, nu reuşea să se ridice, gusta foarte puţin. Medicii nu i-au dat un verdict încurajator, suferea de o boală gravă, apăruseră fibrilaţii la inimă.

Eram disperată, întrucât toată neputinţa lui mi se transmisese mie, aveam aceeaşi stare fizică precară şi, devastată interior, nu mai puteam face nimic.

Am mers la Sfânta mea dragă, m-am rugat, promiţându-i că voi face şi eu bine oricui va avea nevoie de ajutorul meu. Am rugat-o să-mi scoată în cale nişte oameni care cu adevărat au nevoie de sprijinul meu. În câteva zile, am ajuns la sfintele moaşte ale Cuvioasei, am citit rugăciuni la Sfântul Nectarie,

Sfântul Pantelimon ş.a. La un nou set de analize, au dispărut fibrilaţiile, starea fizică şi psihică s-a îmbunătăţit. Într-adevăr, rugăciunile mi-au fost ascultate, Sfânta mi-a trimis în cale oameni pe care îi iubea, rugători şi modeşti, pe care i-am putut ajuta.

În fiecare an la prăznuirea Sfintei îmi pun o dorinţă, o rog ceva, şi până la praznicul următor se îndeplineşte.

Îi mulţumesc pentru învăluirea caldă transmisă sufletului meu, pentru răspunsurile la întrebările mele.

Slavă Ţie, Doamne, ajută robilor Tăi!

*I.C.V.*, Iaşi

* * *

*„Prea sărace cuvintele”*

Sfânta Parascheva mi-a arătat calea cea dreaptă, îndrumându-mi paşii rătăciţi către Bunul Dumnezeu. De aceea, simt datoria de a aduce la cunoştinţa semenilor mei o parte din ajutorul sfânt de care mă bucur.

Le voi enumera pe scurt, fără să intru în detalii, pentru că sunt prea sărace cuvintele pentru minuni atât de mari. Pentru unii, pot părea lucruri fireşti, banale, dar conştientizez că aşa-zisele banalităţi nu se puteau realiza decât cu ajutorul primit de la Cuvioasa.

M-a ajutat Sfânta Parascheva să iau examene importante în viaţa mea, teste dificile, luate numai după ce m-am rugat la sfintele moaşte.

Sfânta l-a ajutat pe soţul meu să găsească un serviciu bun, după ce, vreme de peste şase ani, nu a avut nimic de lucru.

Sfânta m-a ajutat şi pe mine cu serviciul, după ce mi-au fost puse mai multe piedici la angajare. Cu mijlocirea Cuvioasei, oameni necunoscuţi mi-au oferit sprijin.

Mulţumim, bună mijlocitoare către Dumnezeu!

*Anonimă*

* * *

*Ajutor şi promisiune*

Ajutorul Sfintei Parascheva l-am simţit de multe ori de-a lungul vieţii.

La examenul pentru treapta a II-a de liceu, m-am rugat Sfintei, simţindu-mă prea puţin pregătită. L-am luat cu notă mică, dar pentru mine a fost un miracol.

M-am însănătoşit, având o infecţie la oase în timp ce medicii nu-mi precizau diagnosticul.

Sfânta a răspuns rugăciunii mele în întemeierea unei familii, deşi aveam o vârstă înaintată.

În urmă cu 32 de ani, născusem o fetiţă, eram la maternitate şi croşetam. Din mişcare, pruncul s-a rostogolit peste lucrul meu, iar croşeta a trecut foarte aproape de ochiul ei. Am realizat ce se putea întâmpla şi, drept mulţumire, i-am promis Sfintei că nu voi mai coase, nu voi mai tricota niciodată vinerea.

Odată, la mare, l-am pierdut pe fiul meu pe plajă. Am plâns, rugându-mă şi promiţând Sfintei Parascheva că voi posti toată viaţa şi nu voi spăla rufe în zilele de vineri. Cu ajutorul divin, am reuşit să-mi ţin promisiunile.

Mulţumesc, Doamne!

*Viorica Avram*, Ploieşti

* * *

*Ajutor multiplu*

Acum câteva luni, am avut probleme foarte mari de sănătate: reacţii anafilactice la unele medicamente, edem laringian. (...)

În momentele de rău, am chemat foarte des ajutorul Sfintei Parascheva (...), am citit în Catedrală Paraclisul Sfintei. (...). Am avut două internări în spital, câteva internări urgente, la U.P.U. Iaşi, încât nu credeam că voi supravieţui. Sfinţii, împreună cu familia, m-au ajutat să fac faţă încercărilor dese. Am aflat, prin rugăciuni, medici buni, tratament adecvat (...), ce să evit pentru alergiile mele, iar acum urmez un stil de viaţă sănătos.

De asemenea, m-am rugat să mă împac cu nişte vrăjmaşi aprigi.

Tot cu ajutor divin, acum câţiva ani, mi s-au deschis ochii sufleteşti să văd calea cea dreaptă, pentru care mă rugam, dar nu suficient.

Am implorat-o pe Sfântă să aibă grijă de copiii mei, să-i ferească de rele.

M-a ajutat foarte mult în ispitele şi încercările duhovniceşti: gânduri rele, de hulă, de defăimare, care veneau mai ales în biserică!

Mulţumesc mult pentru minunile ştiute şi neştiute de mine!

*Axinte Adriana*, Iaşi

* * *

* * *

*Împliniri profesionale şi familiale*

Redactez această scrisoare de mulţumire Sfintei Parascheva, cu lacrimi în ochi pentru câte minuni a făcut pentru mine şi pentru familia mea. M-am rugat pentru copiii mei să fie sănătoşi, să reuşească pe plan profesional, să aibă o conduită frumoasă în viaţă şi acum au cariere fulminante.

Mi-am dorit din toată inima să am nepoţi. Am venit la Sfânta, văzând că trece vremea, şi m-am rugat pentru o fetiţă frumoasă (...), iar Bunul Dumnezeu mi-a dăruit, aşa cum am dorit la căpătâiul Sfintei.

De aceea vin la Iaşi, adesea, să aduc Cuvioasei mulţumirile mele, recunoştinţă pentru minunile pe care mi le-a dăruit.

*Anonimă*

* * *

*Datorită ei*

Vin foarte des la Sfânta Parascheva, atât pentru a cere ajutor, cât şi pentru mulţumire.

Cu un an în urmă m-am căsătorit. A fost ceva ce nu am putut visa, datorită ei.

Recent, am obţinut permis de conducere, categoria D, tot datorită rugăciunii la sfintele moaşte.

Prin urmare, ori de câte ori am cerut, ajutorul a venit neîntârziat.

*Ciprian*, 12.08.2013

* * *

*Cu ajutorul ei*

M-a ajutat de fiecare dată când am rugat-o.

Toate examenele mele (bacalaureat, master...) sunt luate cu binecuvântarea ei. Când am avut inima încărcată, după rugăciune, mă simţeam alt om. M-am rugat pentru nepotul meu aflat în comă şi şi-a revenit. Slavă lui Dumnezeu. Amin!

*Anonimă*

* * *

*Cuvioasei i-am spus toate...*

Sfânta Parascheva păzeşte oraşul nostru de calamităţi, nenorociri. (...)

M-a ajutat la toate examenele. Stând lângă sfânta raclă, am rugat-o, de multe ori, să iau examenele. Atunci, am simţit o eliberare, ca şi cum examenul era luat deja.

I-am spus toate necazurile şi, la căpătâiul ei, am găsit răspunsuri şi alinare.

Tot ce am dobândit în viaţă a fost cu ajutorul ei.

Mulţumesc ţie, Sfântă Parascheva, mult folositoare.

*Anonim*

* * *

*Multe binefaceri*

Sfânta mea scumpă m-a ajutat atât de mult şi nu sunt vrednică să-i mulţumesc aşa cum trebuie. (...)

În ajun de 14 octombrie, eram descurajată, văzând şirul mare de pelerini, iar eu nu puteam merge singură. Seara târziu, m-au strigat nişte copii, pe care-i mai ajut cu mâncare, dornici să meargă la rând a doua zi, poate un gardian îi lasă în faţă. Exuberanţa lor mi-a dat o energie pozitivă, mai ales că, oricând am avut o problemă, i-am îndemnat pe copii să se roage pentru mine.

Am cumpărat flori şi m-am aşezat în faţa scărilor la Mitropolie. Nu m-am rugat pentru ceva anume, pentru că Sfânta ştia ce-mi lipseşte: să ies din cercul vicios al stresului, al problemelor epuizante.

În martie aveam o datorie mare care trebuia achitată urgent. Am făcut Acatistul Sfintei timp de 40 de zile, apoi, într-o săptămână, am reuşit să achit toată suma.

Când am aflat că tatăl meu are cancer, a căzut cerul pe mine. (...) Sunt şapte ani de atunci şi tata n-a făcut nici o operaţie, ci urmează un tratament adecvat. (...)

Sfânta m-a ajutat de nenumărate ori în timpul facultăţii, la cele mai grele examene în avocatură.

Sărut mâna, Sfântă Cuvioasă, pentru tot, iartă-mă! Dă-ne linişte, credinţă, sănătate şi îndepărtarea răului!

*C.V.I.*

* * *

*După multă rugăciune*

M-am rugat la Cuvioasă să am o familie, un soţ şi copii buni. M-am căsătorit şi am o fetiţă, Amalia Steliana. După multă rugăciune, Sfânta m-a ajutat, mi-a fost mereu aproape, m-a ocrotit.

În vara lui 2013, s-a operat mama mea, pe când eu eram la racla Cuvioasei, care a făcut minunea de a o salva. Lacrimile de îngrijorare s-au transformat în lacrimi de fericire. M-am reîntors să-i mulţumesc Sfintei, din toată inima.

Astăzi am venit de la Botoşani la Iaşi cu un diagnostic încă neştiut. M-am rugat din nou Cuvioasei să mă fac bine, să vin la ea mai des, deşi soţul meu amână mereu. I-am adus Sfintei flori albe, pentru că mi-a luat toată durerea: am probleme la colon care se vor rezolva cu un regim alimentar adecvat.

Să mulţumim Sfintei pentru tot ce ne-a dăruit. Rugaţi-vă cu toată inima, că ea ajută, iartă, răsplăteşte.

Te iubim, Sfântă Parascheva, şi-mi doresc să vin mereu aici, deoarece lângă sfânta raclă suntem liniştiţi, în siguranţă!

*Anca*, *Amalia*, *Dan*

* * *

*Doar pentru trup!*

Sfânta Parascheva mi-a îndeplinit toate dorinţele pe care le-am avut pe acest pământ. Recunosc că ori de câte ori m-am închinat, m-am rugat numai să-mi fie bine în această viaţă şi niciodată pentru mântuirea sufletului. Am avut păcatul la hramul Cuvioasei, să nu stau la rând, intrând pe furiş de câteva ori.

Minunea pentru mine este că sunt sănătos şi că m-a primit Cuvioasa să mă ating de raclă, eu având multe păcate nespovedite.

Recent, am suferit o depresie severă din cauza serviciului, dar Sfânta m-a făcut complet sănătos.

Mi-a îndeplinit dorinţa de a mă căsători cu fata pe care mi-am dorit-o, fiind binecuvântat cu doi copii.

L-a vindecat Cuvioasa pe tatăl meu cu această veste unică. M-a ajutat adesea şi nu i-am mulţumit!

*Sorin*, Bacău

* * *

*Există minuni!*

Prima minune pentru familie este copilul nostru, pentru venirea căruia m-am rugat la Sfânta Parascheva. Când Mihnea-Ionuţ, la 4 ani, s-a îmbolnăvit, medicii considerau că este nevoie de transplant de ficat în străinătate. M-am rugat la Cuvioasa şi, la scurt timp, un doctor din Iaşi a găsit tratamentul, care l-a vindecat miraculos în trei luni.

O altă minune este descoperirea unei vechi sculpturi cu chipul Sfintei Parascheva, pe o bucată de lemn înverzită de timp. A găsit-o soțul meu la o rudă, a curățat-o bine, a sfinţit-o la un preot. Adusă acasă, a fost aşezată la loc de cinste, iar peste doi ani a emanat un miros puternic de mir. La aceasta, duhovnicul a exclamat: „Asta-i mare taină!”.

Într-un moment dificil în viaţă, m-am urcat în tren şi am venit la Sfânta Parascheva să-i cer sfatul şi ajutorul. Am plâns, până când cu greu am fost aşezată pe un scaun, iar un călugăr mi-a spus: „Draga tatii, nu mai plânge, uite, Sfânta îţi dă o floare şi spune să te duci acasă, că totul va fi bine”.

Aşa, aici am scris aceste minuni care există! Totul este să le vedeţi!

Astăzi este 8 martie şi, deşi sunt supărată, îmi dau seama că, de fapt, este cea mai frumoasă zi petrecută alături de „mama” mea!

După ce s-a născut copilul nostru, în semn de mulţumire, în fiecare an vin la Iaşi în pelerinaj. În 13 octombrie 2013, m-am aşezat la rând, dar îmi doream să ajung după miezul nopţii, chiar în ziua Sfintei. Când am sosit în faţa celor trei trepte, m-am împiedicat şi am ajuns sub podium. Acolo erau măicuţe care se rugau în genunchi. M-am emoţionat şi am început să plâng în hohote de bucurie, că după 15 ore de aşteptare, tocmai bătea gongul, anunţând miezul nopţii. Aşadar, m-am închinat la Cuvioasa chiar de ziua ei, cu ochii înlăcrimaţi, cu sufletul plin de bucurie.

*Riteş Laura*, Bucureşti, 0728899874

* * *

*Sfânta m-a ajutat la nevoie*

În primul rând, în perioada în care am dat multe teste foarte importante pentru viitorul meu, Sfânta m-a ajutat, când am avut nevoie să trec peste acestea.

Acum câţiva ani, frăţiorul pe care trebuia să-l aducă mama pe lume, a murit în urma unor complicaţii. Sfânta mi-a ajutat familia şi, mai târziu, ne-a dăruit o fetiţă perfectă în locul frăţiorului pierdut.

În urmă cu un an, bunicul meu a suferit o intervenţie chirugicală foarte grea la colon. Din nou Sfânta Parascheva ne-a ajutat.

În prezent totul este bine în familie datorită Cuvioasei!

*Zenayda-Anisia*, Iaşi

* * *

*Ajutorul nostru grabnic*

Eram în divorţ, în şomaj; mamă a trei copii: Ionuţ, Vasile şi cel mai mic, Silviu – bolnav (strabism, parapareză spastică), fără niciun ajutor.

Sfânta Parascheva şi Maica Domnului mi-au găsit un serviciu.

Un alt necaz la care am găsit ajutor a fost când aveam copilul cel mare în spital cu hepatită B. Mergând la spital, mi-am uitat geanta cu acte şi bani în autobuz şi, speriată, am plecat cu un taxi (fără să-mi ceară bani) după autobuz. Minunea a fost că mi-am găsit geanta în care aveam şi cărţi sfinte.

*Silvica*, Iaşi

* * *

*E alături de noi*

Cuvioasa Parascheva ne-a ajutat deseori:

– pentru o familie frumoasă şi sănătoasă;
– în rezolvarea unor probleme casnice;
– la terminarea facultăţii;
– la găsirea serviciului;
– în momentele grele de boală.

Este alături de noi şi îi mulţumim că se roagă pentru noi păcătoşii.

*Anonimă*

* * *

# IV
# Sfânta Parascheva – izvor de speranţă

*Sfânta Parascheva – prietena copilăriei mele*

Nu exagerez, spunând cu nostalgie că Sfânta a fost prietena copilăriei mele. Am 62 de ani, am locuit în Palatul Culturii până la 12 ani. Am avut o copilărie de basm, deşi dificultăţile materiale existau. Totuşi, plângeam de bucurie, ascultând poveşti despre sfinţi, mai ales despre Sfânta Parascheva, care era pedepsită pentru bunătatea ei. Imaginaţia mea de copil încerca să reconstituie copilăria, viaţa, suferinţele îndurate din cauza compasiunii ei faţă de oameni. Adormeam plângând cu nasul înfundat în pernă, să nu mă audă cei din casă.

O atracţie irezistibilă ne ducea, pe mine şi pe fratele meu, în Mitropolie: eu puneam sfoara de sărit coarda în buzunarul rochiei, fratele ascundea mingea în rondul de trandafiri. Ca-ntr-o joacă, ţinându-ne de mână, intram în Mitropolie, luam câţiva bănuţi de la icoană, convinşi că, în marea ei bunătate, Sfânta nu se supără că am cumpărat o îngheţată. Lipsurile de tot felul se topeau în bucuria „îngheţatei de la Sfântă”. În anii aceia care au urmat copilăriei, eram copleşită, uneori strivită, nu înţelegeam ce alchimie misterioasă se petrece, de ce lupta pentru existenţă omoară speranţa şi credinţa.

Apoi, când responsabilităţile mă copleşeau, o chemare irezistibilă mă atrăgea la Mitropolie unde, pe un scaun, în apropierea Sfintei, îmi odihneam sufletul şi toate lipsurile; suferinţele cădeau. Plecam acasă împăcată, plină de încredere. O

perioadă apăreau oportunităţi care dizolvau încrâncenarea traiului zilnic. Mulţi ani m-am ridicat din prăbuşire, agăţându-mă invizibil şi irezistibil de acea „undiţă" atrăgătoare, culme de sfinţenie şi compasiune, putere şi ajutor, pace şi speranţă.

După 1989, am aflat că menirea noastră nu era să construim „epoca de aur", să luptăm pentru hrană, să aplaudăm, ci să trezim în suflete iubirea pentru toţi semenii noştri, pentru Dumnezeu. (...)

Atunci îmi luam copilul de mână, ne rugam la racla Cuvioasei, care mă purifica sufleteşte.

Acum câţiva ani, mi se făcuse dor de Sfânta Parascheva, de pacea şi sacralitatea din Mitropolie, şi am respectat chemarea sufletului. O linişte care mă hrănea cu pace, putere şi calm! Mă rugam în gând cu propriile cuvinte, fără a repeta o rugăciune canonică anume. La un moment dat, au început să curgă cuvinte ce alcătuiau o rugăciune necunoscută mie, cu o mare bogăţie de înţelesuri, neexistentă în nicio carte, o rugăciune a sufletului meu pe care abia acasă mi-am notat-o. În acel moment al curgerii rugăciunii inedite, se auzea o muzică divină, ca şi cum în toată Mitropolia coruri de îngeri rosteau cântece de slavă, încât atmosfera se umpluse de sfinţenie, măreţie şi glorie. Ascultam surprinsă muzica edenică a corurilor de îngeri, pe multe glasuri. În acelaşi timp, se auzeau şi paşii rugătorilor din biserică. Fiindcă mă deranjau din ascultarea muzicii îngereşti, am deschis ochii, dar am fost neplăcut surprinsă că nu exista niciun cor; pierdusem muzica divină.

Am păstrat totuşi rugăciunea misterioasă pe care o spun şi astăzi alături de celelalte rugăciuni. Sigur a fost un dar al Sfintei! (...)

*Anonimă*

* * *

*Nu suntem vrednici să-i mulţumim*

În 1968, am venit în Iaşi să dau examen la facultate. Eram speriată, emoţionată (mersesem prima dată cu trenul). La internatul din preajma Teatrului Naţional, eram cazată cu 10-12 fete în cameră şi, neputând repeta pentru examen din cauza gălăgiei, o colegă m-a dus la Mitropolie. Atunci s-a produs minunea în sufletul meu: am atins sfioasă sfintele moaşte, am fost foarte fericită.

În zilele următoare, m-am rugat aici mereu. Eram 650 de candidaţi pe 100 de locuri. Toţi erau pregătiţi, luaseră meditaţii, unii încercau a patra oară. Eu repetam numai din carte, din caiete, şi mă rugam necontenit. Minunea s-a produs: am intrat şi eu, un copil dintr-un sat îndepărtat. (...)

În Iaşi, mi-am cunoscut şi soţul. Împreună am mulţumit Cuvioasei de-a lungul anilor. (...) Fiica mea locuieşte în Iaşi şi, ori de câte ori a avut examene sau probleme de sănătate, tot la ajutorul Cuvioasei a venit. Acum este medic primar şi ne rugăm pentru nepoţii noştri. Suntem convinşi noi toţi că nu suntem vrednici să-i mulţumim cu lacrimi Cuvioasei și Bunului Dumnezeu pentru toate darurile de care ne bucurăm.

*Lina Croitoru*, prof. pensionar,
Suceava

* * *

*Sfânta este vie, mereu lucrătoare*

Până la facultate, nu ştiam ce sunt sfintele moaşte, nu eram un creştin practicant (...)

Sfânta Parascheva a făcut mari minuni cu mine: la examene, în sănătate, dar şi în dragoste. (...) Acum mă rog să-mi ordoneze gândurile, ca prin cuvinte potrivite, să scriu spre slava ei. (...) Deseori am visat-o (...) în diferite ipostaze. (...).

Când eram suspectă de hepatită, analizele au ieşit bine, dar mi s-a găsit un streptococ în gât. Mi s-a făcut moldamin, însă până acasă nu mai vedeam, nici nu auzeam, decât o ţiuială puternică, neştiind cine mi-a purtat corpul. Doar gândul se ruga „Sfântă, ajută-mă, că mor! (...) Am aflat că a fost un şoc anafilactic, doctorii mirându-se că am scăpat uşor.

În cămin, obişnuiam să ascult rugăciunea de seară la radio „Trinitas". Într-o seară, mă delectam cu un alt post, cu o muzică frumoasă. Mi-am dat seama că au trecut vreo 20 de minute de la rugăciune, mă gândeam la Sfânta, şi totuşi continuam să ascult muzica. Mi-a venit în gând să zic: „Sfântă, dacă eşti cu mine, dă-mi un semn!". În secunda următoare, am auzit un ţiuit în căşti şi brusc postul s-a schimbat pe Trinitas, fără să fac vreo mişcare. O trăire personală de nedescris ce va fi păstrată în suflet ca o nestemată! (...)

În octombrie 2004, am ajuns la timp la procesiunea cu sfintele moaşte. Am fost martor al unei minuni. M-a impresionat o tânără posedată: era adusă de câteva persoane, care cu forţă au lipit-o de sfânta raclă, iar ea s-a arcuit pe spate, a căzut, s-a zbătut de parcă era electrocutată, apoi i s-a citit o rugăciune şi s-a liniştit. (...)

Odată a venit la cămin o tânără îndrăgostită nebuneşte, dar părăsită. A încercat să se sinucidă, fiindcă nu putea trăi fără el. Brusc, am început să-i povestesc despre minunile Sfintei, fiind uimită cât de uşor îmi vin cuvintele spre a-i răspunde la întrebări. (...) A doua zi a fost la Cuvioasa, i-a

simţit prezenţa, i s-a dus nebunia aceea din minte şi a avut o trăire minunată (...)

O mare dorinţă a mea a fost să particip cu acţiuni de voluntar la hramul Cuvioasei, uneori noaptea pe ploaie şi vânt, când am constatat că, deşi racla era rece, sfintele moaşte erau foarte calde, încât îmi încălzeam mâinile de ea. (...) Mi-amintesc de prima mea zi de „muncă” la hram, când mi-am ignorat nişte dureri abdominale. (...)

Altădată, pe o vreme frumoasă, pelerinii liniştiţi, în genunchi, cu lumânări aprinse, simţeam că Sfânta este cu noi: în jurul soarelui se afla un curcubeu perfect vizibil, luminos. Unii încercau să facă fotografii (...), simţind că Dumnezeu se bucură. (...).

*Diana V.*, Bucureşti

* * *

*Şapte ani la rând de ziua ei...*

Cu 18 ani în urmă, aveam dat argint viu cu duh rău asupra mea. Am venit la Sfânta Parascheva şi, neputând intra, am stat în genunchi pe scările din curtea Mitropoliei în dreptul raclei Sfintei Parascheva, rugând-o să mă scape de necazul meu. În timp ce mă rugam cu lacrimi, am simţit că-mi ies flăcări din spate, că mă eliberez de tot răul ce era asupra mea. A fost primul pas spre vindecare. Apoi am venit de ziua Cuvioasei, şapte ani la rând. (...) În timp, cu post, rugăciune, credinţă şi împărtăşanie, atât la Catedrală cât şi la sfintele mănăstiri din ţară şi din Israel, am scăpat de răul ce mă cuprinsese.

Mulţumesc Sfintei Parascheva pentru tot binele!

*Fănica*, Brăila

* * *

*Poezie*
*Rugăciune închinată Sfintei Cuvioase Parascheva*

Preasfântă Parascheva,
Te rog neîncetat
Să nu mă laşi la diavol
Să nu mă dai la iad.

Că ştiu că asta merit
Demn nu-s de mila ta
Preasfântă Cuvioasă,
Te rog nu mă lăsa.

Împărăţia ta preasfântă
Din suflet mi-o doresc,
Şi cât aş vrea s-ajung în ea
Acolo să trăiesc.

Că fără tine maică
Nu aş putea trăi,
Că tu la toţi eşti dragă,
Ca mama pentru fii.

Preasfântă Parascheva,
Tu semeni cu o stea,
Dar eşti mai luminoasă
Şi eşti măicuţa mea.

La mila stăpânei
Popoare mii vor fi
Şi să nu uiţi, măicuţă,
Că sunt ai tăi copii!

Preasfântă Cuvioasă,
Te rog, nu mă lăsa.
Preabună maica mea,
Dar asta nu se poate.

*Florian Petronela Mădălina*
Clasa a IX-a H

* * *

*Când ne rugăm cu credinţă*

În urmă cu patru ani, secţia din Spitalul Bacău s-a închis din lipsă de bani pentru achiziţionarea unui aparat nou pentru tratarea bolnavilor de cancer. După aşteptări şi promisiuni din partea conducerii, am hotărât să mă mut în Iaşi.

Am venit la Sfânta Parascheva cu durere în suflet, rugând-o să fie alături de mine. Am lăsat un pomelnic sperând că problema mea va fi rezolvată. Nu peste mult timp, am fost chemat de conducerea spitalului, am fost mutat în Iaşi, mi s-a dat o locuinţă de serviciu, postul pe care am fost detaşat s-a scos la concurs...

Vă sfătuiesc să vă îndreptaţi cu încredere spre racla Sfintei Parascheva, că ajutorul vine atunci când ne rugăm cu credinţă.

*P.V.*, Bacău

* * *

*Om de valoare, nu de succes*

Prima dată am venit în Iaşi, din Maramureş, în 1987, în timpul studenţiei. Atunci nu prea ştiam, la început, de moaştele Sfintei Parascheva. Sfânta m-a ajutat să văd adevărata valoare a prietenului meu, de care m-am despărţit nu de mult timp.

Din 2006, vin aproape în fiecare an, cel puţin o dată, la sfintele moaşte. Acum doi ani, eram în Iaşi la un concurs cu elevii şi sunt convinsă că Sfânta Parascheva m-a ajutat foarte mult în ceea ce-mi doream: să fiu un om de valoare şi nu de succes.

Îi mulţumesc Sfintei că m-a ajutat să merg pe drumul cel bun, chiar dacă întâmpin multe greutăţi. Vin la Iaşi la diferite conferinţe, simpozioane şi concursuri, nutrind speranţa că Domnul mă va sprijini.

*Crina-Violeta*

* * *

*Singurul sprijin*

Cuvioasa mi-a împlinit orice dorinţă am avut. Când am intrat cu taxă la facultate, eram pe punctul de a renunţa definitiv la studii. Am alergat într-un suflet şi m-am rugat, iar după trei săptămâni, în al doilea semestru, am intrat la buget. Ştiam că Sfânta m-a ajutat!

În iarna lui 2014, eram foarte bolnavă, încât nu mă puteam ridica din pat. Stăteam cu chirie, rămăsesem singură, n-aveam nici bani pentru pastile. Plină de speranţă, m-am îmbrăcat gros, m-am urcat fără bilet în autobuz şi am ajuns la Catedrală, m-am rugat, am luat aghiazmă acasă. M-am mai liniştit, am dormit bine noaptea aceea, iar a doua zi, când m-am trezit, am rămas uimită... nu mai aveam nimic.

Mulțumesc, Sfântă Parascheva!

*Raluca*

* * *

*A decis pentru mine*

Vreau să destăinui cu toată convingerea mea că Sfânta Parascheva ne înţelege pe toţi. Încă de mic îmi las în grija ei problemele şi dorinţele mele. Un exemplu banal: aveam 11 ani şi i-am spus că aş vrea un ceas, pe care nu după mult timp l-am avut cadou. În plus, de-a lungul anilor, am notat că cele mai bune realizări ale mele s-au îndeplinit în ziua de 14 octombrie sau în apropierea acestei date. După mulţi ani de rugăciuni, în 14 octombrie 2013, am cunoscut un minunat om pe care mi-l doresc alături tot restul zilelor mele. Am avut o viaţă tulbure, cu suişuri şi coborâşuri, în singurătate, dar acum sunt sigură că ea a decis pentru mine.

În fiecare an, pe 14 octombrie, voi celebra darul primit.

*Angelica*

* * *

*Am găsit duhovnicul*

Am venit de 14 octombrie 2008, am stat la rând împreună cu soţul meu. În decembrie, ne-am găsit duhovnicul la Sihăstria – Neamţ. Având mare evlavie la Cuvioasa, duhovnicul ne-a trimis să ne închinăm numaidecât la ea. Suntem fericiţi că am găsit duhovnicul, de care vom asculta spre a ne conduce la mântuire.

Au fost şi alte minuni mai mici, mai mari, dar pe care nu le ştim, din orbirea noastră.

*Elena şi Liviu*,
Bucureşti

* * *

*Post, reuşită şi iertare*

Am primit mult bine prin rugăciune şi post. Părintele de la Mitropolie m-a îndemnat să fac multe metanii, rugăciune şi post. Am ţinut şi post negru lunea, miercurea şi vinerea mai ales în postul Sfintelor Paşti, al Crăciunului. Astfel, am scăpat şi de kilogramele în plus, am achitat integral creditul ipotecar bancar pentru apartament, am absolvit Conservatorul, am luat concursul pentru ocuparea locului dorit în orchestra Operei din Iaşi.

În Vinerea Mare, seara, am fost atacată în casa scării de un criminal. Am ţipat aşa de tare, că s-a speriat, a fugit, iar eu am scăpat de la moarte. Eu nu l-am reclamat, deoarece m-am îmbolnăvit la scurt timp şi urmez tratament.

*Angelica*, Iaşi

* * *

*Sfântă Parascheva atotfolositoare,*

Mă alătur celor care te slăvesc, pentru că le-ai fost de ajutor la ceas de nevoinţă şi durere.

Cum aş fi rezistat la operaţia grea pe care am avut-o, dacă nu aş fi simţit că eşti alături de mine, că mă veghezi zi şi noapte în suferinţa mea, alături de „a celor în primejdii liman ocrotitor", Maica Domnului?!

Aşa cum mi s-a spus, prin această operaţie (abces hepatic), am trecut pe lângă moarte.

Îţi mulţumesc că mi-ai dat putere să înving boala. Să mă însănătoşesc! Fereşte-mă de cei care-mi fac strâmbătate. (...) întăreşte-ne credinţa, dă-ne umilinţa, smerenia şi bunătatea dorite de orice bun creştin!

*Morăraşu*

* * *

*Măcar să ating zidul bisericii*

În 2012, am venit la Iaşi la o conferinţă care s-a încheiat seara târziu. Îmi doream întâlnirea cu Sfânta Parascheva, deşi cineva mi-a spus că s-a încheiat programul slujbei. Totuşi, am intrat în curte, propunându-mi măcar să ating zidul bisericii şi să mă rog. Am intrat în biserica aflată în întuneric. Am stat lângă uşă, fericită că Sfânta mi-a îngăduit să intru.

Anul acesta am avut bucuria să vin la o altă conferinţă. Am ajuns să mă rog pe lumină şi să ating moaştele Sfintei.

Mulţumesc cu smerenie!

*Ana-Maria*

* * *

*Chemare*

Gândul bun căutaţi-l în biserica Maicii Parascheva! Căutaţi în gândurile voastre *sacrul*.

În vremea întristării sufletului, a necazurilor, se aude glasul maicii celei milostive care, lăsând toate cele omeneşti, l-a urmat pe Hristos. Ne îndeamnă la credinţă, să ne luăm după paşii milostivirii sale, căci vindecă şi mângâie rănile sufleteşti. Îmbrăcând straiele curăţeniei, ale smereniei, s-o chemăm şi va veni să privească la deschiderea uşilor lăuntrice.

Mare este mila ei. Amin.

*Anonim*

* * *

*Sfânta ne ocroteşte*

Fiul meu s-a calificat pentru a treia oară la Olimpiada naţională de chimie. Am reuşit cu greu să fiu profesor însoţitor al lotului judeţean şi nu întâmplător am ajuns la Iaşi. După deschiderea oficială de la Teatrul Naţional, m-am închinat cu elevii mei la moaştele Cuvioasei, având lacrimi de bucurie şi simţind o nemărginită linişte.

A doua zi era proba teoretică, la care fiul meu, participant şi la alte concursuri, nu reuşea să termine la timp lucrarea. Eu am revenit la moaştele sfinte, lăsându-mi fiul în mâinile Cuvioasei, convinsă că Dumnezeu ştie ce este mai bine pentru noi. (...)

Timp de o săptămână, cât am stat la Iaşi, am revenit zilnic la Sfânta Parascheva şi eram foarte liniştită; fiul meu a devenit calm, sigur pe el, mai blând, mai responsabil. În casa noastră este linişte, părinţii nu se mai ceartă, eu am devenit mai tolerantă, pentru că simt ocrotirea Cuvioasei care se roagă pentru noi.

*Anonimă*

* * *

*O mică recuperare*

Maica Parascheva m-a ajutat de câte ori am fost bolnavă şi, pentru asta, m-am rugat din suflet. În 1996, fiind la citirea Acatistului în Catedrală, o persoană mi-a tăiat sacoşa din mână, mi-a furat portofelul, fără să observ nimic. Când mi-am dat seama, m-am speriat, pentru că în portofel aveam bani, cheile de la apartament, abonament RATP, adresa şi medicamentele. M-am rugat la Cuvioasa să nu mi se fure nimic din apartament, până ajung acasă şi mi-am dorit să găsesc măcar portofelul la care ţineam. Acasă, am schimbat repede iala, iar peste două zile, portofelul meu era pus la Cuvioasa pe suportul unde stau florile. Bineînţeles, era gol, şi Sfânta, ajutorul meu dintotdeauna, i-a scuturat puţin conştiinţa, dându-i răufăcătorului un gând bun.

*Ioana Nicolescu*

* * *

*Ajutor grabnic*

Am 82 de ani. Maica Parascheva m-a ajutat oricând m-am rugat. În 1960, eram într-o situaţie financiară foarte grea. Soţul meu, tâmplar, luase bani de la o persoană pentru a-i face o tâmplărie, dar luni de zile nu găsea materialul necesar. Împreună ne-am rugat Cuvioasei, iar, la ieşirea din Mitropolie, un necunoscut l-a întrebat pe soţul meu dacă nu cunoaşte pe cineva care ar avea nevoie de nişte material pentru tâmplărie. Pe moment, nu ne-a venit să credem aşa ceva. Mai ales soţul meu s-a bucurat de calitatea materialului dorit, iar eu eram şi mai fericită că prin Cuvioasa am primit ajutorul grabnic în ieşirea dintr-o situaţie disperată.

Mulţumim din suflet Sfintei, care se roagă pentru noi!

*Olga Nicolescu*

* * *

*Se ridica treptat după rugăciune*

Prin cuvinte neputincioase, dau şi eu mărturie despre binefacerile Cuvioasei, la care am venit cu mama mea din cauza depresiei. Deşi făcea tratament, starea mamei se înrăutăţea vizibil. S-a spovedit, i s-au făcut trei Sfinte Masluri şi aşteptam. Am citit de 40 de ori Paraclisul Maicii Domnului.

După ce am ajuns la racla Cuvioasei, am mers la un alt medic, care i-a schimbat tratamentul, însă vedeam cum se ridica din boală. Cineva ar zice că datorită medicaţiei. De ce până atunci alte medicamente nu i-au fost de folos?! Dumnezeu se milostiveşte de noi prin sfinţii Săi, prin medici.

Mergând la casa părintească, am visat-o pe Cuvioasa care scotea de sub patul mamei doi şerpi. Iartă-mă, Doamne, nu sunt eu vrednică s-o visez pe Cuvioasa!

Observ că, de câte ori am venit la ea, s-a schimbat câte ceva în bine în familia noastră. (...)

Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi!

Cu recunoştinţă, *Maria Ciocan*, Vrancea

* * *

*Mi-a schimbat comportamentul*

M-am născut într-o familie căreia Bunul Dumnezeu i-a încercat tăria, brăzdată uneori de valul tristeţii.

De mic copil (am fost şase, azi suntem doar trei), părinţii m-au îndrumat spre biserică şi post. Deşi credinţa a fost mereu în suflet, în tinereţe a fost mai greu. (...)

După liceul urmat la seral (pentru că trebuia să muncesc), mi-am satisfăcut stagiul militar la Constanţa, fiind încorporat în septembrie 1989, când am prins cele mai importante momente istorice: revoluţia, cu tot calvarul ei, mineriada, două cutremure...

Într-o zi, fiind în pauza oferită de sergent, mă gândeam la părinţii vârstnici, bolnavi, la duminicile cu sfintele slujbe lângă Sfânta Parascheva. (...), zicându-mi „ce bine ar fi să mă duc duminică la Mitropolie! Gândurile au fost alungate de strigătul de adunare. (...)

După trei zile, comandantul de companie mi-a ieşit în faţă, spunându-mi să mă pregătesc, că vineri plec în permisie de cinci zile acasă. (...) Vineri seara eram acasă, iar a doua zi am ajuns la moaştele Cuvioasei, spre a-i mulţumi. (...)

La unitate mi-a picat în mână un bilet ştampilat, de învoire pentru 48 de ore. Acest bilet doar forţa divină mi l-a oferit. Folosindu-l, nu aveai voie să părăseşti garnizoana, dar, fiindu-mi frică numai de Dumnezeu, plecam din unitate vinerea după plecarea cadrelor, prindeam trenul de Iaşi (călătorind de fiecare dată numai cu banii de soldă), seara eram acasă, duminica la Mitropolie, iar luni ajungeam cu o oră înainte de apelul de dimineaţă.

Consider că numai puterea Sfintei Parascheva m-a ajutat ca în 11 duminici la rând să fiu la sfintele moaşte. (...)

Când minerii erau în Bucureşti, Gara de Nord era plină de patrule de la armată, de la poliţie, însă nu m-a întrebat nimeni nimic (eram în afara garnizoanei, biletul nu mai era valabil. (...)

Ajutorul de la forţa divină l-am simţit adesea, motiv pentru care mi-am schimbat comportamentul din tinereţe, am urmat sfatul părinţilor: vinerea este zi de post, ţin cu sfinţenie cele patru posturi, iar duminica merg la biserică.

Mulţumesc pentru tot ce am primit!

*Costel Iftinchi*, Iaşi

* * *

*Când te rogi cu încredere...*

Sunt studentă, locuiesc în Iaşi, totodată lucrez pentru a mă întreţine. Anul trecut, lucram la un fast-food chinezesc. În timpul serviciului, am căzut din picioare, am fost dusă cu ambulanţa la spital. Am fost depistată cu o infecţie la plămâni

şi spasmofilie. Mi-am pierdut locul de muncă, iar timp de două luni am fost numai prin spitale.

Sesiunea de examene se apropia, loc de muncă nu aveam, aşa că am venit la Cuvioasa, care m-a ajutat enorm: am luat aproape toate examenele, mi-am găsit loc de muncă, mă simt bine. Credeam că mă vor copleşi toate, dar când ai încredere şi te rogi, sigur vei fi ajutat.

*Iulia* din Bârlad

* * *

*Prezenţi la ziua Cuvioasei*

Avem mare evlavie la Sfânta Cuvioasă Parascheva şi de aceea nu trece săptămână fără a ne închina la sfintele moaşte. De asemenea, de mulţi ani ne închinăm şi de ziua ei, chiar dacă uneori stăm 10-12 ore în picioare. Mama are 74 de ani, suferă de un reumatism cronic degenerativ, dar nu uită tot binele făcut, se închină de ziua ei la sfintele moaşte.

Avem multe bucurii de la Cuvioasa: examene reuşite în timpul facultăţii, atât pentru noi, cât şi pentru fiica noastră.

*D.L.*, Iaşi

* * *

*Linişte, mângâiere la sfânta raclă*

Cu ani în urmă, copleşită de încercări, am venit la Sfânta Parascheva să-i cer ajutor. Am luat de acasă banii de lemne pe

care-i mai aveam şi am ajuns la racla Sfintei, de unde am luat aghiazmă şi mir. La Cuvioasa, am simţit o mare linişte şi mângâiere.

La câteva zile, Sfânta m-a ajutat prin diriginta fetei mele, care îmi ştia situaţia: copiii mereu bolnavi, eu fără serviciu, soţul copleşit de patimi. Atunci Sfânta a trimis-o pe dirigintă: mi-a adus bani pentru 3 $m^3$ de lemne. A fost pentru mine un exemplu de milostenie şi de omenie.

În 13 octombrie 1987, am mers la ziua Cuvioasei, cu fiii mei de 7 şi 5 ani. Cu toate că era mare aglomeraţie, lumea avea feţele luminoase şi fiecare mărturisea cât de grabnic ajutătoare le-a fost Sfânta. Când s-a lăsat noaptea, copiii au devenit neliniştiţi, iar eu m-am rugat să mă ajute cumva. O tânără seminaristă din Iaşi ne-a luat la ea acasă, primindu-ne ca pe rudele ei. (...)

*Dinu Anişoara*, Brăila

* * *

*Să cerem cu îndrăzneală şi credinţă*

Într-un an, am plecat de acasă pentru a fi prezent la ziua Cuvioasei. Mi s-a întâmplat să nu ştiu exact mersul trenului spre Iaşi. Când mai aveam 1 km până în gară, trenul se vedea destul de aproape, încât îmi pierdusem speranţa. Atunci m-am gândit la Maica Parascheva, zicând că dacă doreşte să ajung la ea, să mă ajute. Trenul parcă stătea, aşteptându-mă. Nu-mi venea să cred, dar mi-am dat seama că ruga mea a fost ascultată: se întunecase şi m-am urcat. (...)

I-am mulţumit Cuvioasei şi atunci, şi acum sunt la moaştele ei, unde este bine să cerem cu îndrăzneală şi credinţă ajutorul.

*Sorin*, Ialomiţa

* * *

*Printre miresele Domnului*

În Acatistul Sfintei Treimi se spune că noi, oamenii, ar trebui să păstrăm tăcerea pentru binefacerile primite, dar ca să nu fim nerecunoscători, aducem la lumină faptele minunate ale sfinţilor.

Cuvioasei Parascheva ar trebui să-i aduc toată iubirea mea, dar adesea sunt prea puţin smerită, deşi am primit mari daruri.

Cu 50 de ani în urmă, ca studentă, veneam duminica la Sfânta Mitropolie, pentru Sfânta Liturghie, iar înaintea examenelor veneam seara cu multe colege de la cămin, rugându-ne pentru reuşită. Nu numai că ieşeam luminate din biserică, dar uneori visam subiectele pentru examen. Odată am visat că aveam trei mâini, m-am trezit brusc, iar mai târziu am înţeles din icoana Sfintei Fecioare că trebuie să fiu şi eu darnică...

După o Sfântă Împărtăşanie, ştiind că nu-i voie a săruta sfintele icoane, mă îndreptam spre ieşire, simţind un nor apăsător pe cap, și îmi venea să plâng, picioarele erau grele... Am înţeles că trebuie să mă întorc, să-i mulţumesc Sfintei, apoi am ieşit luminată (...)

De curând, vrând să ocolesc oboseala şederii la rând de ore în şir, am decis să merg după ziua sfintei. Chiar a doua zi, dimineaţa la ora cinci, un glas din vis mi-a spus doar atât: „*Acum!*". M-am grăbit şi într-adevăr, înaintea mea erau vreo

zece oameni. (...) M-a ajutat Cuvioasa, că aveam probleme cu sănătatea.

Acum, fiind pensionară, Sfânta Parascheva mi-a ascultat rugăciunea de a mă călugări. Mi s-a arătat în chip minunat: cobora din înălţime şi mi-a spus: „Sărută-mi repede mâna!”. Apoi, pe loc s-a transformat în porumbel alb, urcând spre cer. După câteva zile, s-a arătat, zicându-mi: „Eu voi avea grijă de tine!”. Am mers la sfânta mănăstire, maica stareţă a arătat bunăvoinţă, apoi s-a răzgândit. Mai târziu, mi-a telefonat să revin. Regret că am avut un gând rău: „E greu să depinzi de toanele unui om!”. Îmi pare rău că nu m-am rugat mai mult, deoarece Sfânta Parascheva m-ar fi călăuzit!

* * *

*Nu rugă superficială şi doar la nevoie...*

Eram dezamăgită la a treia încercare de a lua permisul de conducere. Am decis să-i cer Sfintei să scap de emoţii, să-mi cadă un traseu uşor, ştiind că ea mereu mă va ajuta.

Bineînţeles că a doua zi eram fericită: rezultatul nici nu putea fi altul!

Mereu Sfânta Parascheva mi-a ascultat ruga. Într-adevăr, rugaţi-vă, dar nu superficial sau doar când aveţi nevoie!

*Elena*, 18 ani

* * *

*Milostenie*

Sfânta Parascheva mi-a făcut un mare bine: m-a învăţat ce înseamnă milostenia. La sfârşitul lui 2011, eram fără serviciu, când începusem să frecventez Mănăstirea Radu-Vodă din Bucureşti unde icoana Sfintei parcă te liniştea, privind-o. Eram la rând în biserică să mă închin Cuvioasei.

Lângă icoană, un domn în vârstă, rezemat de un colţ de stâlp, plângea înduioşător. Eu luasem în ziua aceea bani împrumut de la o prietenă. În timp ce-l priveam pe omul acela plângând, m-am gândit că suferă de ceva sau are un necaz mare. Aşa că m-am rugat Cuvioasei să-l ajute pe el şi să nu-i mai cer nimic pentru mine. Atunci am auzit o voce: „Ajută-l!!!”. Fără să mă mai gândesc la ceva, l-am ajutat cu banii împrumutaţi. Pe drum mă gândeam la prietena mea, dar mare surprindere a fost când prietena mi-a spus să-i dau când şi cât pot eu!

Cu bucurie, mi-am dat seama cum a lucrat Sfânta în inima şi în mintea mea şi a prietenei mele!

Mulţumesc Sfintei Parascheva!

* * *

*Prietena mea, Sfânta Parascheva*

Ca să poţi simţi unde este plin, trebuie să fii măcar o dată în viaţă gol. Din marea dragoste şi grijă cerească, am trăit momentele acelui gol, când orice vietate, chiar şi munţii, râurile, florile şi frunzele erau mai pline decât mine, iar plinul adevărat l-am aflat doar în Sfânta Biserică Ortodoxă.

Când am întrebat pe Domnul pentru ce am fost părăsită de tot, am primit răspunsul: am fost lăsată singură pentru a mă vedea pe mine cea fără de Dumnezeu – nu eram nimic. Asta pentru a înţelege şi a nu mă putea mândri niciodată.

Am renunţat uşor la luxul condiţiilor materiale, la poziţie socială şi confort, în urma chemării dumnezeieşti. Mă aflam într-o chirie simplă, cu masă de lucru, un pat de o persoană, bucurându-mă în singurătate de frumuseţea şi liniştea plină în care parcă îngerii îmi zburau înainte. (...)

Când m-am gândit că lipseşte ceva, mi-am făcut o listă: un raft pentru cărţile de jos, un cuier pentru elevii de la meditaţii, un dulăpior pentru hainele de şcoală.

A doua zi, m-a sunat o doamnă care se dorea anonimă, rugându-mă să primesc în dar ceva mobilier, pentru că-şi schimbase mobila. Am rămas blocată... era toată lista făcută cu o seară înainte. Era ziua de 14 octombrie, când însăşi Cuvioasa mi le dăruise. De atunci, Sfânta este prietena mea, o simt lângă mine, acasă, la şcoală. (...)

Astăzi fetiţa mea de şapte ani, care seamănă mult cu iubitul meu soţ, mi-a spus după vizita la o mănăstire cu veşmintele Cuvioasei: „Mamă, de azi Sfânta Parascheva este prietena mea!”.

Acum, mulţumesc Sfintei din căminul unde nu mai sunt chiriaşă, dar măsuţa, fotoliile sunt de opt ani în holul blocului, iar oricine se aşază pe ele, primeşte ceva din liniştea şi mângâierea de Sus.

Sfântă Parascheva, roagă-te pentru toţi!

*Maria, Sebastian, Ana*

* * *

*În cinstea Sfintei Cuvioase Parascheva*

Azi, când Sfântă Cuvioasă
Către Domnul ai plecat
Toţi cu inima voioasă
Te mărim în cânt curat.

Parascheva, Maică Sfântă,
Îţi cântăm cu mulţumire
Cum şi sfinţii toţi îţi cântă
Laude de prăznuire.

Căci grijeşti de cei lipsiţi
Şi orfanii ocroteşti
Îi întorci pe rătăciţi
Şi fecioarele păzeşti.

Pe bolnavi tămăduieşti
Şi ajuţi pe cel sărman
Pe cei orbi călăuzeşti
Şi îl birui pe satan.

Toată ceata creştinească
Cere ajutorul tău
Ca prin el să dăinuiască,
Biruind tot ce e rău.

Laude în cer primeşti
Că-ntre sfinţi eşti socotită
Te rugăm ca să priveşti
Şi spre noi întru ispită.

Iată noi, Maică slăvită,
Te mărim şi îţi cântăm
Inima cea necăjită
Spre tine o îndemnăm.

Ne primeşte, Cuvioasă,
Laudele spre cinstire
Cheamă viaţa păcătoasă
Spre cereasca mântuire.

Lângă noi, la greu, rămâi
Ca prin tine să putem
Şi în starea cea dintâi,
Cea din Domnul să viem.

Şi ne cheamă spre Hristos
Ne ajută şi ne-ndrumă,
Iar în cerul luminos
Pe toţi, Maică, ne adună!

*Ana Georgiana Grigore*

* * *

*Miros de busuioc*

În 13 octombrie 2013, eram în Italia la muncă. Seara, după ce am citit Acatistul împreună cu o prietenă, am deschis computerul, spunând că, deşi sunt departe de Sfânta Parascheva,

ea mă ascultă. Aşa că, în timp ce mă uitam la chipul ei, mi-a venit de patru ori miros de busuioc.

Mulţumesc Sfintei Parascheva pentru tot ajutorul.

*Elena*, Iaşi

* * *

*Luminează calea!*

Mulţumesc, Cuvioasă, pentru surioara mea, căreia îi eşti protectoare, pentru mama mea, care este acolo *Sus*, pentru familia mea minunată, pentru că trăiesc şi văd din nou lumina cerului.

Binecuvântează-mă pe mine, pe frăţiorii mei, că nevinovaţi sunt, pe toţi orfanii şi văduvele, luminează-ne calea şi îndreaptă-ne paşii spre dreptate.

Ajută-mă să nu dezamăgesc pe tata, pe bunici, pe domnişoara doctor, pe toţi cei ce mă iubesc. Ajută-mă încet să-mi ridic frăţiorii, să iau toate examenele cu bine şi, nu în ultimul rând, ajută-ne pe toţi să strângem avuţii acolo, în *Cer*.

*Anonimă*

* * *

*Ca un înger păzitor*

M-am născut pe 14 octombrie şi îi mulţumesc lui Dumnezeu. În toate rugăciunile mele mă rog la Cuvioasa şi îi simt prezenţa ca de înger păzitor. M-a ajutat să devin smerită, să

învăţ a face daruri spre a-i bucura pe oameni, să am răbdare, blândeţe, să nu am inima împietrită pentru necuvântătoare, să mă bucur pentru însănătoşirea părinţilor mei.

Când l-am pierdut pe tatăl meu acum şapte ani, i-am simţit protecţia, m-a ajutat să trec peste clipele grele, să găsesc soluţii la probleme dificile.

Am purtat mereu lucruri atinse de moaştele Sfintei Parascheva, care-mi alungau mici probleme de sănătate. Ieşenii sunt bogaţi spiritual cu asemenea moaşte. Locuiesc în Constanţa şi mi-aş fi dorit să fiu mai aproape de protectoarea mea, care ajută pe orice om ce se roagă cu credinţă.

Îi mulţumesc „îngerului meu păzitor".

*Cristina*

* * *

*Mărturisire a credinţei prin fapte*

Eu şi soţul meu avem o mică afacere din care trăim şi până acum câteva luni am lucrat în fiecare duminică pentru a ne plăti datoriile. Totuşi, conştiinţa ne mustra. (...) S-a schimbat ceva în sufletul meu după ce ne-am întors de la mormântul părintelui Arsenie Boca. Cred că mi-a fost dăruit ceva din oceanul de sfinţenie de la Prislop. Dintr-odată, m-a cuprins o sete mare de a citi cărţi şi mărturii despre minuni. (...)

Mi-am dat seama ce comoară avem în Iaşi, pe lângă care treceam grăbită. (...) În duminica următoare, am stat cu soţul meu la toată slujba. I-am cerut cu insistenţă Sfintei să mă ajute să fac milostenie unor oameni nevoiaşi, doar-doar îmi va ierta Dumnezeu din păcate.

A doua zi, am cumpărat ceva de mâncare pentru oamenii care-mi vor cere, apoi la o benzinărie am întâlnit o bătrână căreia i-am dat alimente şi bani şi care, privindu-mă cu nişte ochi albaştri, pătrunzători, mi-a mulţumit spunând: „Dumnezeu mi te-a trimis!”. Îndată am căutat-o cu privirea şi n-am mai găsit-o. (...)

În altă zi, unui bătrân i-am dat câţiva lei şi a mulţumit spunând: „Din banii ăştia mănânc cinci pâini în cinci zile!”. (...)

Unei femei i-am dat o iconiţă cu Sfânta Filofteia. A recunoscut-o pe Sfânta Muceniţă, cunoştea viaţa ei. (...). Pentru mine a fost o dovadă că această necăjită era sinceră şi credincioasă. La Mitropolie am întâlnit o femeie, grav bolnavă, fost jurist, părăsită de cei apropiaţi. Acum i-a mai rămas sprijinul Sfintei, care îi trimite oameni s-o ajute.

Mi-a scos în cale Cuvioasa mulţi nevoiaşi, bătrâni şi neajutoraţi. (...)

Într-o seară, mi-a venit în gând un cabinet ginecologic din preajma Mitropoliei, unde se făceau chiuretaje pe bandă rulantă. Mă obseda această imagine care nu mi-a dat pace toată noaptea, gândindu-mă că acest cabinet este foarte aproape de Cuvioasa, iar eu, o timidă incurabilă, ce puteam face? (...) Dimineaţa am stat ceva timp în faţa cabinetului, aşteptând vreo tânără. Fiindcă nu venea nimeni, am intrat în farmacia patroanei, care tocmai se afla lângă soţul ei, farmacistul. Au avut loc întrebări şi răspunsuri aprinse, după care am fost scoasă afară. (...) M-am mirat şi eu de unde atâta curaj să discut cu aceşti oameni... Cred că Sfânta m-a întărit, îi mulţumesc şi mă rog ei să ajute cât mai mulţi oameni să-şi vadă păcatele, să revină la credinţă şi să se mântuiască! În fond, asta trebuie să urmărim cu toţii. Doamne ajută!

*Simona*, 33 de ani, Iaşi

* * *

*Acuzată*

La vârsta de 17 ani, am fost acuzată de o colegă de lucruri pe care nu le-am spus niciodată. Toţi cei din jur mă condamnau, ameninţau că voi fi dată afară din cămin. Pentru mine, viitorul părea că nu mai există, nu mai aveam credinţă şi vedeam doar răul din viaţa mea.

La insistenţele mamei, am venit disperată la Sfânta. Ajunsesem ca un om care se îneca trăgând aer, nu puteam merge mai departe. M-am rugat împreună cu mama şi timp de 40 de zile, în care s-au făcut rugăciuni, adevărul a ieşit la iveală: toate acuzaţiile s-au întors spre fata care mă acuzase.

Mi-am dat seama că Sfânta a făcut o minune cu mine. Îi mulţumesc că mi-a redat încrederea în Dumnezeu.

*Alexandra*, 20 de ani

* * *

*Scrisoare de mulţumire*

14 octombrie 2014. De ziua ta, Preacuvioasă Maică Parascheva, cu nevrednicie, eu, Nina, roaba lui Dumnezeu, vin la sfintele tale moaşte spre a-ţi mulţumi din toată inima mea pentru toate minunile săvârşite, care mi-au marcat întreaga viaţă!

Mi-ai redat încrederea în mine, m-ai ajutat să-mi redobândesc sănătatea sufletească şi trupească. Vizitând-o pe mătuşa mea la spital, mi-am făcut nişte analize, întrucât m-a

afectat cancerul mătuşii. M-am simţit pe marginea prăpastiei, când am aflat că am acelaşi diagnostic. Bunul Dumnezeu mi-a îndreptat paşii către sfintele tale moaşte, unde părintele Valerian Radu mi-a dat sfaturi pentru redobândirea liniştii. După sfântul Acatist, mi-ai dat prin gând să repet investigaţiile. Am scăpat de operaţie, deoarece lipomul existent nu era de natură canceroasă.

Am venit la tine timp de şapte săptămâni la Acatist şi la Sfântul Maslu. În cea de-a şaptea săptămână, la întoarcerea acasă, era gata să accidentez cu maşina mea o doamnă (...). Din nou am văzut puterea sfintelor tale moaşte care ne-a salvat pe amândouă.

N-a existat rugăciune care să nu mi-o îndeplineşti. Pentru aceasta te rog să mă ierţi, că sunt nevrednică de atâta bunătate. Ajută-mă să fac voia Bunului Dumnezeu şi a Maicii Sale!

*Amin!*

* * *

*Luminarea celor îndoielnici*

Greutăţile, viaţa de cămin m-au făcut să mă îndepărtez treptat de Dumnezeu. Într-o zi, am hotărât cu un prieten catolic să mă rog la Sfânta Parascheva. Pe măsură ce mă apropiam de Sfânta Mitropolie, o migrenă puternică se amplifica. Mă apropiam de sfânta raclă şi mă simţeam atât de rău, încât mă întrebam ce caut eu aici dacă Dumnezeu nu există!

În momentul când am atins sfintele moaşte cu mâna stângă, am înmărmurit: am simţit cum se mişca degetele

sfintei şi o căldură foarte plăcută a urcat prin mână, s-a răspândit în tot corpul, vindecându-mi durerea de cap. Am crezut că mi se pare, aşa că am mai atins o dată mâinile Sfintei. Din nou acelaşi lucru uimitor. Preotul şi cei din jur se uitau uluiţi, neştiind ce se întâmplă...

După câteva clipe, nu auzeam în capul meu decât „Dumnezeu există!”

*Eduard*

* * *

*Lângă Sfânta m-am făcut bine*

La 24 de ani, m-am îmbolnăvit foarte tare. Am mers la mulţi medici, am făcut multe analize, dar nimeni nu-mi spunea ce boală am.

Am venit la Cuvioasa, m-am rugat plângând şi, atingând mâinile sfinte, am simţit o căldură puternică şi m-am speriat foarte tare. Am rugat-o să-mi descopere boala, să găsesc un medic bun, oriunde ar fi în lumea aceasta.

În sfârşit mi s-a descoperit o necroză la piciorul drept, m-a operat şi m-am recuperat foarte repede. Merg pe propriile-mi picioare, muncesc ca un om normal. Aici, lângă Sfânta m-am făcut bine şi vin din Constanţa ori de câte ori pot, simţind că sunt ocrotită, ajutată mereu. O cinstesc şi o ţin în sufletul meu toată viaţa.

*Anonimă*

* * *

*Ne-a trimis „un înger”*

Modul cel mai neaşteptat în care am primit ajutorul Cuvioasei a fost când am venit la sfintele moaşte într-o stare psihică deplorabilă, fără ieşire. Eram cu fiul meu şi părintele ne-a miruit, ne-a încurajat. (...)

La ieşire, în faţa Mitropoliei, ne aştepta un tânăr care, văzându-ne, s-a apropiat şi ne-a spus: „Cuvioasa Parascheva are un dar pentru voi”. Mi-a dat ceva: 30 de lei, (...) banii de care aveam nevoie să încarc telefonul pentru a începe să rezolv din probleme. Am ridicat privirea să-i mulţumesc. Tânărul dispăruse, parcă intrase în pământ. Am înţeles că Preacuvioasa ne-a trimis un înger să ne ajute. (...)

Doamne, ajută-ne!

*Angelica*

* * *

*„Stârpitoarea insectelor, ocrotitoare neobosită”*

Acum 16 ani, fiind însărcinată cu al doilea copil al nostru, aveam o stare de rău la vederea insectelor ce invadează apartamentul luat în chirie: erau în sertarele mobilierului, în baie, în bucătărie... Cu nădejde, m-am rugat, găsind în Acatist „stârpitoarea insectelor”, am fost încredinţată că mă va scăpa. Câteva zile, am fost plecaţi la socri, iar la întoarcere nicio gânganie. Nu ştiam cum să-i mulţumesc (...).

La moartea tatălui meu, am rămas cu multe probleme: bănci, bunuri cu statut incert, bunica bolnavă (...). Am chemat-o pe Sfânta alături de Sfântul Mina şi de alţi sfinţi dragi (...). Într-un an s-au terminat procese şi alte situaţii fără ieşire. Nu

demult, disperată de starea bolnăvicioasă a fiului meu, Nectarie, am apelat la maica „mult folositoare”.

Nici nu îndrăznesc să o chem de multe ori, fiindcă ştiu cât de nevrednică sunt, de câte ori cad şi încerc să mă ridic, rugându-mă să nu mă lase să pier din faţa Domnului.

Mulțumesc „prezenței” sale în viaţa mea!

*Amalia D.*, Sibiu

* * *

*Rezistenţă prin credinţă*

În 2012, am stat pentru prima dată la rând la ziua Cuvioasei. Eram extrem de obosită, nu dormisem o noapte întreagă în tren. Nu mă simţeam bine, fiind convinsă că nu voi rezista nici două ore. Parcă îmi ceda corpul. Cu timpul însă, aşteptând, mă simţeam din ce în ce mai bine. După nouă ore am ajuns la sfânta raclă şi îmi era atât de bine că aş mai fi făcut o dată pelerinajul.

Poate că nu pare mare lucru, însă ştiu cum sunt, cum mă manifest la oboseală. Pentru mine, rezistenţa de atunci a fost o minune.

*Alina*

* * *

*O venerăm pe Cuvioasa*

În anul 2007, am fost la Preacuvioasa şi în timpul pelerinajului şi la procesiune, împreună cu mama mea în vârstă

de 80 de ani. Mama, operată la picior, cu o proteză de 30 cm, avea amorţeli uşoare, iar după procesiune şi pelerinaj, n-a mai avut nimic. Venim la Sfânta Parascheva de opt ani, din Bucureşti, pentru că ne ocroteşte şi ne ajută.

Îi mulțumim cu multă evlavie şi dragoste, rugând-o să ne mântuiască prin rugăciunile sale sfinte pe toţi care o venerăm.

*Niculina* şi *Maria-Sorina*

* * *

*Ocrotirea Sfintei Parascheva*

În 14 octombrie 2012, am început să fac nişte acte pentru sora mea din Italia. Am întâmpina multe piedici, ori am fost respinsă de multe ori.

Într-o zi, intrând să mă închin la Botoşani în biserica având hramul Cuvioasei, am simţit ajutor. În acea zi şi în următoarea am rezolvat totul. M-am deplasat în multe localităţi: Suceava, Iaşi, Bucureşti, unde angajatele m-au aşteptat şi după program pentru xeroxarea unor acte.

În aceste zile, am intrat în trei biserici şi, ca prin minune, toate aveau hramul Sfintei Parascheva. Mi-am amintit apoi că sora mea o avea ocrotitoare, fiindcă se căsătorise pe 14 octombrie.

*Anonimă*

* * *

*Realizări în octombrie*

Sunt medic. De ziua Cuvioasei, în urmă cu mulţi ani, am dat examen pentru intrare, la Bucureşti şi, deşi nu mă pregătisem mult, nici nu speram să intru fără relaţii, Maica m-a ajutat.

Tot de ziua Sfintei Parascheva am obţinut contract de comodat pentru spaţiu în Bucureşti.

În octombrie 2006, am început un tratament pentru o boală pe care, dacă nu o descopeream la timp, mi-ar fi fost fatală.

Îi mulţumesc Cuvioasei Parascheva!

*Liliana*

* * *

*Speranţă şi rugăciune*

În 1993, am ajuns la sfintele moaşte unde am simţit eu, păcătoasa, o atracţie, ca un magnet. De atunci vin de câteva ori pe an în pelerinaj sau cu diferite ocazii.

În 1999, nepotul meu, Emanoil, a stat câteva luni în comă. În timp ce doctorii dădeau din umeri, preoţii ne sfătuiau să ne rugăm cu nădejde la Bunul Dumnezeu. După ieşirea din comă, l-am purtat în căruţ timp de doi ani, la Sfântul Maslu, la Sfânta Împărtăşanie. Acum are o semipareză, dar a terminat liceul şi speră la facultate sau la serviciu.

Dar, har şi mântuire la toată lumea!

*Lungu Filareta*

* * *

*Mereu grabnic ajutătoare*

Pe Sfânta Parascheva am simţit-o de mică o bună protectoare şi prietenă.

Este grabnic ajutătoare la examene. M-am rugat la Sfântă pentru reuşita examenelor prietenului meu. A luat bacalaureatul şi licenţa cu note mari.

M-a ferit de rele, mi-a luminat relaţia cu prietenul meu, după multe ispite. Mi-a ascultat rugăciunile, ne-a bucurat, cum nu am cuvinte să explic.

*Mihaela B.*

* * *

*„Mulţumesc"*

Îi mulţumesc Dumnezeului nostru că ne-a dat-o pe Sfânta Parascheva pentru a ne ocroti.

Pe mine m-a vindecat de fractură la mână, hernie, fără intervenţia doctorilor. Mulţumesc din toată inima!

*Viorel-Ioan*

* * *

*Mir de la Preacuvioasa*

Sfânta Parascheva m-a ajutat să evit un accident de maşină. Am avut de la o prietenă mir de la Preacuvioasa, pe care

l-am pus în maşină. Era ziua Sfintei. În drum spre casă, coborând pe serpentine, ceva m-a îndemnat să trag maşina cât mai pe margine în afara carosabilului. Am tras cât mai spre parapet. În secundele următoare, a apărut brusc, tăind curba, un TIR destul de mare încât să nu-l poţi evita. Practic, a luat-o pe contrasens. Dacă nu aş fi procedat astfel, cu siguranţă nu scăpam nevătămată.

În momentul imediat, m-am închinat mulţumindu-i Preacuvioasei.

*Gabriela*, Slănic-Prahova

* * *

*Acuzat la serviciu*

Am fost acuzat la serviciu de şefii mei că am furat un card, lucru pe care nu l-am făcut.

Am venit la sfântul locaş de odihnă al Cuvioasei Parascheva, m-am rugat, am plătit un pomelnic şi, mulţumită Bunului Dumnezeu, s-a găsit cardul.

*Anonim*

* * *

*Ceva deosebit*

Închinându-mă la Sfânta Parascheva, am simţit că a tresărit de două ori. De emoţie, inima îmi bătea foarte tare. Sfântă, ocroteşte-ne şi ajută-ne!

*Angelica*

* * *

*Răspunsul Preacuvioasei*

Sunt studentă la Facultatea de Teologie, specializarea Artă sacră.

Deşi ştiam din Tradiţie că este bine ca femeile să intre acoperite în Sfânta Biserică, eu nu-mi acopeream capul, spunându-mi că, nefiind căsătorită, nu are sens să păstrez acest „obicei”. Conştiinţa însă îmi spunea să-mi acopăr capul! De aceea, încercam să aflu un temei istoric sau cel puţin o explicaţie plauzibilă, suficient de puternică pentru a mă convinge.

Prima oară când am ajuns la Preacuvioasa, acum trei ani, împlinisem 18 ani şi nu aveam prea mare încredere în moaşte şi în facerea lor de minuni. Aveam capul descoperit şi m-am apropiat destul de nepăsătoare de sfânta raclă. În momentul în care am atins moaştele Sfintei şi am închis ochii, am simţit ca o străfulgerare în tot capul. M-am simţit cea mai mică fiinţă din Univers, cea mai meschină şi murdară persoană.

Imediat am simţit nevoia de a mă acoperi şi aproape am fugit din biserică, având un groaznic sentiment de ruşine. Am revenit cu capul acoperit şi m-au încercat sentimente de pace şi bucurie.

Sper ca această mărturie să fie de folos şi altor fete sau femei care nu ştiu dacă să-şi acopere capul în sfânta biserică.

Acesta este răspunsul Preacuvioasei Parascheva!

*Cristiana*, Bucureşti

* * *

*O blasfemie...*

Se întâmpla un joc urât de cuvinte cu puţin timp înainte de revoluţia din decembrie 1989. În cancelaria unei şcoli rurale, în pauză, o profesoară a spus o glumă proastă la adresa Sfintei Cuvioase Parascheva. Colegii ei au rămas uluiţi, pentru că nu se aşteptau la acest gest din partea colegei lor. Profesoara nu era atee, deşi pe atunci se desfăşurau lecţii de materialism (...).

Se întrebau mulţi ce se va întâmpla cu profesoara respectivă pentru aceste cuvinte deşarte prin care se amuza în plină cancelarie. Nu peste mult timp, acestei persoane i s-a demolat vila, cu toate că pe locul respectiv nu s-a mai construit nimic...

Nu trebuie să ne jucăm cu vorbele, să nu dăm glas gândurilor negre venite de la cel rău. Dumnezeu nu se lasă batjocorit!

*Aurica*, Iaşi

* * *

*Prinos de umilinţă Sfintei Cuvioasei Parascheva*

Oare când am aflat întâia oară de Sfânta Cuvioasă Parascheva?! Nu ştiu. Oricum, nu din copilărie. Îmi explic de ce. Trăiesc în Transilvania, unde Sfânta Cuvioasă Parascheva este mai puţin cunoscută decât în Moldova.

Probabil am auzit prima dată de Cuvioasa atunci când am văzut Iaşul pentru întâia oară. Atunci simţeam ceva inconştient – îmi era bine la Iaşi, mă simţeam în largul meu, cu toate

că nu cunoşteam pe nimeni. Îmi plăcea oraşul, fără să-mi fi povestit cineva despre el şi fără să fi stat eu mai mult. Cu trecerea timpului, Iaşul îmi plăcea tot mai mult. Nu ştiu cum, dar Dumnezeu rânduia să merg o dată, de două ori pe an. Diferite ocazii, ca să zic aşa, oficiale – excursii cu elevii mei, tabere de jurnalism la Ciric, conferinţe şi simpozioane ale filologilor, întâlniri ale cadrelor didactice – inspectori, apoi multe întâlniri ale Astrei. Primul drum, când ajung la Iaşi, este la Mitropolie, la Cuvioasa. Am fost la ea şi când era în paraclisul Mitropoliei, în Biserica „Sfântul Gheorghe", atunci când Catedrala era în renovare.

Îmi fac atât de bine închinările la sfintele moaşte! De cele mai multe ori, trec şi mă închin de trei ori la sfânta raclă a Cuvioasei. Atingerea sfintelor moaşte îmi dă un fior plăcut ce-mi străbate trupul şi mai ales sufletul, pentru că starea plăcută şi binecuvântată se prelungeşte în fiinţa mea, dăruindu-mi lumină şi linişte. Sufletul îmi cântă: „Bucură-te, Sfântă Paraschevo, mult folositoare! Bucură-te, luminătoarea Moldovei! Bucură-te, mijlocitoarea tuturor creştinilor către Domnul!"

Văd atâta lume, credincioşi şi credincioase, tineri şi bătrâni, care îşi aşteaptă, în linişte şi smerenie, rândul pentru a se închina la sfintele moaşte ale Cuvioasei.

Doamne, în decursul atâtor veacuri, de pe vremea vrednicilor voievozi, câtă lume ţi-a adus prinos de umilinţă pentru mijlocirile Sfintei Cuvioase Parascheva?! Mă sperie gândul, vorba cronicarului. Să fi fost mai multă lume odinioară, decât acum? Nu numai la hram. O singură dată m-a învrednicit Dumnezeu să ajung la sărbătoarea Cuvioasei, la hram, în anul când, alături de sfintele moaşte ale Cuvioasei Parascheva, se afla sfinţitul cap al Sfântului Apostol Andrei. Am aşteptat câteva ore, în noapte, pentru închinare. Starea noastră, a mea

şi a colegelor mele, profesoare, din Biserica „Sfântul Gheorghe”, era deosebită. Aveam şi binecuvântarea ierarhului nostru, prezent la marea sărbătoare de la Iaşi. Înaltpreasfinţitul Arhiepiscop Ioan, pe atunci Preasfinţitul Episcop Ioan Selejan, ne-a văzut în seara privegherii şi, desigur, s-a bucurat că nu este singur din Episcopia Covasnei şi Harghitei. Se află prezent, pentru închinare la Cuvioasa, cu credincioşi ai Înaltpreasfinţiei Sale, pentru care şi-a permis un scurt răgaz ca să-i binecuvânteze. Orele de aşteptare de atunci, din noapte, nu se pot uita – emoţie, credinţă, simţirea aproapelui în rugăciune, starea de bine a tuturor. Cum să nu pleci sănătoasă, trupeşte şi sufleteşte, după o asemenea mărturisire în credinţă a atâtor oameni?!

Mulţimi de credincioşi se închină cu evlavie la racla Cuvioasei, an de an, la hram, zilnice, în timpul sfintelor slujbe şi nu numai. Toţi aducem laude cinstitei şi sfintei Cuvioase Parascheva, mulţumindu-i pentru darurile vindecării. Doamne, întăreşte inimile noastre! Doamne, ajută-ne să ajungem, noi, cei de departe, mai des să ne închinăm la sfintele moaşte ale Cuvioasei Parascheva! Să ne rugăm Cuvioasei!

Sfântă Cuvioasă Parascheva, miluieşte-ne ca dimpreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu cântarea de mântuire: Aliluia!

Îţi mulţumim, Sfântă Cuvioasă Parascheva, pentru încrederea pe care ne-o dai în puterea lui Dumnezeu!

*Prof.dr. Luminiţa Cornea,*
Sf. Gheorghe, Episcopia Covasnei şi Harghitei

* * *

*Cine sunt?*

Chiar aşa, cine sunt eu? Sunt doar un om ca toţi oamenii... un om cu calităţi şi cu defecte în armonie, un om care s-ar putea mândri cu câteva fapte măreţe, dar totodată ar trebui să se simtă ruşinat de anumite păcate, care nu-i fac cinste... Un om cu greşeli, cu experienţe de viaţă frumoase, dar şi urâte, un om cu frământări interioare şi cu temeri, un om care a fost foarte fericit, dar şi cumplit de trist, un om care s-a prăbuşit şi s-a ridicat de multe ori, un om care de câteva ori s-a abandonat pe sine, dar care s-a regăsit de fiecare dată. Un om care a crezut orbeşte în oameni, în fericire şi în iubire, şi care a cunoscut gustul amar al eşecurilor şi al dezamăgirilor.

Sunt un om care a avut şi căderi, care a minţit, care a trădat, care a vorbit de rău, care a judecat fără să cunoască, dar care, într-un final, conştient şi dezgustat de toate căderile lui, le-a regretat şi s-a străduit să evolueze spre bine...

Sunt un om care a înţeles, într-un târziu, că viaţa nu trebuie să fie perfectă pentru a fi fericit – şi că, fericirea nu este condiţionată de a avea totul, ci de a te avea pe tine, de a fi liber şi de a avea iubire... Un om care s-a trezit adeseori în rutină şi amorţit, care a rătăcit pe drumuri incerte şi care a făcut alegeri proaste...

Sunt un om care a înţeles că iubirea nu oferă garanţii, că ea devine, uneori, amărăciune, că fiecare fluture din stomac îşi ia zborul şi că, oricât de mult am iubi, şi oricât de mult ne-am dărui, oamenii ne pot abandona, ca şi cum nu am fi însemnat nimic pentru ei...

Sunt un om care a cunoscut binele şi răul, care a ales raţional, dar şi iraţional, un om care, atunci când priveşte în

urmă, are multe regrete, multe lucruri nespuse, promisiuni neonorate, visuri neîmplinite...

Sunt un om simplu, un om visător, un om cald, căruia nu-i este ruşine să îşi strige iubirea în gura mare, care îşi recunoaşte greşelile şi înfrângerile, cu demnitate şi curaj, un om care nu se teme de judecăţile lumii...

Sunt un om care iubeşte oamenii, care le înţelege rătăcirile şi care nu uită că a avut propriile momente de disperare.

Un om care respectă alegerile celorlalţi, oricâtă durere i-ar aduce şi care nu judecă oamenii după prejudecăţi proprii...

Sunt doar un om care a uitat de multe ori cine este şi cine vrea să devină, dar pe care iubirea l-a făcut să regăsească mereu drumul către sine.

Sunt un om care iartă fără a aştepta să i se ceară iertare, care acordă încă o şansă şi încă una, crezând în reabilitare, un om capabil să uite orice rău, dacă i se oferă puţină iubire...

Sunt un om care se îndrăgosteşte nebuneşte şi fulgerător, care nu-i uită şi nu-i urăşte pe aceia pe care i-a iubit cândva... Sunt un om imprevizibil de multe ori, un om care a spus „pleacă!”, atunci când ar fi vrut să rămână, un om care ar fi vrut să plece, atunci când a rămas...

Sunt un om deschis, un om care a învăţat să asculte şi să înţeleagă dincolo de cuvinte şi să vadă dincolo de un chip şi de măşti...

Sunt un om, care se teme de singurătate, care nu se bucură de nimic, dacă nu împarte cu alţii; un om care nu poate trăi doar pentru el... Sunt un om care va avea întotdeauna timp pentru oameni, o vorbă bună, o mângâiere, un zâmbet, o lacrimă şi o inimă primitoare...

Sunt doar un om... iubit, urât, aprobat, dezaprobat, acceptat, respins, înţeles, neînţeles, admirat, judecat... sunt doar un

simplu om care are nevoie de pace interioară, de echilibru, de locul lui sub soare, de steaua lui pe *Cer*, de vise... un om care vrea să iubească şi să fie *iubit*...

*Irina*
10.02.2014

* * *

*„M-a învăluit o căldură plăcută”*

Locuiesc într-un sat pitoresc, Falcău, din frumoasa Bucovină. Toată tinereţea am suferit de dureri în partea stângă, în zona descendentă a colonului. Dureri mari veneau, plecau, dar mă supărau continuu.

Cu ani în urmă, am plecat la Iaşi, în vizită la prieteni şi, ca de fiecare dată, când mă aflam aici, treceam pe la Mitropolie pentru a şopti o rugăciune. În acea zi obişnuitele dureri mă însoţeau. M-am apropiat foarte tare de Sfântă, apăsând locul dureros de raclă şi spunând *Tatăl nostru*. La un moment dat, m-a învăluit o căldură plăcută şi – o să credeţi sau nu – cu adevărat durerile au încetat şi duse au fost pentru totdeauna.

Nu pot uita acea minune – căci minune a fost! Icoana Sfintei Parascheva o ţin acasă la loc de cinste şi povestesc tuturor că minuni sunt şi în zilele noastre, când te rogi cu credinţă.

*Înv. Gheorghian Silvia* (72 de ani), Suceava

* * *

*„O căldură nefirească”*

În 14 septembrie 2011, am venit la Iaşi pentru investigaţii endocrinologice ale fetiţei mele de 8 anişori.

La moaştele Sfintei Parascheva, m-am rugat pentru sănătatea fetiţei şi a familiei mele. Când am atins de sfintele moaşte nişte iconiţe purtate în mână, am simţit o căldură nefirească în trupul Sfintei, încât cutremurată, am coborât o treaptă de teamă, apoi am atins din nou mâinile Sfintei şi am simţit iarăşi aceeaşi căldură. N-am avut puterea şi curajul să-i mărturisesc preotului care miruia, aşa că am plecat plângând, dar uimită şi bucuroasă. Am dezvăluit soţului, cunoştinţelor, această minune şi mi s-a confirmat că unii au simţit la fel, deci nu mi s-a părut!

Mulţumesc Bunului Dumnezeu pentru semnul trimis prin Preacuvioasa Maică Parascheva şi pentru binecuvântarea dată.

*Măriuţa Bulubasa, 38 ani, Bacău*
10.02.2014

* * *

*„Simt că mă veghează”*

De mică aveam o dorinţă mare: s-o văd pe Sfânta Parascheva. Mergeam la biserică în fiecare duminică şi mă rugam pentru aceasta. Într-o noapte, am visat-o pe Sfânta că mă ţinea ca pe-o fiică şi-mi zicea să am încredere în Dumnezeu şi în ea şi să mă rog pentru sănătatea mea.

Aşa am făcut şi, de atunci, simt că mă veghează de sus, iar când vin la sfânta raclă şi o ating pe mâini, simt o căldură sufletească puternică. De atunci, mi-am dat seama că Dumnezeu există, că Sfânta Parascheva mă vede, mă aude şi se roagă pentru sănătatea mea. Amin.

*Anonimă*

* * *

*Un model deosebit*

În 2008, am păşit prima oară în locul sfânt, care adăposteşte moaştele Cuvioasei, rugându-mă cu tărie, din inimă, pentru promovarea examenelor de la sfârşitul clasei a VIII-a. Dumnezeu m-a ajutat, pentru că am avut mare încredere în El, în Tatăl ceresc.

La vârsta de 9 ani, mi-am pierdut tatăl. Atunci nu conştientizam pierderea, doar mă rugam pentru iertarea păcatelor lui, însă mai târziu, golul din sufletul meu m-a determinat să-L implor pe Dumnezeu să-mi dăruiască o zi, o seară, în care să retrăiesc câteva momente ale copilăriei cu tatăl meu. Ştiam că mă va ajuta. Aşa că, într-o seară, am visat că tata se juca cu mine, îi simţeam prezenţa, era lângă mine. Deşi nu trebuie să cred în vise, totuşi momentele acelea au însemnat enorm, alinându-mi dorul şi durerea. Am avut convingerea că Domnul mă ascultă, dacă am credinţă şi răbdare. Nu m-a abandonat nici la 18 ani, când mi-a luat mama. Am suferit şi am acceptat greu, apoi m-a ajutat să termin facultatea dorită.

Una dintre surori a fost ca şi mama mea. Am suferit mult când m-am certat cu ea şi m-am rugat Domnului pentru înţelepţirea şi iertarea surorii mele. Tot ca o soră îmi este şi Sfânta Parascheva, dar şi un model deosebit, care mă ajută să lucrez la mântuirea mea.

*Diaconu Adina*, Vaslui

* * *

*Grabnic ajutor*

Prin natura serviciului, fratele meu lucra pe proiecte în care erau implicaţi şi străini din diferite ţări ale U.E., când România încă nu era membră a Uniunii.

Au sosit partenerii de proiect din Anglia, grupul fiind cazat în centrul oraşului Iaşi. Imediat, una dintre doamne a primit un telefon de la fiica ei, aflată în pericolul de a pierde sarcina. Doamna a luat decizia să se întoarcă, însă fratele meu, cu toate demersurile, n-a găsit bilet de avion pentru Anglia.

Dimineaţa devreme, ea l-a sunat pe fratele meu, interesându-se de vreo biserică prin apropiere. Era de origine greacă, botezată ortodoxă şi fratele meu a dus-o la racla Cuvioasei, unde s-a rugat timp de câteva ore până la ora 10, când începea programul la proiectul aflat în lucru. În cea de-a treia zi, când fratele a venit s-o ia de la Mitropolie, doamna se liniştise, era bucuroasă, întrucât primise confirmarea de la fiica ei că nu mai este niciun pericol pentru sarcină, că totul evoluează normal, deşi nimeni nu-şi explica evenimentul.

Bucurându-se de grabnicul ajutor al Cuvioasei, doamna din Anglia l-a convins pe fratele meu să facă demersurile necesare pentru a lucra în ţara ei cu un salariu foarte mare. El

a obţinut îndată permisul de muncă, e angajat legal, a urmat acolo cursuri postuniversitare de ştiinţe economice, plătite de angajator.

*Anonim*

* * *

*„O linişte mă inundă”*

Mă rog de mică la Sfânta Parascheva!

M-a ajutat şi când aveam examene, şi când eram în impas, m-am bucurat că mi-a arătat calea.

Când pun capul pe sfânta raclă, simt o vibraţie intensă, o linişte mă inundă în tot corpul. În preajma ei, simt ceva deosebit. În octombrie, oriunde aş fi în lume, scot cartea şi citesc Acatistul ei, pe care îl port mereu cu mine. Mă voi întoarce aici de câte ori voi putea, pentru că o port în sufletul meu!

Sfântă Parascheva, mulţumesc pentru toate mijlocirile tale, care m-au scos din boală şi nevoi! Amin.

Cu pioşenie,
*Ana-Gabriela*

* * *

*Sfânta este vie!*

Aveam 20 de ani şi am venit la Iaşi în excursie. Când am ajuns la Sfânta şi am atins-o, am simţit că este vie. Am tresărit puternic, iar cei care erau pe lângă mine, din grup, au început să râdă.

Ei nu au înţeles ce am simţit eu!

*Marieta*, Râmnicu-Sărat

* * *

*„Simt că prind puteri"*

Am rugat-o pe Sfânta Parascheva să trec cu bine examenele, să intru la o facultate. Ruga mi-a fost împlinită.

Mereu când ceva greu îmi stă în cale, cer ajutorul Sfintei şi trăiesc o speranţă vie, pentru că, închinându-mă ei simt că prind puteri, că duce rugăciunea mea Domnului.

*Anonimă*

* * *

*Un puternic fior*

Tatăl meu, Ioan, avea probleme cu dosarul de pensie pe caz de boală. Doctoriţa l-a întors vreo două luni de zile, refuzându-l şi trimiţându-l pentru noi analize.

A venit la Sfânta Parascheva, şi s-a închinat, simţind un puternic fior ca şi cum ar fi fost curentat din cap până-n picioare.

A revenit la spital să predea dosarul, iar doamna doctor a fost numai zâmbet şi imediat s-a rezolvat totul.

*Anonim*

* * *

*Idei, putere, hotărâre*

Sunt medic. Soţul meu, după o fractură operată, stătea în pat, nu voia să se mişte de durere, şi nu puteam vorbi nimic cu el..

Am venit disperată şi m-am rugat Sfintei Parascheva.

Acasă, mi-a venit ideea de a-l forţa să ia medicamente contra durerii, simultan cu unguente; l-am dat jos din pat şi de atunci merge.

Numai Sfânta Parascheva mi-a dat idei, putere şi determinare!

Mulţumesc Domnului şi Sfintei Parascheva!

*Ana*

* * *

*„O simt alături de mine"*

Sfânta Parascheva m-a ajutat enorm de mult, în orice situaţie mi-a ascultat ruga, cu toate că nu meritam.

Nu pot descrie ce am simţit când am ajuns prima oară la sfintele moaşte: recunoştinţă, iubire imensă, binecuvântare. Nu-mi pasă de drumul lung până la ea, ci îmi doresc s-o revăd, să-i mulţumesc, s-o consider o parte din viaţa mea, pentru că m-a ajutat, fără să se uite la nevrednicia mea. O simt alături şi cu greu mă despart de ea, când revin la grabnica mea ajutătoare. Bunătatea şi ajutorul dat nouă depăşesc puterea noastră de înţelegere.

Mulţumim Sfântă Parascheva că eşti atât de vie şi de prezentă în vieţile noastre!

*A.*

* * *

*„La Cuvioasa mă simt ca în rai”*

După mai multe necazuri, m-am îmbolnăvit grav: nu mai mâncam, nu mai puteam merge la serviciu...

Am refuzat să mai apelez la psiholog şi la psihiatru, hotărând să merg la biserică. Bunul Dumnezeu a rânduit să ajung la Cuvioasa Parascheva, unde mai fusesem şi altădată. Acum m-am rugat din toată inima, cu lacrimi, până când am simţit că Maica Parascheva mi-a răspuns: când ţineam mâna pe pieptul dânsei, îl simţeam viu, de parcă era o inimă care bate. Am ajuns acasă bucuroasă, observând apoi că uşor, uşor îmi reveneam.

De atunci, vin mereu cu dragoste să-i mulţumesc din toată inima şi n-aş mai pleca, pentru că la Cuvioasa mă simt ca în rai.

*Maria*, Bacău

* * *

*„Rugători – când ne este bine.”*

Când am început să-i cer ajutorul Sfintei, o făceam cu puţină tragere de inimă, cu o credinţă slabă, cunoscând vag cinstirea sfinţilor, slujbele Bisericii, rugăciunea adevărată sau cuvântul plin de putere al Evangheliei. Totul a început formal, prin imitarea celorlalţi, fără o angajare duhovnicească adevărată.

Am ajuns în Iaşi ca studentă în 1990, iar rarele mele vizite la Mitropolie au rodit lent, în ciuda infimei mele credinţe.

Apropierea de Biserică a început în copilărie, când doar bunica, Aurora (Dumnezeu s-o ierte!) ne ducea la împărtăşit în preajma sărbătorilor – momente care mi-au rămas în memorie şi după 40 de ani. După ce bunica a murit, am preluat puţinele gesturi văzute la ea: aprinderea unei lumânări, completarea unui pomelnic, un bănuţ sau un covrig aruncat cerşetorului. Târziu, la maturitate, am ajuns să-i dau dreptate, să înțeleg valorile în care credea ea şi pe care încerca să ni le transmită şi nouă, nepoţilor ei. Apropierea mai profundă s-a produs după terminarea facultăţii, în octombrie 1996, când am decis să fiu mult mai aproape de credinţa ortodoxă, mergând în pelerinaj la Iaşi, cu ocazia hramului Cuvioasei.

Atunci, treceam printr-un impas sufletesc major, pe care l-am depăşit cu ajutorul Cuvioasei Parascheva şi al Sfântului Apostol Andrei ale cărui moaşte au fost aduse în România.

Au mai trecut încă mulţi ani până când am înţeles că ajutorul şi ocrotirea sfinţilor ne însoțesc dincolo de momentele de cumpănă, când ne gândim să apelăm la mijlocirile lor către Dumnezeu pentru noi.

Cred că ajutorul neştiut al Cuvioasei a început încă din anii liceului, când îmi făcea plăcere şi aducea un confort emoţional deosebit, o plimbare în curtea Episcopiei din Roman, având ca ocrotitoare pe luminătoarea Moldovei. Acum cred că ajutorul divin nu se încheie odată cu rezolvarea problemelor noastre, chiar dacă suntem suficient de nerecunoscători, încât să nu mai avem aceeaşi dragoste şi mulţumire pentru tot ce ne dăruiesc Puterile cereşti în toate zilele vieţii noastre. Ar fi frumos şi folositor pentru noi să îi cunoaştem pe sfinţi, să le citim vieţile, acatistele sau paraclisele închinate lor şi atunci când ne este bine. Cu atât mai mult, trebuie să le mulţumim

pentru milostivirea revărsată asupra noastră şi să conştientizăm că nu putem afla singuri calea spre mântuire, fără înrâurirea lor minunată asupra vieţii noastre.

Nu este nevoie să aşteptăm un moment de cumpănă pentru a le arăta sfinţilor noştri ocrotitori evlavia noastră şi mulţumirea, pentru ajutorul lor ştiut şi neştiut, mai ales luminarea inimilor şi a sufletelor noastre cu dragostea pentru Hristos, Dumnezeul nostru.

Bucură-te, Cuvioasă Parascheva, mult folositoare!

*Nistor Ioana Laura*, Piatra Neamţ

* * *

*„Este vie...”*

Din copilărie, am simţit ajutorul divin din partea Sfintei Parascheva. Cu vreo câţiva ani în urmă, am venit cu o aşa nădejde la ea...! Am pus palma pe mâna ei şi... am tresărit! Am simţit o căldură puternică care m-a străfulgerat. M-am tulburat!

Când am trecut altădată, n-am mai simţit asta.

Acum am stat din nou la rând să mă închin, să-i mulţumesc, mi-am amintit de acea căldură... Când am atins mâna mea păcătoasă pe mâna Sfintei... din nou căldura aceea... Este vie... Este iubitoare...

Este speranţa noastră, a tuturora! Amin.

*Anonim*

* * *

*În cer şi pe pământ*

Din cer trimisă eşti
Pe noi să ne iubeşti
Cu har şi cu răbdare,
Asculţi pe fiecare.

Şi orice tainic gând
În cer şi pe pământ,
Tu îl auzi mereu,
Sfântă-a lui Dumnezeu

Prietenă ne eşti,
Tu ne povăţuieşti
Şi ne ridici pe noi
Din tină şi nevoi.

Lumină ne aduci
Pe chip la fiecare
Şi-n gânduri zi de zi
Ne-apari folositoare.

Tu punte te-ai făcut
Între pământ şi cer
Şi noi, copiii tăi,
Venim răniţi, stingheri.

Păşim spre tine, maică,
O, Sfânta noastră dragă,
Ne mângâie, ne-alină
Cu har şi cu lumină!

Îţi mulţumesc, o, Sfântă,
Hristos ţie-ţi cuvântă,
Rămâi la noi în suflet,
în inimă şi-n gând,
O, Paraschevo sfântă,
în cer şi pe pământ.

*Iuliana Nistor*, actriţă, Bucureşti

* * *

*Slavă Cuvioasei Parascheva*

Nu am cuvinte pentru a exprima bunătatea şi puterea Sfintei Parascheva! Mi-am dat seama că, în urmă cu câţiva ani, mergeam sporadic la Sfânta, iar când se întâmpla, nu aveam smerenia şi apropierea de ea, făceam mecanic rugăciunea şi plecam repede.

Când am trecut printr-o problemă diferită, care trebuia soluţionată rapid, în disperare, i-am cerut ajutorul Sfintei, convinsă că este singura care mă poate ajuta. I-am cerut iertare pentru trecut...

Minune! Ajutorul Sfintei nu a întârziat în rezolvarea situaţiei dificile...

În fiecare an, pe 14 octombrie, îi duc Sfintei Parascheva un buchet de flori, drept cinstire, un omagiu infim. Îi recunosc din ce în ce mai mult dragostea şi bunătatea. Îmi pun o dorinţă în fiecare an şi se împlineşte. Simt că-mi transmite, dacă fac sau nu bine, dacă am fost dreaptă sau nu. De curând, am fost supărată pe o persoană dragă mie, pe care am îndepărtat-o,

crezând că a relaţionat incorect cu mine. Când şi-a cerut scuze, am considerat că este o formă de complezenţă mascată.

Rugându-mă la icoana Sfintei Parascheva, care mă inspiră în rezolvarea oricăruì impas, am simţit că n-am procedat bine cu acea persoană, că suferă şi regretă despărţirea. Într-adevăr, peste o săptămână, s-a dovedit că persoana aceea trecea printr-un moment greu, iar eu o nedreptăţisem. Aduc slavă Cuvioasei Parascheva, care mi-a luminat mintea.

Deşi ne credem înţelepţi şi corecţi, nu suntem, şi doar Bunul Dumnezeu împreună cu sfinţii Săi ne pot îndruma. Ar trebui să ne întoarcem mai des la rugăciune spre a ne înţelepţi.

Slavă lui Dumnezeu şi sfinţilor Săi!

*Anonimă*

* * *

*Singura speranţă*

Pentru mine, Sfânta Parascheva a fost şi va fi singura mea speranţă. Am lucrat cândva o icoană pe lemn din baghete cu Sfânta Parascheva, am sfinţit-o la biserică, dar a rămas la părinţii mei.

Când am dat examen la şcoala profesională, am făcut pomelnic şi am citit Acatistul Cuvioasei. Tatăl meu se ruga să nu reuşesc, pentru ca să rămân acasă cu părinţii pentru ajutor la bătrâneţe. Totuşi, am reuşit apoi să fac şi liceul.

La naşterea fiului meu, Dumitru, în 1989, nu puteam să nasc, şi un doctor, fără aprobarea nimănui, mi-a făcut cezariană. În dicta asistentei scrie că uterul era cât o foiţă de ţigară şi că dacă mai întârziam puteam să mor. După operaţia

de la ora $11^{00}$, cred că am fost în comă, că mi-am revenit luni la ora $18^{30}$. În acest timp, m-am visat la Mitropolie...

Mulţumesc, Sfântă Parascheva!

*Vera*

* * *

*În siguranţă*

Până la vârsta de 37 de ani, viaţa mea a fost un zbucium şi o căutare, o rătăcire şi un drum fără folos. Familia noastră era mereu agitată, în special din cauza mea, eu fiind mamă şi exemplu pentru fiul meu.

M-am rugat Sfintei să mă ajute să intru la Facultatea de Arte Plastice şi i-am promis că voi căuta să menţin o legătură cu ea.

Sfânta, în numele Domnului Iisus Hristos, mă ridică la un nivel extraordinar. Nu a mai rămas din mine decât foarte puţin din cea care am fost.

Mă simt în siguranţă lângă Dumnezeu, Sfânta Parascheva, Maica Domnului şi ceilalţi sfinţi ştiuţi şi neştiuţi.

Singura muzică pe care o pot asculta în prezent este cea religioasă.

Mulţumesc, Sfântă Parascheva, pentru că m-ai întărit întru Domnul!

*Raluca*

* * *

*Alături de Sfânta Parascheva*

M-am născut în Iaşi în octombrie 1953. Eram copil şi o rugam pe mama să mă lase să văd „fetiţa”. Când era deschis capacul raclei, ştiam că este sărbătoare.

Am crescut alături de Sfânta Parascheva, am terminat liceul, am lucrat la magazinul „Moldova", iar de ziua ei îmi plăcea să văd mulţimea de preoţi, să fac pachete pentru pelerinii, pe care-i admiram pentru că dormeau afară pe frig şi ploaie; totuşi, era o lume altfel, mai civilizată...

Mama îmi povestea cum, după al doilea război mondial, Sfânta Vineri a fost scoasă prin satele din Moldova, care sufereau de secetă cumplită. Un frate al tatălui meu a purtat şi el pe umeri sfintele moaşte... Ce dulci amintiri!

În 1975, m-am căsătorit şi locuiam undeva în spatele Mitropoliei. Peste un an, mergând foarte des la Cuvioasa, mă rugam aşa: „Dă-mi, măicuţă, un copil frumos şi sănătos!". Apoi am născut o fetiţă. După ce ea şi soţul acesteia au terminat facultatea, (m-am rugat pentru reuşita lor) s-au căsătorit. Sănătatea şi luminarea minţii nepoţilor n-au întârziat să apară.

Aşadar, Sfânta Parascheva mi-a fost alături toată viaţa. Ea înseamnă totul pentru mine şi îi mulţumesc din tot sufletul.

*Mariana*, Iaşi

* * *

*Un salvator*

Cu ceva timp în urmă, nişte hoţi m-au urmărit când am scos de la bancă 8000 de lei. Pe drum, am primit un telefon că mama e bolnavă şi am intrat într-o farmacie să cumpăr medicamente. Aici, alt telefon de la persoana căreia trebuia să-i dau 4500 de lei. Îmi construiam o casă şi trebuia dată această sumă urgent. O ţigancă din grupul de răufăcători, aşezată la rând în grabă, mi-a sustras banii şi telefonul. Am simţit că

muţesc. Farmacia era la parterul unui bloc cu două intrări. Farmacistele au ieşit în curtea interioară, fiindcă o văzuseră pe ţigancă.

Era primăvară, iar din scara blocului a coborât un tânăr înalt, în tricou alb, care, la rugămintea mea, a indicat a doua ieşire. În curtea din spate, se afla ţiganca însoţită de altă persoană. Am strigat la ea, am prins-o de mână, iar soţul ei, auzind de poliţie şi văzând atâta lume, a aruncat portofelul sub o maşină. Nu apucase să vadă că erau acolo mulţi bani, erau toţi.

Mi-am amintit de tânărul care m-a salvat, am alergat cu intenţia să-l recompensez, dar a refuzat, asigurându-mă că nu doreşte asta. În clipa aceea, mi-am dat seama că este vineri, că toată lumea este îmbrăcată cu geci şi haine groase, că tânărul salvator îmbrăcat sumar nu putea fi decât un înger trimis de Cuvioasa Parascheva. Am pus un pomelnic de mulţumire la Cuvioasa, iar acasă am scos din sertar iconica Sfintei, am aşezat-o pe perete la loc de cinste.

Pentru mine, recuperarea sumei, într-o zi de vineri, a fost o minune. Dumnezeu a fost un izvor de iubire cu mine - un copil străin, într-o lume mare, fără prea multă cultură bisericească. Când mă rog, vorbesc ca unui tată, unui prieten, căruia îi cer un ajutor sincer şi bun. Atunci când primesc ajutorul dorit, constat cât sunt de păcătoasă şi cum ajută Domnul pe toţi muritorii. El lucrează prin sfinţi, prin îngeri şi prin oameni-îngeri.

Doamne, slavă Ţie!

*Anonimă*

* * *

*De 36 de ani la ziua Sfintei*

Vin la Cuvioasa Parascheva de peste 36 de ani, chiar de ziua ei, pentru a-i mulţumi că familia mea s-a bucurat de multe binefaceri. În fiecare an, sunt profund emoţionată de frumuseţea slujbelor, de preoţi şi slujitori, de aranjamentul floral realizat cu multă dragoste şi creativitate. De fiecare dată, simt că rugăciunea mea de atunci aduce bucurii, înţelegere şi spor familiei mele: loc de muncă pentru fiica mea la terminarea rezidenţiatului, locuinţă, o nepoată sănătoasă...

Chiar de ziua ei, Sfânta Parascheva ne-a bucurat familia cu vânzarea în bune condiţii a unui apartament.

Îţi mulţumesc, Sfântă Parascheva, pentru toate binefacerile!

*Luminiţa*, Roman - Neamţ

* * *

*Cuvioasa – izvor de speranţă*

Sfânta Parascheva ne-a ajutat de multe ori, ne-a fost izvor de speranţă. Prima dată, când ne-am întins mâna dreaptă spre ea, am rugat-o să-mi dea un băiat. Aveam 20 de ani şi, într-adevăr, a venit pe lume un prunc de nota 10, Mihăiţă-Cătălin. Acum a terminat Seminarul Teologic.

Tot cu rugăciunile Cuvioasei, eu am învins o boală foarte grea.

Sperăm acum să se descopere paguba băiatului: furtul unor bani din casă.

Nădăjduind mereu în ajutorul Sfintei de la Iaşi, ne îndreptăm paşii spre fapte bune: am dat de pomană icoane cumpărate de la Mitropolie, am vizitat în Grecia grota unde a stat Cuvioasa Parascheva, am luat apă sfinţită.

Mulţumim Sfintei care ne trimite mereu speranţă!

*Chiper Maria*, Roznov

* * *

*„Mâinile... calde”*

Am un fiu, Alexandru-Constantin, care cu mulţi ani în urmă, când a atins mâinile Sfintei Parascheva, s-a uitat mirat la mine, iar la ieşire a zis: „Mama, mâinile Cuvioasei sunt calde!”. A fost foarte impresionat, încât şi astăzi, la 24 de ani, îşi aminteşte şi spune multora şi nimeni nu-l contrazice.

Să dea Domnul să ajung cât mai des să mă închin şi să mă reîncarc pentru viaţă, care este tare grea.

*Alionuşca*, 49 de ani

* * *

*„Sfânta mă avertiza”*

Înainte de căsătorie, am fost prima dată să mă închin la sfintele moaşte. Mi-am aşezat capul pe racla Cuvioasei Parascheva şi am simţit cum se mişcă puternic sub capul meu. M-am ridicat puţin să-mi revin, crezând că din cauza oboselii se întâmplă aceasta. Am aşezat din nou capul şi am simţit la

fel. M-am speriat şi m-am retras, gândindu-mă la semnificaţia celor petrecute. Abia 30 de ani mai târziu mi-am dat seama că, probabil, Sfânta mă avertiza asupra unor păcate grele pe care le voi face după căsătorie.

Menţionez că, în ultimii 15-20 de ani, caut să îmi asum viața de creștin în mod autentic prin mers regulat la sfânta biserică, spovedanie, rugăciune, post, milostenie, fiind încurajată şi de o colegă de serviciu şi de un nepot. Bucuriile duhovniceşti pe care le trăiesc nu se pot exprima în cuvinte. Viaţa mea s-a schimbat profund şi am mare nădejde că Dumnezeu m-a iertat.

*Aurica* – educatoare, Iaşi

* * *

*Prietena mea*

Am crescut într-o familie credincioasă datorită bunicii, care a avut grijă să mă convingă că cineva acolo, sus, mă veghează. După moartea ei, nu m-a dus nimeni la biserică. M-am simţit singură, deşi aveam tot ce-mi trebuia, dar nu s-a ocupat nimeni de sufletul meu.

Am ajuns să nu mă mai rog, eram pustie, cu necredinţă în suflet şi aveam un zâmbet fals... Am vrut să mă sinucid, eram deprimată... În disperarea asta, plimbându-mă pe bulevard, fără să gândesc gestul, am intrat în Mitropolie. Am început să plâng, dar nu puteam să plec... Mi-am întâlnit părintele duhovnic. Deşi îmi era străin, am avut încredere, am început să vorbesc..., iar el mă asculta.

În acea zi, mi-a arătat-o pe Sfânta Parascheva şi mi-a spus că ea îmi va fi cea mai bună prietenă, că nu voi mai fi singură, dacă mă voi ruga.

De fiecare dată, când veneam abătută şi mă rugam, în ziua următoare, ca din senin, mi se rezolvau problemele. Reveneam, îi mulţumeam şi simţeam pace în suflet.

Mi-amintesc că la început respingeam orice idee legată de credinţă, bănuind că se implantează ceva în subconştient şi că e doar senzaţia de bine. Dar nu a fost aşa. M-am luptat mult cu mine însămi. Am trecut de multe ori pragul credinţă-necredinţă şi invers.

Ce a făcut Sfânta pentru mine? M-a însufleţit! Mi-a luminat viaţa! Cine mă aştepta mereu cu braţele deschise? Prietena mea, Sfânta! M-a adus la Mitropolie, mi-a dat un duhovnic sincer şi răbdător, mie, unei fetiţe de 13 ani, rătăcite... M-a ajutat să iubesc, să mă las iubită de cei din jur, să nu mai urăsc viaţa. În fiecare zi consider că bucuriile mi le dăruieşte ea, iar eu îi mulţumesc şi, astfel, ne ţinem aproape una de alta.

*Anonimă*, 17 ani, Iaşi

* * *

*Sfânta – speranţa tuturor*

În 1991, fratele meu a primit ordin de plecare în armată, la Timişoara. Eu eram căsătorită, aveam copii mici, tata murise, iar mama bătrână şi bolnavă trebuia să rămână singură.

Am hotărât să merg la Sfânta Parascheva să mă ajute, apoi la comisariat. La început, domnul general nu mi-a dat şanse prea mari, dar mi-a spus să mai aştept pe sală să vadă cum mă poate ajuta. După jumătate de oră, m-a primit în birou şi mi-a dat ordinul de plecare în armată pentru fratele meu, în judeţul Iaşi, la 3 km de mama, care locuia în Costuleni.

Am exclamat uimită: Numai Sfânta Parascheva m-a ajutat!

Domnul general m-a admirat, apoi a scos din buzunarul de la piept un portofel în care avea iconiţa Sfintei Parascheva şi a Maicii Domnului, zicându-mi: „Sunt un om credincios şi merg la Cuvioasa Parascheva ori de câte ori simt nevoia!”.

Într-o seară, după ieşirea de la serviciu, fiind mâhnită, am ajuns la Mitropolie, m-am închinat, iar când am ajuns la Cuvioasa, am găsit capacul închis şi mi-am zis: Nici Sfânta nu mă ajută şi nu mă iubeşte.

Deodată, a început a se legăna racla, iar părintele mi-a zis să pun mâna pe capac şi să-l ridic odată cu el. Uimită, am făcut cum mi-a spus. După ce m-am închinat, iar a început racla să se clatine. Apoi părintele: „hai să punem capacul la loc”. Am fost cuprinsă de o mare bucurie, care mi-a şters tot necazul din ziua respectivă, având mângâierea că Sfânta este speranţa tuturor.

Ajută-i, Sfântă Parascheva, pe toţi oamenii care vin să-ţi ceară sprijin!

*Anonimă*, Iaşi

* * *

*La drumul pocăinţei*

Am simţit ajutorul Sfintei, pentru început, în timpul facultăţii, când luam note mari la examene dificile.

Cea mai mare bucurie am avut-o când am stat prima oară în şirul imens de pelerini de la ora două noaptea, până a doua zi la ora 20. M-am rugat să-mi găsesc pe cineva alături de care să-mi întemeiez o familie.

Am aflat peste o lună că şi soţul meu se ruga pentru acelaşi lucru. Aşadar, Sfânta Parascheva ne-a unit şi, acum, după doi ani, suntem o familie adevărată.

Mi-am dat seama că orice drum spre biserică este un drum al pocăinţei, că cele 18 ore de stat în picioare, flămândă, însetată, cu o durere de picioare care părea infernală, nu a fost în zadar.

Mulţumesc Sfintei Parascheva, căreia mă străduiesc să-i aduc rugăciunile şi slavă din suflet, nelipsind de la pelerinajul de ziua ei.

*Eţcu Mihaela*, 24 ani, Vaslui

* * *

*„Am toată încrederea"*

În urma unei dureri intense de cap, am hotărât să fac nişte investigaţii... În două săptămâni am fost diagnosticată cu scleroză multiplă şi... viaţa mea s-a oprit acolo... Nimic nu mai avea sens, nu mai eram capabilă să am grijă de fetiţa mea... gândul meu era doar acolo... la acel diagnostic crunt.

La câteva zile, medicii mi-au propus să mai fac o analiză care să dea certitudinea de 100% a bolii.

Cu o seară înaintea internării, am hotărât să amân analiza pentru două săptămâni, intenţionând să merg la ziua Cuvioasei s-o rog din tot sufletul să mă ajute. Am explicat hotărârea mea şi medicilor care, zâmbind ironic, mi-au spus că ar trebui să mă rog Sfintei să schimbe şi rezultatele RMN, ca să-mi dispară şi leziunile de pe creier.

Între timp, la Bucureşti, medicii neurologi mi-au infirmat diagnosticul, toţi au fost de părere că este altceva.

Sfânta Parascheva m-a readus la viaţă. I-am mulţumit de ziua ei şi voi continua. La şase luni trebuie să repet RMN-ul, dar nu mai am nicio frică. Am toată încrederea în Dumnezeu şi în Sfânta Parascheva, mult folositoare, căreia ne rugăm.

*Roxana*, Iaşi

* * *

*Înflorise un zâmbet*

Bunica mea, Dochiţa, a avut foarte multă evlavie la Sfânta Parascheva, care a salvat-o de la moarte la vârsta de 30 de ani. Ca semn de mulţumire, a ţinut post negru (de joi seara până sâmbătă dimineaţa) în fiecare vineri, până s-a mutat la Domnul, în 11 februarie 2011.

Când bunica avea un necaz, alerga la Sfânta Parascheva. La cutremurul din 1977, a visat că Sfânta Parascheva a stat lângă ea să-i ocrotească familia.

De ziua Sfintei, făcea o colivă de mulţumire, dădea de pomană, la fel în orice vineri. În singura vineri când bunica a călcat postul, fiul ei, adică tatăl meu, a suferit un accident, stând în comă mai multe zile.

În seara când bunica şi-a dat sufletul, după ce s-a citit *Psaltirea* şi *Paraclisul Maicii Domnului* la căpătâi, am citit şi Acatistul Sfintei Parascheva. Când am terminat, toţi ai casei observaseră că pe chipul bunicii înflorise un zâmbet, care nu existase înainte.

În noaptea de Paşti, am visat-o pe bunica şi am întrebat-o dacă a ajuns în rai. Ea mi-a zâmbit la care i-am replicat că, de fapt, nu-i nevoie să ştiu asta. Mi-a spus că a ajuns acolo

datorită „comorilor Sfintei Parascheva”, îndemnându-mă să mă rog pentru părinţii ei, Marin şi Elena.

Mi-amintesc cum bunicii mele i se lumina faţa când auzea despre Iaşi, despre sărbătoarea Sfintei Parascheva la care ajunsese de câteva ori. Sunt nepoata ei şi am ajuns a treia oară, în doi ani, de la moartea bunicii, să-i mulţumesc Cuvioasei pentru toate binefacerile revărsate asupra ei şi a familiei. În semn de mulţumire, am adus Sfintei un mileu lucrat de bunica mea, nădăjduind că se bucură (...)

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Vineri, 24 mai 2013

*Ana-Maria*

* * *

*„Eu sunt doar un copil”*

Vreau să fiu credincioasă, iar sfinţii să mă ajute când mă rog la ei. Ştiu că Sfânta Parascheva face minuni, că m-a ajutat şi pe mine şi pe alţii.

Să nu credeţi, cei veniţi la Sfântă, că vă va îndeplini ruga imediat. Ea îi ascultă pe toţi. Dorinţa voastră va fi îndeplinită când Cuvioasa va crede că este momentul potrivit. Dacă se întâmplă să nu vă îndeplinească ruga, înseamnă că altceva este mai bine pentru voi!

Nu vă întristaţi, aveţi speranţă, căci numai aşa lucrurile se vor schimba.

Bucuraţi-vă că Dumnezeu va fi mereu cu voi!

Dumnezeu îi vede pe toţi şi ştie el ce face!

Dumnezeu îi iubeşte pe toţi!

*Andreea*

* * *

Moaştele Sfintei Parascheva reprezintă o alinare pentru toţi creştinii ortodocşi. Pe Sfântă am ales-o ocrotitoarea familiei, la cununia religioasă, şi din acel moment, am simţit permanent ajutorul ei. Câteva din minunile pe care le-am trăit sunt următoarele:

În 2008, cu două zile înainte de sărbătoarea Sfintei Parascheva, am vrut să duc o floare la ghiveci la racla ei, dar cum rândul de pelerini care aşteptau să se închine era foarte mare, am hotărât să vorbesc cu un agent de pază să ducă el floarea. Domnul respectiv a luat floarea, dar m-a chemat şi pe mine şi în felul acesta am reuşit să mă închin şi eu la Sfântă. Când m-am închinat, m-am rugat Sfintei să mă ajute să-mi rezolv o problemă, care-mi provoca mari nelinişti. După două zile, pe 14 octombrie, problema pentru care m-am rugat, s-a rezolvat. A fost o adevărată minune pentru mine.

Am visat-o de două ori pe Sfântă. În unul din vise, mă urmărea cu privirea, nu mă scăpa o clipă din ochi. Iar în cel de-al doilea, am visat că stăteam la rând, la raclă, iar în momentul în care am ajuns eu, Sfânta a deschis ochii şi mă privea. Astfel, mi-am dat seama că este alături de mine şi că mă ocroteşte mereu.

*Anişoara*, Iaşi

* * *

*Singurul ajutor*

Am 70 de ani. Cu trei ani în urmă, aveam dureri mari de picioare. Radiografia a confirmat diagnosticul: coxartroză

bilaterală, iar la piciorul stâng atât de avansată, încât unica soluţie era operaţie pentru proteză.

Nu aveam bani, nu am familie, toţi sunt plecaţi în veşnicie.

Singurul ajutor vine de la Dumnezeu şi de la Sfânta Parascheva, la care vin în fiecare an să-i mulţumesc că pot să merg.

Slavă lui Dumnezeu şi sfinţilor Lui!

*Gabriela-Carmen*, Bucureşti

* * *

*Cereri nerostite, dar împlinite*

Sunt de la o mănăstire din Ardeal şi pentru mine este o minune că am dobândit blagoslovenie să ajung pentru închinăciune la cinstitele moaşte.

Când am stat prima oară la rând, la praznicul Sfintei, eram în clasa a IX-a. Ajunsă la raclă, din cauza grabei nu i-am mai „spus" nimic Sfintei... După ce am conştientizat că am stat atâta timp, iar la sfârşit am uitat să mă rog... am plâns cu amar. M-am dus lângă un gărduţ din faţa baldachinului şi am înşirat tot felul de cereri – unele chiar copilăreşti... Pe toate mi le-a împlinit, mai ales faptul că sunt în mănăstire.

Când am intrat la facultate, nu aveam cămin, dar, mergând la Sfânta, am dobândit o cameră – eram singura din anul I care obţinuse locuinţă. Aici aveam foarte mulţi gândaci, încât nu mai ştiam ce să fac. M-am întors de la praznicul Cuvioasei cu flori şi vată atinse de sfânta raclă, cu credinţa că Sfânta mă va izbăvi. Aşa că trei ani, cât am stat acolo, n-am mai avut deloc gândaci, pe când în camerele din jur toţi aveau.

Aş vrea să nu mă mai despart de Cuvioasa, adesea mi-e dor de „patria mea, Moldova" şi de comoara ei, însă nădăjduiesc ca măcar în veşnicie să fim împreună.

Ceea ce simte inima mea, nu poate cuprinde cuvântul!

*m. S.*

* * *

*Un trandafir*

În anul 2011, n-am putut ajunge nicicum la Cuvioasa Parascheva. Dorul, durerea despărţirii îmi sfâşiau inima. Fiind de rând la bucătăria mănăstirii, unde vieţuiesc, priveam şirul de pelerini care se îndrepta spre Iaşi.

Ca să-mi alin dorul, am cules un trandafir din curte, l-am trimis Sfintei şi, odată cu această floare, umila mea dragoste.

Peste puţine zile, am primit un pacheţel de la sora mea care, fiind în altă mănăstire, a avut binecuvântarea de a sta lângă sfânta raclă în zilele hramului. M-am cutremurat, văzând în pacheţel un frumos trandafir şi am simţit că este un dar din partea Cuvioasei. Mă stăpânea un sentiment deosebit că ţin în mâinile mele păcătoase un dar sfânt. Sora mea nu ştia de trandafirul trimis de mine... Pur şi simplu, stând noaptea lângă Sfânta, a văzut cum s-a desprins din coroana de flori, ce împodobea baldachinul, acest trandafir şi a simţit că trebuie să mi-l trimită mie. Cât de gingaş a ştiut Sfânta Parascheva să-mi aline dorul, să mă liniştească tainic.

Anul acesta, din mila Sfintei, am ajuns la Iaşi cu trenul, după o aşteptare mare. Drumul de la gară l-am parcurs „zburând" şi plângând de bucurie. Cele două zile cât am stat, aş fi plâns în hohote, mai ales că bucuria se împletea cu

amărăciunea despărţirii... Mult mi-ar alina dorul dacă am avea şi noi în mănăstire un veşmânt al Cuvioasei... Rămâne doar nădejdea în viaţa veşnică.

Ştiu un sat, Ienăcheşti, din judeţul Bacău, unde biserica cu hramul Cuvioasei are ca scump odor, raclă cu veşmântul Cuvioasei. Sătenii mărturisesc că, după ce au primit veşmântul, satul a fost păzit de grindina adesea distrugătoare. Aşadar, pot striga „Bucură-te, risipitoarea grindinei!”

*Anonimă*

* * *

*„Am simţit ajutor şi ocrotire”*

Mulţumesc Cuvioasei în Sfânta Biserică din Brăila, având hramul ei. Am ajuns la vârsta de 82 de ani, am fost medic, am o pensie mulţumitoare, o fiică şi doi nepoţi (toţi sunt medici).

Am simţit ajutorul şi ocrotirea Cuvioasei.

În 1960, mi s-a anulat concursul de medic secundar, având socrul deţinut politic. Cu ajutorul rugăciunilor către Cuvioasa Parascheva, am reuşit, în 1962, să fie recunoscut concursul meu şi al partenerului meu, ulterior, obţinând grade de specialişti.

Mulţumim!

*Valeria*, Brăila

* * *

*Închinare Sfintei Parascheva*

Cuvioasă maică, suflet dăruit,
Astăzi este ziua împăcării sfinte,
Trupul tău de lacrimi, alb şi prigonit
Ne-a adus lumina blândelor cuvinte.
Iaşiul şi Moldova sunt chipul tău,
Un altar de rugă, jertfă şi speranţă,
Mirul bucuriei ne-a ferit de rău
Şi din sfinte moaşte prindem cutezanţă.

*Refren*:
Şi dacă lacrime vor fi
Atât cât viaţa ne mai poartă,
Noi te rugăm din bucurii,
Să mijloceşti sfinţirea noastră.

Cuvioasă soră de potir sublim
Nu există noapte câtă vreme-n lume,
Arde în biserici dorul tău divin,
Iar poporul vrednic vine să se-adune.
Să ne fii de-a pururi, mamă şi avânt,
Împăcare lină, suflet şi simţire,
Praznic de iertare, rai şi legământ,
Paraschivă blândă, leac de dăruire.

* * *

*Rugă pentru izgonirea gândurilor rele*

Deşi nu am nume de sfânt, am ales-o pe Sfânta Parascheva pentru a-mi fi ocrotitoare. Simt că este mereu cu mine, îi spun „surioara mea”, chiar şi atunci când fac lucruri rele şi am gânduri diavoleşti.

Sunt cu inima mereu la Dumnezeu şi în acest timp simt că răul încearcă să mă despartă de Domnul: îmi vin mereu în minte gânduri rele, mă enervez, spun vorbe care nu-mi aparţin şi toate acestea mă dau peste cap. Uneori, aş dori să se sfârşească totul.

Cuvioasa Parascheva îmi dă putere: am trecut peste o operaţie, m-am rugat pentru o prietenă ajunsă la terapie intensivă.

Mă rog adesea la icoana de afară, brodată cu pietricele şi-i cer să nu mai am niciun gând rău când intru în Mitropolie.

Ajunsă înăuntru mă temeam că voi greşi iar cu gândurile cele viclene. Când m-am apropiat de racla Sfintei, am aplecat capul şi am simţit cum îmi curgeau lacrimile şiroaie. Cu toate că aceste gânduri rele apăruseră, eu simţeam că nu sunt ale mele. Aşa am înţeles că trebuie să mă comport ca şi cum ele nu ar fi... Mi-e greu, dar îmi doresc să fiu un om bun, cu credinţă puternică în Dumnezeu, să nu-mi mai fie teamă de nimic. Voi lupta pentru această minune!

Pe Cuvioasa Parascheva, sfânta mea lumină, o voi ruga mereu să îmi fie alături, să mă conducă spre cele mai frumoase gânduri şi fapte... Ea îmi dă putere, curaj, lumină, bucurie şi speranţă...

Adesea mă gândesc că tot ce mi se întâmplă poate fi o încercare de la Dumnezeu, să vadă cum suport.

Am 21 de ani, sunt la o şcoală postliceală, profil asistent farmacist, am un prieten care mă iubeşte, operaţia a fost un

succes, am o familie frumoasă datorită Domnului şi tuturor sfinţilor. Aşadar am totul, iar acum lupt pentru lucrul care cu adevărat contează pentru mine: de a nu mai fi ademenită de răul care mă sufocă. Având acest lucru, nu mai am nevoie de nimic, decât de credinţă adevărată şi puternică în Bunul Dumnezeu!

*Raluca-Doris*

* * *

*Semn de la Cuvioasa*

Venisem la Iaşi cu soţul meu pentru rezolvarea unei probleme cu un teren ale cărui acte nu se mai finalizau de câţiva ani.

Ne-am rugat la sfintele moaşte, în speranţa că vom fi ajutaţi. Atingând mâna ei, nu ştiam ce să cred: am tras mâna cu frică de Dumnezeu, pentru că am simţit un semn că Sfânta mi-a auzit necazul. N-am zis nimic, dar am plecat cu multă bucurie sufletească, înţelegând că problema noastră se va rezolva.

*Anonimă*

* * *

*Risipirea grindinei*

În anul 2003, eram în vizită la Sfânta Parascheva. În momentul în care i-am atins trupul, m-a trecut un fior

asemănător cu acela pe care îl simţi când atingi un cablu electric. Atunci mi-am dat seama că mi s-a transmis ceva.

La întoarcerea spre casă, am aflat că a bătut gheaţa în localitate, fapt ce m-a întristat foarte tare – eu deţinând atunci o tarla cultivată cu grâu.

Vă spun cu mâna pe inimă că a lovit gheaţa în jurul tarlalei mele, iar grâul meu a rămas neatins!

*Relu Pintilie*, Vaslui

* * *

*Ocrotire*

Mama mea era studentă în Iaşi şi trebuia să plece în refugiu în timpul celui de-al doilea război mondial.

Noaptea a visat că Sfânta Parascheva s-a ridicat din raclă, a binecuvântat-o pe mama, care îngenunchease lângă raclă. I-a spus:

„Să nu-ţi fie teamă, că eu te voi ocroti!" Şi aşa a fost. Peste tot pe unde ajungea cu trenul, se întâmpla după bombardament. Treceau maşini cu răniţi spre spitale, vagoanele în gări erau mormane de jăratec, dar mama şi părinţii ei nu erau afectaţi, decât de ceea ce vedeau.

Aşa a ocrotit-o pe ea, pe părinţii ei, dar şi pe mine, fiica ei, toată viaţa noastră.

Slavă lui Dumnezeu, Cuvioasei noastre Maici Parascheva şi tuturor sfinţilor! Amin.

*Ing. Maria Carmen*

* * *

*„Sfânta Parascheva – sora mea mai mare”*

Cinstesc şi iubesc pe toţi sfinţii, pentru că, prin iubirea lor, au bineplăcut lui Dumnezeu.

Eu ajung mai rar la sfintele moaşte, dar prezenţa Preacuvioasei o simt pretutindeni şi oricând, mai ales că în oraşul meu Sfânta este prezentă printr-un veşmânt dăruit spre închinare. Astăzi, când l-am sărutat, a răspândit o mare căldură, care mi-a dezgheţat întristarea.

Grele sunt suferinţele provocate de durerile trupeşti, dar sunt grele şi cele sufleteşti, iar când lumina Duhului Sfânt pătrunde în inimă, toate se anulează.

Sufăr de multe ori dureri ale trupului, dar de nenumărate ori sufletul îl simt zdrobit. Doar Sfânta Parascheva mi-a adus echilibrul. De aceea, pentru mine este mare minune că, fiind legată de îndatoririle mele zilnice, neglijez îndatoririle sufleteşti, dar ea, sora mea mai mare, îmi aduce în minte sfatul cel bun.

Port la mine o batistă de pe sfintele ei mâini, ca pe un semn al legăturii noastre nedespărţite. Amin.

*Mirela*

* * *

*Cumpănă pe 14 octombrie*

Feciorul meu, Alexandru-Cristian, de 14 ani, din Vaslui, înainte cu 30 de minute de a pleca să se închine la moaştele Sfintei Parascheva, a căzut într-o groapă săpată în curte. A stat acolo 30 de minute. Eu eram la Iaşi, şi am stat 20 de ore la rând.

La întoarcere, l-am dus la spital, iar radiografia nu a demonstrat nicio modificare osoasă sau abdominală.

Slavă Sfintei Cuvioase Parascheva, Sfântului Mucenic Teofil la care ne-am închinat!

*Viorica*

* * *

*Format într-o parohie cu hramul Cuvioasei*

La biserică, am mers întotdeauna. Înainte de anul 2000, am venit cu un grup de pelerini din satul nostru la Cuvioasa Parascheva.

Atunci mi se conturase clar hotărârea de a susţine admiterea la Teologie. Printr-un bileţel, am rugat-o pe Cuvioasa să mijlocească intrarea mea la seminar, şcoală de care nu mă socoteam vrednic, dar o priveam cu mare admiraţie.

Am intrat printre primii, l-am absolvit cu ajutorul Domnului, bucurându-mă de succes la fiecare examen, atât la seminar, cât şi la facultate.

Prin adânca rânduială a lui Dumnezeu, cu rugăciunile Cuvioasei, am cântat la biserica Dobroteasa în toţi aceşti ani de studii, având providenţiala îndrumare a părintelui nostru Gheorghe S., un vrednic ucenic şi fierbinte cinstitor al Preacuvioasei Parascheva.

În atmosfera parohiei bucureştene, au crescut mulţi tineri, foarte adesea auzind mărturisirile părintelui nostru: „Cuvioasa a dăruit”, „Cuvioasa a rânduit”, „Cuvioasa nu ne-a lăsat”, „nu eu am făcut, ci Cuvioasa” şi tot aşa.

Toate acestea ne încredinţează că nu este vorba de o anumită minune a Cuvioasei, ci de o stare continuă, minunată, în viaţa unei parohii, care are unul dintre hramuri „Sfânta Cuvioasă Parascheva".

Cu multă bucurie şi emoţie venim la Iaşi şi, la fel, cu multă însufleţire o cinstim pe Maica Parascheva la Bucureşti, la 14 octombrie, când, pentru parohia noastră, este ca un Paşti de toamnă.

Scriu aceste rânduri în Catedrala din Iaşi, la 13 ani de când am intrat la Seminarul Teologic, în prezent, cu binecuvântarea Bisericii noastre, aflându-mă la studii postuniversitare de teologie ortodoxă, în străinătate.

*Ionut Daniel Barbu*

* * *

*Putere şi speranţă*

Mi-a rămas ca „o moştenire" de la mama faptul că făcea pomelnice pentru ajutor în familie. Dintotdeauna, mi-am pus speranţa în ajutorul rugăciunilor cu lacrimi fierbinţi către Sfânta Parascheva.

Am terminat facultatea la 38 de ani în condiţii grele: soţul arestat, copil de crescut, serviciu de 12 ore cu salariu de bugetar, pachete lunar la închisoare. Cu ajutorul Sfintei am avut putere şi speranţă de a le face pe toate. O simt ocrotitoare a familiei, balsam pentru sufletul meu.

Slăvită fii, Cuvioasă, de toţi creştinii! Ajută-i pe toţi cei aflaţi în necaz şi nevoie, întăreşte-i în credinţă.

*Anastasia-Carmen*, cadru medical

* * *

*Ocrotitoare neobosită*

Prin anii 1990-1992, veneam la Iaşi, din Republica Moldova, cu vânzări. Eram diagnosticată cu o boală rară (...), iar şansa de a trăi o aveam numai după o operaţie, pe care n-o puteau face medicii de aici. Am stat în spital, am urmat tratament care n-a dat rezultate.

Cineva m-a sfătuit să mă duc la Cuvioasa Parascheva, unde se vindecă multă lume. M-am rugat simplu la icoana Mântuitorului „Doamne, ştiu că Tu dai zile şi iei zile, dă-mi şi mie zile ca să-mi cresc copilul, să nu-şi bată joc de el altcineva!”. În sinea mea, gândeam că Dumnezeu cunoaşte ce cuget şi m-am împăcat cu ideea că voi face tratament şi cât o vrea Domnul, atât voi trăi. Am plătit pomelnic pentru sănătate şi eram atât de întunecată din cauza durerilor de cap, încât n-am rugat-o pe Cuvioasa să mă ajute.

Apoi, n-am mai avut durerile acelea (...). Sfânta mi-a arătat puterea ei, ocrotindu-mă la graniţă, când mergeam cu obiecte de vânzare în Polonia (...). Am simţit-o mult timp lângă mine sprijinindu-mă ori de câte ori o rugam „Sfântă, cum de mai ales pe mine păcătoasa şi m-ai tratat? Cred că ţi-a fost milă de fiul meu!”.

Mulţumesc Domnului că şi-a revărsat mila, lăsându-ne-o nouă, păcătoşilor, pe Cuvioasa Parascheva!

*Zinovia*

* * *

*Împrumut restituit*

Am împrumutat unei persoane o sumă de bani pentru o anumită perioadă, pentru care şi-a luat angajamentul că mi-i dă la timp.

Nu s-a ţinut de cuvânt. Mai mult decât asta, nu mai ştiam unde mai este acea persoană.

După o jumătate de an, fiind în Iaşi cu anumite probleme, am ajuns la Cuvioasa Parascheva, rugând-o să rânduiască cum este mai bine cu acei bani. A doua zi, am fost sunat de acea persoană, stabilind cum să-mi înapoieze datoria.

*Anonim*

* * *

# V
# Munca cinstită - o rugăciune

*Răbdare şi credinţă*

În ziua de 14 octombrie 2012, eram la serviciu copleşită de tristeţe, de neîmpliniri, de lipsa unui ţel concret. Am plâns mult, sperând la o minune. La doar 24 de ani, mă simţeam ca o bătrână ostenită, resemnată, fără un loc, plină de un zbucium interior.

În ziua următoare, un telefon neaşteptat mi-a schimbat viaţa. În urmă cu un an participasem la un interviu, după care am sperat să-mi schimb locul de muncă: aspiram la un post de instructor educator pentru copiii dintr-o fundaţie gălăţeană. Deşi am ajuns în etapa finală de selecţie, n-am fost aleasă. Acum, una dintre doamnele din comisia de examinare, care mă remarcase în timpul perioadei de probă, aflase de un post liber. Am fost primită cu dragoste în familia bisericii, în mijlocul copiilor, unde mi-am găsit liniştea şi pacea sufletului. Aici, sunt desfătată cu afecţiunea necondiţionată a celor mici, am învăţat să ofer şi să mă bucur de tot ceea ce primesc, să am mai multă răbdare şi credinţă.

Acum simt că am un rost, că Dumnezeu prin Cuvioasa Parascheva mi-a îndreptat paşii pe această cale. Zilnic, mă străduiesc să pun suflet în tot ceea ce fac, să le ofer copiilor iubire şi sprijin, să fiu un om mai bun, să-mi cultiv răbdarea şi iubirea spre a fi de folos celorlalţi.

Am convingerea că Dumnezeu ne călăuzeşte pe toţi pe cărarea cea dreaptă şi că, deşi toţi întâmpinăm necazuri,

greutăţi, acestea vin şi trec doar dacă ne păstrăm credinţa statornică şi inimile deschise.

Mulţumesc Domnului pentru iubirea care mă copleşeşte zilnic.

*Cătălina Ranga*

* * *

*Credinţa te întăreşte*

Având nevoie de un loc de muncă pentru a-mi creşte cei patru copii, am sunat la rude şi prieteni, care-mi cunoşteau situaţia materială gravă, dar nimeni nu-mi promitea nimic.

Într-o zi, am plecat la Iaşi, rugând-o pe Sfânta Parascheva să mă ajute cumva. Nici soţul nu avea serviciu. În ziua următoare, m-a sunat din Italia o rudă, care-mi găsise un loc de muncă. La început am ezitat, dar imediat mi-a venit în minte că, de fapt, era Sfânta Parascheva care îmi rânduise acel loc. Mă rugam să nimeresc într-o zonă mai răcoroasă, din cauza sănătăţii şubrede. Ei bine, aşa a şi fost: am găsit o zonă de munte, am fost plătită bine şi respectată mai mult decât în familia mea.

Cuvioasa m-a întărit, încât adesea mă întrebam de unde am acea forţă, fapt pentru care îi mulţumesc Cuvioasei şi sper să mă ajute în continuare.

*Felicia*, Belceşti

* * *

*Studiu şi loc de muncă*

Eram în primul an la Facultatea de Filologie – Chişinău, specialitatea Limba şi literatura italiană – limba engleză. Aveam dorinţa imensă de a lucra ceva şi chiar de a comunica mai mult în limba italiană, ca s-o cunosc mai bine.

Din fericire, cunoşteam un profesor care lucra în Chişinău la o agenţie italiană; el mi-a spus că mă va suna dacă găseşte ceva. Doi ani n-am avut niciun răspuns.

În al treilea an de facultate, părinţii mei, împovăraţi să plătească taxa pentru studii, chirie, hrană, au hotărât să ajungem la moaştele Sfintei Parascheva. M-am rugat, deşi Sfânta ştia durerea şi nevoia mea (...). Când m-am întors de la Iaşi, m-a sunat domnul profesor la care mă adresasem cu doi ani în urmă, spunându-mi că trebuie să mă întâlnesc cu persoana la care să lucrez, în italiană, ori de câte ori va veni în ţară.

Bucuria era imensă, ştiind că Sfânta Parascheva a făcut această minune, ajutându-mă cu următorii ani de studiu.

Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie!

*Anonimă*

* * *

*Nimic nu-i întâmplător în viaţă*

În septembrie 2013, ca urmare a unei nedreptăţi, pentru că am luptat pentru adevăr, am ajuns în situaţia de a nu avea serviciu – eram foarte bine plătit într-o mare companie multinaţională.

Pentru ca amărăciunea să fie cât mai mare, în noiembrie 2013 am fost operat de o hernie inghinală.

Cu toate acestea nu am disperat, m-am rugat în fiecare zi la Mitropolie, la racla Sfintei Parascheva, să mă ajute în găsirea unui loc de muncă, în revigorarea de după operaţie.

În decembrie 2013, m-am întâlnit cu o fostă colegă de serviciu, juristă ca şi mine, căreia doar i-am spus că sunt într-o perioadă urâtă şi că îmi caut serviciu. La o săptămână, fosta colegă mi-a trimis un mesaj precum că şeful ei caută un salariat exact pe postul şi pregătirea mea. Astfel, am intrat în discuţie cu angajatorul şi mi-am găsit serviciul dorit.

Drept mulţumire pentru ajutorul primit, citesc mereu Acatistul Sfintei, vin cât de des pot să mă rog la cinstitele moaşte.

Şi pentru că nimic întâmplător nu este în viaţa noastră, precizez că întâlnirea cu fosta colegă a avut loc chiar în faţa Mitropoliei, în apropierea Sfintei.

Îţi mulţumesc, Sfântă Parascheva!

*Tudose George-Cristian*, Iaşi

* * *

### *„Întâmplare" fericită*

Sunt convinsă că Sfânta Parascheva mi-a făcut mult bine. De nenumărate ori, mi-am dorit să ajung şi eu la Iaşi să mă rog la Cuvioasa mul folositoare tuturor.

„Întâmplarea" a făcut ca anul acesta să fiu programată la o întrunire obligatorie. Din fericire, am sosit chiar de ziua

Cuvioasei şi, după 14 ore de stat în şirul de pelerini, m-am închinat la sfintele moaşte.

*Georgeta*, Măgurele, PH

* * *

*Aşteptare*

Ajutorul Cuvioasei vine mereu. Am simţit această binecuvântare de-a lungul anilor. În tinereţe, grija de căpătâi o constituia trecerea cu bine a examenelor. Care dintre noi, elev, student fiind nu şi-a plecat capul cu pioşenie la sfintele moaşte?! La fiecare examen trecut, ştiam că avusesem parte şi de ajutorul ei, care ne priveghea mereu.

Anii au trecut şi am început să mă rog pentru împlinirea casnică, sănătatea părinţilor şi apoi a copiilor mei. Adesea, am simţit că sunt nevrednică să mă apropii de sfintele moaşte, purtând după mine noian de păcate.

Aşa cum sunt, mă rog acum pentru reuşita copiilor mei, care trăiesc într-o societate în care scara valorilor este, adesea, inversată şi nu poate oferi un loc de muncă celor serioşi şi muncitori. Băiatul meu cel mare, după terminarea facultăţii cu rezultate bune, a urmat şi alte cursuri. Timp de trei ani, de aşteptare grea, a bătut la uşile angajatorilor în zadar. În această vreme, mi-am dat seama că nădejdea este numai la Bunul Dumnezeu şi la sfinţii Săi.

Stresul care se instalase, atmosfera încărcată din familie, alături de sentimentul de inutilitate, aşteptarea unei oportunităţi, ne presau tot mai mult.

Interviuri peste interviuri şi apoi tăcere... nu-l mai chema nimeni la angajare. Trăiam cu toţii un adevărat coşmar, din care parcă nu ne mai trezeam.

Am început să mă rog fierbinte sfinţilor noştri dragi: Sfânta Parascheva, Sfântul Nectarie, Maicii Domnului.

Iată că după trei ani, la 14 octombrie 2013, copilul meu a fost chemat la încă un interviu, cu o examinare prelungă, destul de complexă, ultimul dintr-un set de alte trei interviuri.

În sufletul meu, aşteptarea era presărată cu speranţa că rugăciunile îmi vor fi ascultate. Iată că după trei zile, băiatul meu s-a bucurat de mult aşteptata veste: a primit postul la firma dorită. Acum urmează să mă rog pentru fetiţă, care va intra în aceeaşi horă.

Minunat este Domnul întru sfinţii Săi şi-i mulţumim pentru binefacerile primite!

*Mihaela*, Iaşi

* * *

*Medici buni*

Suntem medici rezidenţi cu centrul de pregătire în Iaşi. Din cauză că în Bucureşti am terminat facultatea şi acolo avem posibilitatea să stăm în cămin, unde plătim mai puţin, ne luăm periodic detaşare de la profesorii de aici. De fiecare dată, am rezolvat uşor cu toate aprobările. Într-o zi, am găsit oameni care, fără să ceară nimic în schimb, ne-au ajutat.

Nimic nu ar fi fost posibil fără mijlocirea Sfintei Parascheva. Astăzi, 24.02.2014, am obţinut şi transferul definitiv în Bucureşti.

Îi mulţumim Sfintei că ne-a ajutat să luăm rezidenţiatul şi avem post după terminarea lui în oraşul nostru, Bârlad.

În continuare ne rugăm Sfintei Parascheva să ne ajute să fim medici buni.

Cu adevărat *mare este Sfânta Parascheva*!

*Cristina* şi *Ovidiu*

* * *

*Lecţia unei confesiuni*

M-am întâlnit cu o fostă colegă de serviciu, o tânără deosebită, cu studii înalte, doctorate... Nu mai comunicasem de mulţi ani. Parcă aşteptase această întâlnire ca să-şi deschidă sufletul, vrând să-şi scoată de acolo, din adâncurile lui, un păcat... Nefiind promovată după meritele ei incontestabile, după vrednicia şi dăruirea ei, a fost aşezată – nu din slăbiciune, ci din interes, în scara ierarhică a profesiunii, la locul ce i se cuvenea – să facă, scârbită, concesii şefului care „vâna" femeile frumoase şi tinere. Într-adevăr, a fost, imediat, ridicată profesional.

Deşi trecuse foarte mult timp, buna mea colegă plângea, ardea încă pentru păcatul ei. Am intrat amândouă în biserică. Atunci când ne-a venit rândul să ne închinăm, ea a atins sfintele moaşte ale Preacuvioasei Parascheva, a scos un ţipăt adevărat! A ridicat repede mâna ca de pe foc. „Frige" a strigat ea... Când am atins-o eu, imediat, temperatura lor era normală...

Nu după mult timp, în culmea tinereţii, la 30 şi ceva de ani, buna mea colegă a plecat în veşnicie!

Dumnezeu s-o ierte şi s-o odihnească!

Să-l ierte şi pe cel care făcuse dintr-o luptătoare, o victimă în mare suferinţă cu sufletul!

Ne cutremurăm de multele exemple ce se pot adăuga la acesta...

Am scris această „poveste", ca să fie o lecţie pentru noi toţi.

Să le lăsăm pe toate în voia Domnului şi să ne rugăm, neobosit, pentru mila Lui. Vom birui!

Recunoştinţă nesfârşită, Sfintei noastre Parascheva, de la Iaşi, care ne luminează, ne apără, ne vindecă, ne călăuzeşte; care ascultă rugăciunile noastre, ne dă semne, îndemnuri, speranţă, vorbeşte despre noi Bunului Dumnezeu, Maicii Sale!

*Florica*, Iaşi

* * *

*Stres la serviciu*

Am 27 de ani, sunt asistent medical la un cabinet privat. Aveam un serviciu foarte stresant, care îmi producea dureri de cap şi, ca să respect programul la cabinet, ajunsesem să iau sedative uşoare. Doream, dar nu puteam să-mi schimb locul de muncă.

Într-o zi, doctoriţa mi-a zis la sfârşitul programului să-mi iau alt serviciu. Am plecat plângând, disperată. Stăteam cu părinţii mei care o duceau cam greu cu serviciul lor instabil.

Am venit, plângând la Cuvioasa Parascheva, m-am rugat şi am plecat mult mai liniştită. A doua zi, mi s-a oferit un post la un medic pe care îl apreciam foarte mult şi unde primesc un salariu decent.

*Anonimă*

* * *

*Un loc de muncă salvator*

În primăvara anului 2008 aveam nevoie de o slujbă, deoarece trebuiau plătite intervenţiile medicale destul de costisitoare ale soţiei mele. Cu patru luni în urmă s-a accidentat grav la o mână, pe care aproape că i-a zdrobit-o un fai electric.

Venind des de la Rădăuți pentru pansarea mâinii soţiei, pe drum, cumnatul meu mi-a adresat mustrarea că nu mă descurc, fiindcă studiile mele ca pictor de biserici se terminaseră şi n-aveam cum să câştig aşa de bine ca să fac faţă cheltuielilor ce-mi stăteau înainte. Primisem mustrarea fără să mă tulbure şi am răspuns că are Dumnezeu grijă pentru a începe să practic meseria şi a-mi întreţine familia.

Am venit la racla Cuvioasei, unde-l întâlnisem pe părintele Valerian Radu, la care mă spovedisem şi-mi dăduse să-i pictez o icoană. M-am închinat la sfânta raclă, apoi am întrebat pe părintele slujitor dacă ştie cumva vreo bisericuță de lucru pentru mine. Am primit pe loc răspunsul afirmativ şi am mers împreună în incinta jandarmeriei din Iaşi, unde am acceptat să pictez o capelă.

În câteva luni, capela s-a terminat, a primit hramul Cuvioasei... De atunci, am găsit de lucru şi nu am mai dus lipsă de nimic. Singura noastră durere este că soţia nu şi-a revenit încă, dar avem nădejdea că se va rezolva şi această încercare tot prin Sfânta Parascheva, că ea ştie să ajute şi pe drepți, şi pe un păcătos ca mine.

*Anonim*

* * *

*„Să fiu un medic bun”*

Eram studentă la medicină în anul IV şi, în preajma unei sesiuni, m-am plâns preoţilor care erau la racla Sfintei Cuvioase Parascheva că mi-am pierdut echilibrul. Câteva minute bune mi-au vorbit ca şi cum mă cunoşteau. Descopeream uimită că scoteau la iveală adevăruri din inima mea, ştiute doar de mine. Îndemnurile şi sfaturile au fost ca un far călăuzitor pentru toată viaţa mea. M-au ridicat din groapa în care eram şi am devenit deodată uşoară, vioaie, optimistă.

În acea sesiune am avut o singură notă de 9, restul de 10. Am mers bucuroasă să-i spun părintelui rezultatele, dar părintele, cu severitate, mi-a interzis să-i mulţumesc, sfătuindu-mă ca numai lui Dumnezeu să-I mulţumesc şi mijlocitoarei mele, Cuvioasa Parascheva.

De ziua Sfintei, gândeam că nu pot merge la ea, fiindcă e aglomerat, că au prioritate cei veniţi de departe. Însă de ziua mea, ţineam să împărtăşesc bucuria cu alţii, să primesc felicitări (...). Spre sfârşitul facultăţii am început să cred că şi Sfânta Parascheva se bucură s-o vizitez pe 14 octombrie, aşa cum de-abia aştept şi eu să primesc o urare, o floare, un cadou de ziua mea.

Mi-am propus să respect mereu această descoperire. În alt an, după cum mi-a permis serviciul, am pornit la timp, singură, cu oarecare teamă. Am avut tentaţia de a mă reîntoarce după două ore, cu gândul să las o floare, un pomelnic, dar la îndemnul unei tinere femei, (...) am găsit curajul, pacea şi marea bucurie, ca după 12 ore, să mă închin Cuvioasei. Am cules în etapa următoare multe reuşite.

De fiecare dată, îmi doream să vin la Cuvioasa şi găseam posibilitatea minunată de a ajunge să mă rog ei cu lacrimi să

mă ajute, să fiu un om bun, un medic excelent... Maica „mult folositoare” simt că mă ocroteşte în multe momente de încercare, la examene. (...)

Primesc atât de multe răspunsuri calde, delicate, la rugăciunile cu jale, disperate, pentru mine, dar şi pentru alţi bolnavi sau cunoscuţi!

*M.D.*, Fălticeni

* * *

*Un creştin generos*

Pe 9 mai, mi-am pierdut serviciul. Pe 13 mai, am visat-o pe Sfânta că îmi arunca trei săculeţi cu pesmeţi şi-mi recomanda să postesc şi să mă rog. Pe săculeţi era imprimat chipul Mântuitorului.

În seara acelei zile, un adevărat creştin m-a ajutat să pot supravieţui trei luni, timp necesar pentru a-mi găsi un loc de muncă. Sper ca acest binefăcător să aibă multă plată cerească.

Mulţumesc, Sfântă Parascheva!

*Oana*

* * *

*Angajare favorabilă*

Sfânta m-a ajutat în cel mai greu moment al vieţii mele. Rămăsesem fără serviciu, aveam un credit imens, copilul mic, părinţii bătrâni şi neajutoraţi. Ieşisem dintr-o căsnicie total nefericită cu cinci ani în urmă, iar disperarea mea că nu voi mai avea cum să-mi întreţin familia era fără margini. Am

căutat peste tot un serviciu, dar nicio uşă nu mai era deschisă pentru mine.

După patru luni de cercetări intense, am auzit despre minunile Sfintei şi, a doua zi, fără nicio ezitare, m-am urcat în tren şi am ajuns la Iaşi. M-am rugat cu lacrimi Sfintei să mă ajute. Ţin minte că era data de 22 mai 2012.

La doar o lună de la rugăciunea la Sfântă, am semnat o ofertă de angajare, deosebit de favorabilă. Acum mă rog pentru viitorul meu şi ştiu sigur că, prin rânduială sfântă, va apărea cineva alături de care să-mi petrec frumos viaţa.

*Smaranda*, Bucureşti

* * *

*Dreptate pentru muncă cinstită*

Cred în puterea Sfintei, simt cum mă apără, îmi îndrumă sigur paşii.

Am avut un mare necaz în familie: soţul a lucrat la o firmă şi patronul nu i-a dat banii 8 luni, nici concedii, nici alte drepturi. Fiica noastră, în clasa a XII-a, cu rezultate foarte bune, trebuia să intre la facultate, deci aveam nevoie de bani.

Am venit toţi trei, ne-am rugat cu lacrimi să se facă dreptate pentru o muncă cinstită, de care alţii au profitat. Au fost multe zile de necaz, amărăciune şi stres, dar şi un licăr de speranţă.

Chiar în ziua când a fost scoasă din Mitropolie Sfânta Cuvioasă de hram, au venit banii, bineînţeles, prin executor, după un an şi două luni sub povara grijilor.

Precizez că înainte de a se întâmpla această minune, am vândut nişte aur pentru a ne ajuta fiica la facultate. Aşadar, Cuvioasa ne-a luminat minţile să mergem mai departe, dar consider că ne-a pus la încercare să vadă dacă iubim mai mult aurul decât copilul.

De bucurie, vorbeam singură şi nu-mi venea să cred că mai există dreptate pe pământ.

Slăvit fie numele Cuvioasei Parascheva!

*Anonimă*, Dorohoi

* * *

*„Să avem răbdare" (...)*

În anul 2008, societatea noastră avea probleme: scăzuseră vânzările... Simţeam că înnebunesc, mă durea capul, voiam să scap repede de datorii, să câştig la loto.

Am venit la Sfânta Parascheva şi m-am rugat... Ei bine, n-am câştigat la loto, dar Cuvioasa m-a întărit în credinţă, mi-a dat puterea să mai plătim din datorii. Îi mulţumesc că nu mi-am pierdut minţile. După patru ani, am achitat jumătate din datorii.

Stimaţi creştini, toţi sfinţii ne ajută, dacă ne rugăm cu credinţă; să avem răbdare şi să nu renunţăm la rugăciuni. Atunci când încetăm să ne rugăm, este ca şi cum nu am avea încredere că sfinţii ne vor ajuta.

*Lina Florentina*, 16 august 2013

* * *

*„Voiam să fiu 100% aptă de muncă”*

În prima mea săptămână de lucru m-am accidentat la piciorul drept, făcusem o entorsă gravă (...).

Am venit la Sfânta Parascheva şi m-am rugat să mă vindece, fiindcă voiam să fiu 100% aptă de muncă: mi-am pus vată sfinţită, am citit Acatistul.

M-am întors după câteva zile la serviciu total vindecată.

*Irina*

* * *

*Mulţumire*

Mă bucur de o mare binefacere de la Sfânta Parascheva. M-a ajutat să reuşesc la un interviu, ca să mă angajez la muncă în Danemarca.

Laudă lui Dumnezeu că ne-a dăruit-o pe Sfânta Parascheva!

*Petronela*, 25 de ani

* * *

*„Cu mâna pe inimă”*

Am participat la un concurs pentru angajare. Aveam multe emoţii, pentru că erau mulţi concurenţi.

M-am rugat la Maica Domnului şi la Sfânta Parascheva să mă ajute. Pot spune cu mâna pe inimă că a fost o minune, că m-am angajat cu ajutorul Maicii Domnului şi al Sfintei Parascheva, care m-au întărit.

*Ofelia*

* * *

# VI
# Căsnicie. Copilul – un dar

*Vine putere din mâinile Sfintei*

Acum 14 ani, am fost foarte bolnavă, încât îmi simţeam aproape sfârşitul. Mi-am dorit să mă mai rog o dată Cuvioasei. Am intrat în Mitropolie gârbovită, că nu puteam să stau dreaptă. La sfânta raclă, am implorat sănătate, promiţând că, dacă voi mai rămâne însărcinată, voi pune copilului numele ei.

Am simţit un curent care vine din mâinile Sfintei, care îmi dă putere şi sănătate. Am ieşit din biserică dreaptă, nu gârbovită. După un an, am născut o fetiţă care se numeşte Ioana-Parascheva.

Mulţumesc Sfintei Parascheva pentru darul scump şi pentru că m-a salvat!

*Daniela*

* * *

*Căsnicie salvată*

Cu un an şi jumătate în urmă, soţul meu a hotărât că nu eram destul de frumoasă şi destul de bună pentru el – asta după 10 ani de căsnicie. Dorea să divorţeze, de aceea, vreo 10 luni, nu mi-a adresat decât cuvinte urâte. Nu-i păsa că băieţelul suferea îngrozitor din cauza neînţelegerii părinţilor. Emoţional vorbind, situaţia a fost mult mai grea decât se poate

descrie prin cuvinte. Au fost multe suferinţe pe care acum le-am şi uitat.

Am venit la moaştele Cuvioasei Parascheva cu sufletul îndurerat, rugând-o să mă ajute, să-i lumineze sufletul şi mintea soţului meu. Ca prin minune, la câteva luni de la rugăciunea mea, soţul meu s-a schimbat, redevenind cel pe care-l ştiam: se gândea să ne considere din nou familia lui. Deşi spune că este ateu, de Florii, la aproape un an de la rugăciunea mea la sfintele moaşte, am venit împreună cu soţul, ne-am închinat.

Mă închin cu profund respect şi mulţumire Cuvioasei pentru această minune!

*Mariana*

* * *

*Detresă a nou-născutului*

Am născut prin cezariană un băieţel de 3,1 kg care, imediat după naştere, a făcut detresă.

M-am rugat să fie bine, însă a urmat şi pneumotorax la ambii plămâni.

Doctorii m-au îndemnat să-l botez, spunând că nu va mai trăi a doua zi. Era chiar ziua de 14 octombrie şi, ca prin minune, copilul meu se simţea din ce în ce mai bine. A fost prima zi din viaţa copilului meu, o zi fără tratamentul aşteptat de la medici. Mulţumesc lui Dumnezeu!

*Otilia*

* * *

*Un prieten de-o viaţă*

Era în vara anului 2007. Treceam din nou printr-o perioadă de amărăciune din cauza singurătăţii. Nu puteam înţelege de ce, deşi îmi doream foarte mult o familie, orice încercare în a cunoaşte pe cineva eşua. Părintele duhovnic îmi spunea, de fiecare dată, că trebuie rugăciune. Ştiam că îl am ca sprijin de nădejde în rugăciune, că toate sfaturile pe care mi le dădea îmi erau de folos, dar parcă nu mai aveam răbdare. Trecusem deja de 30 de ani, iar posibilitatea de a mai întâlni o persoană potrivită, cu credinţă în Dumnezeu, mi se părea tot mai greu de realizat.

Cât fusesem studentă, treceam aproape zilnic pe la moaştele Sfintei Cuvioase Parascheva..., îi simţisem ajutorul de atâtea ori în examene, în boală şi alte încercări... Mă întrebam de ce nu intervine şi în această problemă a mea... Şi atunci, ascultând sfatul părintelui, am început să mă rog..., dar nu oricum, ci cu lacrimi, cu nădejde, cu postul rânduit de părintele. M-am rugat mult în acea vară la trei sfinţi: la Sfânta Cuvioasă Parascheva, la Sfântul Nectarie şi la Sfântul Mina. Citeam cât de des puteam acatistele celor trei sfinţi, luând în schimb mângâiere şi pace sufletească.

Pentru cei care şi-au întemeiat uşor o familie, e mai greu să înţeleagă drumul anevoios pe care îl presupune găsirea celui potrivit, ce te va însoţi într-o căsnicie. Pentru mine a fost cu adevărat o minune. Mi-am cunoscut soţul în luna octombrie a acelui an, mai exact în ajunul sărbătorii Sfintei Cuvioase Parascheva. Sfinţii au rânduit ca cel întâlnit să fie cu adevărat un om cu frică de Dumnezeu, un om cu dragoste pentru viaţa creştină. Şi soţul meu ţinuse post în acea vară, 40 de zile, şi făcuse Paraclisul Maicii Domnului, zilnic, în dorinţa de a

cunoaşte o persoană potrivită pentru căsătorie. Coincidenţă? Nu. A fost răspunsul Bunului Dumnezeu la stăruinţa noastră în rugăciune. A fost minunea pe care au mijlocit-o Maica Domnului şi sfinţii pentru noi.

Îi mulţumesc Domnului, Maicii Domnului şi sfinţilor pentru grija pe care ne-o poartă.

*Felicia A.*

* * *

*Mulţumiri mijlocitoarei noastre*

Sunt medic creştin. Când eram însărcinată, colegii mei mi-au spus să avortez, pentru că ecografic nu se vedea nici embrion, nici placentă.

Am făcut două lucruri: am venit la Cuvioasa şi m-am rugat, apoi am cerut opinia unui alt medic.

Când am atins sfântul trup, parcă un curent mi-a trecut prin corp şi am ştiut că totul va fi bine. Minune a fost şi când la al doilea ecograf, medicul a văzut bebeluşul.

Tulburarea nu s-a terminat: la unul din controalele ginecologice, o nouă suspiciune – existenţa unei boli genetice cere întreruperea sarcinii. Iar am implorat-o pe Cuvioasa, şi mi-am continuat rugăciunile cu speranţă. Am născut o fetiţă sănătoasă, frumoasă şi sper să mă ajute Dumnezeu să o aduc cât pot de des să se închine mijlocitoarei noastre, Sfintei Parascheva.

Doamne ajută ca încercarea prin care am trecut să-i întărească şi pe alţii!

*Anonimă*

* * *

*La Sfântul Maslu, la Acatistul Cuvioasei*

În 1988, am născut-o pe Andreea, care la două luni a răcit, a făcut convulsie. Asta se repetă deseori, încât la vârsta de doi ani se învineţea.

Am fost sfătuită să vin la Sfânta Parascheva. Aici am stat cu fetiţa trei vineri la rând, la Sfântul Maslu, apoi şi la Acatistul Cuvioasei alte trei vineri, după care fetiţa a devenit liniştită. Acum are 25 de ani, n-a mai avut niciunul din simptomele bolii. Este absolventă a Facultăţii de Teologie, apoi a terminat a doua facultate ajutată de Sfânta Parascheva, la care se întorcea ori de câte ori trebuia să-i mulţumească.

Eu, ca mamă, am venit să-i aduc mulţumirile mele pentru sprijinul familiei. I-am cerut Cuvioasei să mă ajute să pot posti mai cu uşurinţă şi mai mult. Era în Săptămâna Patimilor şi, când am pus mâna pe trupul sfânt, am simţit un fior puternic.

*Viorica Andrieş*, Scobinţi

* * *

*Cu răbdare şi rugăciuni*

Am simţit personal ajutorul Sfintei Parascheva. Acum 12 ani, când m-am căsătorit, soţul meu nu doar că nu ştia nici „Tatăl nostru", dar la orice pas făcea voia celui rău: bea alcool la volan, conducea fără permis, juca la jocuri de noroc.

Cu multă răbdare, rugăciuni şi pomelnice purtate la Sfânta Parascheva, după 6-7 ani, am reuşit să-l schimb foarte, foarte

mult: merge la biserică, face milostenie, este mai răbdător, a renunţat la vechile patimi. La Paşti, când l-am văzut în genunchi, citind un paraclis dat canon de duhovnic, am început să plâng de bucurie. S-a schimbat atât de mult datorită pomelnicelor, a rugăciunilor şi a celor trei copii dăruiţi de Dumnezeu.

*Gabriela*

* * *

*Singurătate...*

Sunt elev la un colegiu din Iaşi şi stau la căminul şcolii. M-am transferat aici anul trecut, deoarece mama se certase cu tata, apoi a plecat în Italia. La începutul anului şcolar, mă sprijinea sora mea, dar şi ea a plecat, lăsându-mă singur. Era îngrozitor, mă simţeam ultimul om, cel mai uitat. Odată cu trecerea timpului, devenisem tot mai trist şi deznădăjduit.

Într-o zi, am mers la Mitropolie, acolo unde se află sfintele moaşte. M-am rugat, plângând, ca mama şi sora să se întoarcă acasă. După trei zile, mama a revenit în ţară, s-a împăcat cu tata şi, ca printr-o minune, a doua zi a venit şi sora mea. Eram în toiul fericirii. Acum îmi continui studiile, având ca scop promovarea examenului de bacalaureat. Am mare încredere în Dumnezeu, sunt sigur că El ştie durerea mea de zi cu zi şi mă va ajuta să-mi îndeplinesc dorinţele bune.

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine, păcătosul!

*Anonim*

* * *

*Un băieţel prematur*

Am avut şi eu parte de o minune de la Sfânta Parascheva!
După o sarcină dusă greu, am născut un băieţel de 950 de grame. De la început, doctorii nu mi-au dat speranţe, fiindcă era prea mic. Am stat internată o lună, apoi la o gazdă. Aşteptam toată ziua pe holul spitalului, deoarece la trei ore trebuia alăptat.
În fiecare seară, mă rugam cu speranţă la sfânta raclă, deşi nu ştiam prea multe despre Cuvioasa Parascheva. Într-o seară, Sfânta s-a îndurat şi de mine. Chiar de ziua mea, mi-a apărut în vis, spunând „copilul tău va fi bine". Acum, băieţelul are şase ani şi este sănătos.
Mulţumesc Sfintei Parascheva pentru toate cele bune şi de folos!

*Maria*, Fălticeni

* * *

*În aşteptarea liniştii*

Am venit în Iaşi cu familia, aducând într-o maşină toată agoniseala de patru ani, şi ne-am instalat într-o cameră de cămin. Condiţiile erau vitrege pentru a creşte un copil de un an: baie comună, şobolani, zgomote...
Când fetiţa avea patru ani, într-o seară am visat că Sfânta Parascheva mi-a spus că am primit o locuință ca să ne mutăm. Într-adevăr, noi am fi primit-o, dar nimeni nu ne-a anunţat, pentru că la aceeaşi adresă s-a mutat o vecină.

Într-o lungă perioadă, ne-am mutat de la o gazdă la alta: proprietarii îmi luau din lucruri, mobila se degrada, ne descurcam tot mai greu, reparând, cumpărând ba o uşă, ba o chiuvetă.

Până am primit cheile de la casă, Sfânta Parascheva îmi tot spunea de casă, iar soţul mă lua în râs, necrezând decât atunci când spusele s-au confirmat.

În timpul reparaţiilor la casă, vecinul făcea reclamaţii la poliţie, adesea nefondate, venite doar din răutate şi invidie, nesuportându-l pe soţul meu care era jandarm. Eu, ca asistentă medicală, i-am ajutat deseori, dar pentru ei nu conta. Adesea primeam citaţii sau venea poliţia la uşă, iar eu mă rugam la Dumnezeu, plângând şi cerându-i să le dea bani, să se mute, să ne lase în pace. Un timp le-a mers bine, şi-au ridicat în aceeaşi curte locuinţă cu etaj, apoi au venit la noi, cerându-şi iertare. Desigur, i-am iertat şi, fiind în octombrie, eram în aşteptarea liniştii şi a unor pelerini de la Galaţi. Între timp, vecinul s-a îmbolnăvit, i-am făcut tratament injectabil şi perfuzabil. Banii şi mândria au mai scăzut, primăria a constatat că au dat declaraţii false în legătură cu locuinţa. Astfel, deşi nu le-am dorit niciun rău, au plătit pentru ce ne-au făcut nouă şi muncitorilor care nu-şi primiseră banii. Se zice că poţi fi şi în vârful piramidei, dar poţi ajunge şi la bază, iar coborâşul este mai dureros decât ascensiunea.

Mergeam adesea s-o rog pe Sfânta Parascheva pentru liniştea casei şi am constat că, dacă avem răbdare, primim răspunsul când îl meritam şi când ne căim cu sinceritate, cu lacrimi la rugăciune, pentru toate greşelile noastre.

Mulţumesc lui Dumnezeu şi Sfintei noastre dragi că este şi sperăm că va fi cu noi în toate încercările care nu s-au terminat. Nădăjduiesc că soţul meu va vedea lumina credinţei

până nu este prea târziu: să-şi recapete respectul de sine, să lase viciul alcoolului, să vadă că prin rugăciunile noastre a scăpat de pancreatită.

*Dorina F.*, 44 de ani

* * *

*Revoltat pe mireasma de tămâie*

Am 51 de ani, de profesie sunt inginer, dar lucrez la un plafar, cu totul altceva decât am învăţat. Mă bucur totuşi de un loc de muncă, deşi sunt îngrijorată de schimbările din ţara asta încă bogată şi frumoasă.

Cu câţiva ani în urmă eram căsătorită, cu doi copii, iar soţul devenise alt om: jignea, lovea, mă certa. Era în anul 2000, când m-am rugat cu lacrimi, citind în genunchi Acatistul şi cerând de la Cuvioasa un semn să ştiu ce se petrece cu familia mea, găsindu-l vinovat pe soţul meu de o relaţie cu prietena de familie, care la rându-i avea şi ea copii.

Într-o seară, după terminarea Acatistului, a trecut prin camera unde dormeam cu copiii şi m-a chemat, revoltat, în hol, unde mi-a strigat:

„– Ce-ai făcut, ai dat cu tămâie să fugă diavolul? Ce-i cu mirosul ăsta aici?".

Nu-mi venea să cred, dar aşa mirosea a tămâie... Ca să-l liniştesc, am zis că i se pare şi că dădusem cu un spray de gândaci şi de ţânţari. A înjurat, apoi s-a dus la culcare.

Surprinzător, copilul, care era de faţă, mi-a spus:

„– Mamă, tu care nu minţi niciodată, acum de ce-ai minţit, pentru că acolo mirosea ca în biserică?”. Mi-am dat seama că era un semn ca în icosul al 9-lea, „aducătoare de bun miros”.

După despărţirea noastră, m-am îmbolnăvit, m-a ajutat Acatistul Cuvioasei să trec peste un cancer. Nimic nu este întâmplător: îmi plac plantele din grădina Domnului, citesc despre ele, despre boli şi pentru mine nu este o ruşine să muncesc (consilier, vânzător la Plafar). Salariul este mic, dar mă bucur că nu sunt în şomaj, că îmi pot plăti rata la bancă, să nu las povară copiilor mei pentru care mă rog (...)

Mulţumesc Preacuviosasei Parascheva pentru tot ajutorul!

*Manuela*

* * *

*Întoarcerea fiicei*

Într-o zi liberă de mai, am ajuns la Mitropolie, nu pentru prima dată, cu o supărare foarte mare: fiica mea, o adolescentă neascultătoare, a plecat la mare cu prieteni, fără consimţământul meu. La sfânta raclă am îngenuncheat, am plâns, rugând-o pe Cuvioasa din tot sufletul să o întoarcă, să o trezească, să-i lumineze mintea, să-şi vadă de carte. Imediat am auzit o voce în interiorul meu, în urechi, în inimă, nu ştiu precis... „Du-te, cumpără cea mai frumoasă icoană a mea şi pune-o la picioare cât e slujba!”. Îndată de la pangar am ales icoana şi fuga la picioarele Sfintei. Părintele, văzând că am pus icoana sub raclă, mi-a spus s-o aşez pe picioare, apoi să merg la slujbă. La sfârşit, părintele a zis că nu vor trece 40 de zile şi totul se va rezolva.

Aşa a fost: fiica mea s-a întors acasă, a reluat studiul.
Din inimă îi mulţumesc Sfintei Parascheva.

*Anonim*

* * *

*Şi-a mai dorit un copil*

Sunt medic în Brăila şi am o fată doctor în Bucureşti. Aceasta şi-a mai dorit un copil. M-am rugat la Sfântul Mormânt în Ierusalim, iar după câteva luni am aflat vestea cea bună, care ne-a bucurat mult.

Când, în urma unei ecografii, fata a aflat că pruncul are malformații, am hotărât să întrerupă sarcina, dar ea nu dorea aceasta. I-am dat 1000 de euro şi a trimis în America sânge la analize.

Am alergat, plângând, împreună cu soţul la Iaşi. Părintele ne-a văzut plângând la moaştele Sfintei Parascheva şi ne-a sfătuit să citim Acatistul Sfântului Acoperământ al Maicii Domnului timp de 40 de zile, iar fata mea – Acatistul Sfintei Parascheva.

După 10 zile, a venit rezultatul că este sănătos copilul. S-a născut, dar eu citesc zilnic Acatistul Sfântului Acoperământ. La două săptămâni, s-a descoperit că are o îngustare a aortei; a fost operat la Târgu Mureş. Acum este bine, are 8 luni şi 10 kg.

Zilnic mă rog să fie sănătos, merg la mănăstiri şi mă voi duce în noiembrie din nou la Sfântul Mormânt din Ierusalim.

Sfânta Parascheva face minuni!

*Anonimă*

* * *

*Cu rugăciuni permanente*

Mama mea a avut mult ajutor de la Cuvioasa în creşterea celor nouă copii. Toţi au terminat studiile, au fost apăraţi de boli şi de toate relele, datorită rugăciunilor permanente.

Eu aveam 32 de ani, am descoperit un cancer la sân şi, prin rugăciunile neîncetate la Maica Parascheva, mă consider vindecată. Am găsit medicamentele necesare, am avut putere să suport tratamentul mai mult timp. Aproape în fiecare an găsesc puterea să ajung în Iaşi, pe 14 octombrie, pentru a-i mulţumi Cuvioasei, întrucât nu sunt vrednică de atât ajutor în familia noastră.

*Anonimă*

* * *

*Mai aproape de Dumnezeu*

În 13 octombrie 2009, eu şi soţul meu, George, am hotărât să ne mutăm din Bucureşti, undeva în Ţara Făgăraşului, împreună cu cele două fete şi băieţelul de câteva luni. Am vândut apartamentul din Bucureşti şi locuiam cu cei trei copii la părinţii mei din Bucureşti.

Soţul veghea la ridicarea unei case în care urma să ne mutăm pentru o viaţă mai aproape de Dumnezeu, de pace, de natură, acolo, în Şinca Nouă. Banii se apropiau de sfârşit, dar casa mai avea nevoie de lucruri esenţiale.

Ştiind că a doua zi era pomenirea Sfintei Parascheva, am ieşit în oraş în căutarea Acatistului Cuvioasei, în dorinţa de a mă ruga pentru a ne muta curând în casa noastră. Am intrat în câteva biserici unde n-am găsit Acatistul, dar, ajungând acasă, mare mi-a fost mirarea să găsesc Acatistul Cuvioasei ataşat ca supliment la o revistă mondenă.

În dimineaţa lui 14 octombrie, mă găseam în camera mică de la părinţi, citind Acatistul retrasă în taină de privirile tatei, supărat încă de decizia noastră de a părăsi Bucureştiul. Tocmai el, care plecase de la ţară, de la poalele Făgăraşului, s-a dovedit un luptător aprig împotriva strămutării familiei. Pe când mă rugam, m-am pomenit cu tata în cameră, dar, când m-a văzut în genunchi, a ieşit încet. După rugăciune, m-am prezentat la tata să aflu ce dorea să-mi spună. Mi-a întins un plic cu 4000 de lei, întrebându-mă dacă mă poate ajuta... Doamne! Nici nu terminasem Acatistul şi Sfânta îmi şi împlinise rugăciunea. În aceeaşi zi, o altă minune: am obţinut un credit de 3000 de euro de la o bancă.

Pe 7 noiembrie, ne mutam cu toţii în căsuţa noastră (...).

Îi mulţumesc Sfintei Parascheva din tot sufletul, rugând-o să topească mâhnirea tatei, s-o transforme în mulţumire şi bucurie sufletească. Amin!

*Daniela Ciocănaru*, Şinca Nouă, 29 aprilie 2014

* * *

*Dorinţele purităţii*

De fiecare dată când vin să mă rog, Cuvioasa Parascheva îmi împlineşte dorinţele. Am doar 10 ani, sunt în clasa a IV-a şi, mai întâi, m-am rugat să am rezultate la şcoală şi sunt prin-

tre primele eleve din clasă. Cuvioasa mi-a împlinit şi o altă dorinţă mare: operaţiile mele să meargă bine, iar familia mea să fie sănătoasă şi puternică.

Îi mulţumesc Cuvioasei, fiindcă m-a ajutat şi preotului, pentru că de fiecare dată când vin aici, îmi citeşte câte o rugăciune pentru sănătate.

După mine, este cea mai frumoasă biserică.

*Diana-Alexandra*

* * *

*O mamă încercată*

Am 48 de ani, trei copii şi doi nepoţei. De nenumărate ori am ajuns la Sfânta Parascheva, cu diferite probleme. Cea mai dureroasă a fost în 2009, când fetiţa mai mică, Măriuca, a făcut o toxinfecţie alimentară. În câteva săptămâni de spitalizare, se hrănea doar prin perfuzii.

Speriată, epuizată, copleşită de gânduri negre, am ajuns la Sfânta unde am plâns mult timp, parcă în neştire. Mă rugam fierbinte, cu lacrimi amare, implorând-o să facă o minune şi pentru copilul meu (...).

Spre seară, m-a sunat Măriuca să-mi spună că medicii i-au mai luat un set de analize, că a dispărut scepticismul medicilor, ba chiar i-au permis să consume supe uşoare... era cu adevărat o minune.

Mulţumesc Sfintei că mi-a ascultat ruga şi durerea sufletească a unei mame greu încercate. Am învăţat să am răbdare, înţelegând că pe cei pe care Domnul îi iubeşte, îi încearcă.

Doamne, ajută!

*Lenuţa M.*

* * *

*Bulgăre de fericire*

Consider că Sfânta Parascheva m-a binecuvântat înainte să aflu despre sfânta ei viaţă. M-am născut într-o vineri. A fost o sarcină dificilă pentru mama mea, pentru că, deşi eram poziţionată rău, medicii n-au considerat necesară cezariana.

Mama a primit de la o prietenă o icoană a Sfintei şi mi-a spus să mă rog, că este Sfânta mea. Aşa că de multe ori, mai ales la necaz, am cerut ajutorul Cuvioasei.

Acum am 30 de ani, sunt căsătorită de opt ani şi de aproape trei ani am adoptat o fetiţă, pe Andreea, pe care am întâlnit-o prima oară în ziua Sfintei Parascheva. Am aşteptat un an pe liste. Cu puţin înainte de a începe vizitele, soţul meu fusese disponibilizat, salariul meu nu acoperea rata pentru apartament; totuşi, dacă a vrut Dumnezeu să ne-o dea, era normal să ne bucurăm. Aşa că am început vizitele împreună cu cei de la Adopţii şi, până la sfârşitul adopţiei, am primit pătuţ, hăinuţe, jucării ş.a. În perioada următoare, soţul meu s-a angajat, are un salariu mai mare, iar bucuria noastră este nemărginită, încât nici nu ştim cum să-i mulţumim lui Dumnezeu că Andreea a intrat în viaţa noastră. E minunată, e un bulgăre de fericire senină, pe care o iubim nespus.

Consider că şi ea, ca şi mine, este minunea Sfintei Parascheva, căreia îi mulţumim.

*Claudia*

* * *

*Ruga unui copil*

Eu eram mică pe când mama mi-a născut surioara. La început, i-am auzit pe mulţi spunând că se va întâmpla ceva cu ele două. Eu nu i-am crezut şi m-am rugat Sfintei Parascheva ca ele să fie bine.

Sfânta m-a ascultat şi mi s-a născut sora tocmai de ziua Cuvioasei. De atunci, ştiu că Sfânta Parascheva îmi păzeşte familia!

*Iunia-Andreea*, 11 ani, Bucureşti

* * *

*S-a risipit tulburarea*

Trebuia să-l însoţesc pe soţul meu la un simpozion în Iaşi. Îmi doream să ajung mai ales pentru împlinirea rugăciunii la moaştele Cuvioasei. În săptămâna dinaintea plecării, ne-am aprins în discuţii, ne-am tulburat în cuvinte tăioase care dor, aşa că nu mai voiam să plec la Iaşi.

În această stare de lacrimi şi deznădejde, m-am gândit că totul este o ispită, am luat icoana primită în dar de ziua nunţii, am citit Acatistul Sfintei Parascheva, rugând-o să mijlocească pentru binele familiei. La scurt timp, mi s-a risipit tulburarea, mi-am înmuiat inima, soţul meu a ales cuvinte frumoase pentru a ne împăca. Iubirea şi înţelegerea şi-au făcut loc din nou între noi. Amândoi am simţit că a fost o minune a Sfintei.

Într-o altă perioadă a vieţii, comoara nepreţuită a Acatistului m-a ajutat în aprobarea cererii de transfer, întrucât lucram foarte departe de familie.

*Anonimă*

* * *

*Reacţie neaşteptată*

În urmă cu şase ani, am cunoscut un băiat. Deşi ne înţelegeam şi ne iubeam mult, tatăl meu nu era de acord, pentru că provenea dintr-o familie săracă, nici nu avea studii superioare ca mine. Când am mers acasă cu prietenul meu, cu gândul de a le spune părinţilor dorinţa de a ne căsători, din nou au refuzat, sfătuindu-ne să mai aşteptăm doi ani.

I-am promis Sfintei Parascheva că zilnic, timp de o lună, voi merge la Mitropolie, voi citi Acatistul, dacă-i luminează mintea tatălui meu încât să accepte căsătoria. Când i-am spus tatei ce aveam de gând, a reacţionat neaşteptat de bine! Nici acum nu ne vine să credem! Totul s-a întâmplat mulţumită Sfintei!

*Anonimă*

* * *

*Divorţ dur*

Acum un an, am trecut printr-o despărţire soldată cu un divorţ extrem de dur: am fost alungată brutal, fără niciun lucru mai valoros dăruit de familia mea. Aveam doar hainele şi băieţelul, Nikolas, copil pe care au încercat socrii şi soţul să mi-l ia pe toate căile, dar voia Bunului Dumnezeu a fost alta.

Eram convinsă, apoi, că-i iertasem pe toţi, chiar şi pe femeia care-mi furase căsnicia. M-am rugat Cuvioasei pentru alte lucruri, dar, când mi-a scos-o în cale pe femeia aceea, am

realizat câtă ură aveam pe toţi. O ură izvorâtă din neputinţa mea. Nu iertasem! Deşi mulţi se îndoiau că-mi voi recupera vreun lucru de la ei, am constatat cu uimire, printre reproşuri şi venin, că mi-au restituit o treime din ce era al meu.

Mulţumesc Cuvioasei că mi-a eliberat sufletul de ură şi sper să mă călăuzească în toate cele de folos, în luminarea minţii şi a drumului meu, al băiatului şi al duşmanilor mei.

*Anonimă*

* * *

*O rază de lumină*

Într-o duminică, am mers, ca de obicei, la Sfânta Cuvioasă Parascheva. Priveam din amvon slujba. La un moment dat, când Înaltpreasfinţitul Teofan hirotonea un diacon, am văzut o rază de lumină care a intrat pe geam chiar în momentul în care Înaltpreasfinţitul a pus mâinile pe capul diaconului.

După terminarea slujbei, am coborât şi i-am povestit tatălui meu tot ce am văzut.

Am plecat acasă cu pace în suflet.

*Ichim Ştefan*, clasa a IV-a B

* * *

*Promisiuni*

Prima minune se întâmpla acum şapte ani. Atunci o aveam numai pe Roxana şi îmi doream foarte tare al doilea copil. Am

încercat prin tratamente până am ajuns la Sfânta Parascheva pe 14 octombrie. Am stat cu răbdare la rând, rugându-mă Sfintei să-mi dea un copil şi am promis că va purta numele ei, că voi veni în fiecare an de ziua ei, iar de va fi băiat să se facă preot.

Sfânta mi-a îndeplinit dorinţa la trei săptămâni de la ziua ei, când am aflat că sunt însărcinată. Pe fiul meu îl cheamă Paraschiv Dacian, l-am adus de la Tulcea la ziua Cuvioasei încă de când avea câteva luni de viaţă.

A doua minune ţine de munca mea. Am făcut un împrumut în bancă, am deschis un magazin şi am promis Sfintei că, dacă-mi va ajuta să-mi meargă bine cu lucrul, voi veni în fiecare lună la Iaşi. Magazinul a mers excelent, dar eu, necredincioasa, am uitat de promisiune: nu aveam timp, că alergam după marfă la Bucureşti; apăruse în mine dorinţa de a face bani, logic, să scap de datorii! Când mi-aminteam de promisiunea făcută, amânam venirea la Iaşi. Am făcut apoi un accident de maşină în 2013 şi nu pot uita spusele poliţistului: „Cineva acolo, Sus, te iubeşte foarte mult!”. Aşa că un timp totul a mers foarte rău. Sfânta m-a pedepsit, pentru că n-am ştiut ce promit.

Cu foarte multă greutate, cu şi mai multe rugăciuni, am ieşit din datorii şi am reluat promisiunile.

Poate pentru unii nu înseamnă nimic toate astea, dar pentru mine sunt nişte minuni.

*Toma Vasilica*

* * *

*Şi-a recăpătat fiul*

În urma divorţului, nu mi-am văzut fiul timp de şase luni, pentru că el era în Italia, iar eu în România.

Ca urmare a rugăciunilor făcute la Sfânta Parascheva, am reuşit să-mi iau fiul înapoi. Cu greu l-am adus lângă mine.

Mulţumesc Sfintei pentru că mi-am recăpătat copilul.

*Flavia*

* * *

*Adevărate odoare*

Cuvioasa m-a ocrotit din copilărie, dăruindu-mi linişte sufletească, ajutor în problemele inerente ale vieţii.

Acum mi-a dăruit odoare de preţ: două fete, Isabella şi Cleopatra. Şansele de a avea copii erau aproape inexistente, dar după două luni de rugăciuni la Maica noastră Parascheva, eram însărcinată, lucru de mirare pentru medici.

Îi mulţumesc Cuvioasei ori de câte ori vin la dumneaei ca la o mamă, pentru că pe mama mea eu am pierdut-o la 19 ani.

*Maria*, Brăila

* * *

*Şi-a revenit*

Când copilul meu a cedat nervos şi nu mai putea învăţa să-şi termine facultatea, am venit disperată la Maica Parasche-

va. De fiecare dată plecam de la racla Sfintei cu speranţa că se va face bine. Simţeam o energie bună, care mă făcea să merg mai departe.

Copilul meu şi-a revenit şi a terminat două facultăţi.

Mulţumesc Cuvioasei şi regret că n-am reuşit să vin de ziua ei.

*Maria*

* * *

*Am înţeles fiorul acela*

De ani de zile îmi doream să rămân însărcinată. Făceam des rugăciuni şi pomelnice.

Într-o zi, am întrebat-o pe Cuvioasa, în rugăciunea mea la sfânta raclă, dacă voi rămâne însărcinată şi un fior din cap până-n picioare m-a cuprins. Era atât de plăcut fiorul acela, însă eu nu înţelesesem semnificaţia lui. După o perioadă, mi-am făcut un test de sarcină care a ieşit pozitiv. Atunci am înţeles fiorul acela: însemna răspunsul la întrebarea mea.

I-am pus băieţelului numele promis Cuvioasei: Eric-Paraschiv.

Mulţumesc Sfintei Parascheva.

*Ramona-Mihaela*, Iaşi

* * *

*O femeie perfectă*

Iubeam foarte mult o femeie, dar relaţia era una destul de complicată. Era femeia perfectă, la care am visat toată viaţa.

Ea m-a adus aici, la Sfânta Parascheva, la care m-am rugat ca, dacă îmi este dat să fiu cu ea, să avem un copil. Acum suntem căsătoriţi şi avem un băieţel.

Îi mulţumesc Sfintei pentru minunile făcute cu mine.

*Aurelian*, Bârlad

* * *

*Mustrare şi ajutor*

Povestea mea este un lanţ de minuni. A debutat cu o mustrare şi a continuat cu minune după minune.

În 2013, am primit trei invitaţii de a participa la ziua Sfintei Parascheva. Am decis să nu merg, motivând cu drumul istovitor de la Bucureşti la Iaşi. Imediat, firma la care lucram a decis muncă de teren în toată săptămâna 14-18 octombrie, la sediile din ţară. Aşa că am înţeles mustrarea: zilnic, de dimineaţa până seara, obosită, străbăteam drumuri dus-întors. Când am priceput cine este Sfânta Parascheva, i-am adus, cum m-am priceput, toată cinstirea mea.

De câţiva ani eram singură, iar mătuşa mea, Parascheva, m-a sfătuit să nu elimin posibilitatea de a căuta pe internet, pe un site specializat. Deşi mult timp am respins ideea, totuşi m-am gândit că poate m-a povăţuit Cuvioasa prin gura mătuşii. M-am rugat la Sfântul Vasile să mă protejeze de persoane cu alte gânduri decât ale mele. Am scris mai multor persoane, însă mi-a atras atenţia Petru, creştin-ortodox, care frecventa Biserica Sfântul Vasile cel Mare şi a Sfintei Cruci de pe Calea Victoriei. După ce ne-am văzut, am ştiut că a fost vrerea Cuvioasei şi a Sfântului Vasile cel Mare. De Florii, în

anul 2014, m-a prezentat părinţilor lui dintr-o comună de lângă Galaţi, iar în mai, după ce ne-am închinat la moaştele Sfintei Parascheva, în curtea Catedralei am primit inelul de logodnă. Apoi am mers la Mănăstirea Sfinţii Trei Ierarhi pentru a-i mulţumi Sfântului Vasile. Acolo, muţi de uimire, am privit asoci- erea de sfinţi care se dezvăluia ochilor noştri: lângă racla Sfântului Vasile se afla atât icoana Sfântului, cât şi a Cuvioasei. Aveam confirmarea că ne-a lăsat Dumnezeu unul pentru altul, că ne-a binecuvântat prin sfinţii Lui.

După căsătorie, ne-am întors la Iaşi pentru a-i mulţumi Cuvioasei şi Sfântului Vasile, protectorii căsniciei noastre, rugându-ne să ne binecuvânteze cu prunci frumoşi şi sănătoşi.

Ştim că Sfânta Parascheva veghează în permanenţă asupra noastră, mustrătoare şi grabnic ajutătoare, după cum ne sunt faptele şi după cum ne deschidem sufletul către Dumnezeu!

*Maria*, 39 de ani, Bucureşti

* * *

*Recunoştinţă*

Până la 56 de ani, viaţa mea a curs ca a unei Magdalena. Am avut un soţ de care sunt divorţată şi acum aparţine unei soţii asiatice şi mult mai tinere (...).

Prin 2004, 2005, când mulţi puternici ai zilei ne hărţuiau şi alţi neînțelegători din familie la fel, soţul cu care aveam o prietenie minunată, o căsnicie între devoțiune şi chin, a făcut un TBC cu celule canceroase, refractar la orice tratament. Bacăul l-a trimis seara cu salvarea la spitalul din Iaşi. Eu am

aflat a doua zi dimineaţa, când am plecat plângând într-un oraş necunoscut, dar plăsmuit cu petice de *rai*!

Am ajuns la Cuvioasa, care-mi părea o fetiţă uluitor de asemănătoare cu fiica mea firavă din Bucureşti. Sfânta m-a primit, m-a liniştit, iar de la ieşire am ajuns în 15 minute la soţul meu. S-a vindecat! Imensă recunoştinţă!

*Magdalena-Lidia*, Bacău

* * *

*Sfânta salvatoare*

Sfânta Parascheva m-a ajutat foarte mult la naştere: mi-a salvat fetiţa de la moarte, pentru că a avut mari complicaţii. Cu rugăciunile către Cuvioasă şi Sfântul Nectarie, fetiţa trăieşte.

Acum mă rog Sfintei să mă ajute din nou, să-mi uşureze durerile altei naşteri.

*Anonimă*

* * *

*Adopţie*

Cu rugăciunile Cuvioasei Parascheva, ale Maicii Domnului, ale Sfântului Efrem cel Nou, am primit în dar un băieţel pe care îl vom adopta în curând. M-am rugat Cuvioasei şi, în scurt timp, ne-au sunat cei de la Direcţia de Protecţie a Copilului că au un copilaş pentru noi.

Mulţumim din suflet şi ne rugăm ca totul să fie bine, iar copilaşul să se adapteze bine la noi şi să fim o familie creştină, unită.

*Roxana*, Galaţi

* * *

*Sfânta ajută femeile însărcinate*

Acum 13 ani, eram în luna a treia, având o sarcină cu probleme și puteam în orice moment să pierd copilul. Într-o duminică, m-a îndemnat cumnata mea să mergem la Cuvioasa, convinsă că Sfânta ajută femeile însărcinate. La sfânta raclă, am simţit un val de căldură de jos în sus, mai ales că burtica mea era lăsată jos, cu iminenţă de avort. La ieşire, mă simţeam foarte uşoară, parcă nu mai aveam nici burtă.

Cu ajutorul Sfintei Parascheva, al rugăciunilor, al tratamentului, îl am pe Radu.

*Anonimă*

* * *

*„Gemenele – lumina ochilor mei"*

Dorind să avem un copil, am mers la medic, însă în urma controlului şi a analizelor medicale, mi s-a dat un diagnostic grav: cancer de col uterin.

Am urmat timp de un an tratamentul prescris, dar boala avansa. Am hotărât să renunţ la tratament şi să mă las în voia Domnului.

În 2009, de ziua Sfintei Parascheva m-am aşezat la rând, între pelerini, gândindu-mă că, dacă reuşesc să ajung la Sfânta, mă voi face bine. Deşi am probleme cu statul în picioare din cauza coloanei, am reuşit. Bucuria a fost mare, nu mai conta foamea şi frigul.

La controlul obişnuit, după câteva zile, n-am spus medicului că am întrerupt tratamentul. Rezultatele au fost bune, de parcă n-aş fi avut acel diagnostic cumplit. Atunci mi-am amintit spusele medicului că nu vom avea niciodată copii. Minunea s-a petrecut în 2011, când am născut la termen două gemene dorite şi iubite, lumina ochilor mei.

Nu vă îndoiţi; puterea lui Dumnezeu este mare! Sfânta Parascheva face minuni, noi trebuie să ne rugăm şi să credem cu tărie.

*Lăzăroaia Gianina*, Iaşi

* * *

*„O împărtăşim în fiecare duminică”*

Pe 21 martie 2012, am dat naştere, pe cale naturală, fetiţei Ilinca-Maria, la Spitalul Filantropia. Din nefericire, doctorul era s-o scape din braţe, pentru că era foarte mare: 4,700 kg şi 56 cm. A prins-o de mânuţa dreaptă şi a făcut o pareză.

În urma rugăciunilor făcute Bunului Dumnezeu şi Cuvioasei Parascheva, mânuţa şi-a revenit mai mult de 90%.

O împărtăşim în fiecare duminică şi ne rugăm pentru recuperare totală.

Mulţumim Bunului Dumnezeu şi Cuvioasei Parascheva pentru tot ajutorul şi pentru minunea de a se reface fiica noastră în scurt timp.

Doamne, ajută!

*Mecu*, Buftea, Ilfov

* * *

*Reunirea familiei*

În urma cu un an şi jumătate, am venit la Cuvioasa Parascheva împreună cu fiica mea de 11 ani. Soţul meu era pe un drum numai de el ştiut, iar rugile mele şi ale fiicei l-au readus lângă noi. S-a întors acasă şi acum suntem o familie, aşa cum Dumnezeu ne-a unit în Casa Lui.

Îi mulţumim Sfintei Parascheva pentru minunea de a reuni familia.

*Anonimă*

* * *

*„Minunile mele"*

Eu şi soţul meu eram foarte dezamăgiţi că de doi ani nu reuşeam să avem copii. La medic am aflat cu durere în suflet că soţul meu suferea de o afecţiune care ne împiedica să avem copii. Erau şanse de 1%...

Ne-am hotărât să urmăm tratamentul recomandat de doctor, chiar dacă ni s-a spus că vor dura ani până vom avea rezultate.

Ne-am întâlnit cu o prietenă care rămăsese însărcinată cu cel de-al doilea copil. La sfatul ei am făcut testul de sarcină, promiţându-i Sfintei că dacă îmi dăruieşte un copil, îi va purta numele. Spre imensa mea bucurie, testul era pozitiv.

Au trecut şase ani de atunci şi îi mulţumesc Sfintei pentru puiul nostru, Ianis-Paraschiv. La doi ani după aceea a venit pe lume Denis-Constantin.

Ei sunt lumina ochilor noştri!

Minunile mele!

Paraschiv s-a grăbit şi s-a născut pe 11 octombrie, însă noi, în fiecare an îl sărbătorim şi pe el, şi pe Sfânta Parascheva.

*Anca*

* * *

*Mamă rugătoare*

În primăvara anului 2009 se împlinea un an de când nu ştiam nimic de copila mea – plecată de doi ani în Spania, lăsându-mi în grijă nepoţelul.

Eram topită de durere că nu primeam nicio veste de la ea. Aveam numai scenarii sumbre, noaptea, îngrijorată, citeam acatiste, mă rugam în felul meu, mai ales Sfântului Mina şi Sfântului Spiridon care au devenit prietenii mei pentru câte minuni au făcut pentru mine.

Prin aprilie, din cauza unei crize de lombosciatică, am făcut fizioterapie şi kinetoterapie. Atunci, la tratament, l-am întâlnit pe sfinţia sa Pr. Ioachim, care m-a sfătuit să merg zilnic la Cuvioasa şi să fac rugăciune. Am mers o săptămână zi de zi cu rugăciune înlăcrimată, spunându-i Sfintei durerea mea

de mamă şi a copilaşului ei, de cinci anişori. La grădiniţă, nepoţelul nu făcea altceva decât să-i scrie mamei, în felul lui. Dacă era întrebat sau îndemnat de educatoare să facă cum cerea programa preşcolară, el răspundea răspicat: „Nu am timp, sunt ocupat, îi scriu mamei mele”.

Seara, la rugăciune replica: „Eu nu mă mai rog degeaba, că tot n-a venit”. Îl încurajam că trebuie să ne rugăm mai mult, neîncetat, cum ne-am rugat ca Domnul să dea zăpadă de Crăciun.

De Sfântul Gheorghe (ziua fiului meu) am primit scrisoarea aşteptată, am udat-o cu lacrimi, zicând că numai Cuvioasa Parascheva şi prietenul meu, Sfântul Mina, au făcut posibilă bucuria mea. Numai că fiica mea nu venea acasă. M-am asigurat că scrisoarea nu-i o farsă, am vorbit cu ea la telefon. A trebuit ca de Sfântul Pantelimon să cad, să-mi rup un picior, să stau în ghips câteva luni, ca să vină acasă pentru a se ocupa şi de nepoţelul meu.

Recent, fiul meu a avut de susţinut un interviu pentru serviciul său. După ieşirea de la serviciu, am vrut să mă rog întâi la Sfântul Spiridon, dar „prietenul meu nu era acasă” (era închisă biserica) şi am ajuns la Cuvioasa Parascheva, rugându-mă pentru reuşita fiului. Acesta a obţinut nota 9, fiind admis pe postul respectiv.

În sărbătoarea următoare, am mulţumit cum se cuvine, prin pomelnic de mulţumire şi o mică masă pentru bucuria împlinirii rugăciunilor.

Slavă Ţie, Doamne!

*Anonimă*

* * *

*„Minunea” se va naşte*

Acum zece ani, Dumnezeu mi-a oferitt onoarea de a intra într-o familie deosebită prin căsătorie. Toţi membrii familiei sunt oameni credincioşi, m-au luat la biserici şi mănăstiri. În fiecare an am venit la Sărbătoarea Cuvioasei de la Iaşi.

În tot acest timp ne-am dorit să facem un copil, am urmat o serie de tratamente, dar în zadar. Acum trei ani, am trecut printr-o grea încercare: am rămas însărcinată, dar copilul nu s-a dezvoltat unde trebuia şi am fost nevoită să mă operez.

Nu mi-am pierdut speranţa. Am ţinut-o pe Sfânta Parascheva de mână, rugându-mă să mă ajute să am şi eu un copil. Anul acesta am început un tratament la Iaşi, aşa că aveam prilejul să mă rog des la racla cu sfintele moaşte.

Minunea s-a întâmplat: este în burta mea, are 18 săptămâni şi am aflat că este băieţel.

Mulţumesc din suflet, Preacuvioasă Maică Parascheva!

*Lăcătuşu Valerica*, Oneşti

* * *

*Cu lacrimile mamei*

M-am născut cu un handicap: un picior strâmb ce necesita toată viaţa dependenţă de căruţ şi de îngrijitor.

Prin rugăciunile şi lacrimile fierbinţi ale mamei la Sfânta Parascheva, prin ajutorul dat de Dumnezeu prin oameni, am devenit perfect sănătoasă. Acum am 18 ani şi sunt neliniştită că o supăr mereu pe mama. Regret enorm după ce o fac să sufere.

M-am obişnuit să-i cer ajutorul Sfintei şi pentru lucruri nesemnificative. Adesea parcă mi-ar spune că nu-i bine ce vreau să fac. Mă rog Cuvioasei să fiu o persoană calmă, mai atentă, să pot învăţa pentru a lua bacalaureatul, să-mi arate drumul cel bun în viaţă, căci fără ajutorul Ei şi fără lacrimile mamei nu aş fi ajuns astăzi aici.

*Elena-Alina*

* * *

*„Mă ţinea în viaţă copilul"*

În 2008, într-o zi rece de toamnă am venit la Cuvioasa cu trenul. Am dormit în gară, după care m-am ridicat amorţită, având o entorsă la picior. Am stat la Sfânta Mitropolie la slujbă, apoi am cumpărat diverse obiecte să le împart celor de acasă.

Aveam o duşmancă, neştiută de mine, lucra cu soţul meu împreună, erau prieteni buni. Îşi dorea cu ardoare ca eu şi soţul să ne despărţim. Venea la mine, mă descosea de toate, apoi râdeau de naivitatea mea.

Soţul meu ieşea cu ea în fiecare seară, trântindu-mi uşa. Eu plângeam cu disperare... Nu-i păsa decât de băieţelul meu, care la vremea aceea tulbure avea nouă anişori. (...) Mă ţinea în viaţă doar copilul... Cu gândul la el am venit la Iaşi şi îi mulţumesc Cuvioasei că mi-a deschis calea. De atunci o iubesc mai mult, iar de ziua Ei vin cu familia. Am reuşit să vin de trei ori cu soţul meu într-un timp foarte scurt.

Mulţumim lui Dumnezeu pentru tot.

*Anonimă*, Bacău

* * *

*În pragul divorţului*

Nemaiputând suporta beţiile soţului, hotărâsem să divorţez. Am plecat de acasă la tribunal. Acolo nu am avut curaj să abordez un avocat, nu cunoşteam pe nimeni.

Am ieşit tulburată, m-am îndreptat către Mitropolie. Am rugat-o pe Maica Parascheva să mă îndrume şi să mă ajute să fac ceea ce este mai bine pentru mine şi mai ales pentru cei trei copii ai noştri.

Îi mulţumesc din suflet că mi-a dat puterea să merg mai departe. Prin stăruitoare rugăciune, soţul meu a venit pe drumul cel bun: nu mai consumă alcool, necontrolat, am linişte în familie şi ne bucurăm cu toţii că nu am divorţat.

Ne rugăm la Sfânta Maică să aibă grijă de copiii noştri.

*Minodora*

* * *

*O mamă adevărată*

Cresc o fetiţă luată din maternitate de la vârsta de trei săptămâni. La opt ani, mămica ei (epileptică şi analfabetă) şi-a exprimat dorinţa de a o lua înapoi. Am simţit că totul se prăbuşeşte! Ea ştia că nu este copilul meu, totuşi eram, împreună cu cele două fete şi un băiat, familia ei.

În dimineaţa întâlnirii, trupul îmi era de plumb. Precizez că înainte ne-am rugat, la dorinţa fetiţei, Sfintei Parascheva pentru ajutor. Mă simţeam hărţuită, pentru că persoanele care erau în măsură să decidă ce era mai bine pentru copil, îmi erau

împotrivă. Parcă nimic din ceea ce făcusem (creştere, educaţie, dragoste) nu mai avea valoare. Deodată, persoanele care mă hărţuiau au fost înlocuite de directorul instituţiei cu altele, care au vorbit calm şi totul a intrat pe un făgaş normal. Parcă ieşisem dintr-o furtună şi se ivise soarele în locul norilor negri.

Îmi este foarte clar că Sfânta ne-a dat ajutor!

Ne-am întors şi i-am mulţumit, cerând ca Alexandra alături de fraţii ei să aibă calea vieţii luminată de tot ce le este de folos sufletesc şi trupesc.

*Nela*, Iaşi

* * *

*Reuşită prin rugăciune şi iertare*

Vreau să mărturisesc sincer minunile săvârşite de Cuvioasa Parascheva în familia mea.

În 2008, fiul nostru, Cătălin, a picat la examenul de admitere la Facultatea de Medicină, secţia stomatologie din Constanţa. În urma eşecului, s-a închis în sine, nu mai vorbea cu nimeni, cu greu l-am determinat să comunice.

Într-o zi de august, soţul meu, întors de la serviciu, a hotărât să plecăm la Iaşi, la Cuvioasa Parascheva, cu toate că nu era un om credincios. La racla Cuvioasei, am simţit o apăsare pe suflet, am început să plâng, neştiind motivul. Am rugat-o să-i arate drumul fiului meu şi să aibă grijă de familia mea. Am plecat apoi spre alte mănăstiri.

În septembrie, o cunoştinţă din Galaţi ne-a anunţat că s-a înfiinţat acolo secţia de stomatologie. Repede am depus

dosarul şi, cu ajutorul Cuvioasei, fiul nostru a luat examenul cu nota 9.

După trei luni, Cuvioasa Parascheva mi-a salvat căsnicia. Aflasem că soţul meu avea o relaţie cu altă femeie căsătorită. Pus în faţa faptului împlinit, soţul meu a recunoscut, eu am simţit că se sfârşeşte lumea, dar Maica Domnului împreună cu Sfânta Parascheva mi-au dat putere să merg mai departe şi am ajuns să-mi iert soţul. Înainte, când doream să merg la sfânta biserică, soţul meu se opunea, însă acum, de multe ori, mă trimite chiar el. După aproape un an, a început să se închine, aprinde candela, crede în Dumnezeu, mă duce la mănăstiri...

*Elisabeta-Viorica*

* * *

*Liniştea copiilor*

Sunt mamă a doi copii: Ciprian şi Andrei. Când Andrei avea un anişor, dacă mergeam sau chiar dacă treceam doar pe lângă vreo biserică, el începea să ţipe şi să plângă. Adesea plângea pe la miezul nopţii, iar doctorii l-au considerat sănătos.

Ajutată de o prietenă, l-am adus, în timp ce dormea, la mitropolie. În vreme ce părintele îi citea o rugăciune, eu stăteam cu teamă şi emoţie că, dacă se trezeşte, va tulbura toate clipele de închinăciune din biserică. Însă, în timpul rugăciunii, Andrei s-a trezit, a deschis ochii, a zâmbit, apoi l-am luat de mânuţă şi ne-am închinat. De atunci n-a mai fost tulburat, iar acum are 9 ani şi cere să mergem la biserică.

Celălalt băiat visa urât noaptea. Deşi stăm la etajul IV, i se părea că vede pe cineva la geam.

De ziua Cuvioasei, am stat la rând câteva ore împreună cu băiatul, care a rămas foarte impresionat că, în timp ce se închina, a simţit că Sfânta Parascheva avea mâna caldă.

I-am mulţumit cu lacrimi Cuvioasei că i-a adus lui Ciprian liniştea.

*Veronica*, Botoşani

* * *

*Un dar pentru o familie sărmană*

Am scris despre binefacerile Sfintei Parascheva pentru familia mea. De această dată voi povesti despre o familie cu cinci copii din Iaşi.

În urmă cu trei ani, pe când evlavia mea pentru Sfânta era scăzută, m-am apropiat de această familie. O vreme n-am extras esenţialul, deşi am fost mereu conştientă de „prezenţa vie” a Sfintei Parascheva, mult milostivă chiar şi pentru cei care nu merită dragostea şi minunile ei, ca în cazul meu. Încet-încet, văzând mai mult decât concret; evlavia mea pentru Cuvioasa a revenit, pentru că ea mi-a schimbat cursul vieţii (...).

Revin la povestea acestei familii, care în urmă cu vreo şase ani, lipsită de venituri şi neavând cu ce plăti chiria locuinţei sărmane timp de câteva luni, a primit ordin de evacuare. Erau disperaţi că vor fi aruncaţi în stradă, deşi casa în care locuiau nu avea condiţii normale de trai (totuşi aveau un pat, o sobă, un acoperiş, deci un univers modest şi bine gospodărit).

Într-o noapte, mama copiilor o visează pe Sfânta Parascheva care îi spune să aşeze pe un perete din casa modestă doar icoane, iar a doua zi să se trezească foarte devreme. Femeia ascultă faptul, merge ca de obicei după pâine, oprindu-se la un tomberon unde zilnic găsea câte ceva de mâncare. Uneori, găsea câte ceva de mâncare. Alteori, găsea câte ceva bine împachetat, lăsat special pentru nevoiaşi din mărinimia locuitorilor din blocurile învecinate.

De această dată nu găsi pe tomberon mai nimic. Văzu însă o borsetă nouă, bărbătească, parcă intenţionat pusă la vedere. Crezând că sunt nişte produse cosmetice, o luă fără să o deschidă şi acasă când au deschis-o... au încremenit! În borsetă era o sumă de bani, cu puţin peste suma pe care o aveau de plătit pentru chirie!!!

Acesta fusese darul Sfintei Parascheva pentru familia nevoiaşă. Abia atunci au înţeles visul femeii de a se trezi dis-de-dimineaţă, mai devreme decât de obicei!

Au plătit chiria, un perete este mereu acoperit cu icoane, unele mai mici, lipite direct peste var, altele mai mari, primite de la preoţi, ori cumpărate, atunci când îşi puteau permite! Întotdeauna când familia merge la sfintele moaşte, participă la sfintele slujbe, sporul şi buna rânduială a casei lor nu lipsesc.

Mulţumim, Sfântă Parascheva, pentru binefacerile tale, miluieşte-ne pe noi, păcătoşii!

*C.V.I.*, Iaşi, 2012

* * *

*Bucuria de a fi mamă*

Sunt din Iaşi şi, cu mila lui Dumnezeu, am adus pe lume un copil, la maternitate, cu mai bine de 40 de ani în urmă.

Am născut pe 13 octombrie, la miezul nopţii. Trebuia să mi se facă cezariană, dar, pentru că nu a vorbit nimeni pentru mine, am fost lăsată să nasc pe cale naturală. A fost o naştere foarte grea, după 30 de ore de la primele semne.

Bucuria ce a urmat a fost atât de mare, încât nu se poate reda în cuvinte. Aşa că n-am reuşit să dorm, măcar două ore, cum mi s-a indicat. Spre dimineaţa zilei de 14 octombrie, trebuia să fiu dusă din sala de naştere în salon. Asistenta, văzând că răspândeam în jurul meu numai bucurie, s-a mirat, iar eu am asigurat-o că pot merge pe picioarele mele fără căruţ. Era doar starea de bine din suflet, uitasem de trupul meu. Am ieşit pe uşă dar, după câţiva paşi pe coridor, am simţit că mi se face rău. Am încercat să mă întorc, dar am leşinat. Ultima imagine a fost peretele alb din faţa mea şi o asistentă venind... Când mi-am revenit mă simţeam atât de fericită, de uşoară, o trăire unică, o stare de bine greu de explicat.

Eram în patul meu, dar nu în spital, ci într-o biserică aflată în semiîntuneric. Singura sursă de lumină era o lumânare într-o strană. Eram înconjurată de multe, multe măicuţe, încât nu-mi explicam cum încăpeau aşa de multe într-un spaţiu restrâns. Trei dintre măicuţe erau la patul meu şi îmi făceau tot mai multă lumină. Apoi a apărut din ce în ce mai multă lumină şi, brusc, am văzut altă realitate: două asistente în haine albe, elegante, delicate. Ele nu vorbeau, doar se uitau la mine, pe când măicuţele acelea se rugau pentru mine. N-am întrebat, n-am spus nimic din ce văzusem, toată fericirea trăită

lângă măicuţe dispăruse, rămăsese doar bucuria aceea nemaipomenită pentru copil.

Ceea ce mi s-a întâmplat, chiar dacă nu a fost o minune, cred că dovedeşte ajutorul dat de Sfânta Parascheva să nu mor la naşterea copilaşului drag.

*Anonimă*

* * *

*Credinţa unei mame*

La naşterea primei fetiţe nu au fost probleme de sănătate, nici pentru copil, nici pentru mine, ca mamă.

Când am născut băieţelul, în Belgia, au apărut probleme: icter foarte mare, hemoglobină mică şi, după spusele medicilor, va avea retard mintal şi puţine şansă de viaţă. L-am botezat la urgenţă, după care a început să fie mai bine. La fiecare trei luni, îi luam analize şi nu ştiau ce diagnostic să-i pună.

La sugestiile medicilor, de a nu mai avea voie să nasc un alt copil, am venit în ţară, am repetat analizele medicale în Iaşi, apoi ne-am închinat la Sfânta Parascheva, lăsând pentru un an slujbe. Şi doctorii din România au fost rezervaţi în privinţa diagnosticului.

După trei săptămâni, am aflat că sunt însărcinată cu cel de-al treilea copil. Îmi părea bine pentru un alt copil, dar plângeam şi de această bucurie şi la gândul că Dumnezeu mă va pedepsi pentru păcatele mele.

Nu încetam să citesc zilnic Acatistul Cuvioasei şi să sper. Mi-aminteam cât de greu l-am născut pe băiat: s-a născut de 4,370 kg, era albastru-închis, gemea de durere, ţinut în perfuzie etc.

Acum îmi era frică să nasc natural. În ultima lună, mi-am schimbat medicul ginecolog care mi-a zis să mă internez, deşi nu aveam dureri. Vineri dimineaţa, citind Acatistul Cuvioasei, m-am rugat să am un copil sănătos, să rămânem în viaţă, chiar de-ar fi să am cele mai mari dureri. După terminarea Acatistului, am fost chemată în sala de naştere, deşi nu aveam dureri. În acest timp, am născut o fetiţă sănătoasă, fără operaţie.

În ianuarie 2013, ne-am dus din nou în Belgia, unde doctorul a constatat că băiatul nu are boala aceea gravă (alfatalasemie) şi că voi reveni la control anual.

Se împlinise anul meu de slujbe la Sfânta Cuvioasă Parascheva, mulţumită căreia rezultatele medicale ale copiilor sunt bune. Mă gândesc la un alt copil, căruia să-i dau numele Cuvioasei şi să spun oricui că atunci când crezi în sfinţi, în lucrarea Duhului Sfânt, în adevărata religie ortodoxă, nu suntem uitaţi, ci primim semne şi bucurii de nedescris.

Constat că toate sunt trecătoare, că trebuie să-L avem mereu pe Dumnezeu în inimă şi-n gând. Din inimă de mamă mulţumesc din suflet Sfintei Parascheva căreia copiii mei se roagă dimineaţa şi seara.

*Unde Dumnezeu nu e, nimic nu e!*

*Anamaria Hârtop*, Suceava
10 aprilie 2013

* * *

*Lucrare în căsnicie*

În urmă cu cinci ani, am aflat că soţul meu are o relaţie cu o fostă prietenă. Mi-a fost foarte greu, acum sunt relativ bine, gândindu-mă la cei doi copilaşi care suferă pe lângă mine.

Datorită unei prietene, am început să vin mai des la Sfânta Parascheva şi în această încercare a căsniciei mele, mă bucur că nu am luat alte vicii, că prietena soţului meu şi-a schimbat locul de muncă, deci n-o mai văd zilnic.

Într-o zi, pe când mă rugam, tristă, deprimată, am simţit în faţa icoanei Cuvioasei o atingere în palmă. Am vrut să strig în gura mare, dar, sincer, mi-a fost frică pentru că unii nu m-ar fi crezut. Acum cred cu tărie că Sfânta mă va ajuta să trec mai uşor peste greutăţile vieţii, că mi se va face dreptate şi linişte în căsnicie.

În urmă cu cinci ani, aveam probleme de sănătate: tensiune mare, noduli tiroidieni. Stresul era mare mai ales că în familia mea au fost decese cauzate de cancer. Recent am fost la doctor şi mi s-a spus că nodulii nu mai există... Doar o minune ar fi putut face aceasta datorită rugăciunilor.

*Laura*

* * *

*Relaţie îndoielnică*

Sfânta Parascheva a avut grijă de mine de când aveam 9 luni. Tata m-a scăpat din braţe într-o aglomeraţie. În urma căderii, capul mi s-a umflat groaznic, am fost internată la un spital din Neamţ, apoi am ajuns cu ambulanţa la Iaşi.

În disperarea ei, mama m-a închinat la Sfânta Parascheva, unde, la sfatul preotului, a atins o batistă curată de sfintele moaşte, care a fost pusă lângă căpuşor. Peste noapte, capul şi-a revenit, iar la tomograf, medicul nu înceta s-o întrebe pe mama ce mi-a făcut, unde m-a dus, cum şi-a revenit copilaşul

ei. Mamei îi era teamă să mărturisească minunea, pentru că în comunism era greu să-ţi manifeşti credinţa.

Am crescut, ştiind cum m-a ajutat Sfânta Parascheva, dar nu simţeam faţă de ea dragoste, ci recunoştinţă. Mai mergeam la Sfânta Liturghie, din când în când la Sfântul Maslu, citeam *Paraclisul Maicii Domnului* pentru ajutor în viaţă.

Copilăria mea a fost marcată de comportamentul agresiv al tatălui faţă de mama. Nădăjduiam să întâlnesc un băiat liniştit, aşa că vinerea mă rugam...

După terminarea facultăţii, m-am angajat. Am acceptat prietenia unui tânăr italian cu 12 ani mai mare decât mine, am comunicat prin internet aproape trei ani şi mi se părea civilizat, atent, liniştit. Deşi mama simţea că nu este omul potrivit, eu consideram că această prietenie îmi va oferi echilibru familial, sufletesc şi financiar. Am luat un an de concediu fără plată, iar înainte de a pleca în Italia m-am visat într-un mare pericol şi doar Sfânta Parascheva, ridicată din raclă, mi-a permis ajutorul. După acest vis, am plecat hotărâtă să rămân lângă cel cu care mi-am început viaţa intimă în cei doi ani, când ne-am vizitat. Ajunsă acolo, îl însoţeam la serviciu, îl ajutam ca secretară, găteam, ne plimbam, dar îmi spunea „Ceva mă opreşte şi nu te pot atinge!”.

Pentru prima dată, am început să mă rog cu dragoste Sfintei Parascheva pe care o visam alături de mine.

El se schimbase: se certa cu mama lui, cu sora bolnavă psihic, le ameninţa cu un cuţit, părea posedat de diavol. Uneori chiar îmi spunea că, de când m-a cunoscut, simţea cum îl chinuie cineva tot mai des. Pentru mine, aceste confesiuni au fost devastatoare şi am ajuns să înţeleg din multe detalii că ascunsese multe conflicte familiale. Se închina la o statuie scumpă adusă din China, deşi îi spuneam că e doar un idol.

L-am convins să mergem la Sfântul Nicolae, la Bari şi doar mie mi s-a permis să intru şi să duc la sfintele moaşte nişte crini imperiali.

După 6 ani de situaţii conflictuale, în care i-am fost alături, l-am rugat să mă lase să vin acasă în sărbătorile de iarnă, doar pentru două săptămâni. Eram epuizată, speriată, plină de dor faţă de familie şi faţă de credinţa ortodoxă pe care am descoperit-o cu adevărat în Italia într-o situaţie dificilă.

Ajunsă acasă, am alergat la Sfânta Parascheva, rugând-o să mă îndrume unde să rămân: acasă sau alături de prietenul meu.

Dumnezeu a făcut să apară probleme familiale şi financiare grave, încât la întoarcerea mea, pe aeroport, nu-l recunoşteam. Era tocmai ziua când se împlineau două luni de la citirea zilnică a Acatistului Cuvioasei Parascheva. Aveam sufletul rupt între familia mea şi el, între credinţa mea şi lumea secularizată, avară, globalizată, inumană a altei civilizaţii. Eram confuză, nu înțelegeam ce caut eu alături de el. A doua zi, după serviciu, am ieşit la pizza şi i-am spus decizia mea de a nu mai rămâne. A avut o izbucnire extrem de violentă, eram pentru el un trofeu la care nu voia să renunțe.

Ajutată de mama lui, a treia zi mi-am făcut bagajul şi am fugit la o mătuşă care lucra în zonă.

Sfânta Parascheva m-a păzit sănătoasă fizic şi psihic, m-a adus acasă, mi-a dat înapoi serviciul. De atunci, postesc vinerea, dau de pomană. Oriunde merg o văd pe ea, o visez: este înaltă, luminoasă, blândă, îmbrăcată ca o maică. Îmi este alături, mă bucur în credinţa mea ortodoxă, îi voi mulţumi mereu că m-a adus acasă şi am speranţa că mă va ajuta să-mi aleg un soţ bun.

*Maria*

* * *

*Un cămin dorit*

În 2001, eram căsătorită de doi ani, aveam o fetiţă şi stăteam la socri. Deşi munceam amândoi, ne descurcam greu cu banii, iar visul de a avea o casă a noastră devenea un ţel imposibil de atins. Pe atunci, nicio bancă nu făcea credite, iar CEC-ul impunea condiţii dure.

Ne rămâneau munca şi rugăciunea.

În urma unui vis în care un necunoscut mă îndemna să mă duc la Sfânta Parascheva, m-am trezit buimăcită, apoi am hotărât cu soţul să mergem împreună la Mitropolie. Am făcut un pomelnic doar pentru câteva zile, părintele l-a primit, ne-a miruit pe toţi şi am ieşit liniştiţi.

După trei săptămâni, am reuşit să împrumutăm banii de la o persoană care lucra în Japonia, bani pe care i-am restituit conform înţelegerii. În acelaşi an, am semnat actele unui apartament de două camere în Iaşi. În noaptea de 13 spre 14 octombrie 2001, am dormit prima dată în casa noastră. A doua zi, am pornit toţi trei către Sfânta Cuvioasă Parascheva care cu adevărat a făcut o mare minune pentru noi!

*Irina*, Iaşi

* * *

*Necazul ne-a apropiat de biserică*

În urmă cu 4-5 ani, fiul nostru împreună cu un amic a deschis o afacere făcând credite în bănci iar noi, la cererea

fiului, am pus casa gaj. Nu ştiu exact ce au făcut ei (fiul se ocupa de lucrări, prietenul era contabil), dar în 2012 ne-am trezit cu casa luată de bancă, cu datorii de zeci de mii de euro, fiul rămânând fără serviciu, eu m-am îmbolnăvit grav de depresie, soţul, şi el pensionar, face insulină pentru diabet.

Nu ne-a rămas decât să ne rugăm mai mult decât înainte. În primul rând, ne-am îndreptat spre Sfânta Parascheva: eu mergând de 2-3 ori pe săptămână la ea, iar soţul citind Acatistul în fiecare zi împreună cu alte acatiste. Am dat pomelnice de ajutor la Mitropolie, aprindem candela zi şi noapte acasă lângă icoana Cuvioasei, prezentă la Sfântul Maslu.

Repede au ajuns şi minunile. Un om bun, pe nume Dan, a plătit datoriile la bancă şi am rămas în casă, cu condiţia ca noi, când vom aduna banii, să recuperăm apartamentul. O doamnă avocat ne-a ajutat ca la licitaţie să ajungă mai ieftin. Soţul, deşi pensionar, a găsit un serviciu cu salar frumos, la fel şi eu, iar fiul nostru, după multele noastre rugăciuni la biserică, a mers în afara ţării să lucreze. Avem şi un proces care merge din ce în ce mai bine. Cu ajutorul rugăciunilor, încercăm să scăpăm de bănci şi să înapoiem banii domnului Dan.

Acum recunosc că necazul ne-a apropiat foarte mult de biserică, mai ales de Sfânta Parascheva, încât aş sta zi şi noapte în Mitropolie. Din toate necazurile avute, mă bucur că am atras mai multe persoane la Cuvioasa noastră. Mai ales cu vocea părintelui Valerian Radu, mergem cu evlavie şi dragoste la buna şi apărătoarea casei mele şi a oraşului nostru.

*Vali*, Iaşi

* * *

*Dorinţă împlinită*

În 1992, eram foarte tânără şi îmi doream o locuinţă. Eram căsătorită şi aveam un copil de doi ani.

Neliniştită fiind, am venit la Iaşi şi m-am rugat la racla Sfintei Parascheva.

Ca printr-o minune, după puţin timp am aflat de o locuinţă liberă, am solicitat de la primărie să ne fie repartizată. Aşa s-a întâmplat.

Când am intrat prima dată în locuinţă, pe peretele din bucătărie era aşezată icoana Cuvioasei pe care o păstrez şi astăzi. Este o mărturie că Sfânta mi-a îndeplinit dorinţa.

Doamne, ajută!

*Eugenia N.*, Galaţi

* * *

*A renunţat la ea*

M-am născut pe 29 noiembrie 1995 şi sunt o minune a Cuvioasei. Eu am o soră cu şase ani mai mare, născută cu probleme grave de sănătate. Este nevăzătoare, cu autism infantil, formă severă: nu vede, nu vorbeşte, nu gândeşte. Biata mamă se chinuie cu ea de 23 de ani: nu doarme nopţile, suportă urlete, este condamnată s-o îngrijească toată viaţa.

Dar... să nu cârtim, pentru că departe sunt judecăţile Domnului de judecata noastră.

Mai am un frate, Silviu, cu un an mai mare decât mine. Şi el s-a născut cu probleme la ochi, care s-au agravat în timp. La nouă ani a rămas orb. Acum este în anul I de facultate, este

foarte ambiţios, în ciuda situaţiei lui. Mai avem o speranţă: o operaţie care, probabil, îi va reda vederea, dacă se va milostivi Cuvioasa Parascheva ca el să zărească lumina soarelui.

Cât despre mine, sunt o minune a Cuvioasei, pentru că acum 18 ani, doctorii spuneau că, din cauza toxoplasmozei (care afecta ochii sau capul), mama n-ar putea naşte un copil sănătos. Rudele şi doctorii o sfătuiau să avorteze, însă ea, cât era internată în spital, venea zilnic, plângea, rugându-se să-i fie sănătos copilaşul, că mult a mai suferit cu ceilalţi doi.

Mama nu şi-a pierdut credinţa, n-a ascultat de ceilalţi, deşi trăia o tristeţe copleşitoare, văzându-şi copiii suferind. Şi-aminteşte că a adus pe lume o fetiţă minunată, că doctorii i-au spus: „Uite... are ochi luminoşi... ca ai tăi”. A simţit o emoţie inexplicabilă... că eram un copil sănătos care o privea cu ochii mari, verzi ca şi ai săi. A venit cu mare recunoştinţă şi i-a mulţumit Sfintei. Acum sunt în clasa a XII-a la un liceu cu profil matematică-informatică. Da... matematică... marea ei pasiune... la care a trebuit să renunţe după naşterea primei fetiţe bolnave. A renunţat la tot, a renunţat la ea, la visurile făurite în adolescenţă... Acum se realizează prin copii, mai ales prin mine, dar îi iubeşte deopotrivă pe toţi trei.

Mulţumesc, Sfântă Parascheva, pentru minunea de a exista, pentru viaţă!

*Andreea Roşu*, Iaşi

* * *

*Rugăminte cu inima curată*

În ianuarie 1989, am plecat de la Cernavodă spre Iaşi împreună cu naşa mea, fiecare cu gândul la dorinţele ei.

Menţionez că sunt lipoveancă, am divorţat, dar vreau să fac un om adevărat din singurul băiat pe care mi l-a dăruit Dumnezeu.

În vara anului 1989, băiatul meu a reuşit la marină militară datorită ocrotirii Cuvioasei. De atunci, nu am încetat să mă închin ei în fiecare zi, pentru fiecare dorinţă bună şi cinstită din familie: băiatul a devenit maior, am o noră bună, doi nepoţi sănătoşi şi ascultători.

Povestesc, aşa ca femeie simplă, la toată lumea, cunoscută sau străină, de bucuriile din familia mea şi-i îndemn pe toţi să creadă în minunile ei, căci orice rugăminte cu inima curată şi orice dorinţă ţi se îndeplineşte, dacă eşti sincer şi ceri cu toată fiinţa ta.

Dumnezeu să ajute tuturor!

*Teodosia*

* * *

*„Am alergat la Sfânta”*

În urmă cu 31 de ani, o duceam foarte rău cu soţul meu. Intrase într-un anturaj foarte urât: jocuri de cărţi pe bani, alcool, bătăi. Am fost luată cu salvarea din cauza bătăilor, a ameninţărilor cu moartea.

Supărată peste măsură, am venit împreună cu fiica mea de 17 ani la Iaşi, într-un octombrie friguros. Am stat două zile şi două nopţi la Cuvioasa (în biserică, pe afară). M-am rugat cu vorbele mele simple, am citit rugăciuni. Când ne-am întors acasă, minune: soţul ne-a deschis uşa, ne-a îndemnat să mâncăm ceva, apoi să ne odihnim, văzându-ne şi înfrigurate.

Un an de zile n-am mai avut probleme cu el. Mai mult: am reuşit de l-am adus şi pe el la Iaşi, la Maica Parascheva care este grabnic ajutătoare.

Am alergat la Sfânta de câte ori s-a putut, cerându-i ajutorul.

*Cazacu I.*, Câmpina

* * *

*„Ştiam că Sfânta intervenise"*

După divorţul de soţul meu am rămas să-i cresc singură pe cei doi copii, pentru că nu mi-am dorit o nouă căsătorie. Din cauza devalorizării banilor, am pierdut aproape totul, încât, ca să-i ţin în şcoală pe copii, urma să vând apartamentul. S-au ivit amatori de chilipiruri, printre care şi nişte „prieteni" care-mi ofereau o sumă infimă pentru început, apoi mă amânau...

În sufletul meu îşi făcuse loc o nelinişte, care mă făcea să tremur ca în faţa unei primejdii. În această stare, când am ajuns la Sfânta Parascheva îmi venea să strig cu toată puterea să nu îngăduie a rămâne cu cei doi copii pe drumuri, căci simţeam că fac o greşeală. Am plecat acasă aşa de amărâtă, că nu ştiam cum să ies din strâmtorarea în care am intrat.

În timp ce mă tot frământam, m-a sunat „prietena", anunţându-mă că nu ne mai putem întâlni, înţelegerea noastră cade momentan, pentru că trebuia să plece la mama ei grav bolnavă.

Am simţit o mare uşurare, ştiam că Sfânta intervenise şi-mi salvase casa şi disperarea. Problema financiară am rezolvat-o altfel, mai târziu.

Nu voi uita ajutorul grabnic dat de Cuvioasa Parascheva!

*Anonimă*

* * *

*„Să nu te mai atingi...”*

Sunt născută în ziua de 14 octombrie.

În anul 2001, soţul meu era într-un proces foarte greu la Iaşi. De fiecare dată când mergeam la proces, mai întâi treceam pe la sfintele moaşte ale Cuvioasei. Atunci aveam 35 de ani şi doi copii, unul de zece, iar altul de doisprezece ani. Am rămas însărcinată şi ideea că voi naşte, iar un copil mi-a tulburat toată liniştea. M-am hotărât să fac avort! M-am culcat cu hotărârea de a pleca la Iaşi şi nu la Paşcani, unde mă cunoaşte lumea! Noaptea, în vis, mi s-a arătat o femeie care mi-a spus: „Să nu te mai atingi de mine niciodată, dacă vei face avort!”. M-am trezit înspăimântată! Am spus soţului visul meu şi am hotărât să lăsăm copilul.

Am născut un băieţel. Naşterea a fost uşoară, deşi am o suferinţă la inimă. Copilul este normal şi este o binecuvântare pentru casa noastră. Acum băieţelul are 13 ani, zâmbetul lui copilăresc ne bucură, strecurând un fior de vinovăţie în sufletul nostru.

Slavă Domnului şi Sfintei Parascheva!

*Eugenia Prisecariu*, Valea Seacă

* * *

*Bucurie*

La aproape două luni după ce ne-am rugat la Sfânta Parascheva, eu şi soţul meu am fost binecuvântaţi cu un prunc.

Băiatul are acum 10 ani şi mulţumim Bunului Dumnezeu, Maicii Sale şi Sfintei Parascheva că ne-a adus aşa bucurie în viaţa noastră. Le mulţumesc că m-am făcut mamă, că în casa noastră şi în viaţa întregii familii au venit cele mai frumoase şi profunde sentimente.

*Anonimă*

* * *

*Nefericire şi speranţă*

Am avut şi am o viaţă nefericită: o meserie grea, am îndurat frig, ploi, căldură, zăpezi. Am lucrat şi la Canalul Dunăre - Marea Neagră, la Midia Năvodari.

Sunt căsătorit, dar nu am copii. Viaţa familială a fost cu suişuri, dar şi cu multe coborâşuri.

De la vârsta de 10 ani aveam dureri stomacale, dar şi ulcer duodenal. Când mă durea mai tare, mă amelioram cu bicarbonat, cu pastile.

Soţia, Ioana, a lucrat ca asistentă medicală la un cabinet stomatologic, dar a plecat în Italia să câştige bani, însă a dat greş.

De supărare, de singurătate şi stres, boala s-a agravat. Ioana venea mai rar acasă, trebuia s-o întreţin tot eu, apoi pleca din nou. În 2009, am fost operat de ocluzie intestinală într-o vineri, de neoplasm, mi s-a scurtat colonul, mi s-a montat un anus contra naturii. Acesta a fost extirpat după două luni.

Din Italia, soţia mea a venit o singură dată în timpul celor patru operaţii.

Toate intervenţiile mi s-au făcut vinerea, indiferent în ce zi mă internam. De aceea, ţin să-i mulţumesc cu credinţă şi evlavie Cuvioasei Parascheva, singura care a avut grijă de mine, m-a protejat, alături de rudele mele. În octombrie 2013, iubitoarea mea soţie şi-a luat nişte lucruri mai groase şi a plecat de acasă, spunând că blocul are energie negativă. Totuşi am încredere că Sfânta Parascheva mi-o aduce înapoi.

Mulţumesc Domnului că acum mă simt mai bine. Măcar o dată pe săptămână ajung la Mitropolie să-i mulţumesc Cuvioasei pentru sprijin.

*Pînzaru Gh.*, 63 de ani, Iaşi

* * *

*Binecuvântare*

Acum 20 de ani, cu toate că mergeam şi eu la sfintele mănăstiri şi biserici, nu ştiam de moaştele Sfintei Cuvioase Parascheva.

În 1993, am venit în interes de serviciu, într-o delegaţie, la Iaşi. Am participat la slujba Sfintei Liturghii, de Înălţarea Domnului.

Nu voi uita niciodată cum o stare de calmitate şi bucurie inexplicabilă în cuvinte m-a cuprins...

După întoarcerea de la Iaşi, am avut frumoasa surpriză şi binecuvântare să aflu că sunt însărcinată. Eram căsătorită de cinci ani şi deja îmi pierdusem speranţa de a fi binecuvântată cu un copil.

Din suflet îi mulţumesc Sfintei Parascheva pentru fiica mea, Alexandra-Gabriela-Elena, pe care o doresc ocrotită în viaţă.

*Elisabeta-Mihaela*, Bucureşti

* * *

*Durere şi bucurie*

În 2012, am fost diagnosticată cu o boală foarte rară apărută în 4 luni de sarcină. A trebuit să fiu operată şi m-am rugat cu lacrimi la Sfânta Cuvioasă Parascheva să mă salveze.

În timpul operaţiei, am visat-o pe Cuvioasa care trecea printr-un tunel de lumină, avea un copilaş în braţe. Mi l-a întins mie să-l iau, însă i-am răspuns că nu acesta este copilaşul meu, ci acela mult mai mic la care a trebuit să renunţ. Ea mi-a spus că pe acela să-l las să se ducă şi că acest copil din braţele ei va fi al meu, un băieţel.

Când am fost trezită din anestezie, aveam o mică durere în trup şi o mare bucurie în suflet.

Astăzi 20 februarie 2014 sunt gravidă în 30 săptămâni, cu băieţel şi nu pot să-i mulţumesc îndeajuns Sfintei, pentru că m-a încurajat şi m-a îndrumat într-un moment de mare cumpănă din viaţa mea.

Binecuvintează-mă, Sfântă Parascheva, pentru o naştere uşoară!

Mii de mulţumiri cu lacrimi din tot sufletul, Măicuţă dragă!

*Tamara*, Piatra-Neamţ

* * *

*„Marele vis mi s-a împlinit”*

Mulţumesc Cuvioasei Parascheva că m-a vegheat la cumpăna grea prin care am trecut, născând-o pe fiica mea, Eva.

M-am rugat Sfintei să nasc o fetiţă sănătoasă şi marele vis mi s-a împlinit. Am avut mari probleme la naştere. O noapte întreagă am implorat-o pe Sfânta, am citit Acatistul ei, rugând-o să nu mă lase să pier, să rămân întreagă în viaţă pentru a-mi creşte copilaşii.

Nu găsesc cuvinte să-i mulţumesc Cuvioasei pentru o nouă viaţă.

*Anca*, 35 de ani, Iaşi

* * *

*„Ştie Sfânta de copilul meu”*

Am un copil de 3 ani şi 8 luni, care nu poate să vorbească. Eu, ca mamă, am intrat în panică şi am început să caut tot felul de soluţii. Am sunat, fără rezultat, diferiţi medici. Într-o zi, am obţinut programare la o clinică din Târgu Mureş.

Când să plecăm, şoferul, cu ceva ani de experienţă în meseria lui, a alimentat greşit, maşina nu a mai pornit şi am fost nevoiţi să rămânem acasă.

Mi-am dat seama că ştia Sfânta de copilul meu şi ne-a oprit din acest drum, pentru că de curând am aflat că Ştefan nu este

autist, ci doar are un blocaj verbal care, cu timpul, se va remedia. Mulţumesc, Sfântă Parascheva!

*Alina*

* * *

*Un copil sănătos*

Sfânta Parascheva m-a ajutat când am rămas însărcinată cu fiul meu. A fost o sarcină foarte grea. Doctorii mă sfătuiau să fac avort, dar eu m-am rugat la Cuvioasa pentru a avea un copil sănătos.

Sfânta m-a ajutat să duc sarcina până la capăt şi mi-a dăruit un prunc sănătos.

*Anonimă*

* * *

*Toate s-au schimbat*

În noiembrie 2012, m-am certat cu soţul meu, iar în decembrie, după ce am rugat-o pe Sfânta Parascheva să ne binecuvânteze cu un copil, am rămas însărcinată. Este o fetiţă minunată.

Sunt sigură că toate s-au schimbat după ce am venit la moaştele Cuvioasei şi m-am rugat. Acum suntem o familie foarte fericită.

*Anonimă*

* * *

*Un dar de ziua Sfintei*

În urmă cu cinci ani, de ziua Sfintei, eram în biserică. La sfârşitul slujbei, am rugat-o să facă o minune de ziua ei: să-mi dea un prunc. Deşi mi-l doream de ani de zile, şansele erau foarte mici.

De ziua ei, Sfânta mi-a făcut un minunat dar: un băiat. De multt timp am aşteptat să ajung aici, la Iaşi, să-i mulţumesc. Dacă nu era o minune a Cuvioasei, totul ar fi fost imposibil. Mulţumesc!

*Claudia*, Cluj-Napoca

* * *

*„Ai răbdare!”*

Cu câteva zile înainte de nuntă, m-am certat cu soţul meu. O ceartă simplă care putea să năruie tot ce am pregătit. Chiar dacă ne iubeam, orgoliile noastre erau mai puternice.

Am plecat plângând la Mitropolie şi am rugat-o pe Sfânta Parascheva să mă ajute: dacă el este partea mea, să continuăm cu nunta. După două ore, ne-am reîntâlnit, ne-am îmbrăţişat ca şi cum nu fusese nimic. Am făcut cu bine nunta.

Au trecut doi ani plini de iubire, bucurii, tristeţi, necazuri, până într-o zi când ne-am certat foarte tare; el a plecat la Galaţi, eu am rămas la părinţii mei în Iaşi. Toate rudele lui mă considerau vinovată de cele întâmplate. Plângeam singură, fără să vadă ai mei, pentru a nu le face inimă rea.

Părea că nu mai există cale de întoarcere, că viaţa n-are sens şi îmi puneam mii de întrebări. Puţin răzvrătită, am plecat la Mitropolie cu gândul să cer explicaţii Sfintei Parascheva, întrebând de ce s-a ajuns în situaţia asta. Mi s-a părut că Sfânta îmi spune: „Ai răbdare!”. N-am înţeles!

Au trecut două săptămâni pline de amărăciune, frustrare, plânsete şi rugăciuni. Soţul venise la Iaşi spre a-şi da demisia de la serviciu. Însă înainte de asta, a venit la mine, la serviciu, chiar de Sfântul Nicolae. Ne-am împăcat.

Încetul cu încetul, totul intrase pe făgaşul normal. La serviciu, după o săptămână, mi-am făcut un test de sarcină care a ieşit pozitiv. Amândoi am primit cu emoţie şi bucurie vestea şi îndată am înţeles de ce Sfânta mi-a şoptit să am răbdare. Mi-a revenit în minte şi rugăciunea făcută la icoana Sfântului Nectarie pentru a rămâne însărcinată. De aceea îi voi pune numele Nectarie. Am mers din nou la Sfânta Parascheva şi mi s-a părut că o văd zâmbind.

Doamne, ajută!

*Ana-Maria*

* * *

*„Ne doream un loc liniştit”*

În 1997, o familie (două fete şi doi băieţi) cu locuinţa la bloc îşi dorea o casă într-un loc liniştit.

Cu ajutorul rugăciunilor la Sfânta Parascheva, am vândut apartamentul şi am cumpărat o casă cu grădină.

Într-o zi, lucram la o troiţă comandată de cineva. Deodată, de sub duşumeaua casei răzbătea sinistru cântecul unui şarpe.

Am citit Acatistul Cuvioasei, izbăvitoarea de jivine. N-am mai auzit nimic în perioada următoare, nici în casă, nici în curte.

Iertaţi-mă că nu mi-am dat numele, dar nu vreau ca cineva să creadă că aş avea vreun merit la Dumnezeu. Sunt cel care a vrut să alerge şi n-a putut, iar acum vine şchiopătând în urma turmei, departe, ca oaia cea rătăcită.

*Anonim*

* * *

*Refacerea căsniciei*

Am peste 73 de ani şi sunt văduvă. Într-o zi, m-am simţit foarte rău, tocmai când aveam de restituit o datorie unei verişoare.

Am deschis Acatistul Sfintei Cuvioase, rugându-mă să-mi ajute să ajung din Tătăraşi pe Ştefan cel Mare pentru a duce datoria.

La scurt timp după terminarea Acatistului, m-am simţit refăcută, apoi mi-am achitat datoria şi am ajuns la sfânta raclă cu bucurie.

Am un băiat a cărui soţie a deschis divorţ. M-am rugat Sfintei zilnic să-l orienteze, încât să nu trăiască în păcat, să cunoască o persoană serioasă, ca să-şi întemeieze o familie.

Minunea s-a produs: Sfânta mi-a auzit rugăciunea şi, în câteva luni, fiul meu s-a căsătorit cu o fostă colegă de liceu, întâlnită în Bucureşti într-o delegaţie. Sunt foarte sigură că este minunea Sfintei care ocroteşte şi ajută o văduvă şi un orfan.

Să ne rugăm mereu!

Doamne, ajută!

*A.B.Z.*

* * *

*Copilul e lângă noi*

Copilul meu s-a născut de ziua Cuvioasei. La doi ani, a avut probleme de sănătate, dar a scăpat cu bine cu ajutorul rugăciunilor.

La 16 ani, copilul a suferit un accident de maşină: colegii lui au murit, nouă nu ni se dădea nicio şansă. Doctorii spuneau să ne rugăm, aşa că ne-am dus plini de speranţă la Cuvioasa.

Acum, copilul meu încă trăieşte, este sănătos, doar o singură problemă a rămas: nu mai vede cu un ochi, dar noi ne-am rugat să-l avem lângă noi oricum ar fi. Dumnezeu şi Cuvioasa ne-au dat mai mult decât am cerut. Îi suntem recunoscători Sfintei, nu vom putea niciodată să mulţumim îndeajuns.

*Gabriela, Cătălin-Gabriel*

* * *

*„Simţeam de la depărtare ajutorul Cuvioasei"*

Am locuit în Germania 13 ani. Am găsit pe Internet adresa Sfintei Catedrale Mitropolitane din Iaşi – cu moaştele Sfintei Parascheva. Am trimis de 3-4 ori câte un pomelnic, în plic, cu suma de 5 euro. De fiecare dată, de acolo, simţeam de la depărtare ajutorul Cuvioasei.

Sunt convinsă că Sfânta Parascheva m-a ajutat de m-am întors acasă, la Sibiu, unde locuiesc cu soţul meu, Karl.

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

*Angelica*

* * *

*Promisiune*

În anul 1975, după absolvirea clasei a VIII-a, încercam să urmez o formă de învăţământ, dorind să am o meserie frumoasă. Am stat un an acasă, dar nu reuşeam să intru unde doream, deoarece nu absolvisem cele zece clase obligatorii.

Periodic, veneam la Iaşi trimis de mama la sora mea pentru a-i aduce câte ceva de mâncare.

Simţind nevoia unui ajutor, m-am rugat la moaştele Sfintei Parascheva, promiţând că, atunci când voi avea meseria dorită, un salariu îl voi dona pentru lumânări la Sfântă.

După mai multe rugăciuni, Sfânta Parascheva m-a ajutat: am absolvit mai multe forme de învăţământ, în urma cărora am avut un serviciu bun, o familie unde era armonie, fiind mulţumit de toate.

Am locuit 30 de ani în Ploieşti, iar când veneam la Iaşi, mai treceam şi pe la Sfânta, dar nu mereu, iar faţă de promisiunea făcută... nu mi-am mai ţinut cuvântul. Mai târziu am trăit multe necazuri, ispite, nemulţumiri, destrămarea familiei.

Din nou am început să mă rog, să merg la biserică, în pelerinaje, să postesc, dar mereu eram apăsat că nu m-am ţinut de promisiune... Am donat o sumă de bani la o biserică din Ploieşti, gândindu-mă la datoria ce-o aveam; am spus asta la spovedanie şi duhovnicul mi-a zis că am făcut bine, că tot la biserică i-am dat.

După o vreme, mi-am găsit liniştea... nu aşa cum m-am rugat, ci aşa cum a hotărât Dumnezeu la rugăciunile sfinţilor Săi.

Sărut mâna Maicii noastre Parascheva şi a tuturor sfinţilor la care m-am rugat şi care m-au ajutat!

Doamne, slavă Ţie!

*Constantin*, Munteni - Belceşti

* * *

*Întoarcere acasă*

După căsătorie, eu şi soţul meu am fost nevoiţi să părăsim locul natal, Leţcani, și să plecăm la Ploieşti din cauza serviciului.

Chiar şi atunci când au apărut copiii, mă copleşea dorinţa nesfârşită de a mă întoarce. Ori de câte ori veneam în vacanțe la Iaşi, mă rugam la Sfânta Parascheva cu lacrimi să mă ajute să revin acasă.

Prin pomelnice şi rugăciuni, după 15 ani, minunea s-a întâmplat şi toată familia s-a întors, cu serviciul, cu școala, cu locuinţa, în oraşul Iaşi. Vin des la Sfânta Parascheva să-i mulţumesc şi să mă rog pentru familia mea.

*Maria* şi *Pavel*

* * *

*Un copil aşteptat*

Acum două luni, am dat naştere unui copil prematur, căruia doctorii nu îi dădeau mari şanse.

Am rămas în Iaşi să luptăm împreună, am îngenunchiat des, rugând-o pe Cuvioasa să-mi salveze puiul pe care l-am aşteptat ani de zile.

Mâine plecăm împreună acasă!!!

Îţi mulţumesc, Cuvioasă Parascheva!

*Anonimă*

* * *

*O bunică fericită*

Cuvioasa a făcut pentru noi minuni de sute de ani, ocroteşte cu puterea ei ţara, oraşul Iaşi şi pe noi, cei care credem în puterea ei divină.

Desigur că şi în familia mea s-a împlinit o minune şi bucuria ce mi-a adus-o o spun şi altora.

M-am rugat la moaştele Cuvioasei pentru un copil băiatului meu, pe care şi l-a dorit, dar care întârzia să apară.

Rugăciunile, Acatistul Sfintei Parascheva au înfăptuit minunea aşteptată de noi toţi. Nora mea, Ioana, fiul meu, Vlad, vor fi părinţi – asta ne-a inundat de bucurie.

Într-un acatist de mulţumire, ne rugăm ca acest copil să se dezvolte şi să se nască sănătos.

Te mărim, Preacuvioasă Parascheva, şi ne rugăm să ne aperi mereu de tot ce-i rău!

*Ştefania*

* * *

*În urma stresului (...)*

M-am vindecat cu ajutorul rugăciunilor la Sfânta Parascheva de o boală grea, schizofrenie. Boala a durat 13 ani şi mi s-a declanşat în urma stresului provocat de iminenţa avortării fiului meu, Chiroşca Mircea Sebastian, de către fosta mea soţie, Adriana Elena.

Doamne, ajută!

*Chiroşca Mircea*, doctor veterinar

* * *

*„Mi-a arătat calea"*

Am două fetiţe, Nicoleta şi Gabriela. În urma divorţului, am rămas cu fetele, cu datorii enorme şi era gata să-mi pierd şi casa.

Sfânta Parascheva, la care veneam mereu să mă închin, mi-a arătat calea pe care pot să merg, încât să-mi salvez casa de la vânzare, să scap de datorii şi să ofer un trai decent fiicelor mele, care învaţă foarte bine, în ciuda greutăţilor prin care au trecut.

Mulţumesc din suflet lui Dumnezeu, Maicii Sale şi Sfintei Parascheva!

*Petronela*

* * *

*Lacrimi pentru viaţa copilului*

Am venit la Iaşi cu o fină din Galaţi care nu se simţea prea bine, fiind însărcinată. Mai pierduse câteva sarcini.

În urma consultaţiei la un renumit profesor universitar, a rezultat că fătul era mort, neexistând nici un indiciu de viaţă. I s-a recomandat chiuretajul. A plâns mult, apoi a cerut să mergem la Cuvioasa. Ea s-a rugat foarte mult, cu lacrimi. Ajunsă la medicul ei, din Galaţi, pentru prezentarea diagnosticului, s-a constatat că fătul trăia. Sarcina a decurs normal, iar acum băiatul, Iustin, care s-a născut normal, este sănătos şi are şapte ani.

Avem convingerea că numai cu ajutorul Sfintei Parascheva s-a întâmplat!

*Vasile*

* * *

*„Să mă împac cu mine"*

După ce am ajuns la Sfânta Parascheva, mi-am revenit cu problemele respiratorii pe care le dobândisem din cauza unei supărări îndelungate şi a deznădejdii.

Tot atunci mi-a ajutat Cuvioasa Parascheva să trec peste o despărţire şi să mă împac cu mine, cu situaţia nouă.

Mulţumesc, Sfântă Parascheva!

*Anonimă*

* * *

*„Palat"*

În 1984, m-am rugat plângând pentru a primi o casă de la întreprindere. Părintele de la Cuvioasa mi-a spus să nu disper, ci să mă rog mult. După 40 de zile, am primit o cameră pentru noi. Aveam copil mic de un an, dar camera mi se părea un palat.

Îi mulţumesc adesea Sfintei cu aceleaşi emoţii de atunci. Acum am casă, sunt la vârsta de 53 de ani, sunt bolnavă şi mă bucur de vârsta de 30 de ani a copilului.

Mulţumesc, Cuvioasă Parascheva!

*Elena*

* * *

*După şapte ani de singurătate*

În urmă cu 10 ani, am venit la Cuvioasa fiind îngrijorată, singură, divorţată, cu un băieţel de trei anişori. M-am rugat atunci să-mi îndrepte paşii pe calea cea bună după şapte ani de suferinţă.

După doar o săptămână, viaţa mea s-a schimbat radical. Într-o seară de sâmbătă, părinţii, văzându-mă tristă, au insistat să-i însoţesc la o nuntă. Eu mă gândeam numai la ce viitor îi voi oferi fiului meu! Am stat la masă cu rudele şi prietenii părinţilor mei. Am cunoscut o persoană de încredere şi după o săptămână, am ajuns să lucrez în Italia. Am fost conştientă că aceasta a fost o minune, din moment ce nu mai aveam nici o speranţă pentru ziua de mâine.

Acum m-am întors, am cunoscut acolo omul care îmi va fi alături mie şi tată pentru copilul meu.

Mulţumesc din suflet pentru tot binele!

*Gabriela*

* * *

*Revenire pe meleagurile natale*

Prin căsătoria cu Pavel, consătean, am fost nevoită să părăsesc locurile natale, să-mi urmez soţul repartizat cu serviciul în Ploieşti.

După naşterea copiilor, purtam mai puternic în suflet dorul de locul natal. Mă copleşea dorinţa de a mă întoarce. În vacanţe, veneam la Iaşi şi mă rugam cu lacrimi să mă ajute Dumnezeu să revin.

Prin pomelnice şi rugăciuni, după 15 ani minunea s-a întâmplat: toată familia s-a întors acasă cu serviciul, şcoala şi locuinţa, în Iaşi.

Mulţumesc, Sfântă Parascheva!

*Maria*

* * *

*Un moment greu*

Am avut ultima chemare la divorţ. Urma să se dea sentinţa, iar eu rămâneam fără serviciu şi fără nici un ajutor.

Am venit la Cuvioasa Parascheva, aşa că minunea s-a produs: mi-a fost respinsă acţiunea şi nu s-a finalizat divorţul.

De atunci ştiu că Maica Parascheva este făcătoare de minuni, grabnic ajutătoare.

Mii de mulţumiri pentru binefacerile primite.

*Paula*

* * *

*Omul de lângă mine*

În octombrie 2013, l-am rugat pe soţul meu (a nu ştiu câta oară) să mă ducă la Iaşi cu maşina pentru a mă închina la Sfânta Parascheva măcar de la distanţă, dacă nu voi reuşi să ating sfintele moaşte.

În ziua de 13, a venit dimineaţa de la serviciu, s-a îngrijit, apoi a spus că are o şedinţă și, în funcţie de aceasta merge. După „Tatăl nostru", a început predica, am ieşit din biserică să scot nişte bani de la bancomat. Pe stradă, l-am întâlnit pe soţul meu împreună cu o amantă... Sfânta Parascheva mi-a descoperit omul de lângă mine.

Slavă Domnului şi Sfintei Parascheva!

*Anonimă*

* * *

*Am iertat-o*

În 2014, am aflat că iubita mea (aveam o relaţie de cinci ani de zile cu ea) mă înşela. Am avut încredere în ea! La

rugăminţile ei, am iertat-o, dar ea a continuat infidelitatea, ascunzând telefonul, jignindu-mă. Am suferit mult, simţeam că nu mai am putere să-mi revin, dar Sfânta Parascheva mi-a liniştit mintea şi sufletul.

Am iertat această femeie, încă mai sunt cu ea şi mă rog la Cuvioasa Parascheva s-o liniştească, să ne dea Dumnezeu iertare de păcate şi să-mi dea puterea de a purta crucea căsătoriei alături de femeia aceasta.

*Ionuţ*

* * *

*Aici l-am întâlnit*

În 21 martie 2014, se împlinesc 60 de ani de când aici, la Sfânta Parascheva, l-am întâlnit pe acela care avea să-mi fie soţ peste doi ani şi pe cel ce-mi va fi alături 57 de ani.

Mulţumesc Sfintei Parascheva că mi-a dăruit aşa un om deştept, frumos şi modest.

*Elena*

* * *

*După lungi aşteptări*

Din tot sufletul îi mulţumesc Sfintei Parascheva pentru ajutor.

M-am rugat pentru a-mi da un soţ bun şi l-am primit.

M-am rugat pentru a avea un copil şi îl am.

Am venit la dânsa în multe zile de vineri şi, după lungi aşteptări, toate mi s-au îndeplinit. Mulţumesc din inimă!

*Oana*

* * *

*Puterea rugăciunii de mamă*

În 2009, m-am rugat la racla Cuvioasei pentru sănătatea fiului meu pentru care eram extrem de îngrijorată. Atunci mă durea mâna mea dreaptă. Rugându-mă pentru copilul meu, am simţit nişte furnicături prin mână şi o căldură deosebită. La ieşire, am constatat că mişcam braţul fără durere.

Copilul meu şi-a revenit, iar pentru mine a fost minunea care mi-a demonstrat ajutorul divinităţii. De atunci spun tuturor apropiaţilor cele întâmplate şi puterea rugăciunii de mamă.

*Liliana*

* * *

*Naştere uşoară*

În 1988, am născut primul copil. Fiindcă îmi era frică de ce se va întâmpla, m-am rugat la Sfânta Parascheva să-mi dea puterea de a trece cu bine peste durerile naşterii. Am trăit un miracol, deoarece în doar două ore am născut o fetiţă sănătoasă fără complicaţii. Atunci am ştiut că Sfânta mi-a luat toate durerile şi îi mulţumesc mult.

*Paula*

* * *

*Previziune spulberată*

Eram însărcinată, iar la un control medical mi s-a spus că pruncul pe care îl voi avea va suferi de o boală grea.

Am venit cu speranţă la Cuvioasa, m-am rugat, făgăduindu-i că voi boteza copilul cu numele ei.

Astăzi, ne-a învrednicit Dumnezeu şi am ajuns cu familia mea să-i mulţumim Cuvioasei. Fetiţa mea, Nadia-Parascheva, s-a închinat la ocrotitoarea ei, care a protejat-o încă înainte de a se naşte.

Mă bucur de o fetiţă sănătoasă, am o familie frumoasă, iar pentru acestea mulţumesc mereu lui Dumnezeu şi tuturor sfinţilor Săi.

*Ana*

* * *

*Diagnostic în impas*

Copilul meu, Răzvan-Cristi, s-a născut pe 13 octombrie, cu mult înainte de termen şi cu grave probleme de sănătate. Pe 14 octombrie, a făcut stop cardio-respirator, convulsii, hemoragie cerebrală cu puţine şanse de viaţă, iar medicii nu i-au dat nici o şansă de a fi un copil normal.

Cu ajutorul Sfintei Parascheva, ceea ce medicii n-au putut rezolva s-a înfăptuit cu mijlocirea divină. (...) Acum este în clasa a IV-a, un copil sănătos, bun, cuminte, care nu ştie ce este răutatea, invidia. Merge la biserică la Sfânta Liturghie în fiecare duminică.

*Anonimă*

* * *

*Fără transplant*

Băiatul nostru, în vârstă de 19 ani, s-a îmbolnăvit. Medicii din Iaşi şi din Bucureşti au găsit ca unică soluţie transplantul într-o clinică din străinătate.

Înainte de plecare, am venit la moaştele Cuvioasei cu rugăciune...

A doua zi, analizele au ieşit mai bune, treptat au ajuns la normal. Timp de două luni, doctorii din străinătate, văzând evoluţia analizelor, au tot amânat transplantul, până când băiatul s-a vindecat.

Slavă lui Dumnezeu şi sfinţilor Săi! Amin!

*Anonim*

* * *

# VII
# Examene. Luminarea minţii

*N-au fost coincidenţe, ci protecţie divină*

Sunt profesor universitar. Copilăria şi tinereţea le-am petrecut sub regim comunist, educaţia orientată spre ştiinţele exacte şi spre filosofia materialistă predată în şcoli. Pentru noi darwinismul era clar, iar religia interzisă.

Totuşi, acasă, pe ascuns (eram fiică de ofiţer), discutam despre biserică, despre Iisus Hristos. Mereu mi-am pus întrebări. În mintea mea de copil, îl aveam exemplu pe unchiul meu, un intelectual desăvârşit care în fiecare seară îşi făcea rugăciunea în genunchi. Îmi spuneam atunci: „Dacă nanu, care este un om atât de deştept, crede în Dumnezeu, înseamnă că există”. Bazându-mă pe teoria „modelului”, am urmat o credinţă a sufletului meu, cu respectarea unei conduite decente în totală concordanţă cu sfaturile religioase. Respectam în familie sărbătorile religioase, purtam la gât cruciuliţă, rosteam „Tatăl nostru” şi „Îngeraşul”.

Eram o elevă foarte bună, olimpică la fizică şi chimie, hotărâsem să dau la medicină, unde erau foarte mulţi candidaţi, iar pregătirile se făceau cu doi-trei ani înainte. Pentru anatomie, mama mea, cadru didactic universitar, a hotărât cu trei-patru luni înainte de admitere să-mi pună un preparator. Domnul profesor a venit într-o primă şedinţă, mi-a predat în amănunt „Neuronul”, apoi, în a doua şedinţ,ă „Fiziologia şi fiziopatologia măduvei spinării”, după care s-a retras, dându-şi seama că nu mai are timpul necesar să-mi predea toată

anatomia într-un timp scurt. Aşadar, ştiam cu lux de amănunte cele două subiecte, restul l-am învăţat din cartea de liceu, care era prea restrânsă şi insuficientă.

Înainte de admitere, m-am rugat la Sfânta Parascheva să reuşesc la facultate. Concurenţa era extrem de mare, locurile puţine, examenul de o excepţională rigurozitate.

Teza la anatomie: „Neuronul", o primă minune. La celelalte teze eram foarte bine pregătită, fiind olimpică la fizică şi chimie. Totuşi, la fizică nu exersasem efectuarea de probleme, însă un ordin al Ministerului Învăţământului a scos problemele de la admiterea la Medicină. Deci a doua minune, aşa că am luat nota 10 la teze. A urmat examenul oral la anatomie, pentru care din nou m-am rugat seara la Mitropolie. A doua zi, am extras biletul „Fiziologia şi fiziopatologia măduvei spinării", adică cel de-al doilea subiect pregătit excepţional! A treia minune!

Un prieten a încercat să-mi explice această situaţie prin fenomenul „întâmplării", al „coincidenţei". Nu pot fi de acord, pentru că într-o unitate de timp scurtă s-au întâmplat trei minuni. Sunt convinsă că au fost minunile Sfintei Parascheva! Am intrat prima la Facultatea de Medicină!

De atunci, ori de câte ori am avut probleme în viaţă, m-am rugat şi am simţit protecţia şi ajutorul Cuvioasei.

Acum, la o vârstă frumoasă, pe o poziţie socială importantă, am ajuns, în 2014, „la răscruce de drumuri". Pentru rezolvarea unei probleme importante în Ministerul de care aparţineam, am fost trimisă de la un cabinet la altul şi, deşi legislaţia era de partea mea, nimeni nu rezolva situaţia.

Din răsputeri m-am rugat Sfintei Parascheva. În timp scurt, persoana abilitată îmi iese în cale pe holurile Ministerului, mă invită în cabinet şi vede că am dreptate. (...) Mi-am

dat seama că a fost o altă minune. „Toma necredinciosul” ar spune că fiecare moment a reprezentat „o întâmplare”, dar eu ştiu foarte bine că este o minune, o protecţie divină!

Acum, mă rog la Cuvioasa pentru copiii mei ca să-şi facă o familie frumoasă, cu sănătate şi prunci minunaţi. (...) Amin!

*Anonimă*

* * *

*Copiuţe inutile*

Sunt chirurg în judeţul Neamţ. Am terminat rezidenţiatul în chirurgie generală şi aveam examenul final, fără de care nu puteam profesa ca medic specialist. Am învăţat timp de 4-5 luni, încercând să parcurg toate subiectele. Am găsit o carte unde erau toate diagnosticele şi mi-a trecut prin minte (dar am şi realizat) să fac câte o copiuţă cu boala respectivă şi tot tratamentul, urmând ca în sală să trec numai datele personale ale pacientului.

În seara dinaintea examenului, am fost la Sfânta Parascheva, m-am rugat, mi-am cumpărat o cruciuliţă şi mi-am pus-o la gât.

A doua zi, când am tras biletul cu subiectul, pacientul avea o boală rară care nu era scrisă în carte. Acest lucru mi-a fost salvator, pentru că, în amfiteatrul de chirurgie, profesorii stăteau pe rândul doi de bănci, iar candidatul în faţă. Astfel, dacă aş fi folosit copiuţa, nu era posibil să scriu în 20 de minute aşa de clar şi riguros boala. Aşa că am prezentat liber, mi-am notat doar câteva date despre pacient.

Cu siguranţă, fără Sfânta Parascheva n-aş fi ajuns medic specialist.

*Anonim*

* * *

*Mai întâi la Sfânta Liturghie*

Am terminat Facultatea de Teologie Ortodoxă în 1995. În cei patru ani de studenţie, multe şi mari minuni a făcut Dumnezeu cu mine, luminându-mi mintea şi ajutându-mi în toate. Am simţit totdeauna ocrotirea Domnului, a Măicuţei Sfinte, a Sfintei Cuvioase Parascheva.

Mereu o rugam pe Cuvioasa să-mi cadă la examen subiecte preferate pentru că-mi doream bursă, iar de fiecare dată îmi pica ceea ce ştiam mai bine. Astfel am înţeles că Dumnezeu mă iubeşte şi mă ajută prin ocrotitoarea noastră, a tuturor.

În unele situaţii, mă bazam doar pe cunoaşterea mea şi, dacă examenul îl aveam luni, nu mergeam duminica la Sfânta Liturghie, însă rezultatele erau mai slabe. Dacă mergeam duminica mai întâi la Sfânta Liturghie, atunci era vizibil ajutorul Domnului.

*Mioara L.*

* * *

*Mi-a dat putere*

Înainte de sesiune, m-am rugat Sfintei Parascheva să trec cu bine de acest prag presărat cu examene dificile. Sfânta mi-a dat putere, mi-a luminat mintea, încât am luat toate examenele, am trecut la buget, iar părinţii n-au mai avut de plătit taxele.

Sfânta Parascheva m-a ajutat enorm pe mine şi pe familia mea.

*Nicolau Roxana*

* * *

*Am avut încredere*

Venisem la Iaşi pentru examenul de rezidenţiat, pe care îl picasem cu un an în urmă. Am ajuns cu trenul seara la $21^{30}$, iar la $22^{00}$ eram la Mitropolie. Deşi era târziu, am găsit un părinte călugăr care aprindea candela.

Am făcut Acatistul, m-am rugat, după care am avut încredere în reuşită. Aşa a fost: am luat examenul, iar acum sunt medic pediatru.

Îi mulţumesc Cuvioasei Parascheva, Sfântului Nectarie, Maicii Domnului pentru tot ce mi-au dat.

*Anonimă*

* * *

*În ultimele minute*

Băiatul meu era în clasa a VIII-a, avea evaluare naţională la matematică. Eu treceam prin faţa Mitropoliei când el mai avea 15 minute din teză. Mi-am amintit să intru să mă rog la racla Sfintei.

Când am ajuns acasă, băiatul mi-a spus că în ultimele 10 minute şi-a dat seama cum să rezolve un subiect. A luat 9,50 şi a intrat unde şi-a dorit.

*Laura-Magdalena*, Iaşi

*Credinţa ne ridică*

Sunt unul dintre miile de studenţi care a cunoscut cât de mari sunt minunile Cuvioasei Parascheva. Aş vrea ca relatarea mea să întărească pe mulţi în credinţă, pentru că, atunci când deznădejdea ne doboară, doar credinţa ne poate ridica.

Unul dintre puţinii mei prieteni adevăraţi fusese obligat de părinţi să dea la o facultate care nu-i plăcea. Ascultător, a dat acolo şi cu greu a ajuns în ultimul an, când m-am hotărât să-l ajut. Omeneşte era imposibil să ajungă la licenţă: restanţe multe, obiecte grele, „prieteni" care-l luau prin cluburi şi în ajunul examenelor.

Am alergat la ajutorul Cuvioasei şi ceea ce era imposibil a devenit realitate. Într-o săptămână a luat şase restanţe cu note mari, iar în final a dat şi licenţa.

Slavă lui Dumnezeu pentru toate, laudă Maicii Domnului, cinste Cuvioasei!

*Anonim*

* * *

*Acatistul Cuvioasei şi metanii*

Aveam un examen greu la facultate. N-am fost primită de un profesor sever din cauză că întârziasem. Am venit la Mitropolie, am citit plângând Acatistul, spunând dorinţa după fiecare icos. M-am liniştit. După-amiază, m-am dus la examen cu alte grupe. Minune: n-a mai venit profesorul, ci asistentul, care s-a uitat mai puţin pe lucrare şi mi-a dat nota 10 (citisem pe sală tocmai subiectul dat).

Nu pot mulţumi Sfintei Parascheva decât citind Acatistul, apoi făcând la sfârşit 40 de metanii, participând ziua la slujbă.

*Vornicu Lia*, Oneşti

* * *

*Un subiect dorit*

În 2014, am avut un examen profesional la care se cerea o bibliografie imensă, aşa că am pregătit doar o parte şi în seara dinainte m-am rugat cu credinţă şi nădejde Cuvioasei Parascheva.

Într-un mare amfiteatru, la verificarea modului în care erau aşezate şirurile de candidaţi, doar mie mi-a cerut un supraveghetor să-mi schimb locul (...).

Mai târziu am constatat minunea: erau două tipuri de subiecte, din punctul meu de vedere. Un subiect mi s-a părut foarte dificil, iar celălalt foarte uşor, din materia studiată de mine. Cred că Sfânta Parascheva a făcut o minune pentru mine, deoarece, dintre toţi cursanţii, doar mie mi s-a cerut să mă mut înainte de primirea subiectelor. Da, a fost o autentică minune a Cuvioasei, căreia îi mulţumesc mereu.

*Anonim*, Bucureşti

* * *

*Diagnostic de rugăciune*

Preacuvioasă Maică Parascheva, primeşte umila mea mărturie şi iartă-mă că a trecut atâta timp până să împărtăşesc această binefacere cu alţi fraţi întru Hristos!

După cinci ani de pauză de la practica medicală, prin conjuncturi rânduite de Dumnezeu, am hotărât să dau din nou examenul de rezidenţiat pentru a reveni la meseria de medic.

Pregătirea pentru examen a fost anevoioasă, emoţiile creşteau odată cu apropierea lui, încât plângeam, mă rugam, dar nu deznădăjduiam. Am cerut ajutor şi rugăciune celor apropiaţi. Un părinte drag m-a sfătuit să citesc de trei ori înainte de examen Acatistul Cuvioasei. În timp ce rezolvam testul grilă, am chemat în ajutor sfinţii la care aveam evlavie (...).

Cu 15 minute înainte de final, disperată, intrasem în panică, dar am chemat-o cu foc pe Sfânta Parascheva, apoi bifam cu viteză răspunsurile, încât mi-a rămas timp de verificare. Am trecut cu bine examenul cu ajutorul Cuvioasei, care a grăbit carioca mea să bifeze în opt minute răspunsuri de completat în 30 de minute.

Cu adevărat, minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi!

Îţi mulţumesc, Sfânta noastră dragă!

*Maria B.* – medic rezident

* * *

*Restanţe*

În 1997, eram studentă la două facultăţi şi am avut în toamnă trei restanţe, ceea ce însemna repetarea anului.

M-am rugat cu ardoare la moaştele Cuvioasei, i-am promis că o voi adora şi îi voi învăţa pe alţii să aibă credinţă. A doua zi, la facultate, printr-un afiş, se anunţa că şi aceia care au trei restanţe pot da încă o dată examenele.

Am venit şi i-am mulţumit Sfintei. Între timp, m-am căsătorit, iar pe Cuvioasa Parascheva o avem ca ocrotitoare a familiei. Locuiesc acum în Bucureşti, tot lângă o biserică având hramul Sfintei Parascheva.

*Anda Isabela*, 40 de ani

* * *

*Decizie bună*

Preacuvioasa Parascheva ne-a ajutat de-a lungul anilor mie şi fraţilor mei să terminăm cu bine medicina şi dreptul, primind apoi servicii bune. După plecarea din Iaşi, reveneam adesea să aducem mulţumire şi rugăciune de a ne proteja.

Acum câţiva ani, aveam o mare greutate cu băiatul meu, care nu se putea decide pe ce drum să meargă în viaţă. Ca mamă, am încercat să-l conving de ceea ce este mai bun pentru el, dar fără vreun rezultat.

De ziua Cuvioasei, după zece ore de aşteptare, am ajuns la racla Sfintei, am ţinut post, am citit Acatistul, m-am rugat...

Am plecat din ţară, cu speranţa că o minune se va întâmpla. Când am ajuns acasă, copilul meu luase o decizie bună în numai trei zile. Am aşteptat ani la rând să ia această hotărâre, iar acum am simţit ajutorul Cuvioasei Parascheva, căreia îi mulţumesc din suflet pentru binecuvântările trimise familiei mele.

Cu plecăciune şi smerenie,
*Mariana*

* * *

*Raze de mângâiere*

Care dintre noi n-a simţit că greutăţile s-au năpăstuit asupra-i ca o avalanşă. Atunci greşim, uitând că nu suntem singuri.

Vestea că la facultate nu mi-a fost acordată bursa socială m-a făcut să disper. Am făcut contestaţie, scriind despre situaţia familiei modeste din care fac parte. Şansele erau minime, pentru că mulţi au procedat ca mine (...). Numai o minune putea rezolva totul.

Cu ocazia zilei Cuvioasei, extazul duhovnicesc prilejuit de frumuseţea cântărilor la slujba Sfintei Liturghii, la priveghere, m-a ajutat să strig cu toată puterea ajutorul Cuvioasei.

A doua zi, am aflat la secretariat că sunt trecută pe lista bursierilor. Emoţii şi bucurie de nedescris m-au cuprins, mai ales când am conştientizat că, de ziua ei, Sfânta trimite raze de mângâiere, ne umple de recunoştinţă adâncă. Ştiu că a participat tainic la comisie şi a luminat minţile şi inimile celor ce-au decis să mă ajute. Am relatat doar una dintre numeroasele situaţii în care am fost auzită, în marea mea nevrednicie, de Sfânta Parascheva. La strigăte din inimă m-au auzit şi Sfinţii Nectarie, Ioan Rusul, Efrem cel Nou. Ei sunt vii, sunt printre noi, mereu sărindu-ne în ajutor dacă în rugăciune îi strigăm puternic.

Mulţumesc din inimă Cuvioasei, cu adevărat grabnic ajutătoare!

* * *

*Am promovat*

Sunt studentă la Facultatea de Medicină Dentară București. Riscam să pierd anul al V-lea din cauza unor probleme. Era un examen dificil, o situație foarte delicată. Am avut examenul final în urma căruia se decidea dacă repet sau nu anul. Acest examen a fost chiar de ziua Cuvioasei Parascheva, căreia m-am rugat mult împreună cu familia.

A fost o minune că am trecut anul. Din acel moment, am făcut promisiunea că voi veni la Iași să-i mulțumesc. O mare emoție am simțit când m-am rugat la sfintele moaște.

*Dan Bianca*, 25 de ani, București

* * *

*Casa ne-a căutat pe noi*

În iulie 2012, eu și soțul meu terminam Facultatea de Teologie din Târgoviște. La două săptămâni după licență, soțul meu a susținut examenul de capacitate preoțească. În timpul lui, eu m-am rugat la icoana făcătoare de minuni, iar Sfânta Parascheva mi-a ascultat rugăciunea.

După o lună, a primit cu bucurie și emoție Taina Sfintei Hirotonii. Însă, ajunși în parohie, am constatat că nu avem unde locui. Ne-am așezat la rugăciune cu Acatistul Cuvioasei în seara de 13 octombrie, iar a doua zi, după Sfânta Liturghie, casa ne-a căutat pe noi. În 2015, Sfânta Parascheva ne-a primit rugăciunea la sfintele ei moaște. Sfântă Cuvioasă, roagă-te pentru noi!

*Preoteasa Georgiana Olteanu*,
Fierbinți, Dâmbovița

* * *

*Singurul ban...*

La 14 ani, aveam examenul de admitere în clasa a IX-a. Veneam de la ţară, dintr-o familie modestă, cu posibilităţi materiale reduse... Eram mai mulţi fraţi, iar părinţii se certau în fiecare zi pentru neajunsuri pricinuite de un viciu al tatălui.

La plecarea spre Iaşi, mama mi-a dat o singură monedă, ca ban de cheltuială. Atâta avea!

În seara dinaintea examenului, m-am închinat la racla Cuvioasei, fără să aştept ceva în schimb. Atunci nici n-am ştiut cum să mă rog, nici ce să-i cer Cuvioasei i-am lăsat singurul ban...

Peste ani, am fost conştientă că, de fapt, cariera mea medicală se datorează Sfintei Parascheva şi poate acelui „dar" sărman, însoţit de credinţă şi curăţenie sufletească. Am reuşit atunci la şcoala dorită, unde se intra greu, mi-am continuat studiile, iar acum alin suferinţele oamenilor.

*C.L.*, 39 de ani

* * *

*Cu voce de cristal*

În 2004, mi-am susţinut licenţa la Conservatorul din Iaşi. Venind din Constanţa, m-am îmbolnăvit foarte rău în timpul călătoriei, încât am rămas fără voce, fără posibilitatea de a-mi susţine examenul de canto.

M-am rugat la Cuvioasa Parascheva. A doua zi, am susţinut recitalul cu voce de cristal, dar cu lacrimi de durere. Am

luat examenul cu felicitări, însă, timp de o lună, nu am mai putut vorbi. Iar m-am rugat Cuvioasei, i-am cerut iertare că am uitat să-i mulţumesc... M-am însănătoşit fără tratament.

*Gabriela Dobre*, artist liric, Teatrul de Operă şi Balet „Oleg Danovski", Constanţa

* * *

*Ajutor la disertaţie*

Am simţit ajutorul Cuvioasei Parascheva din anii studenţiei, când veneam să mă închin la moaştele sale. După terminarea facultăţii, am început să lucrez. M-am acomodat greu la noul mod de viaţă şi eram mereu nemulţumită, însă mergeam zilnic să mă închin Cuvioasei. Simţeam că-mi las toate necazurile la racla cu moaşte. Nu de puţine ori mergeam, apăsată de o oarecare problemă, să mă plâng Sfintei, iar când plecam spre casă, constatam că sufletul meu este liniştit şi plin de nădejde.

Cuvioasa Parascheva m-a ajutat să-mi scriu disertaţia. Timpul a trecut repede în anul al II-lea de masterat şi nu reuşeam să scriu disertaţia. Aveam scrise câteva pagini, dar parcă mă împotmolisem undeva. Îmi doream să susţin lucrarea, dar nu mă vedeam în stare să o finalizez. Mi-a venit un gând într-o zi: „Mă voi duce la Cuvioasa în fiecare zi şi o voi ruga să mă ajute". Nu a fost greu să mă ţin de această făgăduinţă, cu mici excepţii, deoarece mergeam şi înainte aproape zilnic să mă închin, când plecam sau mă întorceam de la facultate. Sfânta Parascheva nu a întârziat să mă ajute. Într-o lună am scris lucrarea, fără a întâmpina dificultăţi. Cu

toate că lucram şi mergeam la cursuri la master, am reuşit să termin repede lucrarea. Parcă cineva mi-a deschis mintea şi mi-a arătat ce trebuie să scriu. Partea practică mi-a dat bătăi de cap pe parcursul anului al II-lea de master, însă, în luna mai, am realizat foarte repede acest capitol. M-am dus cu lucrarea la doamna profesor coordonator cu oarecare nesiguranţă, dar am rămas surprinsă că ceea ce am realizat era bine făcut. A urmat şi susţinerea lucrării, la care am avut foarte mari emoţii. Nu mă interesa nota, îmi doream să termin. Cuvioasa, însă, m-a ajutat până la capăt: am luat nota maximă.

Cred că Sfânta Parascheva ne ajută să realizăm ceea ce ne este de folos, iar pentru ce ne dorim şi e inutil sau nu este vremea potrivită, ne dăruieşte linişte şi răbdare.

* * *

*„Nu ştiam de... Sfânta"*

În 1976, am venit la Iaşi pentru a-mi susţine examenul de definitivat în învăţământ, pentru că la Galaţi nu exista centru de perfecţionare. Aveam doi copii, de 6 şi de 2 ani, pe care i-am lăsat cu mama. Simţeam că nu sunt suficient de pregătită, că n-am străbătut temeinic toată materia. În liceul unde am fost cazată, am început să repet, dar nu mă puteam concentra. Plângeam mai mult decât învăţam.

Regret că nu ştiam, nu auzisem nimic de Sfânta Parascheva. O colegă m-a luat de mână şi astfel am ajuns la Mitropolie. În genunchi, cu ochii plini de lacrimi, am rugat-o să mă ajute să iau examenul.

Minunea s-a produs: mi s-a îndeplinit dorinţa. De atunci, mă rog mai mult şi îi cer lui Dumnezeu să mă învrednicească să ajung la sfintele moaşte să-i aduc mulţumiri pentru tot şi pentru toate câte au urmat în viaţa mea profesională şi familială.

*Savin Nataliţa*, Galaţi

* * *

*Prin semenii noştri*

Sunt studentă în anul I la Politehnică. M-am acomodat greu la această facultate, întrucât am absolvit un alt profil nici n-am fost sigură că voi trece aşa uşor admiterea, dar Cuvioasa a rânduit să ajung aici şi, poate, Dumnezeu are un plan cu mine.

Săptămâna trecută, am avut un colocviu la Grafică Asistată de Calculator, unde mă descurcam greu, dar am mers la voia Domnului. În sală, cuprinsă de fiori, mă rugam lui Dumnezeu să-mi cadă o piesă uşoară, s-o desenez cu toate cerinţele. Biletul tras mi s-a părut suficient de greu pentru cunoştinţele mele. Încă o dată, Dumnezeu nu m-a lăsat la nevoie şi s-a aflat lângă mine un băiat blând, în a cărui privire se citea o bunătate desăvârşită. Fără să mă cunoască, m-a ajutat cu multă răbdare. Surprinzător este că exista o greşeală pe care pofesoara n-a remarcat-o. Am primit punctaj maxim şi sunt sigură că Sfânta Parascheva a lucrat prin acest suflet, ce mai târziu mi-a devenit prieten.

Am concluzionat că niciodată n-ar trebui să deznădăjduim, deoarece Dumnezeu şi sfinţii ne vin mereu în ajutor, ştiu necazul şi trebuinţele noastre.

*Anonimă*

* * *

*Certitudinea biruinţei*

În 15 iulie 1987, începea concursul de admitere la facultate. Atunci, concurenţa şi exigenţa admiterii la facultate erau foarte mari: învăţat, speranţe, emoţii, uneori eşec. Erau dureroase: căderea, ridicarea, reluarea efortului.

Speranţa, ajutorul de la Sfânta Parascheva, rugăciunile preotului, închinarea la sfintele moaşte, miruirea mi-au alungat teama şi mi-au dat certitudinea biruinţei, care a devenit bucurie negrăită.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru!

*Anonim*

* * *

*Prima lecţie*

În 1975, am intrat în această Sfântă Catedrală, ca un copil derutat care dădea admitere la facultate şi-L căuta pe Dumnezeu, fără a şti prea multe, deoarece în acele vremuri nu trebuia...

Rugăciunea pornită din suflet, îndreptată către Dumnezeu, a fost prima mea lecţie de credinţă adevărată.

Aici am descoperit-o pe Sfânta Parascheva. Veneam ca toţi studenţii înainte de fiecare examen sau încercare, având convingerea că altfel nu se poate, că nu iau examenul! Sfânta m-a ajutat, cu certitudine, să termin facultatea, să trec peste toate necazurile!

Acum, ori de câte ori ajung în Iaşi, nu se poate să nu mă închin la Sfânta Parascheva, să-i mulţumesc şi să mă rog, ca în timpul studenţiei, pentru copiii mei şi pentru toată familia.

*Dorina-Gabriela*

* * *

*Răbdarea aduce biruinţa*

Milostivul Dumnezeu, prin rugăciunile sfinţilor, nu m-a lăsat în vreme de grea încercare.

În iulie 2013, am susţinut la Cluj examenul de definitivare în învăţământ. După mult timp de temeinică pregătire, m-am prezentat la examene, având în buzunar două iconiţe: a Sfintei Parascheva şi a Sfântului Efrem. Durata examenului fiind de patru ore, am avut un minut în care nu mai ştiam ce să scriu. Atingând cu mâna cele două iconiţe din buzunar, dintr-odată, conştientizasem că scriam fără să-mi dau seama...

Câteva zile mai târziu am aflat rezultatul. Obţinusem doar 7,45, în condiţiile în care nota de trecere era 8,00. Câteva ore trăisem iadul... Îi tot întrebam pe Dumnezeu, pe Sfânta Parascheva şi pe Sfântul Efrem de ce m-au lăsat. Cu ajutorul prietenilor şi al părinţilor, care s-au rugat pentru mine, am

ajuns să înţeleg că nu am măsura lui Iov, că sunt nevrednică... Cum îmi permiteam eu să-i reproşez lui Dumnezeu că nu mă ajutase?... Am depus contestaţie. Nota mi s-a mărit cu un punct, astfel că am trecut examenul.

Simţind vinovăţia în faţa încercării, rugăciunea mea a devenit mai puternică, iar eu mai aproape de Dumnezeu.

Astăzi, dau slavă lui Dumnezeu pentru toate, rugându-mă pentru ajutorul sfinţilor în curăţirea de patimi şi de ispite.

*Anamaria M.*, Suceava

* * *

*„Întâmplarea" e ajutorul Cuvioasei*

Consider că Sfânta Parascheva m-a ajutat să-mi iau examenul de licenţă după ce am trecut prin mai multe dificultăţi: în prima sesiune, n-am făcut proiectul de licenţă, pentru că profesorul a refuzat să mă ajute; în următorul an, n-am reuşit să-l termin. În celălalt an, nu mai aveam bani pentru taxa de examen, iar când mi s-a oferit ajutorul, era prea târziu, întrucât se adăugase proba scrisă.

Voiam să renunţ, dar preotul din parohie m-a sfătuit să perseverez. Când eram destul de mâhnit, am primit un telefon de la facultate, prin care mi s-a transmis că examenul s-a amânat pentru septembrie. Eram foarte bucuros şi mi-am zis că întâmplarea aceasta trebuie să fie ajutorul Cuvioasei.

Pe urmă toate au decurs bine: am depus proiectul, am făcut rost de bani, la proba scrisă mi-a căzut un subiect cunoscut, aşa că iar am simţit ajutorul Cuvioasei, care mi-a îndeplinit cererea făcută insistent.

În afară de această întâmplare, am reuşit să alung patima fumatului... Eram un fumător înrăit încă din copilărie. Nu mai am acest viciu de patru ani (...).

Am scris acestea ca o minimă recunoştinţă pentru binele pe care mi l-a făcut Cuvioasa. Consider că cea mai bună recunoştinţă este aceea de a nu mai păcătui, de a nu dezamăgi, deoarece sfinţii la care apelăm îşi pun cuvântul pentru noi, oamenii, în faţa lui Dumnezeu, iar noi adesea îi întristăm.

*Valentin*, 24 de ani

* * *

*Doar restanţă...*

În 2007, pe când eram studentă în anul IV, aveam un examen la Informatică, pentru care mă temeam că nu-l voi lua...

La examen, am fost surprinsă cu nişte fiţuici şi m-au dat afară.

După examen, colegii mi-au spus că profesorul a exmatriculat două studente cu câteva săptămâni înainte de întâmplarea trăită de mine.

Am început să plâng, neştiind ce să fac. Eram copleşită de situaţie. Am fost la domnul profesor să-mi cer iertare, dar nu mi-a dat de înţeles că va trece cu vederea fapta mea.

La sfatul unei colege, am fost la Biserica „Sfântul Gheorghe”, km 0 din Bucureşti, unde m-am rugat Sfintei Parascheva şi unde este o icoană făcătoare de minuni.

Când a venit timpul să dau restanţa, eram foarte stresată, aşa că mi-am grăbit paşii, închinându-mă şi la Sfântul Mina, la Sfântul Dimitrie, la Maica Domnului.

Întâmplarea a fost că, la restanţă, profesorul nu a putut să vină. Aşadar, m-am bucurat că au făcut parte din comisia de examinare alte persoane.

Mulţumesc Bunului Dumnezeu, Maicii Domnului, Sfintei Parascheva şi tuturor sfinţilor!

*Georgiana*

* * *

*La examenul de treapta a II-a*

În timpul liceului, în fiecare duminică şi zi liberă, eram la biserică, la Mitropolie, lângă Sfânta Parascheva.

Eram în clasa a X-a, iar pentru examenul de treaptă (din şapte clase trebuia să rămână una singură) nu eram o elevă foarte bună, ci un copil de la ţară, cu multă credinţă şi frică de Dumnezeu.

În noaptea dinaintea examenului, am visat ce subiecte o să-mi cadă. A doua zi, acelea erau şi am luat nota 10; am intrat în treapta a II-a împreună cu o foarte bună colegă de clasă.

De atunci am simţit tot timpul că Sfânta Parascheva este lângă mine.

Doamne ajută!

*Anonimă*

*Evenimentele schimbă viaţa*

Dacă ar fi să scriu toate lucrurile bune care mi s-au întâmplat după ce m-am rugat la Sfânta Parascheva, probabil că nu mi-ar ajunge foaia. Aşa că scriu doar despre trei evenimente care mi-au schimbat viaţa. Ţin să precizez că înainte de fiecare minune am venit să cer ajutorul Cuvioasei:

– examenul din clasa a IV-a care a hotărât intrarea mea în proiectul Pro Ruralis;

– bunicul meu suferea de o boală gravă, iar doctorii îi preziceau doar câteva zile de viaţă. Bunicul şi-a revenit după ce m-am rugat la sfânta raclă;

– am dat un pomelnic pentru ca toţi colegii mei de clasa a VIII-a să promoveze la Evaluarea Naţională. Aşa a fost!

Mai sunt şi alte întâmplări de care ştiu doar eu şi Dumnezeu!

*Anonimă*

* * *

*Ajutor preţios*

Iulie 2013, încep examenele pentru Bacalaureat. Am emoţii mari, deoarece n-am reuşit să învăţ bine toată materia, mai ales la Matematică.

Ştiu că Sfânta Parascheva iubeşte elevii şi este grabnic ajutătoare. În fiecare zi, citesc Acatistul Sfintei, rugând-o să mă ajute să iau examenele. Trec prin toate probele scrise cu speranţa că totul va fi bine. Nu ştiu de ce, dar îi cer Sfintei să iau 9 la Română...

Ziua rezultatelor. Stau cu sufletul la gură să văd ce am făcut. Parcă îmi este teamă de rezultat. Sună telefonul şi vocea colegei îmi spune că am luat Bacalaureatul. Prima notă: 9 la Română. Aud ca prin vis. Am rămas fără cuvinte. Din inimă a început să se reverse în valuri recunoştinţa către iubita mea Sfântă.

I-am mulţumit cum am putut mai bine...

Am intrat la facultate la buget, fără un efort prea mare din partea mea, tot datorită Sfintei Parascheva.

A trecut ceva timp până am reuşit să ajung la Iaşi şi să-i mulţumesc Sfintei „faţă către faţă".

Acum ştiu că Sfânta mă va ajuta la orice nevoie şi sunt bucuroasă pentru acest ajutor preţios.

*Elena*, Galaţi, sept. 2013

* * *

*Credinţa face minuni*

Când eram în anul III la Politehnică, dădusem cel mai greu examen din an de câteva ori şi, oricât învăţam, nu reuşeam să-l iau.

Am ajuns la Cuvioasa Parascheva, am găsit alinare şi speranţă. Am constatat că pavăza şi lumina vieţii mele era, este şi va fi dragostea de Dumnezeu, de Maica Lui, de toţi sfinţii martiri.

La Iaşi, Sfânta Parascheva ştia toate necazurile şi bucuriile mele. După ardoarea rugăciunii, nu numai că am luat examenul, dar am primit şi bursă, ceea ce a însemnat foarte mult pentru mine atunci.

Într-adevăr, credinţa sinceră face minuni!

*Mihaela*, Bacău

* * *

*„Mă rugam (...) plângând"*

În 1997, Sfânta Maică Parascheva m-a ajutat să reuşesc la o facultate unde era o concurenţă foarte mare, şi să am bursă de studiu şi de merit pe parcursul tuturor celor cinci ani în Iaşi.

În 2002, în ziua când mi-am dus proiectul de diplomă la legat, am fost ţintuită la pat de o răceală puternică. Nu reuşeam să mă pregătesc pentru examenul de licenţă. Stăteam cu teancurile de cărţi şi cursuri lângă pat, dar nu eram în stare să reţin nimic. Mă rugam în gând (stăteam la cămin) plângând şi uneori adormeam în această stare. Odată, am visat cum lacrimile mele curgeau şiroaie sub racla Sfintei şi înaintea icoanei Maicii Domnului din această Mitropolie.

Minunea s-a întâmplat, căci în zilele de examen mi-a dat Dumnezeu puterea, prin rugăciunile Maicii Domnului şi ale Sfintei Parascheva, să iau examenul de licenţă cu media 9,91.

Mare este Dumnezeu şi minunat întru sfinţii Săi!

*M.*, Piatra Neamţ, februarie 2014

* * *

*„M-a ridicat"*

Eram în anul II de facultate, aveam multe restanţe şi în pericol de a nu trece anul. Singura mea speranţă a fost să mă rog la Cuvioasa Parascheva. În sesiune, veneam la ea în fiecare zi. Sfânta a făcut, într-adevăr, un miracol: am luat examenele.

M-a ridicat când credeam că nu mai există nici o şansă. Am intrat la buget şi sper să mă ajute în continuare, mai ales să trec pragul licenţei.

*Anonimă*

* * *

*Ajutătoarea celor sârguincioşi*

Dintotdeauna, Sfânta Parascheva a făcut minuni cu mine, cu familia mea. Am simţit ajutorul la examenul de intrare în facultatea dorită, apoi în sesiunile deloc uşoare, luând note de 10 datorită Sfintei Cuvioase.

O minune recentă a fost faptul că prietenul meu a terminat facultatea, deşi lipsa banilor îi făcea dificilă continuarea studiilor. M-am rugat Sfintei să-l ajute. În consecinţă, primeam comenzi de icoane (eu pictez icoane) şi reuşeam să pun bani deoparte pentru ca prietenul meu să-şi achite taxa.

Mulţumim, Sfântă Parascheva, pentru tot ajutorul! Nu ne părăsi niciodată!

*Ana-Maria*, Iaşi

* * *

*Rugăciune pentru aproapele*

Pe 14 octombrie, am avut cununia religioasă, deci o consider pe Cuvioasa ocrotitoarea familiei mele. Reuşita la examene pe tot parcursul facultăţii i se datorează ei.

M-am rugat ocrotitoarei mele pentru un vecin care a căzut de la etajul III. Deşi i s-a spus că nu va mai putea merge niciodată, după ce i-am dus câteva lucruri trecute pe la sfânta raclă și am pus un acatist pentru el, încet-încet şi-a revenit. Acum s-a întors la lucru şi la o viaţă normală.

Mulţumesc din suflet, Cuvioasă Parascheva!

*Anonimă*

* * *

*Ajutor nepreţuit*

Deoarece aveam şi serviciu şi eram foarte ocupată, nu reuşeam să elaborez lucrarea de disertaţie la programul de master pe care-mi doream să-l finalizez. Imediat după ce m-am închinat la moaştele Sfintei Parascheva, a avut loc bucuria unui ajutor nepreţuit: doar în câteva zile, m-a luminat Dumnezeu, mi-au venit idei foarte bune, scriam foarte repede, am asamblat materialele tehnoredactate, iar coordonatoarea lucrării m-a încurajat.

Am finalizat astfel lucrarea în prima sesiune şi am obţinut nota 10 la examenul de disertaţie.

Sfânta Parascheva ajută foarte mult la examen celor ce i se închină.

*Daniela*, Iaşi, 14 oct. 2013

* * *

*Ştia Sfânta ce este mai bine*

Mă rog la racla Sfintei Parascheva încă din liceu şi am simţit ajutorul la multe examene, încât am convingerea că Sfânta nu lasă o rugă neascultată.

În 2013, m-am înscris la doctorat, neştiind ce concurenţă va fi şi ce mă aşteaptă. A fost un an greu, cu mulţi candidaţi în vârstă şi foarte bine pregătiţi.

După ce am făcut proiectul, am venit la Sfânta Parascheva, m-am închinat, l-am atins de racla sfântă, fiind sigură că totul va fi bine.

Când profesorul s-a uitat peste proiect, a schimbat două lucruri mici, după care mi-a spus: „Ar fi bine să schimbăm tema, pentru a-ţi fi bine”.

Nu-mi venea să cred: am pregătit totul pentru această lucrare, cărţi, partituri... şi acum trebuia să schimb totul.

Imediat, m-am gândit că este vorba de ajutorul Sfintei, care ştia ce este mai bine pentru mine.

Am schimbat tema cu o alta extrem de interesantă şi frumoasă.

Deşi a fost una din cele mai grele admiteri, m-am rugat mereu Sfintei să mă lumineze. Mi-a ajutat şi am reuşit cu media 9,75, eu fiind a treia pe listă, cu bursă şi cea mai tânără în privinţa vârstei, la profilul meu.

Cred cu tărie în minunile Sfintei Parascheva, care niciodată nu ne lasă!

*Anonimă*

*Bucuria reuşitei*

Tocmai am început sesiunea de examene dificile, dar cu rezultate minunate.

La cultura şi civilizaţia Franţei, am avut de reţinut multe informaţii, multă istorie. Timpul de pregătire a fost insuficient, aşadar îmi simţeam capul dezorientat, mai ales când unii colegi aminteau de evenimente, regi şi alte date despre care eu şi o prietenă parcă nici nu auzisem. Împreună ne gândeam chiar să nu ne prezentăm la examen, însă, punându-ne nădejdea în ajutorul Cuvioasei, ne-am făcut sfânta cruce şi am intrat. Colegei i-a căzut singurul subiect pe care-l ştia cel mai bine. Şi pentru că vorbeşte foarte bine şi frumos în franceză, ea a luat nota 10. Subiectul meu era de dificultate medie, chiar voiam să-l schimb, dar n-am făcut-o, ci mi-am luat curaj, am mai improvizat, am mai răspuns câte puţin la subiectele colegilor, obţinând nota 9!

Cu toate că nu m-am rugat suficient Sfintei Parascheva, am simţit că ea m-a ajutat! Am trăit atunci o mare bucurie a reuşitei, aşa că m-am dus să-i mulţumesc, promiţându-i că voi scrie această frumoasă întâmplare.

Am constatat că bucuria reuşitei vine din muncă, din rugăciunea mea şi a prietenilor, înaintea fiecărui examen.

*Raluca*

* * *

*„Mi-a luminat mintea"*

În 1978, Sfânta Parascheva m-a ajutat să reuşesc la Facultatea de Agronomie. Eram necăjită, de la ţară, nu aveam

serviciu şi singurul sprijin era Sfânta de la Iaşi, căreia m-am rugat cu lacrimi să mă înțelepţească.

În scurt timp am învăţat la obiectele respective şi cu mijlocirea Cuvioasei mi-au căzut la examene cele mai uşoare subiecte. Aşa de mult mi-a luminat mintea, încât parcă vedeam şi pagina unde se aflau subiectele date. Mă miram adesea de câtă inspiraţie am avut parte în timpul examenelor!

Îi mulţumesc Sfintei că astfel am reuşit prin muncă şi rugăciune să-mi câştig existenţa.

*Niculina*, Botoşani

* * *

*Cu notă mare*

De fiecare dată când intram în sesiune, mă rugam mai întâi Sfintei să mă ajute chiar şi cu o notă modestă, dar de fiecare dată luam una mult mai mare. În toţi cei patru ani şi la examenul de licență, ea mi-a luminat mintea în cel mai important moment, încât nici mie nu-mi venea să cred că voi obține nota mare.

Mulțumesc şi mă rog pentru toată familia mea.

*Andreea*, Piteşti

* * *

*Muncă şi rugăciune*

În 1995, urmam cursurile unei facultăţi particulare în Iaşi. Eram în tren supărată şi oarecum nemulţumită că mă

chinuiam să urmez în acel mod o facultate. Nu aveam nici bani suficienţi, nici înţelegerea celorlalţi. La serviciu nici nu vorbeam despre facultate, deoarece eram desconsiderată că urmez o facultate cu plată.

M-am chinuit cinci ani, dar am luat licenţa la stat şi am reuşit imediat să intru într-un serviciu pe care mi l-am dorit.

Atunci m-am rugat mult la Cuvioasa Parascheva căreia îi voi mulţumi toată viaţa mea.

*Carmen*

* * *

*Liniştea şi pacea rugăciunii*

Pe 14 octombrie, înainte de a merge la cursuri, dis-de-dimineaţă am citit Acatistul Cuvioasei cu mult drag şi, ca de obicei, am simţit liniştea şi pacea rugăciunii.

Mergând spre facultate, pe jos, pentru că nu aveam prea mulţi bani, mă tot întrebam ce voi face. Mă închinam, zicând în gând: „Cuvioasă, ajută-mă, înţelepţeşte-mă pe mine, păcătoasa!”. Fiind studentă la Litere, mă tot gândeam că trebuie să mă înscriu la facultate.

Mergând aşa, am găsit pe stradă 15 lei – cum nu mi s-a mai întâmplat niciodată – exact cât trebuia să dau pentru permisul de înscriere. Aceasta este una dintre multele minuni făcute de Cuvioasa.

*Mădălina*, Târgu-Neamţ

*Cu note maxime*

Sunt studentă la Asistenţă Medicală în Iaşi.

Într-una din zile, profesorul de chirurgie ne-a spus că data viitoare, la oră, ne va prezenta instrumentarul chirurgical. Am fost foarte încântată, dar ulterior am aflat că am programare la un doctor.

M-am rugat Sfintei Parascheva să mă ajute în aşa fel încât să nu lipsesc de la prezentarea instrumentarului.

A doua zi, n-a fost făcută această prezentare din cauza absenţei multor studenţi.

Aşadar, Cuvioasa mi-a îndeplinit dorinţa ca întotdeauna când ceream să mă ajute la examen. Am luat note maxime la multe teste şi examene, deşi nu eram pe deplin pregătită. Doar Dumnezeu şi rugăciunile sfinţilor m-au ajutat!

*Anonimă*

* * *

*Un examen dificil*

Am fost înscrisă la Iaşi la programul de masterat. Am avut un examen foarte greu la „Metodologia cercetării" pe care nu l-am luat. Anul următor, am fost la cursuri, dar nu suficient pentru a promova. N-am refăcut lucrarea de laborator cerută, iar în februarie n-am ajuns la examen din cauza zăpezii abundente.

M-am rugat Cuvioasei să iau acest examen, deoarece a nu-l lua însemna să merg din nou la cursuri, ceea ce ar fi fost foarte greu. Deja unii colegi l-au dat de cinci-şase ori, iar eu vin din Prahova.

Am învăţat şi m-am prezentat la examen unde mi s-a reproşat refacerea activităţii de seminar. La laborator, am rezolvat corect doar una din aplicaţii, aşa că rezultatele le credeam negative, dar am sunat la secretariat şi am aflat că luasem nota 6.

Îi mulţumesc Cuvioasei Parascheva, dar şi celor care s-au rugat pentru mine!

*Anonimă*

* * *

*„Nu-mi pierd speranţa"*

Când aveam 17 ani, eram la o şcoală profesională în timpul examenului de absolvire. Am făcut un pomelnic la Cuvioasa, iar la examen mi s-a arătat o foaie cu subiectul de pe biletul extras. Am scris perfect în timp ce profesoara se uita lung la mine.

Ajungând să am copii, i-am spus fiului meu să facă un pomelnic pentru ajutor la examen! Avea note de 10 şi mi-a răspuns că, dacă el învaţă, trebuie să ia examenul, însă în final nu a reuşit. În al doilea an, i-am făcut eu un pomelnic şi a reuşit la facultate. La fel s-a întâmplat şi cu fiica mea, care se descurcă cam greu. De aceea am emoţii la examenele ei, dar nu-mi pierd speranţa, rugându-mă pentru a-şi termina studiile şi a-şi găsi un loc de muncă.

Tot fiica mea, acum câţiva ani, s-a apucat de fumat, iar eu, nesuportând asta, m-am rugat la Dumnezeu s-o ajute să se lase de fumat. Într-adevăr, într-o zi mi-a spus că nu ştie cum, dar a renunţat, iar pentru mine a fost o mare bucurie.

*Elena*

* * *

*Abia astăzi înţeleg că Sfânta este ocrotitoarea studenţilor*

Sunt student al Facultăţii de Electronică, Telecomunicaţii şi Tehnologia Informaţiei de la Universitatea Tehnică „Gh. Asachi", Iaşi.

Pentru a promova din anul II în III aveam nevoie, în septembrie, să iau şase examene grele. Normal că am intrat în panică.

La sfatul mamei, eu, nefiind un creştin ortodox atât de convins, m-am rugat la racla Cuvioasei Parascheva, apoi la Sfântul Efrem cel Nou, promiţând că după reuşită voi spune povestea.

În cea de-a doua săptămână am dat primul examen foarte greu, pierdut în iunie – Circuite integrate digitale. Spre surprinderea mea, mi-a căzut ce învăţasem cel mai bine. În general, acest examen este luat la a 7-a sau a 8-a încercare. Mama a considerat ca fiind, într-adevăr, o minune. În acea săptămână, am luat trei examene la care mi-a căzut subiecte învăţate foarte bine.

Am trecut anul universitar cu toate examenele şi îmi îndeplinesc promisiunea făcută, sperând ca şi alţi studenţi să tragă învăţăminte.

Abia astăzi înţeleg de ce Sfânta Parascheva este ocrotitoarea studenţilor.

Mulţumesc din inimă lui Dumnezeu, Sfintei Parascheva, Sfântului Efrem cel Nou şi tuturor sfinţilor pentru ajutorul dat şi, de asemenea, mamei mele pentru rugăciunile făcute pentru mine, pentru sfaturile bune.

Doamne, ajută!

*Anonim*

* * *

*Peste timp*

Sunt medic în Galaţi şi cred că datorită Sfintei Parascheva am intrat la Facultatea de Medicină.

Deşi învăţasem foarte bine la anatomie, în ziua examenului am deschis cartea exact la un subiect pe care îl omisesem până atunci. L-am scris de trei ori, l-am învăţat.

Peste timp mi-am dat seama că a fost un ajutor divin, poate din partea Sfintei Parascheva, la care m-am rugat înainte de examen.

*Gugiuman Marioara*

* * *

*Studentă la Medicină*

Rugăciunile cele mai puternice adresate la racla prietenei mele au fost cele de a intra la Medicină. Deoarece un eventual eşec m-ar fi înspăimântat, draga mea nu m-a lăsat şi acum pot spune că nu eu, ci Cuvioasa Parascheva este studentă la Medicină – nu ştiu cât de corectă este exprimarea mea!

Iată-mă în faţa unor examene cu adevărat dificile! Primul examen practic se dădea pe lame, la microscop. I-am spus în gând „Cuvioasă Parascheva, ajută-mă cum ştii tu, te rog"; trăsesem subiecte mai puţin dorite, mi-am notat ceva pe foaie, doamna doctor a aruncat o simplă privire, am dat câteva răspunsuri, dar nu cred că meritam eu nota 9!

Al doilea examen practic, la Fiziologie, cu două subiecte scrise şi un buletin de analize. Cunoşteam nişte valori necesare pentru citirea buletinului. Din nou „Doar tu, Cuvioasă Parascheva, mă poţi ajuta!”. Am interpretat rezultatele, apoi mi-a venit în minte ideea năstruşnică de a o întreba pe doamna doctor:

– Cum îmi pot da seama dacă valorile sunt corecte, având în vedere că nu se specifică nici vârsta, nici sexul pacientului?

S-a ridicat brusc spunând:

„– Fata aceasta gândeşte, nimeni nu mi-a pus niciodată această întrebare. Gata, îi pun 10.”

Sala era plină cu examinatori şi studenţi. Nu-mi venea să cred că am nota maximă! Nici nu s-a mai uitat pe celelalte două subiecte.

Acum, la relatarea unei frânturi din minunile făcute de draga mea prietenă, cum să nu cred că ea este, de fapt, studentă la Medicină, nu eu?!

Slavă ţie, Cuvioasă Parascheva!

*Carolina G.*

# VIII
# Tentaţii

*Sfânta Parascheva – nădejde în stăvilirea patimilor*

Am în Iaşi o soră, medic, şi soţul ei, artist, care au ajuns în impas: alcool, violenţă verbală şi fizică.

Împreună cu soţul meu, am încercat timp de zece ani, mai întâi discret şi aluziv, mai apoi pe faţă, să-i conştientizăm că nu trăiesc cum trebuie, dar fără vreun rezultat. Până la urmă, am zice că el este o cauză pierdută: este un biet om cu închipuiri şi manifestări deviante. Dar ea, care era o persoană carismatică, foarte plăcută şi veselă devenise agresivă, cu chipul transformat de alcool.

Dacă la început ne luptam noi cu problema care îi distrugea, cu trecerea anilor am înţeles că numai Bunul Dumnezeu şi sfinţii ne-ar putea ajuta. Când situaţia a devenit disperată, mă rugam mult, mai ales la Sfânta Parascheva „tu care eşti la 300 de metri de ea, ajut-o, n-o lăsa să se piardă aşa! Dă-i putere să iasă de sub lucrarea celui rău şi să fie din nou un om normal!". După vreo două luni, minunea s-a întâmplat: sora mea ne-a spus că nu mai bea. Au trecut doi ani şi jumătate de când a redevenit omul frumos care era, merge uneori la biserică, se spovedeşte în post. Tot greu e că soţul ei este tot cu vechiul păcat, dar ea este în regulă şi nu mai degenerează totul în scandal.

Dumnezeu ştie totul, ştie şi ce a făcut-o să nu mai bea, dar convingerea mea este că i s-a făcut milă Cuvioasei de ea şi ne-a ascultat rugăciunile.

Mă întreb de ce nu pot să mă rog tot aşa şi pentru el?! De aceea o implor pe Cuvioasa Parascheva să împlinească lipsa şi neputinţa noastră: să facă ea deplin darul!

*Elena*, Oneşti

* * *

*S-a luminat mintea*

Din tot sufletul îi mulţumesc Preacuvioasei că, după rugăciuni, gândurile sinucigaşe, care-mi invadau mintea întunecată, m-au lăsat în pace. Mi s-a luminat cugetul, am reuşit să zâmbesc şi să fiu din nou fericit. Preacuvioasa mi-a alungat gândurile negre, m-a ajutat în relaţia cu prietena mea la care ţin mult, m-a sprijinit şi în nişte probleme financiare.

Mulţumesc sfinţilor care s-au îndurat de mine, păcătosul!

*Ioan*

* * *

*Credem că a fost Cuvioasa*

Mama noastră îşi aminteşte de o întâmplare petrecută în casa ei cu mulţi ani în urmă.

Era duminică, 14 octombrie, ziua Cuvioasei Parascheva. Tatăl ei, bunicul nostru, Alexandru, lucra acasă tinichigerie

pentru un ban în plus, deoarece erau săraci şi nici timp nu avea în cursul săptămânii. La un moment dat, bunica noastră, Elisabeta, a văzut că soţul ei îşi strânge precipitat uneltele. L-a întrebat ce s-a întâmplat şi bunicul i-a răspuns că a venit o femeie şi l-a certat că lucrează în zi de sărbătoare. După şi-a strâns lucrurile, bunicul a leşinat. Toţi credem că a fost Cuvioasa, deoarece, în afară de ei doi şi de fiica lor de 10 ani, nu mai era nimeni în casă.

*Mihaela* şi *Gabriela* din Câmpulung

* * *

*Întoarcerea mea la credinţă*

Cred că Sfânta Parascheva a mijlocit pentru întoarcerea mea la credinţă. Eram tare implicată în această lume: dansam şi cântam muzică uşoară la petreceri, pierdeam timpul cu multe şi inutile lucruri lumeşti. Dumnezeu a îngăduit să mă îmbolnăvesc, iar Sfânta a mijlocit pentru mine să lepăd patimile de care eram strâns legată. De exemplu: urma să cânt într-o pauză la o întrunire studenţească. În acelaşi timp, o creştină avea nevoie de ajutorul meu. Am mers la racla sfântă, de m-am rugat şi nu numai că am renunţat la mine în favoarea creştinei, ci chiar de atunci nu am mai cântat...

Rugăciunile Sfintei mi-au dăruit multe bucurii duhovniceşti.

*Irina*

*Vindecare sufletească*

Fratele meu mai mic, fiind bolnav de leucemie, a vrut să se sinucidă. A luat mai multe pastile, apoi s-a aruncat de la etajul al IV-lea. Prin minune, a căzut pe sârmele unei culmi de rufe.

Fiind disperat, mă rugam lui Iisus Hristos plângând. Atunci în minte mi-a venit glasul Cuvioasei Parascheva: „Fratele tău e în grija mea. Nu mai fi tulburat!” Din întâmplarea aceasta, fratele a avut câteva coaste rupte şi i-a fost afectat pancreasul.

Prin mijlocirea Sfintei Parascheva, nădăjduiesc atât vindecarea trupească, dar mai ales cea sufletească a fratelui meu.

*Ioan*

* * *

*Tentativă la 17 ani*

Sfânta Parascheva mi-a întins o mână când toate speranţele s-au epuizat. Aveam 17 ani când am făcut o mare supărare familiei şi societăţii: am intrat în miezul zilei în sediul unei bănci, am fost descoperit şi am ajuns în arest preventiv, timp în care a început derularea procesului.

Nu eram un mare credincios, dar, la acel moment de deznădejde, m-am rugat puterilor cereşti şi Maicii noastre Parascheva. Procesul a fost tumultuos, cu turnuri neaşteptate, dar – minune! – pe 14 octombrie eram la unchii mei la Vatra Dornei, fără să fiu mutat în Penitenciar. Fără rugăciunea şi milostivirea Cuvioasei nu cred că aş fi trăit asemenea minune.

*Constantin M.*

* * *

*Sub patima desfrânării*

Până la 23 de ani, când am venit la Cuvioasa să mă scoată din păcatul desfrânării, am trăit departe de Dumnezeu. Un an mai târziu, m-am căsătorit, iar după şapte ani am venit din Bacău, la Sfânta Parascheva, să mă ajute să mă înfrânez, mai ales în timpul posturilor.

Am avut un război puternic, din nou m-am rugat la sfânta raclă, iar părintele m-a sfătuit să citesc Acatistul Cuvioasei timp de 40 de zile. După o perioadă, s-au împlinit cele cerute.

Acum este fiica mea în situaţia mea din tinereţe şi o rog pe Cuvioasa Parascheva s-o izbăvească din mâna celui viclean.

*Stelian*

* * *

*Eliberare de patimă*

Tu, Sfântă minunată, ai scos suflete din robie. Nu te-am căutat în vremea studenţiei, ci atunci când aveau să mă covârşească păcatele grele ca plumbul şi aburii grei ai desfrânării. Vrând să-mi refac viaţa după moartea soţului, am luat calea trăirii în păcat. Am fost plecată în alt judeţ, dar, după o vreme, am revenit la Iaşi, punându-mi toată nădejdea în Cuvioasa. Aici – puhoi de lume, un pelerinaj veşnic... ea nu-i singură niciodată, are mereu musafiri. M-am aşezat în genunchi la picioarele ei, am cuprins racla cu amândouă mâinile, plângând. După o vreme, am simţit că mi-e rău, deşi n-aveam

probleme de sănătate. Am simţit că iese ceva din mine, am ameţit, căzând într-o parte şi spunând: „Mi-e rău”.

M-am trezit stropită cu aghiazmă, cu un duhovnic la care mi-am spus toate păcatele grele din ultima perioadă. Acesta a fost începutul curăţirii mele. Revin aici la slujbă unde am o stare de nevrednicie, de căinţă, îmi vine să plâng mereu. Sunt lângă duhul ei, al prinţesei Mitropoliei.

Am început să merg pe cărarea cea strâmtă şi, de atunci, alta mi-e viaţa. Când mi-am sfinţit casa, un părinte minunat a dat jos un goblen de pe peretele de la răsărit şi a pus icoana Cuvioasei – ocrotitoarea locuinţei mele. Acum, când scriu, îmi curge câte o lacrimă de bucurie şi de pioşenie.

Bucură-te, Cuvioasă, cu îngerii din Cer!

*Maria*

* * *

*La îndemnul viitorului duhovnic*

Nu am cuvinte să-mi pot exprima recunoştinţa faţă de Sfânta Parascheva, fiindu-mi frică să nu greşesc şi să umbresc binele primit cu neputinţa mărturisirii acestei minuni.

Dar, cum Celui de Sus nu-i plac fricoşii, ci doar faptele de credinţă şi de dragoste, se cuvine să mărturisesc totul.

Având patima fumatului excesiv (unul-două pachete pe zi), am ajuns la spital diagnosticat cu ulcer duodenal şi pericol de perforare. Medicii mi-au propus operaţie, dar am refuzat vehement, aşa că după investigaţiile medicale, am fost externat, atrăgându-mi-se atenţia că nici nu voi ajunge acasă, voi muri în autobuz. Au adăugat că numai o minune m-ar aduce la control peste două săptămâni.

Am ajuns la Sfânta Parascheva care, probabil, m-a privit, a făcut ochii mari, zicând în sinea ei „Atâta doar doresc: să ai credinţă măcar de acum înainte”. Am mers apoi la arhimandritul Mina, căruia i-am solicitat sprijinul pentru a mă vindeca. Mi-a răspuns: „Lasă-te de fumat şi roagă-te Celui de Sus”.

Au trecut două săptămâni, timp în care am urmat conştiincios sfaturile viitorului duhovnic. Durerile şi aciditatea din stomac dispăruseră.

La spital, în urma investigaţiilor cu aparate noi, moderne, de diagnosticare precisă, medicul se freacă la ochi, priveşte şi, neîncrezător în ceea ce vede, cheamă şi alţi colegi să observe o minune. Aşadar, întreaga comisie care cu două săptămâni în urmă a decis că, dacă nu mă operez, voi muri, acum nu-şi putea explica de ce nu este nici măcar cicatricea, nici rană în curs de vindecare...

M-au întrebat ce am făcut în cele două săptămâni. Când le-am povestit cu lux de amănunte, mi-au reproşat că îi iau peste picior.

Mulţumescu-Ţi, Doamne, că prin Sfânta Parascheva m-am vindecat!

*Cpt. Lucian*

* * *

*Regret*

Trebuie să scriu cu acest alfabet (rusesc), căci aşa e mai corect, cred eu. În adolescenţă, am vrut să fur (împins de necuratul!) nişte bani, de ziua Sfintei Cuvioase Parascheva,

din Mitropolia Moldovei, dar am fost prins de doi civili de la Miliţie şi bătut.

După aproximativ zece ani, am venit la Sfânta Cuvioasă Parascheva şi am depus suma de bani pe care am avut de gând să o fur. Ei bine, pentru acest gest, când m-am despărţit de Sfântă, m-am simţit într-o stare aşa de plăcută cum nu m-am mai simţit vreodată.

Altă dată, i-am cerut să-mi arate unde este fratele meu plecat în străinătate şi, nu după mult timp, l-am găsit.

Eu sunt din Iaşi şi abia după 20 şi ceva de ani mi-am dat seama de aceste minuni.

*Anonim*

* * *

*A fost un coşmar*

În 1999, mă simţeam ciudat: simţeam că mor, plecam oriunde, numai să fiu plecată, în casă nu-mi era bine, găsind uşa unsă cu tot felul de lucruri. Într-o seară, simţeam o frică îngrozitoare. Am luat Psaltirea să citesc şi cineva sau ceva mi-a luat cartea din mâini şi mi-a aruncat-o. Deşi era miezul nopţii, mi-am luat copiii şi am fugit de acasă.

Doi ani şi ceva a durat coşmarul meu. În tot acest timp am fost la Sfântul Maslu, la biserici şi mănăstiri. Ori de câte ori plecam spre Sfânta Parascheva, mă sufocam, mă îngreuiam, nu puteam merge, plângeam pe stradă şi mă aşezam pe oriunde. Ajunsă la sfânta raclă eram uşoară, nu mă durea capul, plecam cu inima împăcată, ducând acasă aghiazmă pentru stropit casa.

La un an, ne-am mutat de acolo, am adus pe lume al treilea copil. Mi-am învăţat copiii să se roage cu toată nădejdea, atunci când sunt în mare necaz, că Bunul Dumnezeu nu ne va lăsa. De fapt, să ne rugăm în orice casă a Domnului. Aşa am alergat eu, în 1999, la ajutorul divin şi am renăscut, mi s-a prelungit viaţa, pentru că vedeam doar moarte, eram un cadavru viu, nu reuşeam să spun nici măcar *Tatăl nostru*. În loc de inimă, parcă aveam un cub de gheaţă, nu simţeam nimic din ce-i omenesc. Strigam doar: Maica Domnului, nu mă lăsa! Mă rugam în toate bisericile, dădeam pomelnice, uneori fără bani şi mi s-au primit şi în Sfânta Mitropolie.

Acum, Slavă Domnului!, sunt în viaţă, am făcut o postliceală, m-am angajat ca asistentă medicală. Chiar dacă soţul are unele vicii, unele începute în timpul coşmarului meu, cred cu toată convingerea că, prin ajutorul Domnului, le va lăsa şi vom fi cu toţii o familie creştină.

*Luminiţa-Parascheva*, Iaşi

* * *

*Pe un drum greşit...*

Eram student în anul IV la Facultatea de Automatică şi Calculatoare. Am organizat banchetul şi cursul festiv al colegilor.

Într-o zi, am păşit pe un drum greşit, ajungând să încerc la jocuri de noroc. La început câştigam, dar, din lăcomie, nu mă opream şi am ajuns să pierd banii colegilor (140 milioane de lei vechi).

Mulţumesc Domnului şi sfinţilor Săi că mi-a dat puterea să le spun părinţilor, cărora le-au dat posibilitatea de a plăti datoria.

Mulţumesc lui Dumnezeu că m-a adus pe drumul cel bun... Cu câteva ore înainte de banchet, am primit şi confirmarea de angajare la o firmă renumită unde voi avea un salariu mare (...)

Dumnezeu îmi este martor că sper din tot sufletul să rămân drept credincios şi că voi face tot ce îmi stă în putinţă pentru asta.

*Denis*, 4.06.2013

* * *

*Adevărul – cu orice preţ*

Am 42 de ani şi sunt mamă a şapte copii. N-am avut o viaţă uşoară, dar Domnul m-a întărit, m-am bucurat de sănătate şi am făcut faţă greutăţilor. Încă din 1991, de la căsătorie, soţul meu a fost stăpânit de patima fumatului şi de cea a desfrâului.

Când fiica cea mare a trebuit să meargă la un liceu, niciunul dintre noi nu avea serviciu, doar creşteam în gospodărie diferite animale pentru care se cerea multă muncă. Mi-am luat inima în dinţi şi m-am angajat la o firmă de construcţii ca muncitor necalificat. La început, a fost greu de tot, însă Domnul m-a învrednicit să mă acomodez repede cu noua mea misiune, deşi am îndurat bătăi şi gelozia soţului. Veneam acasă cu sacoşele doldora de cumpărături şi îi aduceam şi lui ţigări. Apoi s-a angajat şi el, în 2008, ca muncitor necalificat la o altă firmă. Pentru că au venit pe lume ultimii doi copii, am intrat în concediu prenatal, eu locuiam la ţară, în Iaşi aveam copiii la şcoală, iar soţul locuia într-o cameră de cămin.

Îl bănuiam pe soţul meu de concubinaj prin felul de a se comporta, de a vorbi, atitudinile toate confirmau suspiciunile, mai ales că ascundea sume mari de bani, bonuri de masă. Mă duceam în ziua lui de salariu să-l însoţesc, fiindcă altfel nu mai aveam ce mânca. Dacă mi-ar fi permis situaţia financiară, aş fi angajat un detectiv particular. Eram în stare de orice pentru a afla adevărul, întrucât era în pericol şi starea mea sufletească, dar şi cea materială: nu aveam linişte, nu puteam merge la biserică (mă rugam doar acasă), nu mă spovedisem cu adevărat din copilărie, eram încărcată cu fel de fel de păcate.

În urma rugăciunilor la Sfânta Parascheva, am descoperit credința cea adevărată, că prin grija lui Dumnezeu îmi voi creşte odraslele aşa cum se cuvine, învățându-i să trăiască în demnitate, muncă şi adevăr.

*Stejar Cecilia*

* * *

*Chinuit de patimă*

Nu ştiu cum să încep... Sfânta Cuvioasă m-a ajutat mereu... Mi s-a întâmplat să iau patima drogurilor şi sufletul meu a fost şi este prea chinuit de aceasta.

În fiecare zi, mi-am dat seama de greşelile mele: am făcut păcate grele, dar, mai ales, nu mi-am respectat aproapele...

Am venit să mă rog Sfintei Parascheva să mă ierte...

Când am văzut că scrie aici „Dacă cineva ți-a făcut bine vreodată, aşterne pe hârtie”, atunci mi-am dat seama de toate greşelile față de aproapele meu... Întotdeauna mi-a fost frică de oameni şi nu de păcat...

„Bucură-te, Sfântă Cuvioasă Parascheva, mult folositoare”...

*Amin*

* * *

*Acuzaţii nedrepte*

În urmă cu câţiva ani, o fată cu epilepsie s-a căsătorit, tăinuind boala. Când avea crize, rudele acuzau pe o femeie văduvă că i-ar face vrăji. Această văduvă şi-a mărturisit preotului nevinovăţia. La câteva săptămâni, au acuzat o fată cu frică de Dumnezeu, necăsătorită. Simţindu-se nevinovată, tânăra a venit la Iaşi, cerându-i Sfintei să descopere adevărul. Acesta s-a aflat după 40 de zile, când părinţii băiatului au surprins-o pe bunica fetei punând pe la uşi busuioc legat cu aţă roşie, să lase impresia că cineva i-ar face vrăji. A avut loc divorţul.

Consecinţele acuzaţiilor aduse au fost dramatice: una dintre ele era să ardă într-un incendiu, alta a făcut pareză, rămânând imobilizată la pat.

O rugăm pe Cuvioasa să ne ferească de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi.

*Anonimi*, Botoşani

# ANEXE
# I
# Terapia rugăciunii

Elena - R. Moldova
Doamne Sfinte Îți Mulțumesc
pentru acest mare Dar trimis
în părțile Moldovei.
~~Minunea~~ Minunea care se
numește Sfânta Parascheva de la
Iași.
M-a ajutat de foarte multe ori
pe mine și familia mea.
Anul acesta - 2014 m-am
îmbolnăvit atât de tare,
stateam pe picioare numai
30 de minute. Mă apăsa pe
cap, îmi strângea pieptul și
nu puteam sta pe picioare.
Medicii nu știiau ce să-mi
dea. M-am rugat la Sfânta
Dar minunea s-a petrecut
în ziua de 14 octombrie. Am
stat pe scaunul la Sf. Liturghie
noaptea spre 14 octombrie, iar
de ziua Sfintei cu ajutorul
lui Dumnezeu și a Maicii Domnu-
lui ~~am~~ m-am închinat la
Moaștele Sf. Parascheva, am ținut
post, am ajuns acasă și am adormit,
după 2 ore de somn m-am fă-
cut sănătoasă. Merg la Sfânta
fără însoțitor. Mulțumesc
lui Dumnezeu și Sf. Parasceva

(1)
În anul 2013, aprilie, am fost
diagnosticată cu cancer la sân.
Sunt din Galați și am venit să
mă rog Sfintei înainte de a începe
chimioterapia. M-am rugat, și
iată am făcut chimioterapia, m-au
operat, am făcut radioterapia.
Și astăzi sunt aici să îi mulțumesc
că sunt sănătoasă și o rog ca
și de acum înainte să mă
vegheze, să-mi dea sănătate. O
rog pe Sfânta Cuvioasa Parascheva
să se roage Bunului Dumnezeu
pt. sănătatea mea și familia mea.
Faptul că astăzi sunt aici în
fața moaștelor sale este mai mult
decât dovada ajutorului și puterii
binefăcătoare a Preacuvioasei.

(2)
Rugați-vă și cinstiți-o și
credeți din adâncul sufletului
în Puterea Cuvioasei.
Geta Brătan, Galați
Am mai scris despre ajutorul
său în 2013 când am venit aici
când am aflat că sunt bolnavă.
M-a ajutat pe mine și pe copiii
mei când se aflau în examene.
Au luat toate examenele și
acum cinstesc ajutorul său.
Preacuvioasă Parascheva îți
mulțumesc și te rog ajută-mă,
ajută-ne și de acum înainte.
Geta Brătan Galați

– 2 –

O minune a Sfintei Preacuvioasei Maicii noastre Parascheva, și a Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava

La sfârșitul lunii septembrie, în anul 1990, eram în orașul Iași, împreună cu mama mea care suferea de o boală foarte gravă, și era internată la Spitalul Parhon.

A avut dublă peritonită, și învelișul intestinelor rupt, iar după intervenția chirurgicală medicul nu i-a mai dat nici o șansă de a mai trăi, și chiar a sfătuit familia noastră să ne pregătim de înmormântare. După operație însă, Dumnezeu S-a milostivit și a vindecat-o pe mama, în chip minunat, spre uimirea medicilor.

Astfel că într-o zi, când cu toții ne așteptam la ce e mai rău, fiind în salon și veghind-o pe mama, o aud cântând cântări de la slujbe, ea care abia fusese operată, și rugându-mă să o las singură. Eu eram foarte tânără și mă temeam că mama deja a intrat în agonia morții, dar dacă am văzut că insistă să plec din salon, am ieșit pe holul spitalului. După vreo 10 minute intru iar să văd ce se întâmplă cu mama și, spre uimirea mea, mama era liniștită, și mi-a spus că tocmai avusese o vedenie. Cât timp cântase din slujbele bisericești și eu eram de față, ea a văzut raclele Sfinților Parascheva de la Iași, și a Sf. Ioan de la Suceava la geamul salonului ei, și pt că eram eu acolo nu puteau să intre. După ce eu am ieșit pe hol, raclele cu Sfinții au intrat pe geam, s-au atins de gura mamei și au ieșit înapoi pe unde intraseră, trăgând după ele ceva ca niște intestine negre ce ieșeau pe gura mamei.

După această vedenie, mama și-a revenit vizibil în câteva zile, a început să mănânce, spre uimirea medicilor și spre bucuria noastră.

– 3 –

Când tata a încercat să-i dea un plocon drept mulțumire medicului ce o operase pe mama, medicul a refuzat cocoșul ce-l adusese tata și i-a zis: „Vere, ia-ți cocoșul și mergi cu bine, pt că eu n-am nici un merit aici. Era totul putred în soția dumitale când am desfăcut-o pt operație, iar ceea ce s-a petrecut sub ochii noștri a fost o minune a lui Dumnezeu."

Când a operat-o pe mama avea vârsta de 56 de ani. După acea minune săvârșită de Dumnezeu, prin Sf. Cuv. Parascheva și Sf. Mc. Ioan de la Suceava a trăit și trăiește și în ziua de azi, având venerabila vârstă de 80 de ani. A muncit o viață întreagă să-și crească cei 7 copii ce i-a dăruit Dumnezeu, și după acea minune a continuat să muncească având-L mereu pe Dumnezeu ca ajutor, Care este minunat întru Sfinții Săi.

Marcela Vizitiu, Sat Tîmuș
Com. Avrămeni Jud. Botoșani

1989 LUNA OCTOMBRIE
ANDREI-VIRGIL FIUL MEU
DE 7 ANI DIN P. NEAMȚ,
AM VENIT CU EL LA SPITAL
AICI ÎN IAȘI ȘI AU
VRUT SĂ-I AMPUTEZE
BRAȚUL DREPT. L-AM ADUS
LA CUVIOASA, SINGUR S-A
AȘEZAT LÂNGĂ EA ȘI
PLÂNGÂND, DE PLÂNGEAU
ȘI OAMENII DIN JUR A
RUGAT-O SĂ-I DEA MÂNA
ÎNAPOI. ACUM ARE 31 ANI
E SĂNĂTOS, ARE MÂNA
ȘI O FETIȚĂ.

Ce minune mi-a făcut
mie Sf. Parascheva

În anul 2000 eram studentă în anul 4 și am fost invitată, într-un schimb de experiență, la Universitatea din Iași. Am nimerit într-o zi de sărbătoare și am chiulit de la programul obligatoriu, cu grupul de studenți ca să mă duc la Catedrală. Am intrat și țin minte că m-a impresionat din prima măreția Catedralei și corul extraordinar. Am mers pe partea stângă și am stat puțin la slujbă, constatând că lumea merge într-un șir continuu pe partea dreaptă. La finalul slujbei m-am apropiat și eu de racla Sfintei Parascheva. Până atunci, despre Sfânta nu știam decât că m-a ajutat, dar fără s-o cunosc. Venind dintr-o familie cu probleme, violență, alcool, boli, spitale, crize de nervi, la un moment dat am dat peste o iconiță cu Sfânta Parascheva de la Iași - am pus-o pe birou și m-am rugat din când în când la ea.

Între timp, m-am mutat de acasă la căminul studențesc cu prietenul iubitului meu - coleg de facultate. Din cauza unor antrenamente fizice extrem de dure (făceam sport și dans) cred că aveam un disc deplasat la coloană - în zona toracală. Oricum, aveam dureri atroce la spate - era necesar să stau, în fiecare după-amiază, jumătate de oră pe covor, întinsă pe spate și cu picioarele ridicate, ca să se relaxeze coloana și contracțiile musculare.

Mă întorc la ziua din Catedrală.

Mă îndrept, așadar, spre raclă și, când ajung aproape, am o senzație unică, cutremurătoare, din străfundul ființei - genul de certitudine ce nu se poate explica ci doar simți: SFÂNTA E VIE!

Conștientizând puternic asta, zguduită din tot trupul și cu lacrimi în ochi, m-am întors la ceilalți oameni ca să văd ei ce simt, ce văd și-mi venea să râd de bucurie și să plâng și să întreb lumea: „Da' voi de ce nu faceți nimic? Vă închinați la moaște... dar Sfânta e vie! Nu vedeți? Voi nu simțiți?" Am realizat că trebuie să-i las în pace pe oameni și, nepuțând pleca, m-am dus în spatele raclei, mi-am sprijinit capul de capacul deschis și am început să plâng din tot sufletul gândindu-mă la toată viața mea, la păcatele mele mari, la durerile mele mari și având revelația din toți rărunchii: SFÂNTA E VIE, DECI EXISTĂ VIAȚĂ VEȘNICĂ. Am stat până mi-am oprit plânsul și apoi am plecat la căminul unde eram cazați. Acolo m-am întâlnit cu prietenul meu - viitorul soț - și i-am povestit pe scurt. Pe la ora 4 după-masa spălam vasele și - ca de obicei la acea oră - m-a luat durerea teribilă din zona toracală. Deodată însă, am simțit cum o mână mică și subțire mă masează, lucrează acolo și pune ceva la loc. Am stat nemișcată. Speriată, am rugat pe prietenul meu să-mi pună mâna pe spate și să-mi spună ce simte. Zice: „În locul ăsta arde", iar eu i-am răspuns: „Nu mă mai doare. A fost mâna Sfintei. Am recunoscut-o. Am atins-o azi la Catedrală, am simțit-o, i-am simțit dimensiunea exactă. Ea e." Prietenul meu a fost cutremurat și mi-a zis să nu mai spun că-i e frică. Am fost la Catedrală, am luat mai multe iconițe și le-am dus colegilor, pe unii chiar i-am dus la Sfânta, din dorința de a simți și ei ce am simțit eu. Erau chiar minunați de entuziasmul meu.

Momentul acela a fost crucial în viața mea. Deși păcătoasă și nerecunoscătoare cum s-ar fi cuvenit, Sfânta mi-a luat durerea aceea cumplită și a făcut în așa fel încât să nu mai revină.

Deși stau în București, în momentele cele mai dificile ale vieții mele, m-am urcat în mașină și am venit la Sfânta să-i spun ce mi s-a întâmplat și să mă încredințez ei cu nădejde. M-a ajutat de fiecare dată, a făcut minuni cu toți din jurul meu. Iar, când am simțit că mama mea nu-și poate îndeplini total îndatoririle de mamă, fiind foarte bolnavă, mi-am ales-o pe Sfânta Parascheva MAMA MEA în cer și pe pământ. Amin

MIHAELA BEȚIU, BUCUREȘTI
0735 85 6057 / mihaela.betiu@yahoo.com

Mă numesc Mihaela 60 ani
din jud. Botoșani.
Toată viața am avut senzația
că Sfânta Parascheva m-a
protejat și ajutat în cele mai
grele momente ale vieții mele.
În anul 1973 am venit la Iași
să dau la Facultatea de textile.
Erau 80 locuri pe țară. Concurența
foarte mare. După afișarea rezultatelor
eram a doua sub linia de admiși.
Am plâns, m-am rugat de
Sfânta Parascheva să mă ajute, să
nu mă lase. Mă rugasem și
înainte de admitere. În luna
august, deci la 1 lună după
afișarea rezultatelor, am primit
acasă de la facultate, o hârtie
prin care am fost anunțată că
am fost admisă și să mă prezint
la Iași să mă înscriu.

mare minune, se hotărâse
atunci ca băieții să facă
armata înainte de începerea
cursurilor (ele vorba despre băieții
care au luat admiterea la facultate).
Am avut 2 colegi - băieți.
În anul I de facultate am
făcut practica iar prin luna iulie
am fost luate toate fetele 1 lună să
facem armata pe Șorogari - (Copou).
După această lună am avut un
accident groaznic în urma căruia
am avut fracturată coloana
vertebrală - (fractură L1 L2 prin tasare).
Când am ajuns la Spitalul de
neurologie din Tătărași doctorii
au dat acest diagnostic și nu-mi
simțeam picioarele. Am plâns, m-am
rugat Sfintei Parascheva iar a
doua zi dimineața m-am ridicat
din pat și mergeam pe hol pe

lângă pereți. M-a văzut dl. prof. dr.
Oblu și și-a făcut cruce.
Am stat în ghips 3 luni de zile
de la gât până la șold, apoi
9 luni un corset din piele cu tije
metalice. Am scăpat și nu am avut
probleme nici până în ziua de azi.
În anul 2014 în ianuarie am
avut o operație la Viena la
cap - chist hipofizar - exista
riscul să rămân oarbă -
era foarte aproape de nervul
optic. Operația a reușit și nu
am rămas cu sechele.
Înainte de operație am fost la
Sfânta Parascheva și am rugat-o
să mă ajute și de această dată.
Menționez că sunt născută
pe data de 15 oct. 1954 la o
zi după Sfânta Parascheva

și am simțit toată viața
că m-a protejat și m-a
ajutat în permanență.
Mulțumesc Sfintei Parascheva
pentru tot ce a făcut pentru
mine și familia mea și
Bunului Dumnezeu pentru tot
ce mi-a dat.

Popa Mihaela

Mărturie despre Sf. Cuv. Parascheva
minune săvârșită de Maica noastră,
Sfânta Cuvioasă Parascheva de la Iași

În anul 2010 am fost diagnosticată cu cancer la gât, nas, faringe în metastază, nu s-a putut opera, era foarte riscant, am urmat tratament cu radioterapii, citostatice, care mi-au fost în zadar, boala nu s-a tratat, de la 6 la 6 luni boala recidiva. Am fost la un control la Iași, am trecut și m-am rugat la Sf. Cuv. Parascheva după care m-am întors acasă, am mai durat puțin timp, după care s-a format o tumoră la gât ca o portocală, am fost programată pt operație dar cu riscuri, riscuri foarte mari, nu știam ce să fac, ce decizie să iau, ~~dar~~ deoarece mi s-a zis să vină cineva din familie să dea iscălitură, astfel nu mă operează pt că ori mor în timpul operației, ori rămân paralizată pe partea dreaptă, dar într-o seară am avut un vis cu Sf. Maica Parascheva că îmi spunea să nu mă uit nici-încolo adică stânga, nici în-colo (dreapta), să mă uit tot înainte și așa am urmat și m-a operat dar Maica din morți m-a înviat deoarece operația a avut loc timp de 5 ore, nu de 2 ore, cum a zis medicul, deoarece mi-a ~~[illegible]~~ hemoglobina nu mai rezista normal, mi-a scăzut tensiunea, hemoglobina, dar un miracol s-a întâmplat că în acea zi a venit în pelerinaj la Cuvioasa o verișoară de a mea împreună cu sora ei și a trecut și pe la mine să vadă cum mă simt, în clipa când au intrat ele pe ușă, cineva mi-a dat ușor cu palma după cap, atunci am deschis ochii spre mirarea doctorilor care toți erau împrejurul meu, atunci ele s-au speriat, mă întrebau cum mă simt, dar nu puteam să le răspund deoarece eram încurcată, doar închideam ochii. Atunci ele mi-au dat cu mir, mi-a pus sus cap iconița Sf. Cuv. Parascheva, apoi au plecat, ușor, ușor am început să-mi revin, dar prima dată am ridicat mâna și piciorul să văd dacă nu am rămas paralizată precum mi-a spus doctorii, dar Cuvioasa a avut grijă de aceste lucruri și îi mulțumesc din suflet pt toate și sper că nu mă va lăsa niciodată la nevoie. Ajută-i și necazurile ca eu mă îndemn să aveți foarte multă încredere în toți Sfinții și în Sf. Cuv. Parascheva care este făcătoare de minuni.

Amin.

HORJILĂ Cristina, sat Reniu, com. Răchiți, Jud. Botoșani

---

– DOAMNE AJUTĂ – CUCU SILVIA
0742015426

Sfânta Parascheva a fost dintotdeauna ocrotitoarea familiei noastre.

Se întâmpla în urmă cu mulți ani (aprox. 17 ani) când sora mea mai mare Petronela (pe atunci un copil în vârstă de aprox. 15 ani) să facă o boală necunoscută, și anume i s-a umplut gura de bube din motive necunoscute. Părinții mei erau disperați, copilul nu mai putea mânca, nici măcar să bea apă, doctorii nu găseau nici o cauză.

Petronela se stingea pe picioare, văzând cu ochii. Era o rană toată în gură, mama o dădea cu xilină ca să îi amorțească puțin gura și să poată bea cu paiul puțină apă sau supă. A fost o perioadă destul de lungă în care s-a umblat din doctor în doctor fără rezultat.

Părinții au hotărât să mergem toată familia la Sf. Parascheva și să îi implorăm ajutorul.

Datorită faptului că s-a tot mers din doctor în doctor, stăteam foarte prost și cu situația financiară așa că l-am rugat pe vecinul nostru care lucra la CFR controlor de bilete pe tren să ne ajute cumva. Vecinul ne-a ajutat să mergem fără să cumpărăm bilete. Pe drum s-a urcat control de stat. Prima minune a fost că au verificat biletele la toată lumea numai în vagonul nostru nu au intrat. Tot drumul Galați - Iași eu și mama am citit acatistul Sf. Parascheva încontinuu. Sora mea stătea lungită pe bancă deoarece nu mai avea putere nici să stea în șezut.

Am ajuns la Sf. Parascheva, ne-am rugat cu toții îndelung.

Am pornit apoi către gară înapoi. Sora mea deja își revenise dar noi nici unul nu ne dădeam seama! Ne-am oprit într-un parc să mâncăm ceva ce aveam la pachet de acasă.

Sora mea mânca cu noi fără nici o problemă, îi trecuseră toate rănile din gură.

La un moment dat parcă ne-am trezit cu toții la realitate și am realizat că s-a întâmplat o minune. Era vindecată complet.

Sf. Parascheva s-a milostivit de lacrimile părinților!

# II
# Accidente

(1)

30 August 2008 un urât accident a schimbat viata familiei mele și mai ales a fiului meu Vlad care pe atunci avea 13 ani. A stat în comă și medicii spuneau că nu se știe când se va trezi. Eram cu toții în Italia, iar fratele meu Costel mă încuraja mai ales cu încrederea în D-zeu. Pe data de 6 sau 7 septembrie aceluiaș an, fratele meu mi-a trimis de la Iași un maieu pt. fiul meu care a fost cu el la Sfânta Parascheva, și atunci

(2)

miracolul s-a întâmplat cu greu am putut ajunge la reanimare, dar am reușit ca să pun acel maieu pe fiul meu, iar noaptea am fost anunțați că el s-a trezit din comă.

Eu cred în acel miracol

Virginia
mama unui copil greu încercat.

În ziua de 14 octombrie 2013 Sfînta Parascheva mi-a salvat băiatul Claudiu Paul și pe nora mea Andreia de la moarte în urma unui tragic accident de mașină. Nu este zi de la bunul Dumnezeu în care să nu mulțumesc Sfintei Paraschieva pentru că nu m-a lăsat să-mi petrec anii care-i mai am de trăit, în lacrimi.

1

În 1975 când eram studentă la Iași în anul I, părinții mei au venit de la Constanța să mă viziteze să vadă cum m-am instalat ca proaspăt boboc student. Pe drum au avut un accident îngrozitor și toți trei (mama, tata și fratele) au fost grav răniți.

După luni bune de stat în spital tata și fratele s-au vindecat, dar mama a fost f. grav rănită la coloana vertebrală și a rămas paralizată, deși timp de multă vreme au fost consultați cei mai buni doctori din Iași și București.

Revenind la momentele imediate accidentului: accidentul a avut loc pe 12 oct (vineri). Am venit la icoa[...]

2

cu lacrimi fierbinți o rugam, ca verdictul doctorilor să nu fie „paraplegie", căci știam că aceasta e fără leac. După câteva zile, era Sf. Paraschiva (14 oct) și mă gândeam că dânsa o va ajuta, îi va ajuta...

Dintre toți ai familiei, mama era cea mai bună, cea mai curată, cea mai „înțeleptită" de Dumnezeu.

Verdictul medicilor a venit ca un trăsnet peste noi, peste mine.

Atunci, neînțelegând căile Domnului, m-am revoltat și în fața icoanei i-am șoptit Sf. Parascheva, că o urăsc.

De-a lungul anilor Dumnezeu mi-a

3

arătat cât de mult a iubit-o Sf. P. Căci, deși doctorii nu i-au dat decât 1-2 ani de viață, mama a mai trăit aproape 27 ani. Cu sufletul ei bun, o putere incredibilă dată de Domnul, a reușit să treacă peste durerile și suferințele continue ale traiului în „cărucior". Apoi, a fost un sprijin moral incredibil pt. toți, și mai des pt. mine, care de-a lungul anilor am mai avut o încercare f. grea și fără „puterea" și exemplul mamei (care nu a cârtit niciodată) nu aș fi putut trece. Toate

acestea m-au făcut să mă apropii și mai mult de Dumnezeu și să înțeleg că mama și tata și-au dus crucea cu smerenie și poate, acum, acolo unde sunt (Dumnezeu să-i odihnească) le sunt iertate păcatele.

Iar eu, după ani, am revenit la Iași și i-am cerut ~~iertare~~ iertare Sf. P. și am înțeles, cât de mult a iubit-o, căci suferința mamei ne-a mântuit pe toți, și ne-a dat gând de îmbunătățire duhovnicească.

Sf. Parascheva, roagă-te pt. familia mea de aici, și cea de „dincolo". Mărturisesc să spun și înțeleg acum că Sf. P. a făcut o minune și care atunci, Ruxandra, Constanța

# III
# Buchet de binefaceri – de la Sfânta Parascheva

Mă numesc Cîmpăverde Maria din V.N.
Focșani în data de 26 Iulie 1968 am născut un copil
băiat perfect sănătos la un 1,8 luni sa îmbolnăvit
de meningită și a rămas fără auz am luat drumul
Doctorilor, recunosc nu a bisericii Preoți, nu
a avut cursă fată la 8 ani sa jucat pe un acoperiș
și a căzut a stat în comă (1976) aproape 3 zile nu mai
aveam șansă după care a salvat doctorii său l-a
trimis la Iași la spitalu de neurochirurgie era
pe atunci o Doamnă Doctor Stanciu Aurora și la exter-
nare mia zis mai mergi și prin preoți așa
s-a exprimat zice uite esti aici du-te la Sf. Cuv.
Parascheva eu am întrebat-o credeți că era pe timpu
lui Ceaușescu a răspuns cum să nu după care
mea spus uite pe 14 oct. vii cu el la control că
nu mai vedea bine vedea dublu, mergea mai
greu și am venit și cum era atunci mai puțin
organizat mea scăpat din mînă specială
am rugat pe mai mulți preoți dacă îl vede
unde să-mi anunțe și credeți el a întrat
în Sft. Biserică singur și stătea în fața ușilor
avea ochii amîndoi deschiși a spus prin semne
că acum vede tata 1 Mama 1. nu doi mergea
bine și bine și astăzi 21-7-2014.
Anul următor am promis că venim iar la
Cuvioasa dar neam schimbat locuința și
am zis: lasă că mergem aici în Focșani că
doar e tot Biserică. Dar nu a fost așa în
noaptea de 14 Octombrie 1976 s-a spart o țeavă
la baie și era toată casa numai apă; deci nu
am avut bani să venim la sft. moaște și nea dat
dumnezeu de am cheltuit cred de 10 ori mai mult.
Asta cu Băiatu a fost 1. minune a 2. a fost
cu una din fetele mele de cînd era de vreo
3 ani mereu o durea Burta și a mers așa
pînă anul 3 de liceu cînd a ajuns la concluzie
să meargă la Medic; Diagnostic ulcer Duodenal
cu bulb ascuțit trebuie operată de urgență dar
a lucrat Dumnezeu cum știe el a fost tot în
apropiere de 14 Octombrie vă spun am ajuns
cu ploaie cu înbulzeală și în sfîrșit am ajuns
la sft. Moaște am trecut cu un tricou mam dus
direct la spitol s-o îmbrăcat cu el era sîmbătă
noaptea Luni cînd sa dus din nou la radiograf
fata mea nu mai avea ulcer și nu are nici
în ziua de azi are 44 ani
A 3 minune Băiatul meu cel surdomut s-a
căsătorit și are un băiat născut 1990 și sa
născut mic și fetele se jucau cu el cum îl așeza
în șezut și-l aruncau în pat le plăcea cum făcea
că îi era frică, am zis eu după botez o să și
revină nu a fost așa, atunci am luat nepoțelu
și numai eu știu cum că avea doar 3,5 luni
cum am ajuns am trecut pe lîngă sft. moaște
și na mai avut nepotu meu nimic acum
are 24 ani o altă nepoțică avea aproape
4 ani se scăpa pe ea în pat am făcut
același drum și nu vă puteți imagina
cît de mult am fost ajutată venind la sft.
moaște.
Sfînta cuvioasa Parascheva să-i ajute
pe toți care cred în cîte minuni a făcut
eu păcătoasa nu sînt în stare să-i mulțu-
mesc așa cum ar merita. sft. Parascheva ajută-ne
Maria Cîmpăverde ~~Doamne~~ Ajută-ne

Mă numesc MARIA, am 61 ani și sunt din Iași

1. În urmă cu 2 ani, într-o zi foarte călduroasă de iulie, colegele de birou au deschis simultan toate ferestrele și ușa. Din cauza curentului, am suferit o pareză facială pe stînga (à frigore se numește boala). Aceasta era o recidivă, deoarece mai înainte cu aproximativ 10 ani mai suferisem o pareză pe aceeași parte, produsă în același loc și din aceeași cauză (curentul).

Spre deosebire de prima dată cînd sub tratament s-a redus în cîteva zile, de data aceasta, sub îngrijirea aceluiași medic și cu același tratament dar de mai lungă durată, asociat cu 20 ședințe de acupunctură nu se observa nici o ameliorare deși trecuse o lună și jumătate.

Doctorul mă scosese de la tratament deoarece luasem prea mult predninson.

Îmi pierdusem orice speranță, făcusem depresie și nu mă puteam obișnui cu gîndul că voi rămâne cu gura strîmbă pentru totdeauna.

Am venit într-o duminică la Sf. Paraschiva și m-am rugat ei din tot sufletul să mă ajute; m-am rugat și la icoana Sf. Maria din Mitropolie.

Cînd am ajuns acasă, am stat la masă și apoi m-am întins pe pat în fața televizorului. În clipa aceea, am simțit furnicături în obrazul afectat și au început să se zbată mușchii obrazului.

În clipa aceea mi-am recăpătat speranța și întradevăr încet, încet, de la zi la zi se observa îmbunătățirea situației mele și întradevăr în cîteva zile, fața mea s-a îndreptat.

Duminica următoare, am venit la Sf. Paraschiva și i-am mulțumit.

Mulțumesc lui Dumnezeu că a ascultat rugăciunile mele și a Sfintei Paraschiva și a făcut această minune cu mine.

2. Cînd fiul meu a avut examenul de bacalaureat, m-am rugat la Sf. Paraschiva și în noaptea respectivă mi-a intrat în casă după miezul nopții pe fereastra deschisă de la bucătărie, un porumbel sălbatic. Am știut că acesta este un semn de la Sfînta și întradevăr în ziua aceea fiul meu a luat la ex. de matematică nota 7 și apoi la celelalte obiecte, note neașteptat de bune în condițiile în care el era un elev mediocru spre slab.

Sfânta Parascheva m-a ajutat de nenumărate ori însă o să vă povestesc cea mai mare minune care mi sa întâmplat.

Mama mea a ajuns la spital aproape paralizată, în urma unui atac cerebral (accident vascular cerebral) şi după câteva zile de analize, medicii ne-au anunţat că au descoperit o formaţiune tumorală la cap, care trebuia operată cât mai curând.

Operaţia implica multe riscuri, dar era necesară pentru salvarea vieţii mamei. Fiind studentă în Iaşi, am mers şi am cerut ajutorul Sfintei care nu a întârziat să apară. După o operaţie de 8 ore, mama a reacţionat foarte bine, spre surprinderea cadrelor medicale. Chinul însă, nu avea să se sfârşească. Am mers personal după rezultatul anatomo-patologic (biopsiei) unde medicul de la laborator mi-a spus, aproape convinsă că este vorba despre o formă rară de cancer şi a insistat să mai facem o altă analiză care dura 2 săptămâni.

Disperată, şi fără să accept realitatea, am mers din nou la Sfântă şi am rugat-o să-mi salveze mama de acest diagnostic crud.

După 2 săptămâni de coşmar, am aflat că Sfânta a răspuns din nou rugăciunilor mele. Doamna de la laborator analizând noile rezultate, nu îi venea să creadă că este vorba despre o tumoare benignă aşa că a mai telefonat o dată la laborator pentru a verifica dacă nu este vorba despre o greşeală. Atunci am conştientizat că Sfânta a făcut cu adevărat o minune, ruşinând ştiinţa medicilor. După 2 ani, mama este bine şi urmează indicaţiile medicale (controale la 1 an). Vă pot asigura că Sfinţii lucrează neîncetat pentru a ajuta pe orice om care se roagă sincer şi din suflet. Sfântă Parascheva roagă-te lui Dumnezeu pentru mine păcătoasa!

Andreea S.

Sfânta ma ajutat de asemenea şi la examene şi în viaţa personală şi de aceea am vrut să fac cunoscute experienţele personale, deoarece şi eu, la rândul meu am fost impresionată citind mărturiile celor care au fost ajutaţi de Sfânta Parascheva şi am considerat că este important să împărtăşim aceste experienţe.

(1) Mă numesc Ana I., sunt
din Jud. Suceava, Liteni,
(În anul 2000)

În urmă cu câțiva ani
mă aflam în Iași pentru
o operație. Aveam o cunoștință
în Iași și trebuia seara să
înnoptez la ea. Din cauză că nu
am avut telefon când am
ajuns la ea nu era acasă.
Era seara, ~~avea~~ am ajuns
la Catedrala Mitropolitană
și am întrebat la Pangar,
dacă nu găsesc cazare, mi-a
spus că nu este ~~e~~ ci doar la
hotel. Eu fiind o tânără necăjită
nu mi-am permis să plătesc.
Am început să plâng și să

mă rog Sf. Cuv. Parascheva.
Era seara târziu, trebuia să se
închidă Catedrala. A venit o
tânără de la Teologie (studentă)
și m-a luat la ea. (cămin)
Nu încetez a-i mulțumi
Sf. Cuv. Parascheva.
Iertați-mi vă rog scrisu, sunt
în grabă la hram la Cuv. Parascheva 2014
(2) Anul trecut când am venit
la hram la Cuv. Parascheva, am
luat pomelnice de la vecini ca
de obicei. O vecină având fiul
șofer, ca o mamă cu grijă pt. fiul
ei a scris în pomelnic să-l ferească
Sf. Parascheva de accidente. În seara
când stăteam la rând tânărul
a pierdut controlul și a intrat
în niște copaci, mașina s-a stricat
tot, dar Sf. Parascheva i-a scăpat
zeu viața pe tânărul Nicolae.
Mama mulțumește Sf.
Paracheva, tot timpul
tânărul s-a ales cu niște zgârieturi [illegible]

/ Sfântă Cuvioasă Parascheva ai grijă
de noi păcătoșii!
Prima minune săvârșită de Sf.
Cuvioasă Parascheva, în cazul meu, a
avut loc acum 7 ani, atunci când
l-am cunoscut pe actualul meu soț.
La vremea aceea, aveam nelămuriri
în cea ce privește relația noastră, au
apărut multe valuri, eram neliniștită
nu știam dacă fac bine sau rău.
În acea perioadă mă rugam lui
Dumnezeu să mă îndrume pe calea
cea bună, să-mi dea un semn,
cu toate că știam că nu sunt
vrednică și nu e drept să cer un
asemenea lucru Celui de Sus. «Totul s-a
întâmplat într-o noapte când am visat-o
pe Cuvioasa Parascheva, parcă îi aranjam
patul pentru a se odihni. După ce i l-am
aranjat Ea m-a trimis într-un loc cu
o anumită treabă (nu era precizat locul
unde m-a trimis și misiunea pe care
eu trebuia să o îndeplinesc). Ieșind
din acea încăpere m-am întors spre Sfânta
să văd dacă totul este în ordine și perna
o pernă pe care stătea ea nu stătea bine.
M-am întors să o îndrept, iar Ea m-a
mustrat: „Dacă eu te-am trimis într-un
loc, de ce te-ai întors? Mergi unde te-am
trimis!" Când m-am trezit am simțit
o pace sufletească și mi-am dat seama de
semnul lui Dumnezeu și ceea ce a
vrut să spună prin acel vis, cred că a
fost cel mai frumos vis din viața
mea.
-1-

Precizez că sunt din Județul Suceava
că nu am avut „contact" cu Sfânta
până în acel moment. Nu îmi aduc
aminte, dar este posibil să fi fost
în excursie în Iași atunci când eram
prin clasele primare și poate am trecut
pe la Mitropolie, dar nu am nici o
amintire în legătură cu asta.
În același an, 2007, soțul meu actual
a dat admiterea la Facultatea de
Medicină ~~pe~~ pe care a și urmat-o,
urmând ca anul următor să intru și
eu la Facultatea de Economie și
Administrarea Afacerilor din Iași.
Locuind în Iași mergeam mai des
la Sfânta să mă rog pentru sănă-
tate, examene, etc. O altă minune
s-a petrecut atunci când am terminat
masterul, am terminat a doua de
la specializarea mea, doar Sfânta m-a
ajutat, deoarece practic era imposibil.
În sesiunea de vară a primului an
de master tatăl meu s-a îmbolnăvit
grav, cu puține șanse de recuperare
de a-și reveni la omul de dinainte.
Dar cu ajutorul Domnului tatăl
meu s-a recuperat foarte bine, deși
situația era descurajatoare (dacă întâr-
zia 3 ore la Spitalul de Neurochirurgie
din Iași poate că astăzi nu ar mai
fi fost printre noi, după spusele
medicilor).
-2-

…toate că puterea de concentrare era foarte scăzută am trecut cu brio peste sesiune având note de 9 și 10, (ca printr-o minune, deoarece nu mă puteam concentra asupra examenelor din cauza problemelor de sănătate ale tatălui meu, trebuia să citesc de foarte multe ori subiectele pentru a-mi da seama ce mi se cere, dar să le mai rezolv, doar Dumnezeu și Cuvioasa Parascheva m-a ajutat în acea vreme tulbure pentru familia mea).

În anul 2013, pe 25 august eu și soțul meu ne-am căsătorit. Din dorința de a avea un copilaș nu ne-am protejat, dar după aproximativ jumătate de an am rămas însărcinată. Chiar ne făceam griji la un moment dat de ce nu am rămas însărcinată. Ne doream foarte mult un copilaș, care în momentul de față încă este în pântecele meu. Pe 27 ianuarie 2014 mi-am făcut un test de sarcină, deși menstruația nu mi-a întârziat, procedând din instinctul de mamă. Deși până atunci nu mai ~~îmi~~ îmi făcuse nici un test, acesta a ieșit pozitiv. Nici nu vă închipuiți ce fericire am simțit atunci... Sarcina a decurs normal; am fost la ecografii, morfologia

-3-

fetală din săptămâna 11 a ieșit bine. Totul s-a năruit pe data de 26 mai 2014 când doctorița care se ocupa de mine mi-a spus că bebelușul meu are o malformație la nivelul buzei superioare. Vă dați seama ce era în sufletul meu în acel moment, pe care îl retrăiesc de fiecare dată când îmi aduc aminte, din acea zi nu mai am pacea sufletească pe care ar trebui să o aibă orice femeie însărcinată. Am început să mă rog mai mult, să mă apropii de Dumnezeu.

Am așteptat cea de-a treia morfologie și mi s-a spus că defectul este și mai mare decât cel pe care l-a văzut la morfologia din 26 mai. Că pe lângă buză defectul cuprinde și palatul dur (moale rău) (cerul gurii). Ce poate fi în inima unei mame când se dă o astfel de veste. Zilele trec, iar eu aștept cu nerăbdare să-mi țin pruncul în brațe, mai am o lună până când îl voi naște și îl iubesc mai presus de propria viață.

Azi 30 august 2014 m-am trezit de dimineață și împreună cu soțul meu ne-am dus la Mitropolie, simțeam nevoia să mă rog, să mă descarc... Fiind dimineața, nu era coadă la racla Sfintei așa că am hotărât să mă rog la picioarele Sfintei, cu mâinile mele peste ale ei. La un moment dat am simțit cum mâinile Acesteia s-au mișcat... a fost ca un vis... deoarece eu

-4-

…geam și eram cu capul în jos, doar am simțit că s-au mișcat, nu am văzut... Recunosc că nu sunt vrednică de o așa minune!

Am uitat să precizez că mă dau cu vată sfințită pe burtică, iar într-o seară pe când mă dădeam am simțit un miros puternic de busuioc, care după câteva secunde a dispărut. Cred că Sfânta a făcut încă o minune și atunci.

Deși mai am un pic până să nasc, iar medicii au pus un diagnostic copilului meu „cheilopalatoschizis" eu cred într-o minune că puiul meu se va naște sănătos. Cu ajutorul Domnului voi reveni cu starea copilașului meu după naștere. Cu ajutorul Maicii Domnului, Domnului Nostru Iisus Hristos, Cuvioasei Parascheva și tuturor Sfinților. voi reveni...

Doamne ajută la toată lumea!

Semnat
SAA
(31. august 2014)
DUMINICĂ

-5-

Minunile Sfintei Parascheva

Sfanta Cuvioasa Parascheva a facut multe minuni cu familia mea si cu mine personal:

1.Cand eram mica de vreo 4 anisori am fost ff bolnava cu rinichii, medicii spuneau ca sansele de supravietuire sunt minime, tatal meu s-a rugat atunci la Sfanta Parascheva si eu spre uimirea medicilor m-am facut sanatoasa cu tratament si cu regim, si nu mai am nici un fel de pb. nici astazi ( unii spuneau ca voi muri cam pe la 20 ani, altii ca atunci cand voi naste un copil si multumesc lui Dumnezeu am 41 ani si am doi copii si sunt sanatoasa ).

2.Eram studenta in aul III la facultate si am fost la Acatistul Sf. Parascheva dupa amiaza la ora 17,00 eram in sesiune si aveam un examen foarte greu si doar trei zile de invatat.
Am fost cele trei zile la ora 17,00 la Acatistul Sf. Parascheva si in timpul citirii acatistului ma gandeam ce bine ar fi daca Sfanta m-ar ajuta sa iau si eu un 10 la examen, pana atunci nu mai luasem nici un 10 in cei 3 ani de facultate, si nici timp sa invat foarte mult nu aveam.
Dupa cele trei zile m-am prezentat la examen am tras biletul, mare lucru nu stiam am inceput sa schitez ceva pe o ciorna, profesorul m-a chemat la catedra mi-a pus cateva intrebari f usoare si parca era cam visitor profesorul asa mi s-a parut.
Mi-a cerut carnetul si a scris 10, a fost singurul 10 in toata grupa. Mentionez ca profesorul era sever si nota 10 nu o dadea usor, toti ma intrebau cat am luat, si se mirau f tare pt ca eu nu am fost o studenta de 10, si cei mai buni colegi au luat note mult mai mici 6, 7, si 8. Eu le zambeam nici nu stiam cum sa le spum ca de fapt ca este o minune a Sfintei Parascheva, unii nu ar fi crezut.
Acum dupa multi ani le spun minunea celor care simt eu ca pot sa le spun.
3. Cand ma simt impovarata de grijile vietii alerg la Sfanta Parascheva si ii cer ajutorul, si de fiecare data simt ajutorul.
4. O rog in continuare pe Sf. Parascheva sa imi tina pruncutii sanatosi Teodor-Andrei si Teodora Ioana.

Multumim Sfanta Cuvioasa Maica Parascheva.

= 1 =

Blagosloviți! 2 Mai 2014, la Sfânta Cuvioasa Paraschiva!

= Minunile Sfintei Parascheva =

Cu îngăduința Bunului Dumnezeu, am pornit către Mănăstirea Hadâmbu. Sunt din București. Am început să scriu, pe acest caiet, Minunile Maicii Domnului. Dar iată, acum, cu voia lui Dumnezeu, venind la Cuvioasa Parascheva, am văzut urma pe care sunt scrise câteva rânduri... despre Minunile Cuvioasei... Oare câte Minuni și câte taine sunt acum acolo, în urnă?

Am să scriu doar 3 minuni.

1. Venind prima oară la Cuvioasa, (acum 13 ani, în 2001... - am venit pe ascuns, deoarece părinții mei nici nu ar fi vrut să audă despre așa ceva! Atunci, după ce am fost la olimpiada de română pe țară, mințind (Iertare!) că olimpiada durează 2 zile mai mult... m-am urcat în tren, (îmi furaseră și banii în gară...)) dar am

= 2 =

venit la Cuvioasa!

O iubeam foarte mult, și a fost o Minune însuși faptul că am ajuns! (părinții mei nu îmi dădeau voie nici în jurul blocului să mă plimb. Trebuia să merg doar la școală, apoi să stau închisă în casă și în cameră... Și la Biserică mă duceam pe ascuns.!)

Dar, altceva voiam să spun! Când am ajuns la Cuvioasa, am întrebat-o dacă s-a supărat pe mine pentru minciuna cu olimpiada, dar... altă cale de a ajunge, nu aveam...) Drept răspuns... când am atins-o... Mâna Cuvioasei era caldă și moale, încă simt atingerea aceea și acum... Era o Mână de Rai, niciodată nu am simțit ceva asemănător...!

Am mai ajuns de atunci la ea, acum câțiva ani, dar mâna ei nu a mai fost niciodată la fel!

A fost mai caldă și moale decât orice mână de om din lume sau de dincolo mi-nune...

= 3 =

2. A doua Minune - Părinții.

Încă din copilărie, părinții m-au prigonit foarte mult pentru mersul la Biserică... De fiecare dată mergeam pe ascuns și făceam curățenie tot pe ascuns. Plângeam apoi cu Iconița Sfintei Paraschiva în mână, și o rugam să facă așa încât părinții mei să nu afle. (mă certau îngrozitor și dacă întârziam câteva minute, dacă pierdeam metroul și ajungeam 5 minute mai târziu, mă ocărau foarte tare, așa că, să lipsesc câteva ore - cât dura curățenia la Biserică, - ar fi fost aproape imposibil...) Dar, cu toate acestea, de câte ori am rugat-o, o simțeam cum merge cu mine pe stradă, și cum mă acoperă atunci când ajung acasă! Așa încât, ori de câte ori făceam curățenie la Biserică, și veneam acasă înspăimântată de ceea ce voi păți... se întâmpla ori de părinții mei dormeau, ori nu erau acasă, ori, dacă țipau și mă demoralizau, - Sfânta mă întărea așa încât să nu aud nimic!

= 4 =

3. Facultatea.

Am scris, la vremea ei, câteva sute de pagini despre minunea aceasta! Îmi doream foarte mult să fac facultatea de Teologie-Litere. ~~Dar~~ Învățam pe ascuns. Dar, îmi aduc aminte și acum, - când tatăl meu pământesc a intrat brusc în camera mea și m-a văzut cu cartea de Dogmatică pe masă... A azvârlit-o cât colo, și m-a bătut, deși eram mare, de 19 ani... (a fost tot în anul 2001, când am dat la facultate! M-au obligat să dau la Litere-Franceză, deși uram franceza... iar partea de "litere" era aceeași, la ambele facultăți... Am intrat ultima, plasesem, cu toate că abia mă întorsesem de la olimpiada națională, unde am luat locul 4!

Mi s-a făcut și rău pe drum, atunci când m-am dus la facultatea de litere, în prima zi. Pur și simplu, nu simțeam că este locul meu acolo!

- 5 -

Nu-mi ieșise din cap ideea de a face Teologie pe ascuns! Era însă o problemă. Mare ca să faci a doua facultate, sau două în același timp... chiar dacă intrai cu media 10, trebuiau plătite niște taxe enorme, și nu aveam de unde să fac rost de atâția bani nici în 10 ani! Dar, să nu uităm, că a fost anul în care m-a Ajutat Dumnezeu să ajung la Cuvioasa, - Sfânta mea de suflet!! Atunci, când i-am simțit mâna caldă... (atunci, nu îmi amintesc dacă în ziua aceea eram hotărâtă cu Teologia sau am realizat ulterior! Nu mai știu. Trebuie să caut în jurnalele de atunci! Dar, țin minte că am rugat-o și de asta să mă ajute, după ce m-am întors). Și iată cum a Rânduit Dumnezeu!

Minunea! În anul 2001, când am fost obligată de părinți să dau la facultatea pe care n-o voiam... Pur și simplu, diploma de BAC a dispărut, deși toate documentele le țineau ei în cutie

- 6 -

în dulapul lor! Au căutat ei diploma, pur și simplu, nu era! (Eu nu umblasem cu ea). Dar, tot nu am priceput semnul lui Dumnezeu, și tot nu m-au lăsat să dau la Teologie. M-au forțat să fac un duplicat și să dau tot la facultatea impusă de ei! Asta e, că ei tot timpul mă forțau, iar mie nu îmi place acest lucru... am trebuință de vorbe blânde... Dar în fine. Să ne întoarcem la Minune.

După ce am dat la facultatea unde m-au forțat părinții, - cu inima frântă, într-o zi am umblat din nou la acel dulap al lor, cu acte. Ei bine, diploma de BAC apăruse acolo, deși nu avea cine să o pună înapoi, sau să umble în dulap.

Acum, oficial, acea diplomă era anulată la Monitorul Oficial, adică o puteam arunca, pentru că valabil era, de acum, doar duplicatul, care

- 7 -

rămăsese la secretariat la facultatea urâtă...

Ei bine... În sufletul meu s-a înfiripat o idee, așa că am continuat să învăț, pe ascuns, pentru Teologie, iar anul următor am dat examen pe ascuns, rugând-o pe Sfânta Parascheva să mă primească, și să nu descopere faptul că diploma mea, practic, nu mai era bună...

Riscam enorm! Dar simțeam Ajutorul. ("Atunci când vă Rugați, Rugați-vă ca și cum le-ați fi și primit deja"!)...

Să nu uităm: 1. a doua facultate trebuia plătită.

2. diploma mea nu mai era bună! Totuși... am dat examen, am intrat a treia pe facultate, la literatură am obținut nota 10 curat, în condițiile în care foarte mulți au luat sub 4, și să nu uităm că, la facultatea unde mi-au impus părinții picasem și eu - dar a trebuit să continui și cu aceea...

Așa că, am făcut 2 facultăți în paralel!

- 8 -

cea unde am fost forțată, și cea pe care mi-am dorit-o... Și, nu numai că nu am plătit nici un leu, dar am mai luat și bursă de studiu, 3 ani! Drept Mulțumire, nu mi-am cumpărat nici măcar o înghețată din banii aceia ci i-am adunat, și i-am dăruit lui Dumnezeu pe toți! (este prima oară, după 13 ani, când las vederii ceea ce am făcut cu banii... pentru că nu a știut nimeni decât Duhovnicul, dar a văzut...) Bursa mea de la Teologie s-a transformat într-un rând de Veșminte Preoțești Albastre ca cerul... o traversă roșie... un Epitrahil grena... un rând de Acoperăminte pentru Sfânta Masă, o treime și o jumătate de Cruce Arhierească, (pentru că, pentru cealaltă jumătate a fost necesar să mai muncesc...), dar Mulțumesc, Lumina Sufletului meu, pentru toate! Și Cuvioasei Parascheva, care m-a Ajutat atât de mult!

- 9 -

(din păcate, în anul 4 s-au rânduit
niște probleme și am pierdut anul,
așa că nu am putut să și finalizez
Teologia care să îmi dea doctoratul...
Dar Mulțumesc Sfintei Parascheva pentru
cei 3 ani la Teologie pe care mi-a
îngăduit să-i fac, fără să se afle
deși am fost într-un pericol permanent!

x x x

Minunea a 4-a, petrecută acum - Cartea.

Mi-a Rânduit Bunul Dumnezeu de scriu
cărți, de la vârsta de 12 ani. Nu am
publicat nimic, din pricina prea multor
atitudini negative de care m-am lovit
și care m-au descurajat, din păcate...
Cărțile le-am scris pentru a-i Mulțumi
Părintelui meu Duhovnic, pentru faptul
că există... Am scris vreo 4 cărți de poezii,
2 romane și 2 sau 3 cărți cu povestiri scurte.
Din păcate, cam acum 8 ani (când am
început serviciul, ca profesoară de
română!) - am abandonat scrisul :: deoarece

- 10 -

am realizat că nu are nimeni trebuință
nici de mine, ca om, nici de darurile
aduse, din adânc de suflet și de taină...
Mi se spunea mereu că pierd timpul,
că ce prostie e asta, să scrii, că pe
cine interesează, etc. M-am demoralizat și
n-am mai scris. Nici Părintele nu m-a
mai întrebat dacă am mai scris,
vedeam doar cât de ocupat este, și că
micile mele daruri mai mult incomodau
decât să Bucure... Așa că... Neavând
parte de absolut nici un cuvânt de
încurajare, am renunțat, considerând
că, a scrie cărți, reprezintă, cu adevărat,
ceva inutil, rușinos... așa cum mi se
spusese...
Iată însă că acum, 2 mai 2014,
(ora 7-8 dimineața... și după Săptămâna
Luminată!), s-a mai petrecut o
Minune! Poate că nu este spectaculoasă
ca minunate vindecări ale trupului,
despre care, citind, te cutremuri... Poate
- că Sfânta nu a ridicat capul să-i

- 11 -

așez acolo o pernuță... poate că oamenii,
cititorii, caută spectaculos, fantastic,
supranatural, lucruri împotriva firii și
a rațiunii omenești -
Dar, pentru mine, cel nevrednic,
Minunile sunt Minuni! Nu sunt mari,
mici, spectaculoase sau nu!
Dar astăzi, acum, Sfânta Cuvioasă
Parascheva mi-a tămăduit sufletul! De
acea adâncă depresie veche de dinaintea
mea, și care, cel puțin, de 8 ani m-a
împiedicat să mai scriu!
Poate că este doar o coincidență!
Faptul că venind, acum, pentru prima
oară, văd scris pe o urnă nu o rugăminte
de a contribui cu bani, ci o rugăminte
de a contribui cu Minuni!
Pentru prima oară în viață, simt
că darul adus prin (nu de la, ci prin
mine...), ar putea să nu fie inutil!
Sper din suflet să nu fie...
Am atâta Bucurie în suflet, pentru
că de astăzi scriu din nou, și mai ales

- 12 -

să reîncep aici, la Picioarele Sfintei
Parascheva!
(Și este iarăși minunat faptul că
acum, de această zi liberă, planificasem
să plec la Prislop, - dar, în urma și
a unor Minuni și a unor necazuri, -
- am decis, în ultimul moment,
să vin, ca și acum 13 ani, la Hadâmbu,
și să trec, desigur, și pe la Cuvioasa!)
Iată cum, încetul, totul începe și
se termină în același loc!

Nu Vă rog să îmi menționați numele
Pot fi un "Anonim" ("micul Anonim",
căci "Marele Anonim" e Dumnezeu,
după cum spunea Lucian Blaga...)...
sau pot fi Claudia-Mihaela, așa
cum mă numesc... pe cărți semnez
"Amartolos", iar pentru prieteni
sunt "ROJAA" (înseamnă trandafir,
îmbinarea dintre spini și mireasmă).
Numele chiar nu contează! Contează
doar Minunile! M-aș Bucura enorm,
~~din adânc de taină,~~ le-ați selecta... P.S. Emailul meu este SEHAR_ICEFIRE@yahoo.com
[illegible] doriți să mă anunțați când

# IV
# Sfânta Parascheva – izvor de speranță

Mă numesc Fănica
Chirugan, sunt din
loc. Tânca, jud. Brăila.
Cu mulți ani în urmă
(acum 18 ani) aveam dat
argintul viu cu duh rău
asupra mea. Am venit la
Sfânta Parascheva, dar
eram în perioada de
necurăție lunară. Nu am
atins sfintele moaște,
dar am stat în genunchi
pe scările din curtea
Mitropoliei, din dreptul
raclei cu Sf. Parascheva,
urcând de jos în genunchi
și mă rugam să mă scape
Sfânta de necazul meu. →

lucru care s-a și întâmplat.
Am simțit în timp ce mă
rugam cu lacrimi și mare
credință, că-mi ies flăcări
din spate, simțeam că mă
eliberam de tot răul ce
era asupra mea. A fost
primul pas spre vindecarea
mea. Apoi am venit la
Sfânta Parascheva 7 ani
la rând de ziua Ei.
Nu am cuvinte să-i mulțu-
mesc. Am scăpat de răul
ce era asupra mea în
timp cu post, rugăciune,
credință și împărtășanie
venind la Sfânta și
la Sfinte Mănăstiri din
țară și în Israel la
locurile sfinte.
Mulțumesc Sfintei, pt.
tot [illegible]

14. octombrie. 2014

De ziua Ta Preacuvioasă Maica
Parascheva, cu nevrednicie eu vin, roaba lui
Dumnezeu, vin la Sfintele Tale Moaște, spre a-ți
mulțumi din toată inima mea pentru toate
minunile care le-ai făcut pentru mine și
familia mea.
Multe și mari minuni ai săvârșit
pentru mine. Câteva din ele mi-au marcat
întreaga viață.
Mai întâi ai reușit să-mi redai
încrederea în mine, să-mi redobândesc
sănătatea sufletească și trupească.
Aflându-mă cu mătușa mea la (soța mamei)
Iași la spital, ea fiind bolnavă de cancer,
m-am gândit să-mi fac și eu un control,
pentru liniștea mea. Doctorița care m-a consultat
mi-a dat un prim diagnostic – că ar trebui să
mă operez și eu la piept. În urma acestei vești
cutremurătoare, am simțit că mă aflu pe
marginea prăpastiei. Dar Bunul Dumnezeu mi-a
îndreptat pașii către Sfintele Tale Moaște.
Văzându-mă atât de disperată, Preotul
Valerian ce se afla lângă Sfintele Tale Moaște
cu mai mulți credincioși, s-a oprit din cuvântul
său și mi-a spus să aștept până la sfârșit.
După terminarea cuvântului cu credincioșii,
m-a chemat și m-a întrebat care este durerea
mea.

Eu i-am povestit cele întâmplate, iar Sfinția Sa,
m-a sfătuit ce să fac pentru a-mi redobândi liniștea.
După citirea Sfântului Acatist mi-ai dat prin gând să
repet investigațiile chiar a doua zi.
Minunea n-a întârziat să apară. După
efectuarea unui nou control s-a constatat că
lipomul existent nu era de natură canceroasă,
astfel scăpând de operație.
Părintele Valerian m-a sfătuit să vin la
Cuvioasa Parascheva timp de 7 săptămâni, unde
se citește Acatistul Cuvioasei Parascheva, apoi să
particip și la Sfânta Maslu. În cea de-a șaptea
săptămână, la întoarcerea spre casă, în localitatea
Podul Iloaiei – Iași, pe o trecere de pietoni, mi-a
sărit lateral pe mașină o doamnă ce traversa
în fugă. Aceasta izbindu-se de oglinda mașinii,
a căzut jos, dar într-o fracțiune de secundă s-a
ridicat, și-a recuperat papucul care îi sărise
din picior și a dispărut.
Am mai reușit doar să parchez mașina
în fața unei farmacii.
După câteva minute de spaimă și groază,
am putut să cobor și să intru în farmacie.
Farmacista care purta numele MARIA, mi-a acordat
primul ajutor – mi-a făcut o injecție, m-a stropit cu
Aghiazmă și mir de la Mormântul Sfânt – și mi-a
spus că ea este cea cu care am avut accidentul
și nu a pățit nimic.
Am văzut din nou puterea Sfintelor Tale Moaște,
care ne-a salvat pe amândouă.
Nu a existat nici o dată până să-ți cer ajutorul și Tu
să nu mă auzi. Pentru aceasta te rog să mă ierți că sunt
nevrednică de atâta bunătate. Ajută-mă să pot face voia
Bunului Dumnezeu și a Maicii Sale. Nu mai las să te rog
pe Bunul Dumnezeu să mă ierte, să ne ocrotească de toate
relele, să-i lumineze calea vieții fetiței Ana-Smărăndița,
studentă, să fie sănătoasă și înțeleaptă. Amin!

1.

„Bucură-te, Sfântă Paraschevo, mult folositoare!"

Răspunsul meu de mulțumire adus sfintei pentru aplecarea asupra nevredniciei mele. Mi-am dorit să vestesc binefacerile aduse familiei mele de către dânsa și nu știam cum. Tot ea mi-a împlinit dorința. Iată, deci, mărturisire cu bucurie. Era acum 10 ani când însărcinată fiind cu al doilea copil al nostru, aveam o stare de rău la vederea gândacilor ce invadaseră apartamentul ~~nostru~~ luat în chirie. Nu știam ce să fac. Îmi venea să vomit la vederea lor prin sertarele mobilierului, în toată bucătăria și baia, chiar și în dormitor. Rugându-mă cu nădejde la



2.

citirea acatistului sfintei, am găsit: „Bucură-te, izgonitoarea gândacilor!" Atât a fost de-ajuns, am fost sigură că mă va scăpa acum. Am fost plecați câteva zile la socrii și la întoarcere nici urmă de vreo gânganie. Nu știam cum să mulțumesc. Pe mine, mult păcătoasa, m-a auzit sfânta. Pentru o vreme am uitat dar la moartea tatălui meu am rămas eu și sora mea cu o grămadă de probleme: bănci, bunuri cu statut incert, bunica bolnavă, nu vedeam ieșire. Am chemat-o pe Sfânta ajutor de Sf. Nina și alți sfinți dragi sufletului nostru (Sf. Nectarie, Sf. Pantelimon, Sf. Arhanghel Rafail) Sf. Nicolae

3

În timp scurt (vreun an de zile) s-au terminat procese, situații fără ieșire. Și nu demult, disperată de starea bolnăvicioasă a fiului meu mai mic, Nectarie, am strigat-o în ajutor. Mi-am amintit de „mult-folositoarea" maică. Nici nu îndrăznesc să o chem de multe ori, fiindcă știu cât de nevrednică sunt, de câte ori cad și încerc să mă ridic, și rog tot cerul să nu mă lase să fiu departe de la fața Domnului. Îi mulțumesc „prezenței" sale în viața mea!

„Bucură-te, Sfântă Paraschevo, mult folositoare!"

Amalia D., Sibiu, noiembrie 2014



„Dragostea față de Dumnezeu trebuie să fie nemărginită", deși adesea uit acest lucru.

Era o zi ca toate celelalte. Greutățile și viața de cămin m-au făcut să mă îndepărtez din ce în ce mai mult de Dumnezeu, până la un moment dat când ajunsesem să cred că e doar un zvon. Totuși, m-am hotărât să mă duc într-o zi cu un prieten catolic să mă rog la Sfânta Parascheva.

Pe măsură ce mă apropiam de Sfânta Mitropolie, ~~durerea~~ o migrenă ~~de~~ puternică se amplifica din ce în ce mai mult. Nu mai rezistam mult. Pe măsură ce mă apropiam de raclă îmi era din ce în ce mai rău și mă întrebam ce caut eu aici, dacă Dumnezeu nu există.

În momentul când am atins sfintele moaște cu mâna stângă am înmărmurit. Am simțit degetele sfintei cum se mișcă și o căldură foarte plăcută a urcat prin mână și s-a răspândit în tot corpul ~~[illegible]~~ luându-mi pe loc durerea de cap.

Am crezut că mi se pare așa că am mai atins odată mâinile Sfintei și din nou același lucru. Am rămas înmărmurit. Preotul și toți cei din jur se uitau foarte uimiți neștiind ce se întâmplă.

După câteva clipe nu auzeam în capul meu decât că: „Dumnezeu există!"

EDUARD

SF. CUVIOASA PARASCHIVA

mi-a fost grabnic ajutătoare de fiecare dată când am avut o cumpănă în viață și așa venit de m-am rugat la Sfintele ei Moaște. Ajutorul și rezolvarea și luminarea minții au venit imediat în sprijinul meu și al familiei mele.

Dar modul cel mai minunat și neașteptat în care am primit ajutor de la Cuvioasa a fost în luna mai 2014, când am venit la Sfintele Moaște într-o stare psihică deplorabilă, când nu mai vedeam nici o ieșire din situația în care eram. Era o duminică ploioasă, turna cu găleata în după-amiaza când am intrat la Mitropolie, împreună cu fiul meu Leon, strada era pustie și [illegible]

părea să nu se mai termine. M-am închinat la Sfintele Moaște și părintele ne-a miruit și ne-a încurajat când am povestit pe scurt despre încercările prin care treceam. Când am ieșit din Mitropolie, aveam impresia că am stat 10 minute, cerul era senin, strada uscată, trecuseră două ore și în fața Mitropoliei ne aștepta un 'tânăr', care, când ne-a văzut, pe mine și pe fiul meu, s-a apropiat și mi-a spus: „Cuvioasa Paraschiva are un dar pentru voi" și mi-a dat ceva. Când m-am uitat, erau trei bancnote de 10 lei, exact banii de care aveam nevoie pentru a încarca telefonul și a începe să rezolv din probleme. Când am ridicat privirea să-i mulțumesc, a durat doar două secunde să mă dezmeticesc, tânărul dispăruse, parcă intrat în pământ. Am înțeles că Preacuvioasa ne-a trimis un înger să ne ajute și am înțeles că [illegible]

Sfânta Cuvioasă Paraschiva m-a ajutat f. mult. În anul 2002 m-am îmbolnăvit f. tare și am mers la f. mulți medici și f. multe analize am făcut. Nimeni nu știa ce boală am. Aveam vârsta de 24 ani. Nu mai puteam merge cu piciorul drept. Am venit la Sf. Cuvioasă aici și m-am rugat plângând și am atins Sf. Moaște (mâinile sfinte). Am simțit o căldură puternică și m-am speriat f. tare. Am rugat-o pe Sf. să-mi descopere boala și să găsesc un medic bun, oriunde ar fi în lumea aceasta. L-am găsit pe Prof. Dr. Paul Botez, Dumnezeu să-i dea

sănătate și mi-a descoperit o necroză de cap femural la piciorul drept. M-a operat aici la Iași și m-am recuperat f. repede. Mulțumesc Sf. Cuvioase Paraschiva că m-a ajutat și mi-a fost alături atunci când nu mai credeam că mă voi vindeca. De atunci merg pe picioarele mele și muncesc ca un om normal. Aici la Iași lângă Sf. m-am făcut bine și vin din Constanța ori de câte ori pot și Sf. mă ocrotește și mă ajută mereu. O cinstesc și o țin în sufletul meu, mereu, [illegible]

O minune pe care
sf. Cuv. Paraschiva

Sf. Cuv. Paraschiva a făcut pentru mine o minune pe care nu credeam că poate fi făcută.
Având doar 17 ani am fost acuzată de o colegă de lucruri pe care nu le-am spus niciodată astfel toți cei din jur mă condamnau și mă amenințau că mă dă afară din cămin, aceasta a fost clipa în care pentru mine viitorul părea că nu mai există, nu mai credeam nici măcar în Dumnezeu, vedeam doar răul din viața mea. La insistențele mamei mele am venit la sfânta eram disperată, și ajunsesem

enea unui om care
eca cu aer și nu
n merge mai departe.
i rugat împreună cu
na la sfântă iar
de 40 de zile în care
făcut rugăciuni
ul a ieșit la iveală.
eea ce acea fată a
cu mine toate s-au
împotriva ei.
i a fost momentul
are mi-am dat seama
a fost cu adevărat
inune. Iar sfânta mă
tă și acum de fiecare
când îi cer ajutorul
nulțumesc că mi-a
încrederea în
nezeu.

Alexandra 20ani

-1-

Dragii mei, povestea mea este un pic mai lungă, dar trebuie să o iau de la început, pt. că altfel nu aș reuși să spun ce au făcut, cu ajutorul lui Dumnezeu, sfântul părintele nostru Arsenie Boca și sfânta noastră dragă Parascheva, prietena și îndrumătoarea mea (cum îmi place mie să spun, cu toate că sunt atât de nevrednică și poate nu ar trebui să îndrăznesc atât de mult).

Mă numesc Simona, am 33 ani, căsătorită, am o fetiță de 4ani și sunt din Iași. Până acum câteva luni nu prea m-a interesat mai nimic din ceea ce ține de credință, am făcut foarte multe lucruri neplăcute lui Dumnezeu din neștiință, indiferență și dorința și tendința (greșită de altfel) pe care o avem toți de a ne fi nouă cât mai bine, și cam atât.

Eu și soțul meu avem o mică afacere din care trăim și până acum câteva luni am lucrat în fiecare Duminică pentru a reuși să ne plătim datoriile. Totuși, conștiința ne mustra din ce în ce mai tare și aveam de gând să ne oprim la un moment dat. Într-o zi, un coleg de-al nostru ne-a spus că vrea să meargă la Prislop, la mormântul părintelui Arsenie Boca. Noi habar nu aveam cine este acest Părinte, dar totuși, soțul meu a hotărât că vom merge chiar la sfârșitul săptămânii respective. Zis și făcut. Nu voi detalia aici, cu toate că aș avea multe de povestit, cert este că după ce am fost acolo, ceva s-a schimbat în mine, în sufletul meu. Am devenit alt om, și asta, fără să vină nimeni să-mi spună nimic. Pur și simplu, cred că părintele mi-a dăruit și mie un pic de Duh Sfânt din oceanul de sfințenie care se găsește acolo, la Prislop, probabil, ca să pot ieși din întunericul în care mă aflam, fără să fi știut.

Dintr-o dată, am început să am o sete foarte mare de a citi cât mai multe cărți și mărturii ale oamenilor despre minuni sau învățături ale Părinților.

Într-una dintre cărți am citit mărturia unei femei care a fost trimisă de duhovnicul ei la sfânta Parascheva pentru a-și rezolva problema care o frământa. Când a ajuns în fața Mitropoliei, o măicuță a venit la ea și a întrebat-o dacă ea este cea pe care a trimis-o părintele respectiv. Femeia a spus că da. Apoi, măicuța a întrebat-o cu ce problemă a venit, dar ea nu a mai răspuns și a intrat în biserică. A intrat și măicuța și s-a închinat la icoana lui Isus, a Fecioarei Maria, iar apoi s-a dus în raclă. Pentru că da, Ea era Sfânta Parascheva, care a așteptat-o.

Dragii mei, în momentul în care eu am citit această mărturie, parcă mi-a căzut ceva în cap. Atunci mi-am dat seama ce comoară avem noi în Iași și foarte mulți dintre noi nu știm să o apreciem. Am început să-mi fac morală singură, că nu merg să o vizitez pe Sfânta noastră, și mai mult decât atât, trec pe lângă Mitropolie, fără ca măcar să-mi fac o cruce. Atunci am hotărât că trebuie să merg cât mai repede la ea să-mi cer iertare.

Zis și făcut. În prima Duminică am fost cu soțul și fetița, de dimineață, la Mitropolie și am reușit să stăm toată slujba. Când stăteam la coadă la Sfânta, am văzut urna în care se strângeau mărturii despre minunile ei, și mă gândeam în sinea mea: ce fericiți trebuie să fie oamenii care au o poveste a unor minuni ce li s-au întâmplat chiar lor!
Cât am stat la slujbă, m-am rugat Sfintei să mă ierte, dar i-am cerut un lucru, cu insistență, și anume să mă ajute să fac milostenie unor oameni care au într-adevăr nevoie, doar-doar mi-o mai ierta și mie Dumnezeu din păcate.

A doua zi, luni, dis de dimineață, am dus fetița la grădiniță, și apoi, în drum spre servici, am oprit la un magazin să cumpăr ceva de mâncare. Cât timp am stat în magazin, am avut în minte ideea insistentă de a lua mâncare și pentru oamenii care îmi vor cere ceva.

-2-

Mă gândeam că trebuie să pun şi motorină maşinii, dar nu ştiam dacă îmi vor rămâne bani. Am hotărât că, dacă îmi rămân 50 de lei, opresc şi la benzinărie, dacă nu, nu. După ce am plătit alimentele mi-au rămas 60 lei, destui şi pentru a alimenta cu combustibil.

In momentul în care am oprit la pompă şi am deschis portiera să cobor, a venit direct la mine o bătrână, cu nişte ochi albaştri pătrunzători şi mi-a zis: „Doamnă, nu am avut bani nici măcar de pâine, te rog, ajută-mă cu ceva!". Atunci, eu am luat cei 10 lei care-mi mai rămâneau nişte alimente şi i le-am dat, la care ea mi-a spus: „Dumnezeu mi te-a trimis!" In acel moment, eu m-am blocat. Mi-am dat seama că, de fapt, sfânta Parascheva o trimisese la mine.

Am alimentat, am intrat în benzinărie să plătesc, iar când am ieşit, m-am uitat după bătrână, dar nu mai era.

Din acea zi mă tot uit să văd dacă mai este acolo, dar niciodată n-am mai văzut-o nici pe ea, şi nici alt cerşetor în benzinăria respectivă.

După acea, sfânta Parascheva mi-a scos în cale mulţi nevoiaşi, toţi bătrâni şi neajutoraţi.

Intr-o zi, la Palas, cumpăram o îngheţată fetiţei mele. Cea mai ieftină era 3 lei. Un bătrân, lângă mine, cu 1 leu în mână, o întrebă pe vânzătoare: „nu aveţi îngheţată la 1 leu? Atâta am.". Atunci, i-am dat 2 lei, şi-a luat îngheţata şi s-a dus pe o bancă să mănânce. M-am dus la el şi i-am mai dat 5 lei. A luat banul, s-a uitat la el şi a zis: „din banii ăştia mănânc 5 zile". Imi cumpăr 5 pâini." I-am întrebat: „moşule, da' matale mănânci numai pâine goală?" la care răspunsul lui, şocant pentru mine a fost: „mai fac şi ceai câteodată".

Altădată, am întâlnit o femeie disperată care cerea bani pentru fiul ei, imobilizat la pat şi care are 4 copii (cu toate că şi ea era foarte bolnavă). Am vrut să-i dau o icoană cu Părintele Arsenie Boca, dar nu am găsit, aşa că i-am dat una cu sfânta Filofteia. Când a văzut iconiţa, femeia a început să-mi spună povestea acestei sfinte mucenite, cum a fost ea omorâtă de tatăl ei. Pentru mine a fost o dovadă că femeia într-adevăr este credincioasă şi sinceră.

Intr-o zi, după ce am fost la Sfânta Parascheva, am intrat să aprindem lumânări. Acolo, am auzit o voce stinsă: „Vă rog, nu mă lăsaţi!". Era o femeie care nu mai avea pulpa piciorului drept, iar la celălalt era bandajată. Mi-a spus ce boală gravă are, ~~cum~~ că trebuie să facă în fiecare zi câte o injecţie care costă 38 lei, că a fost jurist, iar după ce s-a îmbolnăvit, toţi cei apropiaţi au părăsit-o. Am întrebat-o dacă s-a rugat sfintei Parascheva, iar ea mi-a spus că se roagă, iar sfânta îi trimite oameni care o ajută. Mai mult decât atât, mi-a povestit cum altădată, tot sfânta noastră dragă a vindecat-o de epilepsie.

Ar mai fi şi alte cazuri pe care eu cred că numai Cuvioasa Parascheva mi le-a scos în cale.

Mă gândeam să scriu aceste povestioare, dar parcă simţeam că va mai fi ceva şi de acea, am mai amânat momentul.

Intr-o seară, înainte să mă culc, am văzut pe măsuţa de lângă patul meu acatistul sfintei Parascheva, pe care tot voiam să-l citesc de câteva seri, dar nu reuşeam.

Atunci, cu toate că era foarte târziu, l-am luat şi am decis să citesc măcar un pic. Dar, din momentul în care am început să-l citesc mi-a venit în gând un cabinet ginecologic de pe lângă Mitropolie (la cub). Acolo, eu am fost o dată, cu mult timp în urmă, la un control, şi atunci am văzut cum se făceau chiuretaje pe bandă rulantă. Ei, acum, când citeam, nu puteam deloc să mă concentrez la conţinutul acatistului, pentru că

-3-

încontinuu îmi stăruia în minte imaginea acestui cabinet, oricât m-aş fi chinuit să-l alung.

Cu greu am terminat de citit şi m-am culcat. Dar, de unde? Nu puteam să adorm, pentru că aceeaşi imagine a cabinetului cu pricina mă obseda parcă. Mă întorceam de pe o parte pe alta, mă foiam, mă treceau nişte fiori din cap şi până în picioare, lucru pe care nu l-am mai păţit ~~ma~~ niciodată în viaţa mea.

Mă gândeam: bun, poate că Sfânta nu mai suportă crimele ce se fac zilnic în imediata ei apropiere şi vrea să-mi transmită lucrul acesta. Dar ce pot eu să fac? Eu sunt o neputincioasă, o timidă incurabilă, care nu ar avea curajul să facă nimic. Citisem eu printr-o carte a părintelui Nicolae Tănase cum că ar trebui să mergem la cabinetele ginecologice şi să oprim femeile să facă chiuretaje şi avorturi, să le spunem cât de grave sunt aceste lucruri în faţa lui Dumnezeu, că sunt crime în toată puterea cuvântului. Eu mă gândeam că numai nişte oameni foarte îndrăzneţi şi cu foarte mare încredere în ei ar putea face acest lucru.

La un moment dat, ca să pot dormi, mi-am spus: promit că mâine dimineaţă voi vedea ce pot să fac. Şi, într-adevăr, m-am liniştit şi am adormit.

Dimineaţa a venit foarte repede, iar eu trebuia să fac ceva. Ce? Nu ştiam nici eu, dar totuşi, m-am gândit să mă duc prin faţa cabinetului. Credeam că poate Sfânta Parascheva vrea ca eu să opresc vreo fată de la acel gest disperat. Mă gândeam să mă plimb şi eu, prin faţă pe acolo, ca tot omul. Am luat-o pe fetiţa mea şi m-am dus. În faţa cabinetului nu era nimeni. Am intrat şi înăuntru, să văd dacă este vreo fată în sala de aşteptare, dar nu era nimeni.

Ceea ce trebuie să adaug este faptul că acest cabinet are alături şi o farmacie, unde ştiam că vinde chiar soţul doamnei doctor (patroana acestui cabinet).

Cum stăteam eu afară, mă gândeam să plec, dar în acelaşi timp îmi spuneam că dacă plec, nu voi avea linişte. Fetiţa mea se plictisise deja şi tot mă întreba de ce nu plecăm. Atunci, mi-a venit ideea să intru în farmacie şi să-i spun ceva domnului. Ce? Nici eu nu ştiam!

~~Intr~~ Într-un moment, fără să gândesc prea mult, m-am ridicat de pe piatra pe care mă aşezasem, am luat-o pe fetiţa mea de mână şi am intrat în farmacie.

Surpriza mea a fost când am văzut acolo pe domnul farmacist, dar şi pe soţia lui, doamna doctor. Am ezitat un pic atunci când i-am văzut pe amândoi, dar totuşi am început să zic: „Vă rog frumos, poate veţi crede că sunt nebună, dar trebuie să vă spun ceva, pentru că altfel nu am linişte." Ei se uitau la mine uimiţi şi mi-au dat voie să le spun problema mea. Am început să le povestesc ce mi s-a întâmplat cu o seară înainte, cum nu reuşeam să citesc acatistul sfintei Parascheva pt. că îmi stăruia în minte cabinetul lor.

Ei se uitau la mine şi zic: „Aşa, şi?".

Eu am continuat: „Păi cred că sfânta Parascheva este supărată pentru că aici, lângă ea, se fac atâtea chiuretaje."

Răspunsul doamnei, la care trebuia probabil să mă aştept a fost: „Măi, dacă fetele vin şi semnează cu mânuţa lor că vor să facă lucrul ăla, ce păcat am eu?"

La această întrebare îmi vin foarte multe răspunsuri acum în cap, dar atunci nu m-am simţit destul de pregătită pentru a o lămuri. Mi-a mai spus: „Tu ai o singură fetiţă? Ce, tu nu ai luat anticoncepţionale? Că-s acelaşi lucru." M-a bătut aşa, uşor, pe braţ, arătându-mi uşa: „Hai,.. să fii sănătoasă...".

După ce am ieşit, nu-mi venea să cred ce am făcut!

De unde atâta curaj în mine să vorbesc cu acești oameni? Eu nu sunt așa. Eu sunt foarte timidă. Cred că numai Sfânta Paraschevе m-a întărit să fac acest lucru.

Când i-am povestit soțului meu ce am făcut, a spus că nu mă crede, că eu nu aș fi în stare să fac așa ceva.

Dragii mei, cam asta ar fi povestea adevărată pe care am vrut să v-o împărtășesc și vouă și îi mulțumesc din tot sufletul meu păcătos sfintei ~~Parasc~~ Paraschеva pentru că este alături de mine și mi-a dat și mie șansa și bucuria de a scrie ~~ce~~ și de a pune o poveste în urnă în care se mai găsesc probabil multe minuni făcute de ea.

Mă rog sfintei să ajute cât mai mulți oameni să revină la credință, să-și poată vedea păcatele, pentru a nu le mai face, dar și pentru a-și cere iertare Mântuitorului nostru Isus Hristos, ca să se mântuiască sufletele lor, pentru că în fond asta trebuie să urmărim cu toții.

Doamne ajută!

Dacă întâmpinați dificultăți la lecturare sau dacă mai aveți nevoie de alte detalii, numărul meu de telefon este: 0754,922 116

# V
# Munca cinstită – o rugăciune

În ziua Hramului Cuvioasei Parascheva, în anul 2012 eram la serviciu. Copleșită de tristețe, de neîmpliniri, de neliniștea sufletului, de lipsa unui țel concret, țin minte că am plâns în acea zi cu multă amărăciune, sperând la o minune de la bunul Dumnezeu.

Deși eram tânără, doar 24 de ani, mă simțeam ca o bătrână gârbovită, ostenită, resemnată, fără țintă în viață, fără un loc al meu. Nu plângeam dintr-un motiv anume, nu știam ce îmi lipsește și de ce aveam nevoie pentru a fi împăcată, simțeam doar nevoia de a mă elibera de tot acel zbucium interior.

În ziua următoare, am primit un telefon neașteptat care mi-a schimbat viața. În urmă cu un an participasem la un interviu în urma căruia am sperat să îmi schimb locul de muncă. Aspiram la un post de instructor educator pentru copiii dintr-o fundație gălățeană. Am trecut cu bine de primele teste, am ajuns la etapa finală de selecție dar nu am fost aleasă. Am suferit mult în acea zi, am plâns, căutam să înțeleg dar cu greu am reușit să mă mângâi. Cu atât mai mult cât în acea zi peste Galați s-a abătut o grindină năprasnică, simțeam că natura rezonează cu sufletul meu.

La telefon era una dintre doamnele din comisia de examinare de la acel interviu. Dumneaei se transferase cu serviciul la un centru de zi pentru copii din cadrul Bisericii Sfântul Spiridon. Acolo era un post liber de instructor educator și și-a amintit de mine pentru că mă remarcase în timpul perioadei de probă de la acea fundație.

Am mers la centru, am vorbit cu dumneaei, cu domnul coordonator, cu părintele și am fost angajată, fiind primită cu dragoste în familia bisericii, unde icoana făcătoare de minuni a Sfântului Spiridon își revarsă cu prisosință binefacerile.

În mijlocul copiilor, aproape de Biserică, mi-am găsit liniștea și pacea sufletului. De când lucrez aici m-am desfătat cu afecțiunea necondiționată a celor mici, am învățat să ofer și să mă bucur de tot ceea ce primesc, am învățat să am răbdare mai multă și să nădăjduiesc în iubirea și marea milostivire a lui Dumnezeu.

Acum simt că am un rost. Simt că Dumnezeu și Cuvioasa mi-au îndreptat pașii pe această cale și mă străduiesc în fiecare zi să pun puțin suflet în tot ceea ce fac, să le ofer copiilor iubire și sprijin. Mă străduiesc să fiu un om mai bun, să îmi cultiv răbdarea și iubirea ca să pot fi de folos celorlalți.

Am convingerea că Dumnezeu ne călăuzește pe toți pe cărarea cea dreaptă și că deși toți întâmpinăm necazuri, greutăți, acestea vin și trec doar dacă ne păstrăm credința statornică și inimile deschise.

Mulțumesc din inimă pentru binefacerile primite și pentru iubirea lui Dumnezeu care mă copleșește zi de zi.

Cătălina Ronga

Ajutorul avut de Cuvioasa Parascheva
in gasirea unui lucru~~Ajutorul~~

Vreau sa va spun una din nenumaratele minuni pe care Sfinta Cuvioasa Parascheva le-a facut cu mine si cu familia mea.

Eram la sfirsitul primului an de universi tate, care se afla la Chisinau in Republica Moldova ,cind prietena mea cea mai apropiata isi gasise deja un post de lucru cu traducerile.Ambele eram la facultatea de filologie,specialitatea limba si literatura italiana-limba engleza.Aveam si eu o dorinta imensa de a lucra ceva si chiar de a comunica mai mult in limba italiana ca s-o cunosc si mai bine.Dar pentru a-mi gasi ceva de lucru nu era chiar atit de usor,aveam nevoie de cineva care sa ma ajute mai ales ca nici nu terminasem facultatea.

Eu din fericire cunosteam un profesor universitar care lucra pentru o agentie italiana in Chisinau,m-am dus la el cu speranta sa ma ajute.Am vorbit cu el si a spus ca ma va suna daca gaseste ceva dar in zadar am asteptat vreo doi ani buni ca n-am avut nici un raspuns.

In anul al treilea de universi tate parintii mei s-au gindit sa plecam la moastele Sfintei Cuvioase Parascheva,la hramul ei pe 14 octombrie.Era un an greu ,eu eram la contract si parintii mei trebuiau sa plateasca taxa pentru studii,chiria,bani pentru mincare si asa mai departe.Nu era usor pentru ei ...Eu ma gindeam mereu ce bine ar fi sa lucrez sa am macar cit de putin banii mei.

Deci am plecat la Iasi la cuvioasa Parascheva cu acest gind in inima de a-mi gasi ceva de lucru.M-am rugat Sfintei Cuvioasei Parascheva ,Ea stia durerea mea si nevoia mea si a facut o deosebita minune pentru mine pacatoasa pe care n-o voi uita atit timp cit voi trai.

Chiar in acea seara cind am ajuns de la Iasi la Chisinau ,m-a sunat domnul profesor la care ma adresasem cu doi ani in urma pentru a-mi gasi ceva de lucru.Mi-a spus ca sa vin sa ma intilnesc cu aceasta persoana importanta si sa lucrez ori de cite ori va veni la noi in tara.Nu va puteti imagina ce bucurie am avut mai ales ca stiam ca Cuvioasa Parascheva a facut aceasta minune.Mi-a implinit dorinta si am gasit un lucru care m-a ajutat mult un urmatorii ani de universi tate.

Eram multumita ca si eu am reusit sa lucrez ca alte colege ale mele si ca Sfinta Cuvioasa Parascheva nu ne-a parasit niciodata atunci cind am cerut ajutorul ei.Ea se milostiveste intotdeauna de noi pacatosii .

Acum au trecut deja multi ani de cind am terminat universitatea dar imi aduc deseori aminte de aceasta minune.

Slava Tie Doamne,Slava Tie!

Felicia 39 de ani (căsătorită, 4 copii)

Vă mărturisesc cum m-a ajutat pe mine Sf. Cuvioasă Parascheva de la Iași.

Având nevoie de un loc de muncă în străinătate fiind în criză mare de bani, neștiind cum să-mi mai cresc cei patru copii și ce să le mai pun pe masă, soțul meu nelucrând nici el era foarte greu, am sunat pe la diferite rude și prietene dar nici una nu îmi promitea nimic, mai bine zis nu cunoșteau situația mea materială destul de grea!

Într-o zi m-am urcat în tren fiind dintr-o comună din apropierea Iașului (Belcești) am mers și m-am rugat cu lacrimi rugându-o pe Sf. Cuvioasă Parascheva să mă ajute cumva. Ajunsă seara acasă și nedând importanță unde am lăsat telefonul, a doua zi am găsit câteva apeluri de la o cumătră de-a mea din Italia cum mă sunase deja în acea seară că mi-a găsit un loc de muncă. La început găseam motive că e prea repede și că trebuie să mă organizez cu copii și treburile casnice dar imediat mi-a venit în minte că defapt era Sf. Cuvioasa Parascheva care îmi rânduise acel loc.

Când mă rugam, în rugăciunile mele, rugam pe Maica Domnului și pe Sf. Cuvioasă să nimeresc o zonă mai răcoroasă fiind foarte șubredă cu sănătatea și nu respiram bine la efort și căldură mare.

Ei bine, așa a și fost, nu numai că am nimerit la munte, fiind răcoare, dar am fost plătită bine și respectată chiar mai mult decât cei din familia mea

Și mai vreau să spun că eram foarte slabă de fire de felul meu, iar acolo fiind un loc mai izolat de munte m-a întărit Sf. Cuvioasă de am rezistat cu acea bătrână singure ea fiind la pat aproape inconștientă și mai întrebam și eu de unde am acea forță fapt pentru care îi mulțumesc Sfintei Cuv. Parascheva. Sf. Cuvioasă Parascheva m-a ajutat și acum, fiind din nou fără loc de muncă și cu nevoi și greutăți m-am rugat la Sf. Parascheva și după câteva zile am primit un răspuns pentru un loc de muncă, Doamne ajută.

# VI
# Căsnicie. Copilul – un dar

Mulțumesc Sfintei
Cuvioase Parascheva pentru
că m-a ajutat să îmi
recuperez familia.
Cu un an și jumătate
în urmă, soțul meu
a hotărât că nu eram
destul de frumoasă și
destul de bună pentru
el, și asta după aproape
10 ani de căsnicie.
Își dorea din tot
sufletul să mă determi-
ne să divorțez. Nu a
vorbit cu mine mai

mult de 10 luni iar
dacă a făcut-o, a
fost să îmi adreseze
cuvinte urâte. Nu îi
păsa că avem un băiețel
care suferea îngrozitor
din cauza neînțelegerii
părinților lui.
Situația a fost mult
mai grea, emoțional
vorbind, decât pot eu
descrie în câteva cuvinte.
Multe suferințe le-am
și uitat.
Am venit la Moaștele
Cuvioasei Parascheva, cu
sufletul îndurerat și
m-am rugat să mă ajute.

M-am rugat să îi lumine-
ze sufletul și mintea
soțului meu.
La câteva luni de la
rugăciunea mea, ca
prin minune, soțul
meu s-a schimbat,
și a redevenit cel pe
care îl știam. A început
să se gândească la mine
și la copilul nostru și
să ne considere din
nou familia lui.
Deși soțul meu spune
că e ateu, de Florii,
la aproape un an de la

rugăciunea mea la
Sfintele Moaște, am
venit împreună cu soțul
și ne-am închinat lor,
pășind împreună în
acest Sfânt Locaș.

Mă închin cu profund
respect și mulțumire
Cuvioasei Parascheva și
tuturor Sfinților pentru
minunea pe care mi-a
făcut-o. Nu pot exprima
mulțumirea mea în
cuvinte.

Mariana

## Minunea

Mă numesc Daniela, și acum 14 ani am fost foarte bolnavă. În ziua în care am simțit că mor am vrut să vin să mor în Mitropolie și să mă mai rog o dată la Sfânta. Am intrat în biserică gârbovită (nu puteam să stau dreaptă) și am mers la sicriu să mă rog.

Acolo am făcut o promisiune. I-am spus Sfintei că dacă mă va face sănătoasă și voi mai rămâne însărcinată și va fi fată, îi voi pune numele Parascheva.

Am simțit ~~ca~~ un curent care vine din mâinile Sfintei și care îmi dă multă putere și sănătate. Am plecat din biserică dreaptă, nu gârbovită.

După un an am rămas însărcinată și am născut o fată care se numește IOANA-PARASCHEVA.

Mulțumesc Sfintei Parascheva pentru darul care mi l-a dat și pentru că m-a salvat.

Doamne ajută!

Şi am să povestesc acum o întâmplare, sau mai bine spus o minune ce mi s-a întâmplat în viața, făcută de către Preasfânta Parascheva de la Iași. Sunt elev al Colegiului Tehnic „Mihai Sturdza" Iași, stau la căminul acestei școli. Anul trecut am făcut clasa IX-a în altă parte, dar m-am transferat aici la Sturdza deoarece mama se certase cu tata și a plecat în Italia. După ce am început ~~școala~~, anul școlar și sora mea care mă sprijinea a plecat și m-a lăsat singur, să mă descurc în cămin. Era îngrozitor, mă simțeam ultimul om, cel mai uitat. Timpul trecea și pe zi ce trecea mă simțeam inexistent, până când înainte cu câteva zile de iarnă mi-am gândit să merg până la Mitropolie, acolo unde se află Sfintele Moaște a Sfintei Parascheva. M-am rugat plângând, ca mama și sora mea să se întoarcă acasă.

Apoi după trei zile mama a venit în țară împăcându-se cu tata.... Și ca printr-o minune, a doua zi după sosirea mamei a venit și sora mea. Eram în locul fericirii (~~starea mea de bine~~) Nu știam cum să-i Mulțumesc Domnului și Sfintei Parascheve, care mi-a ascultat rugăciunile. Acum îmi continui studiile ca elev, și scopul meu este să termin 12 clase și să iau Bacalaureatul. Am încredere în Dumnezeu și sunt sigur că El știe durerea mea de zi cu zi, și mai ales că îmi va ajuta să îmi îndeplinesc scopul. Mulțumesc din sufletul meu păcătos, Domnului nostru, și a tuturor Sfinților. Doamne Iisuse Hristoase Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul!

Povestea mea ar fi prea lungă dar încerc să vă spun cât mai pe scurt posibil;

Manuela, este numele meu și am 51 ani; de profesie sunt inginer dar acum lucrez la un plafar; da, așa ne-au redus sau așa am ajuns să facem cu totul altceva față de ceea ce am învățat, mulțumită celor ce-au condus țara asta frumoasă, mică, bogată; dar ne bucurăm de un loc de muncă. Desigur că mulțumesc zilnic bunului Dumnezeu, Preacuratei Maicii Domnului și binecuvântatei, Preacuvioasei Parascheva.

Sfânta mi-a ajutat de mai multe ori dar minunea pe care vreau să o aduc la cunoștință și recunosc că de mai mult timp mi-am pus în gând să ajung aici dar... au trecut câțiva ani; eram căsătorită cu doi copii iar soțul meu începuse să devină alt om, ne certam, mă jignea ba chiar m-a lovit; nu bănuiam că prietena mea de familie (și ea căsătorită cu copii) este cea vinovată – desigur că pentru mine el era cel mai vinovat.

Atunci pentru prima dată (an. 2000) m-am rugat în genunchi Sf. Preacuvioasei în genunchi, plângând și citit acatistul și rugând-o să-mi dea un semn, să știu ce se petrece cu casa mea.

El dormea în sufragerie iar eu cu copiii în dormitor; după terminarea acatistului m-am așezat lângă copii și după aprox. 10 min. el a trecut prin camera noastră și s-a dus la baie; dar s-a întors imediat și a spus:

„Ia vino repede aici! ce-ai făcut, ai dat cu tămâie să fugă diavolul?! Ce-i cu mirosul ăsta aici?

Eu am venit cu cel mare care avea aprox. 9 ani (cel mic dormea-avea aproape 2 ani), am intrat în holul mic – de la baie – și nu-mi venea nici mie să cred dar așa mirosea, a tămâie. Mi-a luminat Dumnezeu sau Sf. Preacuvioasa mintea și am zis că i se pare, că am dat cu vreo oră înainte cu un spray de gândaci, furnici și că de unde tămâie?

Ce-i drept nu aveam tămâie în casă dar am mințit în legătură cu sprayul.

A mai înjurat el și apoi s-a dus la culcare;

Când am ajuns și eu cu copilul în pat, acesta mi-a spus:

„ Mama tu care nu minți niciodată acum de ce ai mințit pt. că acolo mirosea ca în biserică, când mă duci tu, și când trece părintele”?

Mi-am dat seama că a fost primul semn de la Sf. Preacuvioasă așa cum citisem în icosul al 9-lea „aducătoare de bun miros”.

După despărțirea noastră, m-am îmbolnăvit – l-am avut un neocol-uterin (cancer), în 2005 – iar iradierea am făcut-o la Cluj – desigur că și-acolo am citit acatistul Sf. Cuvioase Parascheva și mi-a ajutat;

Nimic nu este întâmplător – faptul că plantele din Grădina Domnului îmi plac iar eu citeam cărți despre ele, despre boli, etc. – pentru mine nu este o rușine să muncesc – consilier sau vânzător la un Plafar – satisfacția e mare când omul pleacă sau vine și îmi mulțumește. Și aici, ca să-mi găsesc serviciu – am stat 2 ani în șomaj dar dacă aș fi avut eu bani, probabil îmi deschideam un Plafar; încă am rată la bancă dar sper și cred că și acum mă

va ajuta Sf. Preacuvioasă, să fiu
sănătoasă să-mi pot plăti banca
(deși am fost trași pe sfoară și
aici cu aceste bănci – desigur că
trebuie s-o plătesc dar aș vrea
la valoarea la care am luat nu
cum a crescut acum valuta – CHF.)
să nu las povară copiilor mei.
Atunci aveam salar bun, puteam plăti
dar aici salariul este foarte mic – min.
pe economie dar la așa vârstă nu te
angajează nimeni și în plus nu mai
avem fabrici – le-au distrus.
Mă rog să-mi fie copiii sănătoși
(Bogdan-George are 24 ani și Răzvan-
Mihai are 16 ani) și să se realizeze ei
și tinerii lor să aibă soartă și noroc bun
de la Dumnezeu. Povestea e prea lungă dar...
Mulțumesc Sf. Preacuvioasă Parascheva!
pentru tot ajutorul dat.

# VII
# Examene. Luminarea minții

(1)
ÎN ANUL 2004, când mi-am
susținut licența la Conservatorul
din Iași, venind din C-ța,
m-am îmbolnăvit foarte rău pe
drum, am rămas fără voce,
fără posibilitatea de a-mi
susține examenul de canto.
Am venit și m-am rugat
la Cuvioasa. A doua zi
am susținut recitalul cu
o voce de cristal, dar
cu lacrimile curgându-mi
de durere. Am luat
examenul cu felicitări, dar,

(2)
întorcându-mă la
Constanța, o lună
nu am mai putut
vorbi. M-am rugat iar
Cuvioasei, cerându-mi
iertare ptr că am uitat
să-i mulțumesc ptr
ajutor și imediat m-am
însănătoșit, fără tratament.
Gabriela Dobre,
artist liric la Teatrul
Național de Operă și Balet
„Oleg Danovski", Constanța.
4.11.2014.

SUNT CHIRURG ÎN JUDEȚUL
NEAMȚ. ÎN ANUL 2000
LUNA MAI AM TERMINAT
REZIDENȚIATUL ÎN CHIRUR-
GIE GENERALĂ LA SPITALUL
SF. SPIRIDON DIN IAȘI ȘI
AVEAM EXAMENUL FINAL
ÎN SPECIALITATE FĂRĂ DE
CARE NU PUTEAM PROFESA
CA MEDIC SPECIALIST.
AM ÎNCEPUT SĂ ÎNVĂȚ
DIN IANUARIE 2000 ȘI
TIMP DE 4-5 LUNI AM
ÎNCERCAT SĂ PARCU-

PARCURG TOATE
SUBIECTELE AFLATE ÎN
TEMATICA DE MEDIC SPECIALIST
CHIRURG LA EXAMENUL
CLINIC AM GĂSIT O CARTE
UNDE ERAU ~~[illegible]~~
TOATE DIAGNOSTICELE
ÎN MINTE MI-A
VENIT IDEEA CĂ DACĂ
MI-AȘ FACE O COPIUȚĂ
CU BOALA RESPECTIVĂ
ATUNCI AȘ FI SIGUR
LA PROBA CLINICĂ
ZIS ȘI FĂCUT AM COPIAT

(2)

PE CÂTE O FOAIE AI
FIECARE BOALĂ ÎN PARTE
CU TOT TRATAMENTUL PE
CARE TREBUIA SĂ-L PREZINT
URMÂND CA ÎN SALA DE
EXAMEN SĂ TREC NUMAI
NUMELE ȘI VÂRSTA
PACIENTULUI, ADRESA ȘI
OCUPAȚIA.
ÎN SEARA DINAINTE
DE EXAMEN AM FOST
LA MITROPOLIE LA
SF PARASCHEVA, M-AM

RUGAT ȘI APOI MI-AM
CUMPĂRAT O CRUCIULIȚĂ
PE CARE AM PUS-O LA GÂT
DOUĂ ZI LA EXAMEN
S-A STABILIT CA EU SĂ
TRAG SUBIECTUL (ADICĂ
PACIENTUL CU BOALA
RESPECTIVĂ)
CÂND AM CITIT
BILETUL CU SUBIECTUL
MI-AM DAT SEAMA
CĂ PACIENTUL AVEA
O BOALĂ RARĂ

(3)

CARE NU FIGURA
SCRISĂ ÎN CARTE.
ACEST LUCRU MI-A
FOST SALVATOR
PENTRU CĂ ATUNCI
CÂND AM INTRAT
ÎN AMFITEATRUL DE
CHIRURGIE PROFESORII
STĂTEAU PE RÂNDUL
DOI DE BĂNCI IAR
CANDIDATUL ÎN
PRIMUL RÂND ȘI
ASTFEL DACĂ AR FI

ERAM REZIDENT CHIRU
VENIT CU O COPIUȚĂ ȘI-
AR FI DAT SEAMA CĂ NU
AVEAM CUM SĂ SCRIU ÎN
20 MINUTE AȘA DE CLAR
ȘI RIGUROS BOALA.
AM VORBIT MAI MULT
LIBER ȘI AM NOTAT
NUMAI CÂTEVA DATE DE
LA PACIENT
FĂRĂ SF PARASCHEVA
NU AȘ MAI FI AJUNS
MEDIC SPECIALIST

SF. CUVIOASA PARASCHEVA

m-a ajutat când am avut examen dificil într-o situație foarte delicată. Sunt studentă la facultatea de Medicină Dentară din București și riscam să pierd anul 5 din cauza unor probleme cu colegii.

Am avut examenul final ~~cu~~ în urma căruia se decidea dacă repet anul sau nu. Examenul a fost pe data de 14 octombrie, chiar de ziua Sf. Cuvioase Parascheva. Și eu și familia mea ne-am rugat foarte mult. Sf. Parascheva m-a ajutat în ziua aceea și am trecut

anul. A fost o minune pură și simplu. Din acel moment am făcut o promisiune, aceea că voi ajunge la Iași să mă rog la moaștele Sf. Cuvioase Parascheva, și așa a și fost. O mare emoție am simțit când m-am rugat la moaște și sper să mă ajute în continuare la examene, să ~~am~~ fiu sănătoasă și să pot ajunge la Iași în fiecare an.

Ian Bianca.
25 ani
București.

În iulie 2012, eu și soțul meu terminasem Facultatea de Teologie din Târgoviște. La 2 săptămâni după licență, soțul meu a susținut examenul de capacitate preoțească. Aveam mari emoții amândoi.

În timp ce soțul meu susținea examenul de preoție, am mers să mă rog la icoana făcătoare de minuni a Sf. Cuv. Parascheva de la Biserica Târgului din Târgoviște. Sf. Cuv. Parascheva mi-a ascultat rugăciunea

iar la o lună am primit cu bucurie și emoție că soțul meu va primi harul de la Dumnezeu prin Taina Sf. Hirotonii. Ajunși în parohie, am constatat că nu aveam unde locui, în seara de 13 octombrie ne-am pus amândoi la rugăciune citind Acatistul Sf. Cuv. Parascheva. A doua zi după Sf. Liturghie casa ne-a căutat ~~pe~~ noi.

(6)

După 1 an și 7 luni, părintele Gheorghe-Dorin Olteanu, soțul meu, a fost transferat cu binecuvântarea IPS Dr. Nifon la parohia Fierbinți cu hramul Sf. Cuv. Parascheva. Sfânta ne-a chemat din nou la ea. Iar în data de 20 februarie 2015 Sfânta Cuvioasă Parascheva

(2)

ne-a ajutat să ne închinăm la Sf. ei Moaște pentru prima oară în viața noastră.

Sf. Cuv. Parascheva roagă-te pentru noi!

Consemnează:

Preoteasa Georgiana Olteanu localitatea Fierbinți, sat Șelaru județul Dâmbovița.

(4)

1

Mulțumiri către Sfânta Parascheva.

Sunt profesor universitar, copilăria și tinerețea mi-am petrecut-o sub regim comunist și educația mea a fost orientată spre științele exacte și spre filozofia materialistă predată în școli.

Pentru noi darwinismul era clar, iar religia era interzisă. Totuși, acasă, mai pe ascuns (eram fiică de ofițer) discutam despre biserică, Isus Hristos, Dumnezeu. Mereu mi-am pus întrebări. În mintea mea de copil îl aveam exemplu pe unchiul meu, un intelectual desăvârșit care în fiecare seară își făcea Rugăciunea în genunchi. Și atunci mi-am spus: „Dacă Nanu, care este un om atât de deștept crede în Dumnezeu, înseamnă că acesta există". Și bazându-mă pe teoria „Modelului" am urmat o credință a sufletului meu, cu respectarea unei conduite decente în totală concordanță cu sfaturile religioase.

Respectam în familie sărbătorile religioase purtam la gât o cruciuliță de aur, spuneam „Tatăl nostru" și „Îngerașul"

Eram o elevă f. bună și hotărâsem să dau admiterea la Medicină. Eram olimpică la fizică și la chimie, dar la anatomie era mai dificil. În vremurile acelea la admiterea la Facultatea de Medicină erau 12 candidați pe un loc. Mama mea, cadru didactic universitar a hotărât cu 3-4 luni înainte de admitere să-mi pună un preparator la Anatomie. Precizez că pregătirile se făceau cu 2-3 ani înainte. D-l profesor a venit într-o primă ședință și mi-a predat în amănunt „Neuronul", apoi în a doua ședință „Fiziologia și Fiziopatologia măduvei spinării", după care s-a retras dându-și seama că nu mai are timpul necesar să-mi predea toată anatomia într-un timp atât de scurt. În aceste condiții știam cu lux de amănunte cele două subiecte, iar restul anatomiei l-am învățat din cartea de liceu, care era mult mai restrânsă. Pe vremea aceea concurența era f. mare, iar materia nu se rezuma numai la cartea de liceu; cu cât scriai mai mult și mai complet și nota era mai mare.

Înainte de examenul de admitere m-am dus la mitropolie și m-am rugat la Sfânta Parascheva să reușesc la facultate. Emoțiile și tensiunea știi că

2

erau f. mari. Concurenta era extrem de mare, iar examenul de admitere era de o rigurozitate excepțională. Locurile erau puține, cam 80 (actual sunt 250-300) și toți candidații se pregăteau la fizică, chimie, anatomie, cu ani înainte.

Vine ziua tezei la Anatomie. Ce subiect îmi cade? „Neuronul", adică unul dintre cele două subiecte pregătite excepțional cu profesorul meu. Pentru mine a fost o minune! Din toată anatomia să-mi cadă exact ce pregătisem cu preparatorul! Am făcut o teză excepțională. La celelalte două teze, Fizică și Chimie eram f. bine pregătită fiind olimpică. Totuși la Fizică nu exersasem efectuarea de probleme, întrucât știam că la admiterea la Medicină nu se dau probleme! Ulterior a venit un ordin din Minister că în teză, înafara subiectului teoretic se vor da și probleme! Am fost puțin bulversată dar mă bazam pe partea teoretică. Totuși, ce credeți? O nouă minune! Cu o zi înaintea examenului-teză la Fizică a venit un nou Ordin din partea Ministerului Învățământului că se scot problemele de la Fizică, la admiterea la Medicină! Deci a doua minune! Am luat 10 la cele două teze, Fizică și Chimie.

A urmat examenul oral la Anatomie. Cu o seară înainte am fost din nou la Mitropolie și m-am rugat la Sf. Parascheva. A doua zi la examen am tras un bilet din nenumăratele bilete de pe masă și ce subiect credeți că îmi cade?

„Fiziologia și fiziopatologia măduvei spinării", adică exact cel de-al doilea subiect pe care am apucat să-l pregătesc în mod excepțional cu preparatorul meu!

A treia minune!

În concluzie, reușisem să pregătesc cu preparatorul numai două subiecte la Anatomie și exact cele două subiecte îmi cad, unul la teză, celălalt la oral! În plus în ultimul moment mi se scot problemele de la teza de Fizică! Discutând cu un prieten, acesta a încercat să-mi explice această situație prin fenomenul „întâmplării" sau al „coincidenței". Eu nu pot fi de acord pentru că într-o unitate de timp scurtă s-au întâmplat 3 minuni: din cele 2 subiecte învățate temeinic, primul îmi cade la teză și al doilea la oral și în plus mi se scot și problemele de la Fizică! Astfel încât eu sunt convinsă că acestea au fost

3

minunile Sfintei Parascheva! Trebuie să precizez că, fiind f. bine pregătită, oricum intram la Facultatea de Medicină, dar în aceste condiții am intrat prima!

De atunci, ori de câte ori am avut probleme în viață m-am rugat la Sfânta Parascheva și am simțit protecția și ajutorul Ei!

Acum am ajuns la o vârstă frumoasă, sunt pe o poziție socială importantă și în anul 2014 am ajuns „la răscruce de drumuri".

Trebuia să mi se rezolve o problemă f. importantă, legislația fiind de partea mea. Am ajuns în Ministerul de care aparțineam, am fost trimisă de la un cabinet la altul, fiecare șef de cabinet îmi spunea că am dreptate, dar nimeni nu-mi rezolva problema. M-am rugat din răsputeri la Sfânta Parascheva. În momentul în care secretara ministrului mi-a comunicat că acesta nu mă mai poate primi pentru că pleacă la o ședință de guvern, primesc un telefon cu numele unei persoane care deținea cele mai importante responsabilități din minister. Închid telefonul și în acel moment acea persoană îmi iese în cale! pe holurile ministerului! A acceptat să vorbească cu mine, m-a invitat în cabinet, a văzut că aveam dreptate și legea era de partea mea și mi-a rezolvat pe loc problema, de altfel aceasta fiind pe muchie de cuțit! Mi-am dat seama că a fost o minune! Mă zbăteam de luni de zile, având un dosar perfect, cu respectarea legislației în vigoare, nimeni nu ținea cont de el și dintr-o dată, în ultimul moment, îmi iese în cale exact persoana abilitată să-mi rezolve problema. Dacă nu primeam instantaneu acel telefon și dacă în acel moment decisiv nu-mi ieșea în cale omul potrivit, tot dosarul meu perfect legal ar fi fost anulat de o altă hârtie nedreaptă și ilegală!

„Toma Necredinciosul" ar spune că fiecare moment a reprezentat o „întâmplare" dar eu știu f. bine că este vorba de o minune și de o protecție divină!

Acum mă rog din răsputeri la Sfânta Parascheva pentru copiii mei Ana-Minodora și Alexandru-Florin ca să-și găsească sufletul pereche și să realizeze fiecare o căsătorie frumoasă, cu sănătate, copii minunați și sănătoși, înțelegere și bucurie!

Amin

Tel. 0744567410

Preacuvioasa Maica Parascheva ne-a fost de ajutor de-a lungul anilor. Împreună cu fratele și sora mea veneam la Cuvioasa, prin anii 1977 – 1983, și ne rugam pentru ajutor la examene. Toți 3 am trecut examenele la medicină și drept cu note foarte bune, am terminat facultățile și am primit servicii bune. După ce am părăsit orașul universitar Iași, de câte ori reveneam în Iași, veneam și la Cuvioasa Paraschiva să aducem mulțumire și să ne rugăm să ne protejeze. Acum câțiva ani, aveam o mare greutate cu băiatul meu care nu se putea decide pe ce drum să meargă în viață. Am încercat să îl conving ce ar fi cel mai bun pentru el, dar fără nici un folos, deși, ca mamă, nu îi doream decât binele copilului meu. Întâmplător mă aflam în Iași cu câteva zile înainte de 14 octombrie. Una din fostele mele profesoare de la facultate m-a sfătuit să merg și să mă rog la Cuvioasa noastră Maica Parascheva. M-am așezat la rând la ora 2:30 după-masă (14:30) și am ajuns la racla Cuvioasei Parascheva la 1:00 dimineața. Era o zi de vineri, am ținut post și m-am rugat, am citit acatistul Sf. Paraschiva. Am plecat din țară cu speranța că o minune se va întâmpla. Și s-a întâmplat. Când am ajuns acasă, copilul meu a luat o decizie bună în numai 3 zile. Ani la rând am așteptat să ia această decizie și

- 2 -

acum cu ajutorul Maicii Parascheva, decizia a fost luată numai în 3 zile. Și anul acesta am venit și m-am rugat la racla ei înainte de 14 Octombrie. Îi mulțumesc din suflet pentru tot ajutorul și binecuvântările trimise mie și familiei mele.

Cu plecăciune și smerenie,

Mariana

02.01.2015

În anul 1997 eram studentă la 2 facultăți și am avut în toamnă 3 restanțe căzute. Regula era ca ce depășea 2 restanțe în toamnă, conducea la repetarea anului. Eu având 3 restanțe, eram posibilă să repet anul. Am venit, m-am rugat la Sf. Parascheva cu ardoare, i-am promis că o voi adora și o voi purta în suflet mereu și voi învăța și pe alții să aibă credință.

A doua zi, la facultate a apărut un AFIȘ pe care scria că și cei cu 3 restanțe pot da încă o dată examenele și astfel mi s-a îndeplinit dorința. Am venit, i-am mulțumit Sf-ei Parascheva, și o port în suflet mereu. Între timp m-am căsătorit, am ținut să ne ocrotească familia tot Sf. Parascheva. La București unde locuiesc acum, tot lângă o biserică cu hramul Sf. Parascheva stau.

– Anda Isabela Ioan –

Iași 22 septembrie 2014.

– 1 –

Preacuvioasă Maică Parascheva,

Primește, te rog, umila mea mărturie și iartă-mă că a trecut atâta timp până să împărtășesc această binefacere și cu alți frați întru Hristos.

În anul 2011, după 5 ani de pauză de la practica medicală, prin niște conjuncturi de Dumnezeu binecuvântate și rânduite, m-am hotărât să dau din nou examenul de rezidențiat, în vederea revenirii la meseria de medic.

Perioada de pregătire pentru examen a fost anevoioasă iar cu o săptămână înainte de examen, emoțiile au devenit atât de mari încât plângeam în fiecare seară. Cu ajutorul Lui Dumnezeu plângeam dar nu deznădăjduiam; ci plângeam și mă rugam.

– 2 –

Fiind foarte tensionată am început să cer ajutor și rugăciune celor apropiați. Când vorbeam la telefon cu un părinte drag sufletului meu am primit sfatul de a citi de trei ori înainte de examen acatistul Sfintei Parascheva, pentru că, mulți studenți au mărturisit că la multe examene mergea stiloul singur după rugăciuni la Cuvioasa noastră dragă.

Am primit sfatul cu o oarecare reticență, dar am ascultat și a venit și ziua cea mare.

În timp ce rezolvam grilele din cadrul testului am tot cerut în ajutor sfinții la care mă rugasem și la care aveam evlavie. Partea finală trebuia să fie de cel puțin o jumătate de oră, timp necesar bifării cu niște bulinuțe ovale a răspunsurilor corecte. Bulinele trebuie să fie încadrate perfect în pătrățele altfel grila nu este punctată corect.

Când m-am uitat la ceas mai aveam 15 minute până la sfârșitul examenului.

– 3 –

Am intrat în panică și în disperarea care mă cuprinsese mi-am amintit de Sfânta Parascheva. Am început să o chem cu foc și în același timp am început să fac bulinele cu o viteză din ce în ce mai mare.

Mai multe nu-mi amintesc, știu doar atât: când am terminat de bifat răspunsurile mai aveam până la sfârșitul examenului încă 7 minute.

Nu-mi venea să cred că am avut timp să mai verific o dată și trei grile care mi se păreau mai dificile.

Cu ajutorul Lui Dumnezeu am trecut cu bine examenul și cu mijlocirile Sfintei Parascheva, carioca mea a bifat în 8 minute răspunsuri pentru care ai nevoie de 30 de minute.

Cu adevărat, minunat este Dumnezeu întru sfinții săi!

Îți mulțumesc Sfânta noastră dragă!

Maria B. – medic rezident

0763670003

Va povestesc mai jos despre o minune pe care am trait-o dupa ce m-am rugat la Sfanta Parascheva:

In anul Februarie 2014 am avut un examen profesional foarte dificil organizat la Bucuresti pentru care nu am avut timp sa ma gregatesc suficient.
Sigur, m-am pregatit cat de mult am putut in ultimele 3 zile dar nu puteam sub nicio forma sa acopar cantitatea imensa de bibliografie care se cerea.
Asa ca am pregatit o parte din bibliografia de examen, cat de mult am putut si, in seara de dinaintea examenului m-am rugat intens la Sfanta Parascheva sa ma ajute sa trec examenul. La fel si in dimineata premergatoare examenului.
Dimineata, ma prezint la examen, intru intr-un amfiteatru imens unde se organiza examenul, zaresc 2 cunoscuti din Iasi si ma asez langa acestia pe unul dintre sirurile care se constituiau pe lungimea amfiteatrului, ca la orice examen.
Vine comisia de organizare a examenului, verifica modul in care erau organizate sirurile pe care s-au asezat candidatii si, dintre toti candidatii aflati in aripa de amfiteatru in care ma aflam eu, DOAR MIE imi cere un supraveghetor sa-mi schimb locul… mi s-a parut ca nu-i placea ca stateam acolo.
Derutat, nu stiam unde sa ma duc (amfiteatrul era deja foarte aglomerat, cand ma striga o persoana sa ma asez in fata ei, pe un alt sir; neavand alta varianta, m-am resemnat si m-am asezat pe celalat şir de candidaţi, pe locul care mi se oferise.
De fapt, am inteles mai tarziu ce s-a intamplat si aici spun eu ca a fost minunea si ajutorul Rugaciunilor la Sfanta Parascheva: ia acest examen erau doua tipuri de subiect, 1 si 2 (stiti, ca sa nu copie candidatii aflati unul langa altul), din care unul mi se parea foarte dificil, pe care nu-l cunosteam si celalat care mie mi se parea foarte usor, pentru ca era din materia pe care apucasem sa o studiez.
**Daca as fi ramas pe sirul pe care m-am asezat initial, AS FI PRIMIT SUBIECTUL PE CARE NU-L STIAM, dar cred cã SFANTA PARASCHEVA A FACUT O MINUNE ŞI, DINTRE TOTI CURSANTII, DOAR MIE MI S-A CERUT SA MA MUT inainte de primirea subiectelor pe un alt sir de candidati si am primit ulterior subiectul pe care il stiam.**
Eu am considerat asta o minune autenticã produsa ca rezultat al rugamintilor mele de ajutor catre Sfanta Parascheva, careia ii multumesc mereu si ii multumesc si acum pe aceasta cale.

**MULTUMESC, SFANTA PARASCHEVA MULT FOLOSITOARE !**

Vornicu Lia – prof. religie Onești

Întotdeauna Sf. Cuvioasă Parascheva ne face bine:

1. Un examen greu la facultate, nu am fost primită (am intrat) (era un prof. sever, punea note mici) – toți colegii erau nemulțumiți

Și atunci am venit aici la Sf. Cap al Sfintei și am citit Sf. Acatist al Ei (Sf. Parascheva) și plângând să iau 5 la această (doritul) și minune (m-am liniștit), ce am citit mi-a bine pe sala aceea mi-a căzut; dus la examen după amiază cu alte grupe: minunea: nu a mai venit acel profesor, ci asistentul care nici nu s-a uitat mult pe lucrare mi-a vorbit ... și apoi mi-a dat, apoi am văzut – aveam 10 –

Nu pot mulțumi Sfintei – și apoi în toate (doar citind cu 40 mătănii la sfârșit Acatistul) și citind la Sf. Acatist zilnic – întotdeauna rezolvate

– alt examen greu
– seminar

2. Examen licență, oricât Haici mi-a spus a colegă ce-i a dat și mi-a ajutat la fel Doamne o rog pe Sf. Cuvioasă! Întotdeauna ajutorul Sfântului a ...
Ajută-Mă Sf. Cuv.

Sunt unul dintre miile de studenți din Iași care a cunoscut cât de mari sunt minunile Preacuvioasei Parascheva. Ceea ce voi relata aș vrea să întărească pe mulți în credință pentru că atunci când desnădejdea ne doboară, doar credința ne mai poate ridica.

Unul dintre puținii mei prieteni adevărați fusese obligat de părinți să dea la o facultate care nu-i place. Ascultător, el a dat acolo și cu mare greu a ajuns în ultimul an, unde și eu m-am hotărât să-l ajut. Omenește era imposibil să ajungă la licență: restanțe avea destule și la obiecte grele, „prietenii" nu încetau a-l lua prin cluburi chiar și-n ajunul examenelor. Dar am alergat la ajutorul Maicii Domnului și al Cuvioasei. Și ceea ce părea imposibil a devenit realitate. Într-o săptămână a dat 6 restanțe și le-a luat pe toate și cu note mari. Și în cele din urmă a dat și licența fiind printre puținii din anul său care a intrat în licență.

Slavă lui Dumnezeu pentru toate, laudă Maicii Domnului și cinste Preacuvioasei Parascheva

Anonim

Vreți să vă bucurați de viață?

-1-

Ajutor de sus ~~pentru~~ la examene

Numele meu e Mioara L. și am terminat Facultatea de Teologie Ortodoxă, secția Litere în 1995. În cei patru ani de studenție multe și mari minuni a făcut Dumnezeu cu mine, luminându-mi mintea și ajutându-mi în toate. Am primit de la El tot ce mi-am dorit, am predat și religie, am simțit întotdeauna ocrotirea Domnului, a Măicuței sfinte și a Sf. Cuvioase Parascheva. Întotdeauna o rugam pe sfânta Parascheva să mă ajute să îmi dea subiectul preferat și de fiecare dată se întâmpla aceasta. Aveam colegi care se plângeau că au picat datorită difi-

Trăiți sănătos!

cultății subiectului de examen. Spuneau ... de genul: „N-am reușit să mai ... ultima lecție." Tocmai aceea și căde... subiect la examen. La mine s-a întâmplat dimpotrivă altfel. O rugam sfânta că-mi doresc bursă și am nevoie de ~~bani~~ note mari ptr. asta. De fiecare dată îmi pica ... ecte la care mă descurcam foarte ... Astfel am înțeles, puțin câte ... că Dumnezeu mă iubește, mă ajută prin sfânta Parascheva ocrotitoarea noastră a tuturor.

Erau dăți când mă bizuiam doar ... cunoașterea mea și, dacă examenul ... luni, duminica absentam de la Liturghie. De fiecare dată rezultatele ... acel examen era mai slab, decât ... atunci când mergeam înainte exame... ului la Sf. Liturghie. Era vizibil ajutorul ... mnului și al Sf. Parascheva.

MĂRTURIE DESPRE PUTEREA SF. PARASCHEVA

Băiatul meu era în clasa a 8-a, avea evaluare națională la matematică. Eu treceam prin fața catedralei când mai avea 15 minute din timp. Mi-am amintit să intru să mă rog la racla Sfintei. Ajunsă acasă, băiatul mi-a povestit că în ultimele 10 minute i-a dat mama cum să rezolve un subiect și l-a făcut. A luat 9,50 și a intrat unde a vrut.

Laura Magdalena, Iași

Am venit la Iași pentru examenul de rezidențiat (medic) pe care îl picasem cu 1 an în urmă.

Am ajuns cu trenul seara la ora 21^30, pe la ora 22^05 am ajuns la Biserica Paraschevei și mi-au spus că nu este deschisă biserica, dar am găsit un părinte care aprindea candela.

Am intrat în biserică, dar nu am putut intra până la moaște deoarece aveam probleme femeiești, am făcut acatistul și m-am rugat. Am avut îndoieli, drept să spun, dar prin rugăciunile, credința, Cuvioasa Paraschiva, Maica Domnului am reușit la examen și acum sunt medic pediatru.

Îi mulțumesc Cuvioasei Paraschiva, Sf. Nectarie, Maicii Domnului pentru tot ce mi-a dat.

Sfânta Parascheva de la Iași m-a ajutat foarte mult.

Pe lângă faptul că Mi-a ajutat mama care venise la Ea cu gândul de a-i trece o durere persistentă de genunchi, care i-a și trecut, M-a ajutat la examene.

Sunt în primul an la o facultate din Iași.

Înainte de sesiune m-am rugat la Sf. Parascheva să trec cu bine de acest prag presărat cu examene care mi se părea unul imposibil de trecut.

L-am trecut și Mi-a dat putere și Mi-a luminat mintea.

Pe lângă faptul că am luat toate examenele am trecut și la buget, astfel ai mei nu au mai fost nevoiți să îmi dea bani pentru taxă.

Când am ocazia merg la Sfânta și mă rog pentru mine și pentru familia mea.

M-a ajutat enorm!

Nicolau Roxana

februarie 2014

# VIII
# Tentații

10-06-2014

Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi!

Numele meu este Elena B. și locuiesc în Onești. În Iași am o soră care împreună cu soțul ei au ajuns în impas: alcool și violență verbală și fizică.

Poate mai mult de 10 ani eu și soțul meu am încercat mai întâi discret și aluziv, mai apoi pe față, să-i conștientizăm că nu trăiesc cum trebuie. Dar fără vreun rezultat.

Până la urmă pe el l-am declarat o cauză pierdută: e un biet om cu închipuiri și manifestări deviante. El este artist iar sora mea este medic.

Dar ea, care era o persoană carismatică, foarte plăcută și veselă, devenea de nerecunoscut: tot mai agresivă și cu chipul transformat încât se vedea pe fața ei că bea.

Dacă la început ne luptam noi cu problema care îi distrugea, trecând anii am înțeles că numai Bunul Dumnezeu, Maica Domnului și sfinții ne-ar putea ajuta.

Când situația a devenit disperată mă rugam la Maica Domnului, dar mai mult la Sfânta Cuvioasă Parascheva.

Îi ziceam așa: „Sfântă Parascheva, tu care ești la 300 metri de ea, ajut-o tu și n-o lăsa să se piardă așa. Dă-i putere să iasă de sub lucrarea celui rău și să fie din nou un om normal."

Poate vreo două luni când mă rugam dimineața și seara sau când mă gândeam la sora mea în ce necaz a ajuns, ziceam așa.

Și după un revelion, minunea s-a întâmplat: sora mea ne-a spus că încearcă să nu mai bea și așa a făcut. De atunci sunt doi ani și jumătate.

A redevenit omul frumos care era, merge uneori la biserică, se spovedește, se împărtășește în post.

Anul trecut, de hramul Mitropoliei, am stat multe ore să ne închinăm Cuvioasei de ziua ei.

Tot greu e că soțul ei e tot cu vechiul păcat, dar ea e în regulă și nu mai degenerează totul în scandal.

Dumnezeu care știe tot, știe și ce a făcut-o să nu mai bea, dar convingerea mea este că i s-a făcut milă Cuvioasei de ea și ne-a ascultat rugăciunile.

Dar oare de ce nu pot să mă rog tot așa și pentru el?

O rog tot pe Cuvioasa Parascheva să împlinească lipsa și neputința noastră și să facă ea deplin darul.

– 1 –

Ziua cea minunată dintre sfinți, Paraschevo, bucură-te!
Cu mijlocirile tale către Împărăteasa Cerului și a Pământului și a Fiului ei iubit, ai scos suflete din robie.

Aveam vârsta când mai târziu, în vremea studenției la Iași, atunci ~~când~~ când aveam să mă covârșească păcatele grele ca plumbul și amărăciunea deznădăjduirii. Căutând să-mi refac viața după dorul sufletului, am luat calea desfrânării a tinerii în păcat. La un moment dat am ajuns la Bratu la o persoană care mi-a spus atât de frumos că am în interior un ou mare de lumină, dar

– 2 –

că nu-l pot arăta lumii din cauza păcatelor care s-au tezaurizat ca o ceață în capul meu. ~~Am revenit în Iași [illegible]~~, că trebuie să stau o vreme lângă Cuv. Parascheva, că acolo e o cale largă deschisă către Dumnezeu. Am revenit în Iași ~~[illegible]~~ după o vreme și mi-am pus toată nădejdea în Cuvioasa. Deși era puhoi de lume, căci aici e un pelerinaj veșnic, ea nu e niciodată singură, are mereu musafiri, m-am așezat și eu la picioarele ei în genunchi, am cuprins racla cu amândouă mâinile și am plâns să mă ajute

– 3 –

După o vreme, am simțit că mi-e rău de la stomac, deși nu mâncasem nimic neplăcut, eu nu am probleme de acest fel, am amețit foarte tare și am simțit că iese ceva din mine, ceva rău. Am plecat într-o parte și am apucat să spun: mi-e rău! M-am trezit udă de aghiazmă cu un mare duhovnic de acolo lângă mine și m-am spovedit de toate păcatele pe care mi le-am amintit, mai ales de cele grele din ultima perioadă. Acesta a fost începutul creștinării mele

– 4 –

prin mila și rugăciunile Cuvioasei.
Revin din când în când și stau la slujbă în balcon deasupra raclei. Vreți să vă spun ce mi se întâmplă în acest timp? Am oftare de nevrednicie, de căință și îmi vine să plâng mereu. Acolo nu mă vede nimeni, stând lângă dulcea, a patroanei Mitropoliei, ea ne face să ne simțim oaspeți de seamă în casa ei.
Bucură-te!
Am început să merg pe cărarea cea îngustă și de atunci alta e viața mea. Un preot minunat mi-a spus odată: deasupra ta văd o steluță

- 5 -

dăunără. Am știut că este Ea, iar atunci când mi-au sfințit casa, a venit tot un părinte minunat care a luat din salonul casei un tablou pus pe peretele de la răsărit și a pus în locul lui icoana Cuvioasei spunându-mi: de acum aici să o lași, Ea este ocrotitoarea casei tale. Acum stau aici lângă ea și scriu și-mi curg câte o lacrimă de bucurie și de emoție.

Bucură-te Cuvioasă

Mă numesc Stelian și sunt din ~~Bacău~~ am trăit departe de Dumnezeu până la vârsta de 23 de ani când am venit la Cuvioasa Parascheva și m-am rugat să mă scoată din păcatul desfrânării și nu ~~m-a~~ lăsat cum eram un an mai târziu m-am căsătorit după ~~aproximativ~~ 7 ani am venit la Cuvioasa să mă ajute să mă înfrânez de la ~~păcate~~ ~~toate~~ împreunarea trupească în timpul posturilor. Am avut un război puternic am venit din nou la Racla iar Părintele de acolo mi-a spus să citesc acatistul Cuvioasei timp de 10 zile Și după o perioadă s-am înfrânat cele cerute

Acum este fiica mea în situația pe care am avut-o eu în tinerețe O rog pe Cuvioasa s-o ajute și s-o izbăvească din mâna celui viclean

(1)

МЭРТУРИСЕСК ДОМНУЛУИ НОСТРУ ИСУС ХРИСТОС
ПРЕАКУРАТЕИ САЛЕ МАИЧ, ШИ ТУТУРОР СФИНЦИЛОР
СЭИ, СФЫНТУЛУИ ЫНГЕР ПЭЗИТОРУЛ ВИЕЦИИ МЕЛЕ, ШИ
СФИНЦИЕИ ВОАСТРЕ, ПЭРИНТЕЛЕ МЕУ ДУХОВНИЧЕСК
ТОАТЕ ПЭКАТЕЛЕ МЕЛЕ ДЕ ЛА УЛТИМА СПОВЕДАНИЕ
ПРЕКУМ ШИ ПЭКАТЕЛЕ МЕЛЕ ЧЕЛЕ МАРИ ДИН
КОПИЛЭРИЕ ПЫНЭ АКУМ, ПЕНТРУ КАРЕ МЭ МУСТРЭ
КОНШТИИНЦА.
-НУ МУЛЦУМЕСК ЛУИ ДУМНЕЗЕУ ЗИУА ШИ НО-
АПТЕА ПТ. КЭ МА НЭСКУТ ПЕ ЛУМЕ ДИН ПЭРИНЦИ
ОРТОДОКШИ, ШИ МА ЛУМИНАТ ПРИН БАЯ СФЫНТУЛУИ
БОТЕЗ;
-НУ МУЛЦУМЕСК ЛУИ ДУМНЕЗЕУ КУ ЛАКРИМИ ДЕ
РЕКУНОШТИНЦЭ КЭ М-Я ДАТ ВЯЦЭ, СУФЛЕТ, КРЕ-
ДИНЦЭ, СЭНЭТАТЕ ШИ М-Я АДЭУГАТ АНИИ, ПЫНЭ
АСТЭЗИ, КА СЭ МЭ ПОТ ПОКЭИ;
-НУ СЛЭВЕСК ПЕ ДУМНЕЗЕУ ЧЕЛ ЫН ТРЕИМЕ
ЫНКИНАТ ШИ ПРЕАМЭРИТ;
-СЫНТ СЛАБ ШЫ ЫНДОИЕЛНИК ЫН ДРЕАПТА КРЕ-
ДИНЦЭ ЫН ДУМНЕЗЕУ;
-НУ КУНОСК БИНЕ ДОГМЕЛЕ КРЕДИНЦЕИ ОРТО-
ДОКСЕ ЫН КАРЕ М-АМ НЭСКУТ ШИ БОТЕЗАТ.
-МЭ ПРЕОКУПЭ СЕКТЕЛЕ РЕЛИГИОАСЕ ШЫ КРЕД
КЭ УНЕЛЕ ЫС БУНЕ;
-АМ ФОСТ ДЕ КУРИОЗИТАТЕ ЛА БИСЕРИКА КАТО-
ЛИКЭ ШЫ АДВЕНТИСТЭ ШЫ АМ АПРЕЧИАТ УНИ-
ТАТЕА ШЫ КЫНТЭРИЛЕ ЛОР;
-НУ КУНОСК МАИ ПРОФУНД ЫНВЭЦЭТУРА БИСЕ-
РИЧИИ ШЫ АДЫНКУЛ ОРТОДОКСИЕИ, ШЫ НУ МЭ
РОГ ЛУИ ДУМНЕЗЕУ КУ РЫВНЭ ШЫ КРЕДИНЦЭ;
-ДИСКУТ УНЕОРИ КУ СЕКТАНЦ ШЫ МИ СЕ ПАРЕ
КЭ ШЫ КРЕДИНЦА ЛОР ЕСТЕ БУНЭ;
-АМ ПРИМИТ СЕКТАНЦИ ЫН КАСЭ, АМ СТАТ
КУ ЕИ ЛА МАСЭ;

(2)

-МЭ РОГ ФОАРТЕ ПУЦИН ДИМИНЕАЦА ШИ
СЕАРА, АКАСЭ, ЛА ЛУКРУ ШИ ПЕ КАЛЕ; НУ АМ
ЧЕАСЛОВ, АКАТИСТИЕР, КА СЭ ЛАУД МАИ МУЛТ ПЕ
ДУМНЕЗЕУ ШИ ПЕ СФИНЦИИ ЛУИ;
-НУ МЕРГ РЕГУЛАТ ЛА БИСЕРИКЭ
-НУ КУНОСК ЫНСЕМНЭТАТЕА СФИНТЕЛОР СЛУЖБЕ
ДИН БИСЕРИКЭ, НИЧИ НУ ЛЕ ПРЕЦУИЕСК КУМ
СЕ КУВИНЕ;
-НУ ПОСТЕСК ТОАТЕ ПОСТУРИЛЕ ДЕ ПЕСТЕ
АН, УНЕОРИ НИЧ МИЕРКУРЯ ШИ ВИНЕРЯ, МЫН-
КЫНД ДЕ ДУЛЧЕ ШИ КЯР КАРНЕ;
-АМ МЕРС КУ БЭИЕЦИ ШИ ФЕТЕ ДУМИНУКА
ЛА ФИЛМ, ЛА ДИСТРАКЦИИ
-НУ ФАК РЕГУЛАТ МЕТАНИИ АКАСЭ, ШИ НУ МЭ
СПОВЕДЕСК ЫН ФИЕКАРЕ ПОСТ;
-НУ МЭ КЭИЕСК КУ ЛАКРИМИ КЫНД ЫС ОПРИТ
ДЕ ДУХОВНИК ДЕ ЧЕЛЕ СФИНТЕ;
-АМ КЭЗУТ ДИН КОПИЛЭРИЕ, КУ ГЫНДУЛ, КУ
ИМАГИНАЦИЯ, ЫН РУШИНОАСЕ ШИ УРЫТЕ ПЭКАТЕ;
-СЭВЫРШЕСК ДИН АНИИ КОПИЛЭРИЕИ ПЭКАТУЛ
ОНАНИЕИ (МАЛАХИЕИ), ЫЛ ФАК СИНГУР АДЕСЕ-
ОРИ, ШИ НУ ПОТ ПЭРЭСИ АЧЕАСТЭ ГРЕА ПАТИМЭ;
-АМ ЫНВЭЦАТ ШИ ПЕ АЛЦИ ТИНЕРИ АЧЕСТ ПЭКАТ;
-АМ ПРИВИТ ЛА ТЕЛЕВИЗОР ШИ ЛА ВИДЕО ФИЛМЕ
ПОРНОГРАФИЧЕ, ПЛИНЕ ДЕ ИМАГИНИ ДЕ ДЕСФРЫНАРЕ;
-АМ ЫНЖУРАТ ДЕ ЧЕЛЕ СФИНТЕ;
-АМ ФУРАТ БАНИ ДЕ ЛА МАМА ШИ СОРА МЕА, ШИ
НУ АМ ЫНАПОИАТ ЧЕЛЕ ФУРАТЕ;
-АМ ДЕПРИНС ПАТИМА ФУМАТУЛУИ ЫН ТИНЕРЕЦЕ
ФУМЫНД ЫН ТОАТЕ ЗИЛЕЛЕ ШИ ЫН ПОСТУРИ, ДАР
А ДАТ ДОМНУЛ ШИ АМ СКЭПАТ ДЕ ЕА;
-АМ ФОСТ МЫНДРУ, ЛЕНЕШ ЛА ЧЕЛЕ СФИНТЕ,
РЭЗБУНЭТОР ШИ НУ ИЕРТАМ ПЕ АПРОАПЕЛЕ МЕУ;
-М-АМ ЧЕРТАТ КУ МАМА, КУ РУДЕЛЕ, КУ ПРИЕТЕ-
НИИ, ШИ НУ МИ-АМ ЧЕРУТ ИЕРТАРЕ, СЭРУТЫНДУ-ЛЕ
МЫНА;

(3)

-МЭ РОГ ФОАРТЕ ПУЦИН АКАСЭ, ЛА ЛУКРУ ШИ ЛА
БИСЕРИКЭ ПТ. ДУМНЕЗЕУ;
-НУ АМ ЫНВЭЦАТ КРЕЗУЛ ШИ ПСАЛМУЛ 50 ПЕ ДЕ
РОСТ, НИЧИ РУГЭЧИУНИЛЕ ЫНЧЕПЭТОАРЕ, ШИ МЭ ЛЕНЕ-
ВЕСК ЛА РУГЭЧИУНЕ, ЛА СФИНТЕЛЕ СЛУЖБЕ ШИ ЛА
ТОАТЭ ФАПТА БУНЭ;
-АМ ВОРБИТ ДЕ РЭУ ПЕ ПЭРИНЦИ (МАМА), ПЕ ПРЕОЦИ
ПЕ КОЛЕГИ, РЫД ДЕ АПРОАПЕЛЕ ШИ ДИВУЛГ ПЭ-
КАТЕЛЕ АЛТОРА;
-АМ МЕРС ЛА ПЕТРЕЧЕРИ ДЕ НОАПТЕ, УНДЕ
АМ ДАНСАТ, АМ ФУМАТ, М-АМ ЫМБЭТАТ, АМ ВО-
МИТАТ ШИ АМ ДРЭКУИТ;
-АМ КРЕЗУТ ЫН ПУТЕРЕА ДЯВОЛУЛУИ, ФЭРЭ СЭ ЫМИ
ДАУ СЕАМА ЧЕ ФАК, ШИ АМ ЫНЧЕРКАТ СЭ ГХИ-
ЧЕСК ЫН КАФЕА;
-УНЕОРИ СЫНТ ЗГЫРЧИТ ШИ НУ ШТИУ СЭ АЖУТ
ПЕ ЧЕИ ЫН СУФЕРИНЦЭ
-КЫНД АМ ФОСТ ЕЛЕВ АМ МЕРС ЛА ЕКСАМЕНЕ НЕ-
СПОВЕДИТ ШИ НЕЫМПЭРТЭШИТ, ФЭРЭ СЭ ФАК РУ-
ГЭЧИУНИ КУ ПОСТ, КА СЭ-МИ АЖУТЕ ДУМНЕЗЕУ,
ЫНКРЕЗЫНДУМЭ ЫН КУНОШТИНЦЕЛЕ МЕЛЕ;
-МЭ ИСПИТЕШТЕ ГЫНДУЛ СЭ ПЛЕК ДИН ЦАРЭ,
СЭ АДУН БАНИ ШИ АВЕРЕ, АПОИ СЭ РЕВИН ЫН ЦАРЭ;
-МЭ ЛУПТЭ УНЕОРИ ГЫНДУЛ ДЕСНЭДЕЖДИИ, ШИ
АЛ СИНУЧИДЕРИИ ШИ КЯР ЫМИ ДОРЕСК МОАРТЕА;
-АМ ЫНЧЕРКАТ СЭ МЭ СИНУЧИД ДЕ МАИ МУЛТЕ ОРИ;
-ЛА СПОВЕДАНЯ ДИН УРМЭ Н-АМ СПУС ПЭКАТЕЛЕ
МАРИ, (ПРЕКУМ КЭ АМ ГЭСИТ СУМЕ МАРИ ДЕ БАНИ
ШИ НУ И-АМ ЫНАПОИАТ ПЭГУБАШУЛУИ) ШИ АЛТЕЛЕ,
ДИН КАУЗА РУШИНИИ, ШИ М-АМ ЫМПЭРТЭШИТ,
ФИИНД НЕПРЕГЭТИТ;
-АМ ЫНЖУРАТ ДЕ ЧЕЛЕ СФИНТЕ, М-АМ ЫМБЭТАТ
АДЕСЕА;
-НУ АМ ДАТ ЛАУДЭ ЛУИ ДУМНЕЗЕУ ТАТЭЛ, ФИУЛ
ШИ ДУХУЛ СФЫНТ, КЭ М-Я ДАТ МИНТЕ СЭ ПОТ
ГЫНДИ, ОКИ СЭ ПОТ ВЕДЕА, ЛИМБЭ СЭ ПОТ ВОРБИ
АЧЕСТЕА СУНТ ПЭКАТЕЛЕ МЕЛЕ, ЧЕЛЕ МАИ
МАРИ ДИН ВИАЦЭ ШИ ВЭ РОГ ПЭРИНТЕ СЭ
МЭ ИЕРТАЦИ ДЕ ТОАТЕ КЫТЕ АМ ФЭКУТ
ШИ ДАКЭ СЕ ПОАТЕ, СЭ МЭ УНИЦИ КУ ХРИСТОС
ПРИН СФЫНТА ЫМПЭРТЭШАНИЕ;

Sf. Cuv. Parascheva mi-a ~~făcut un~~ întins o mână când toate speranțele mele se epuizaseră.

Eram în anul 2011, aveam ~~18~~ 17 ani când am făcut o mare greutate familiei și o lovitură foarte puternică pentru societatea actuală, pe scurt, am intrat ~~într-o ban~~ în sediul unei bănci în miezul zilei; cert este că am fost descoperit și am ajuns în spatele gratiilor (în arest preventiv) unde am rămas două săptămâni, timp în care s-a derulat începutul procesului; nu sunt un mare credincios, dar ~~tot~~ la acel moment de deznădejde și grea cumpănă m-am rugat puterilor cerești și Maicii noastre Paraschiva; procesul a fost tumultos și având turnuri neașteptate; dar, minune în ajunul zilei de 14 oct. 2011, Domnu s-a milostivit de mine și a doua zi dimineață, pe 14 oct., eram la unchii mei la Vatra Dornei; ceea ce nu se putea fără rugăciunea și milostivirea Sf. Cuv. Paraschiva; coincidență nu aveau cum fi și nu cred că este fiindcă deja făcusem ratze la plămâni și mi-s-a spus că mă vor muta în Penitenciar.

Constantin M.

9 IUNIE 2014

MAMA NOASTRĂ ÎȘI AMINTEȘTE DE O ÎNTÂMPLARE PETRECUTĂ ÎN CASA EI ACUM VREO 60 ANI PE CÂND AVEA CAM 10 ANI.

... ERA DUMINICĂ, 14 OCTOMBRIE, ZIUA CUVIOASEI PARASCHEVA.

TATĂL EI, BUNICUL NOSTRU, ALEXANDRU LUCRA ACASĂ TINICHIGERIE PENTRU UN BAN ÎN PLUS, DEOARECE ERAU SĂRACI ȘI NICI TIMP NU AVEA ÎN CURSUL SĂPTĂMÂNII ~~DEOARECE~~ SE LUCRA PÂNĂ SÂMBĂTA INCLUSIV.

LA UN MOMENT DAT BUNICA NOASTRĂ, ELISABETA, ~~(CARE ERA O FEMEIE CREDINCIOASĂ)~~ A VĂZUT CĂ SOȚUL EI ÎȘI STRÂNGE PRECIPITAT UNELTELE. L-A ÎNTREBAT CE S-A ÎNTÂMPLAT ȘI BUNICUL I-A RĂSPUNS CĂ A VENIT O FEMEIE ȘI L-A CERTAT CĂ LUCREAZĂ ÎN ZI DE SĂRBĂTOARE. AZIPĂ CARE A LEȘINAT.

BUNICA NOASTRĂ ȘI NOI CREDEM CĂ A FOST CUVIOASA PARASCHEVA DEOARECE ÎN AFARĂ DE EI DOI ȘI FIICA LOR DE 10 ANI NU MAI ERA NIMENI ÎN CASĂ.

MIHAELA ȘI GABRIELA DIN CÂMPULUNG

Doamne ajută!

Sunt Irina. Îi mulțumesc Sfintei Cuvioase Maici Parascheva pentru că mereu a fost alături de mine pe tot parcursul vieții. Și acum o simt că este cu mine și mă sprijină de câte ori sunt mâhnită, descurajată sau în nevoie.

Voi aminti câteva din binefacerile ~~Sale~~ Sfintei pentru mine. Eram la Mitropolie și aveam picioarele f. înghețate. Am simțit cum Sfânta, în chip nevăzut, mi-a masat puțin picioarele, și nu mi-a mai fost frig toată ziua.

Cred că ar fi trebuit să spun mai întâi că Sfânta a mijlocit pentru întoarcerea mea. Eu eram cântăreață de muzică ușoara, eram tare implicată în această lume: dansam la petreceri, pierdeam timpul cu multe lucruri lumești. Dumnezeu ~~mi~~ a îngăduit să mă îmbolnăvesc și Sfânta a mijlocit pentru mine să lepăd patimile de care eram strâns legată. De exemplu urma să merg să cânt într-o pauză la o întrunire studențească. În același timp o creștină avea mare nevoie de ajutorul meu. Am mers la Sfânta Parascheva și m-am rugat și nu numai că am renunțat la mine în favoarea creștinei, ci chiar de atunci ~~am renunțat~~ nu am mai cântat. Tot rugăciunile Sfintei [illegible]

Fratele meu mai mic, fiind bolnav de Leucemie a vrut să se sinucidă. A luat mai multe pastile iar apoi s-a aruncat de la etajul al IV-lea. Prin minune a ajuns să cadă pe sârmele unei culmi de rufe din grădina blocului. Fiind tulburat mă rugam lui Iisus plângând. Atunci în minte mi-a venit Sf. Cuvioasa Parascheva zicându-mi: Fratele tău e în grija mea. Nu mai fi tulburat. Din întâmplarea arătată fratele meu a avut 2-3 coaste rupte și o lovitură la pancreas.

Prin mijlocirea Sfintei Cuv. Parascheva nădăjduiesc atât vindecarea trupească dar mai ales sufletească a fratelui meu.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh prin mijlocirea sfinților.

Amin

Ioan Jijău

Iu. 7 4

Îi mulțumesc din tot sufletul Preacuvioasei
Paraschiva că atunci când gândurile sinucigașe
mă mișunau iar mintea mea era cu totul
întunecată, rugându-mă la Sfintele Sale Moaște,
mintea mi s-a luminat, gândurile negre și rele m-au
lăsat în pace și am reușit să zâmbesc și să fiu
fericit din nou. Preacuvioasa Paraschiva m-a ajutat
foarte mult în relația cu prietena mea la
care țin mult. De asemenea, am fost ajutat și în
niște probleme financiare. Mulțumesc, Preacuvioasă
Paraschiva că Te-ai îndurat de mine, păcătosul.
Mulțumesc din tot sufletul și ție, Preasfântă Născătoare
de Dumnezeu, Sfinte Nectarie, că nu m-Ați lăsat
în păcat și V-ați îndurat de mine.